বাণিজ্য দৰ্পণ

তম সংখ্যা

ডিব্রুগড় হনুমানবক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

২০১৬-১৭ বৰ্ষ

তত্ত্বাৱধায়ক

প্ৰসেনজিৎ গগৈ

সম্পাদক

পৰাগ চেতিয়া

Art by Arshad Akhtar Ahmed

Art by Pritamoni Gogoi

Art by Monideepa Deb

Art by Raina Khatun

Editorial Board

Prof. Prasenjit Gogoi
Chief In-charge

Dr. Swapna Das
In-charge

Dr. Ipshita Bhattacharjya
In-charge

Prof. Luku Mornag
In-charge

Shri Parag Chetia
Editor

Union's Members

Shri Amit Chowdhury
President

Shri Amarjit Mishra
Vice-President

Shri Fardin Biswas
Union Secretary

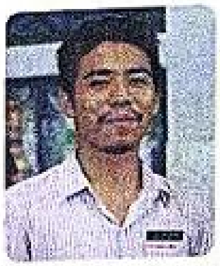

Shri Anirban Baruah
Asst. Union Secretary

Shri Udipta Pratim Dutta
Welfare and Cultural Secretary

Shri Debanku Sarmah
Music Secretary

Shri Parag Chetia
Magazine Secretary

Shri Rupam Gogoi
Game Secretary

Shri Ankit Sarkar
Gymnism Secretary

Shri Manash Jyoti Dutta
Boys Com. Room Secretary

Miss Rimpa Dam
Girls Com. Room Secretary

বাণিজ্য দৰ্পণ

৬তম সংখ্যা

ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ

বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

২০১৬-১৭ বৰ্ষ

তত্ত্বাৱধায়ক

প্ৰসেনজিৎ গগৈ

সম্পাদক

পৰাগ চেতিয়া

প্ৰতি

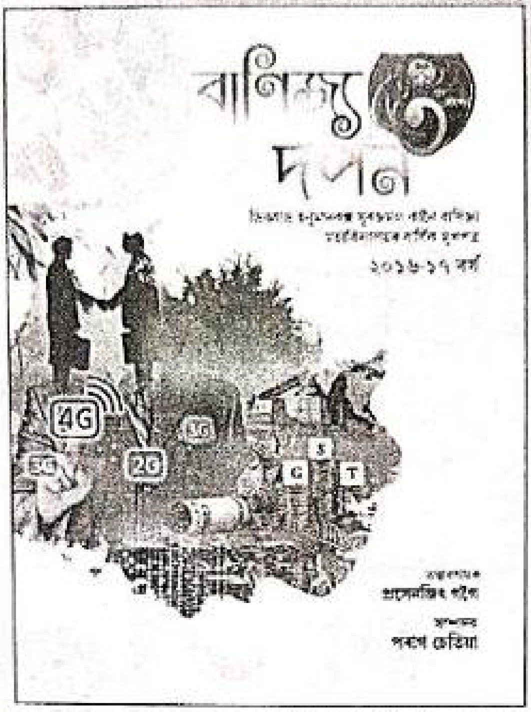

EDITORIAL BOARD

President
Dr. Khanindra Mishra Bhagawati (Principal)

Faculty in charge
Prof. Prasenjit Gogoi

Advisor
Prof. Luku Morang
Dr. Ipsita Bhattacharya
Dr. Swapna Nath

Editor
Parag Chetia

Member
Hiranya Buragohain
Bipan Garh
Udiptta Pratim Dutta

Photographer
Rupom Gogoi
Gaurab Chacrabarty

Inside Page Layout : Sumi, Seema, Dib

Cover Concept : Parag Chetia

Cover Design : Ashish Debnath, Dib

Printed at
CREATIVE DESIGN
Dibrugarh # 9706154515

“
হে শ্বহীদ
প্ৰণামো তোমাক
”

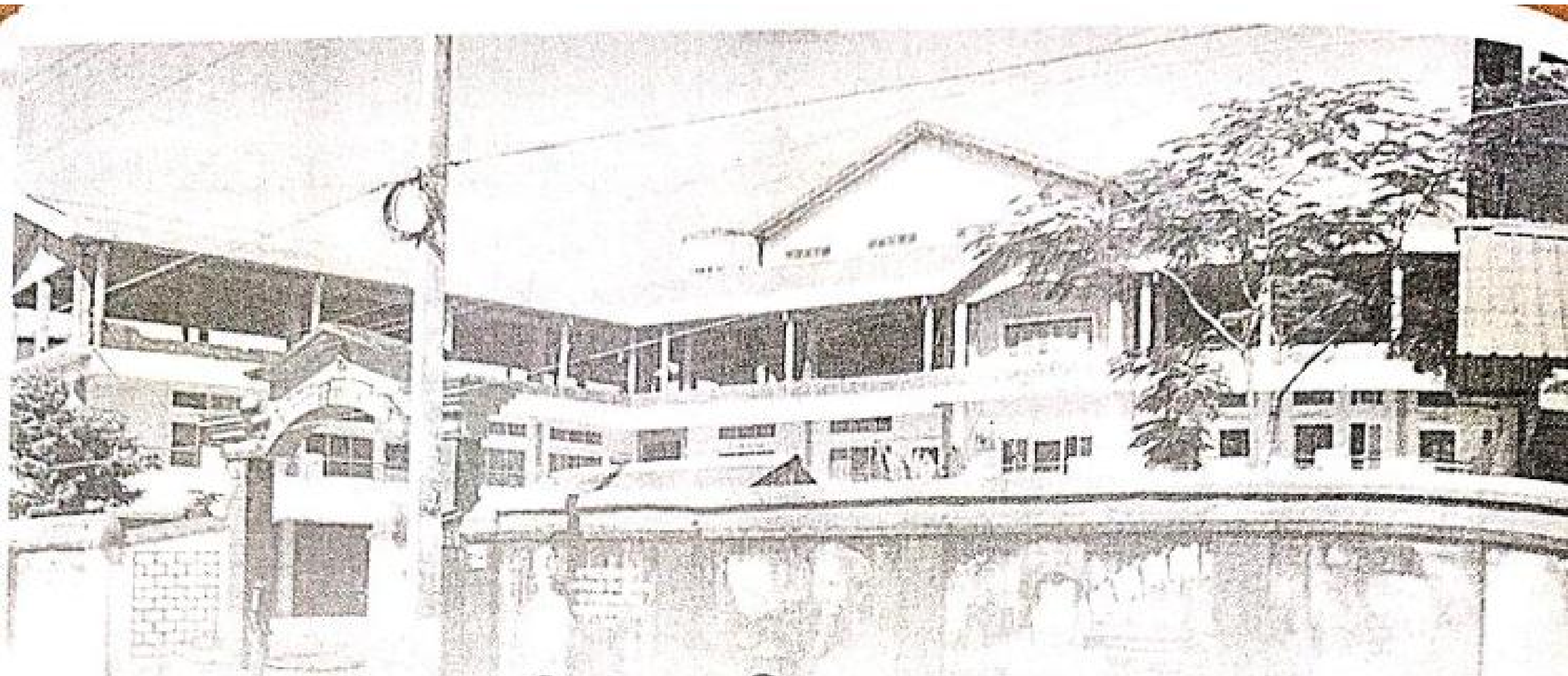

মহাবিদ্যালয় সংগীত

কথাঃ ড° ভূপেশ ভাগৱতী
বিভাগীয় মুৰব্বী, বাণিজ্য বিভাগ
সুৰঃ ভূৱন গগৈ, বিশিষ্ট সংগীত শিল্পী

আমি পোহৰৰ গান গাম
হেঁপাহৰ কৰণি ভৰাই
জ্ঞানৰ মাণিকেৰে বিকাশৰ সপোন সাজিম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

ত্যাগেৰে সেৱাৰ মালিতা ৰচিম
সাহসেৰে শকতিৰ কঠীয়া সিঁচিম
সুন্দৰ শলিতা জ্বলাম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

মৈত্ৰীৰে জয় দ'ল সাজি অসমীৰ
কলচী থাপিম সমন্বয়ৰ।
পূৰ্বাচলত মহাভাৰতৰ, আমাৰ অহংকাৰ
অপাৰ গৰিমা বহু শতিকাৰ
ধৰাত আমিয়ে বিলাম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

অবিৰত যাত্ৰাত আমাৰ উলাহ
ন পুৰুষৰ সপোন হেঁপাহ
প্ৰজ্বলিত শিখা লৈ আমি আগুৱাম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

ড০ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা, এম.এ.,এল.এল.বি.,পি.এইচ.ডি.
মন্ত্ৰী,অসম চৰকাৰ,
বিত্ত,স্বাস্থ্য,শিক্ষা,পৰিকল্পনা আৰু উন্নয়ন,পৰ্যটন,সমবায়,
হস্তত াঁত আৰু বস্ত্ৰ (খাদী আৰু গ্ৰামোদ্যোগ),পেঞ্চন,
গুৱাহাটী উন্নয়ন আৰু ৰাজহুৱা অভিযোগ বিভাগ

ই-ব্লক,তৃতীয় মহলা
অসম সচিবালয়,দিছপুৰ,গুৱাহাটী—০৬
ই-মেইল ঃ himantab@hotmail.com
ফোন নং ঃ (০৩৬১)২২৩৭৩১৫
ফেক্স ঃ ০৩৬১-২২৩৭০১২

শুভেচ্ছাবাণী

ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক আলোচনী 'বাণিজ্য দৰ্পণ'ৰ ২০১৬-১৭ বৰ্ষৰ সংখ্যাটি প্ৰকাশৰ যো-জা কৰা বুলি জানিবলৈ পাই অতিকৈ আনন্দিত হৈছোঁ আৰু এনে উদ্যোগৰ শলাগ লৈছোঁ।

আলোচনী এখনে শিক্ষানুষ্ঠান এখনৰ বৌদ্ধিক প্ৰতিচ্ছবি তুলি ধৰে। আশা ৰাখিছোঁ ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় শিক্ষাৰ্থীসকলৰ 'বাণিজ্য দৰ্পণ'ৰ জৰিয়তে সৃষ্টিশীল চিন্তাধাৰা আৰু প্ৰতিভা বিকাশৰ সুযোগ পোৱাৰ লগতে এই আলোচনীখনত শিক্ষা, সাহিত্য, সমাজ সম্পৰ্কীয় মূল্যৱান লিখনি প্ৰকাশ পাব।

আশা ৰাখিছোঁ ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ে অনাগত দিনবোৰত আৰু অধিক শিক্ষাৰ্থীক জ্ঞানৰ বৰ্ত্তিৰে আলোকিত কৰি বিদ্যাৰ্থীবৃন্দৰ সোণালী সপোনবোৰ বাস্তৱত ৰূপায়িত কৰাৰ লগতে শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলে সুস্থ শৈক্ষিক বাতাবৰণ সৃষ্টিৰে শিক্ষানুষ্ঠানখনক আৰু অধিক আগবঢ়াই নিবলৈ যত্নপৰ হ'ব।

সদৌ শেষত ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় উত্তৰোত্তৰ উন্নতি কামনা কৰাৰ লগতে শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ শিক্ষক- শিক্ষয়িত্ৰী, শিক্ষাৰ্থী তথা কৰ্মচাৰীবৃন্দলৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

(ড০ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা)

Prof. A.K. Burhagohain, Ph.D. (London),
DIC
Vice-Chancellor

DIBRUGARH UNIVERSITY
DIBRUGARH-786004
ASSAM, INDIA
Phone: 0373-2370239 (O)
Fax : 0373-2370323
Email : alak@dibru.ac.in

শুভেচ্ছা বাণী

প্ৰতি,

শ্ৰী পৰাগ চেতিয়া,
আলোচনী বিভাগৰ সম্পাদক,
ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
ডিব্ৰুগড়, অসম।

প্ৰিয় শ্ৰী চেতিয়া,

সমগ্ৰ অসমৰে এখনি অগ্ৰগণ্য বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় তথা উজনি অসমৰ বাণিজ্য শিক্ষাৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ ডিব্ৰুগড়স্থ ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১৬-১৭ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাই মহাবিদ্যালয়খনিৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'বাণিজ্য দৰ্পণ'খনি প্ৰকাশৰ যো-জো চলাইছে বুলি জানিবলৈ পাই আমি সচাঁকৈয়ে সুখী হৈছে।

আমি আশা ৰাখিছো যে 'বাণিজ্য দৰ্পণ'খনি মানবিশিষ্ট লেখনিৰে সমৃদ্ধ হৈ সৰ্বাংগ সুন্দৰ ৰূপত প্ৰকাশ পাব।

আলোচনীখনিৰ লগত জড়িত সকলোটিলৈকে আমাৰ শুভ-আশিস যাচিলোঁ।

অলক কুমাৰ বুঢ়াগোহাঁই

(অলক কুমাৰ বুঢ়াগোহাঁই)

LAYA MADDURI, IAS
Deputy Commission &
District Magistrate, Dibrugarh

"শুভেচ্ছা বাণী"

ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কাণৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক আলোচনী "বাণিজ্য দৰ্পণ" নামেৰে এখন আলোচনী প্ৰকাশৰ দিহা কৰা বুলি জানি আনন্দিত হৈছো। আশাকৰো এই আলোচনীখন প্ৰকাশ পাবলগীয়া লেখনিসমূহে শৈক্ষিক দিশত ছাত্ৰ- ছাত্ৰী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আৰু অভিভৱকসকলক উপকৃত কৰাৰ লগতে সমাজখনত এক সুস্থ সামাজিক পৰিৱেশ গঢ়ি তোলাত সহায়ক হ'ব। আলোচনীখনিৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে তেওঁলোকৰ সাহিত্যিক সৃজনীশীলতাৰ পৰিচয় দিয়াৰ সুযোগ পাব বুলি মোৰ বিশ্বাস।

মই মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰকাশ হ'বলগীয়া বাৰ্ষিক আলোচনীখন সৰ্বাঙ্গসুন্দৰ হোৱাৰ বাবে আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলো।

লয়া

(লয়া মাদ্দুৰী, ভা.প্ৰ.সে.)
উপায়ুক্ত
ডিব্ৰুগড় জিলা

Phone : (0373) 2316063 (O)/2316062 (R) Fax : (0373)2316034(O)/2313800 (R) Email : dc-dibrugarh@nic.in

Dr. K. M. Bhagawati
Principal

D.H.S.K. Commerce College
K. C. Gogoi Path, Dib - 786001
Wedsite:WWW.dhskcommercecollege.edu.in
Email:dhskcomcol@gmail.com
Phone:(0373) 2321653

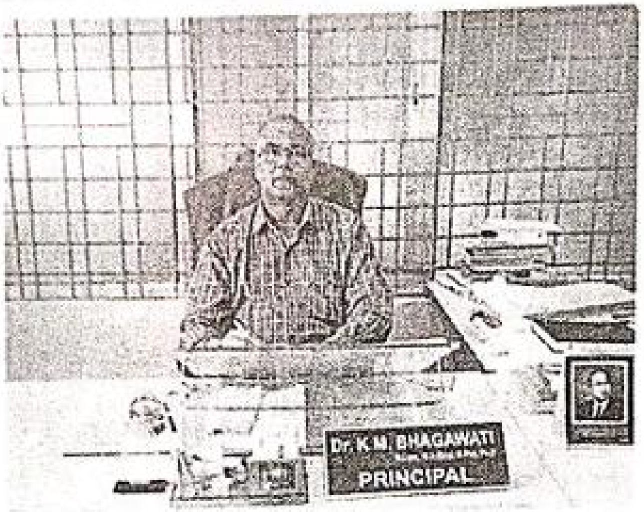

MESSAGE

I am happy to know that the College Magazine "Banijya Darpan" is going to publish soon. The college magazine is expected to be a forum, which could aptly be used for recording events, fond memories and creative writings specifically of the students apart from all other members of the college.

I am sure that this issue of 'Banijya Darpan' will be a resourceful and be able to fulfill the aspirations of the college family.

I offer my heartfelt thanks to Prof-in-charge P.Gogoi and other members of the editorial board, Sri Parag Chetia Editor of this issue and all the contributors and well-wishers' for their support and co-operation in bringing out this issue.

(Khanindra Mishra Bhagawati)
Principal,
DHSK Commerce College

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

বিজু ফুকন

জন্ম ঃ ১৮ ফেব্ৰুৱাৰী ১৯৪৭

মৃত্যু ঃ ২২ নৱেম্বৰ ২০১৭

অসমীয়া চলচ্ছিত্ৰ জগতত ৮০ খনতকৈ অধিক ছবিত অভিনয়ৰে সফলতা অৰ্জন কৰা জ্যেষ্ঠ অভিনেতা বিজু ফুকন ডাঙৰীয়াৰ অকাল মৃত্যু অসমীয়া ছবি জগত এক অপূৰণীয় ক্ষতি। তেখেতলৈ মহাবিদ্যালয়ৰ তৰফৰ পৰা গভীৰ শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰিছো।

উছৰ্গা

আমাৰ মাজৰ পৰা অকালতে হেৰাই যোৱা
ডি. হ. সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ
প্ৰয়াত অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী লগতে
যিসকলৰ প্ৰজ্ঞা, জ্ঞান, চেতনাৰ দ্বাৰা অসমীয়া ভাষা সাহিত্য
কলা-সংস্কৃতিৰ উত্তৰণৰ ক্ষেত্ৰত কিঞ্চিতমানো অৱদানেৰে
অসমীয়া সাহিত্য কলা-সংস্কৃতিৰ মহিমামাণ্ডিত কৰিলে,
তেখেতসকলৰ পৱিত্ৰ স্মৃতিত
এই সংখ্যা বাণিজ্য দৰ্পণ উছৰ্গা কৰা হল।

- সম্পাদনা সমিতি

Dr. Khanindra Misra Bhagawati
Principal

Mr. Pulin Rajbongshi
Vice-Principal

Teaching Staff

Prof Pradeep Kr. Sahu
Ex Vice-Principal

Prof. Sailen Gogoi
HoD, Accounting and Finance

Prof. Satyaranjan Doley
Accounting and Finance

Dr. Jacob Konwar
Accounting and Finance

Prof. Keshabananda Haloi
Accounting and Finance

Prof. Prasanta Das
HoD, Economics

Dr. Santanu Goswami
Economics

Dr. Chitra Roy
Economics

Prof. Anita Barua
Economics

Dr. Bhupesh Bhagawati
HoD, Commerce

Prof. Bani Kachari
Commerce

Dr. Tulika Mattack
Commerce

Dr. Joydev Gogoi
HoD, Marketing

Prof. Prasenjit Gogoi
Marketing

Dr. Tanka P. Upadhyaya
Banking & Insurance

Prof. Pulin Googi
HoD, Banking and Insurance

Prof. Luku Morang
HoD, English

Dr. Ipshita Bhattacharjya
English

Dr. Mintu Kr. Das
HoD, Statistics

Prof. Nabajyoti Dutta
HoD, Assamese

Dr. Swapna Nath
HoD, Bengali

Prof. Bharati Lalung
HoD, Hindi

Miss. Farhana Khan
Marketing
(Contractual)

Miss. Doly Gogoi
Marketing
(Contractual)

Miss. Sudipta Nandi
Commerce
(Contractual)

Miss Bandita Phukan
English
(Contractual)

Miss Ankita Das
Statistics
(Contractual)

Mrs. Depali Kalita
Economics
(Contractual)

Mr. Satyadeo Prasad
Accounting and Finance
(Contractual)

Miss. Yasmin Khatun
Accounting and Finance
(Contractual)

Non-Teaching Staff

Mrs. Sangeeta Sensua Gogoi
Librarian

Mrs. Prema Chutia
Supervising Assistant

Mrs. Maitreye B. Bhowmick
Senior Assistant

Mr. Subrata Roy
Senior Assistant

Miss Padma Chetia
Junior Assistant

Mr. Raju Baruah
Junior Assistant

Mr. Amrit Saikia
Junior Assistant

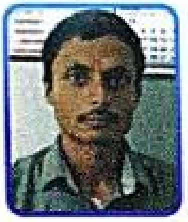

Mr. Monuj Dowarah
Office Asst.(Contractual)

Mr. Ramu Mali
4th Grade

Mr. Mrigen Gogoi
4th Grade

Mr. Biswanath Mali
4th Grade

Mr. Tulen Hazarika
4th Grade

Dhruba Gogoi
4th Grade

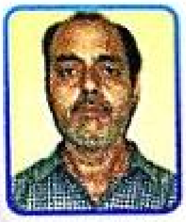

Bipul Misra
4th Grade
(Contractual)

Mrs. Roma Barma
4th Grade
(Contractual)

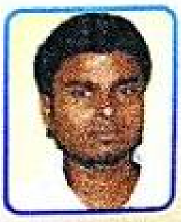

Jiten Mali
4th Grade
(Contractual)

College Week

৫৪তম মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ২০১৭

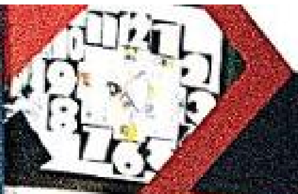

NCC Activites

NCC RANK HOLDER

Miss. Sangita Gogoi
RDC

Shri Karan Das
TSC

Miss Pooja Dihingia
TSC

Miss Sayamoni Gogoi
TSC

NSS Activites

মহাবিদ্যালয়ৰ বিহুদল

আসুৰ সাধাৰণ সম্পাদক শ্ৰীযুত লুৰিণজ্যোতি গগৈ দ্বাৰা শ্বহীদ বেদী উন্মোচন

নৱাগত আদৰণি সভাৰ কিছু মুহূৰ্ত

নমামী ব্ৰহ্মপুত্ৰ মহোৎসৱত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ অংশগ্ৰহন

কাজিৰঙা বিশ্ববিদ্যালয়ত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ অংশগ্ৰহন

শিক্ষামূলক ভ্ৰমণৰ কিছু দৃশ্যাংশ

কাটেন পৰিয়ালৰ ছাত্ৰ/ছাত্ৰী একতা সভাৰ সদস্য/সদস্যা

ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াৰ একাংশ

শিল্পী দিৱস উদযাপনৰ এটি মুহূৰ্ত

বিশেষ সজাগতা সমদল

নাৰী দিৱসৰ উপলক্ষে শান্তি তথা সজাগতা সমদল

বিশিষ্ট ভাষাবিদ ড° অপৰ্ণা কোঁৱৰৰ ভাষণৰ এটি মুহূৰ্ত

ড° ভূপেন হাজৰিকা দেৱৰ মৃত্যু বাৰ্ষিকী উদযাপন

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰীৰ দলীয় নৃত্য পৰিৱেশন

মহাবিদ্যালয়ৰ গ্ৰন্থাগাৰৰ এটি দৃশ্য

মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰিকেট দল

ইউ.জি.চি.ৰ উদ্যোগত জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা আলোচনা চক্ৰ

স্বৰ্গীয় বিষ্ণু ফুকন দেৱৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি অনুষ্ঠান

তত্ত্বাবধায়ক দুআষাৰ...

মোৰ বোধেৰে কেৱল পাঠ্যপুথিগত শিক্ষাই ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ বাবে পৰ্য্যাপ্ত নহয়। পাঠ্যপুথিগত শিক্ষাৰ লগতে আনুসাংগিকভাৱে বিভিন্ন বিষয়ৰ চৰ্চা কৰাটো নিত্যান্তই প্ৰয়োজনীয়। আজিৰ প্ৰতিযোগিতামুলক পৰিৱেশত পাঠ্যপুথিৰ ওপৰিও বিভিন্ন বিষয়ৰ সাম্যক জ্ঞান থকাটো নিত্যান্তই প্ৰয়োজনীয়। কম বেছি পৰিমানে হলেও আমাৰ একমাত্ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী "বাণিজ্য দৰ্পণে" সেই প্ৰয়োজনীয়তা পুৰণ কৰিছে বুলি ভাবো। বাৰ্ষিক আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰাটো এক অনিবাৰ্য্য আনুষ্ঠানিকতা নহৈ এক গুণ সম্পন্ন লেখনীৰ উৎপাদক হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা হোৱাটো অধিক প্ৰয়োজন। এইটো ঠিক যে মহাবিদ্যালয়খনিৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখনে বহুতো প্ৰতিভাৰ বহিপ্ৰকাশৰ সুযোগ ও সাহস প্ৰদান কৰিছে। আলোচনী খনৰ গুণগত মান ৰক্ষাৰ বাবে আমাৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে যথেষ্ঠ পৰিশ্ৰম কৰা পৰিলক্ষিত হৈছে আৰু ভৱিষ্যতলৈও গুণগত মানৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব প্ৰদান কৰিব বুলি আশা কৰিলো।

বাণিজ্য দৰ্পণখনি সম্পূৰ্ণহে জ্ঞাত ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে আগবঢ়োৱা সহায় সহযোগীতাৰ বাবে মই তেওঁলোকলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। আলোচনীখনৰ আদিৰে পৰা বিভিন্ন দিহা পৰামৰ্শৰে অনুপ্ৰাণিত কৰা মহাবিদ্যালয়খনিৰ অধ্যক্ষ ড' খনিন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতীলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। সম্পাদনা সমিতিৰ সমূহ সদস্যবৃন্দই যি অকুণ্ঠ সহায় আগবঢ়ালে, তাৰ বাবে সমিতিৰ সকলো ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। পৰিৱেশত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক অধ্যাপিকা আৰু কৰ্মচাৰীবৃন্দক তেওঁলোকৰ সহায় সহযোগীতাৰ বাবে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আশা কৰিছোঁ আলোচনীখনৰ মাধ্যমেৰে ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ সৃষ্টিশিলতাই সমাজলৈ এক অৱদান আগবঢ়োৱাৰ লগতে ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ মাজতো এক নতুন চেতনাৰ সঞ্চাৰ কৰক তাৰে কামনাৰে।

প্ৰসেনজিৎ গগৈ
তত্ত্বাবধায়ক

সম্পাদকৰ মেজৰ পৰা...

গতিশীল সময়ৰ আচলত ধৰি জীৱন বাটত খুজ পেলাওতে জ্ঞাতে অজ্ঞাতে আমি মানুহ নামৰ জীৱটোৱে নৈতিকতা পদটো প্ৰায়েই পৰিহাৰ কৰি আহিছো। যশ আৰু খ্যাতি লাভৰ দুৰ্বাৰ বাসনাই আমাৰ চিন্তাৰ ভৰালটোক এনেদৰে তুচ্ছ কৰি পেলাইছে যে বহু সময়ত পাহৰি যাঁওযে আমিয়েই জীৱশ্ৰেষ্ঠ সামাজিক প্ৰাণী। সততে আমাৰ হৃদয়ংগম নহয় যে সমাজৰ উন্নতি মানে আমাৰ নিজৰো উন্নতি। স্বপ্ন সুখৰ তাড়নাত দৌৰি ঘূৰি ফুৰিছো এক ছায়াৰ পিছে পিছে। আমি নজনাকৈয়ে যন্ত্ৰলৈ ৰূপান্তৰিত হৈছো। আমাৰ ব্যৱহাৰত সাধাৰণ শিষ্টাচাৰকো বহু সময়ত বিকৃত ৰূপ লয়। এয়া জানো উত্তৰণৰ দিশে আগবঢ়া এখন সমাজৰ মানসিকতা হোৱা উচিত!

প্ৰতিজন সচেতন নাগৰিকৰ মনবোৰ নিশ্চয় হাহাকাৰ কৰে, যেতিয়াই পুৱাৰ বাতৰি কাকতখন অথবা টেলিভি চন বাতৰিত হিৰোনামা হিচাপে দেখা পাই অনৈতিক কাৰ্য্য কলাপবোৰ। পিতৃ-মাতৃ, গুৰুজন আৰু বয়স্ক লোকৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা-ভক্তি, সামাজিক দায়বদ্ধতা ইত্যাদিৰ যেন কামিহাড় ভাঙি পৰিছে। তাকে বুলি মই সকলো ব্যক্তিকে দুখাৰূপ কৰা নাই।

নৈতিক শিক্ষাই এখন সমাজক সুস্থ আৰু সবল কৰাৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্বতা কিমান সেয়া প্ৰত্যেক জন ব্যক্তি তথা যুৱশক্তিয়ে উপলব্ধি কৰা উচিত। যুৱশক্তি এনে এটা শক্তি যিয়ে যিকোনো অসাধাৰণ কাম সাধাৰণ কৰি তুলিব পাৰে। সেয়েহে মই ভাবো যুব শক্তিয়ে নৈতিক শিক্ষাৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব দিয়াৰ প্ৰয়োজন।

মই সম্পাদকীয় মেজৰ পৰাই যুব শক্তিক অনুৰোধ জনাঁও যে আপোনালোকে আপোনালোকৰ দৈনন্দিন কাৰ্য্য ক্ৰিয়াবোৰ কৰাৰ লগতে সামাজিক দায়বদ্ধতা সমূহও পালন কৰক। আমাৰ ঘৰ, আমাৰ সমাজ,আমাৰ দেশ, আমাৰ পৃথিৱী আৰু এই সকলো দিশ সুস্থ আৰু সবল কৰাৰ আমাৰ দায়িত্ব।

'বাণিজ্য দৰ্পণ'ৰ নেপথ্যত ঃ

ডি.হ.সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ এখন মুখপত্ৰ স্বৰূপ এই 'বাণিজ্য দৰ্পণ'খন। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনৰ জৰিয়তে শিক্ষাৰ্থী সকলে সুপ্ত প্ৰতিভাসমূহ বিকাশ কৰাৰ সুযোগ লাভ কৰে। আলোচনীখনৰ পাততে লোকাই থাকিব পাৰে আগন্তুক দিনৰ একো-একোজন সু-লেখক, সু-কবি, সু-সমালোচক, সু-চিন্তাবিধ ইত্যাদি। আলোচনী সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত হোৱাৰ পৰা আলোচনীখন আটক ধুনীয়াকৈ সু-সজ্জিত কৰাৰ সপোন দেখিছিলো যদিও বাস্তৱত কিমান দূৰ সম্ভৱ হ'ব, সেই বিচাৰ আপোনালোকৰ হাতত অৰ্পণ কৰিলো। আলোচনীখনৰ মাজেৰে ২০১৬-১৭ বৰ্ষত আয়োজিত হোৱা প্ৰতিটো অনুষ্ঠানৰ স্মৰণীয় ঘটনা, সৃষ্টিশীল কৰ্মৰাজী ইত্যাদি স্মৃতিৰ পাতত সজীৱ কৰাৰ প্ৰয়াস কৰিছো।

আলোচনীখন সম্পাদনা কৰোতে জ্ঞাতে অজ্ঞাতে বহুতো ভুল-ত্ৰুটী ৰৈ যাব পাৰে, সহৃদয় পাঠক সমাজে ভুলবোৰ আঙুলিয়াই দিয়াৰ লগতে আমালৈ গঠনমূলক পৰামৰ্শ আগবঢ়াবলৈ অনুৰোধ জনালোঁ।

জয়তু ডি.হ.সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা।।

জয়তু ডি.হ.সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।।

জয়তু অসম।।

পৰাগ চেতিয়া
সম্পাদক

কৃতজ্ঞতাৰ শৰাই

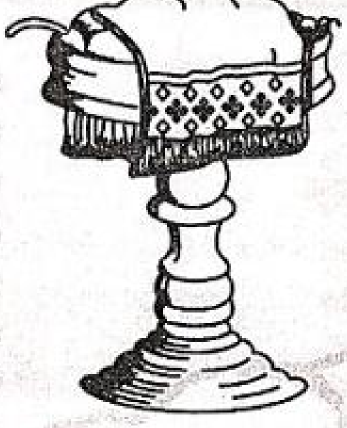

- মাননীয় শিক্ষা মন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মালৈ দেৱলৈ।
- ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয় উপাচাৰ্য ড° আলোক কুমাৰ বুঢ়াগোহাঁই দেৱলৈ।
- জিলা উপাযুক্তা লয়া মাদুৰী মহোদয়ালৈ।
- অধ্যক্ষ ড° খনিন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতী দেৱলৈ।
- উপাধ্যক্ষ পুলিন ৰাজবংশী দেৱলৈ।
- আলোচনীখনৰ প্ৰকাশত সকলো দিশতে সহায় সহযোগ আগবঢ়োৱা মুখ্য তত্বাৱধায়ক প্ৰসেনজীৎ গগৈ ছাৰকে প্ৰমুখ্য কৰি তত্বাৱধায়ক ড° স্বপ্না নাথ, ড° ইস্পিতা ভট্টাচাৰ্য্য আৰু লুকু মৰাং ছাৰলৈ।
- আলোচনীখনৰ বিভিন্ন শিতানত কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ আদি নিৰ্বাচন কৰি উপকৃত কৰা তত্বাৱধায়কৰ লগতে শ্ৰদ্ধাৰ কেশৱানন্দ হালৈ, বাণী কছাৰী, তুলিকা মটক, ফাৰহানা খান বাইদেউৰ লগতে দাদা মৃদুল গগৈ লৈ।
- আলোচনীখনৰ বিভিন্ন দিশত পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা শ্ৰদ্ধাৰ শৈলেন গগৈ, ড° জেকৱ কোঁৱৰ, ড° মিণ্টু কুমাৰ দাস ছাৰকে প্ৰমুখ্য কৰি শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু সকললৈ।
- ৰজত কমল বটা বিজয়ী জয়ছেংজয় দহোতীয়া দেৱলৈ।
- ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সতীৰ্থ বৃন্দলৈ।
- বিভিন্ন লেখনিৰে আলোচনীখনৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰা সকলো লেখক লেখিকালৈ।
- মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ কৰ্মচাৰী বৃন্দলৈ।
- মোৰ কাৰ্য্য কালত বিভিন্ন দিশত সহায়,সহযোগিতা আগবঢ়োৱা-বিপন গড়, হিৰণ্য বুঢ়াগোহাঁই, মনোজ পাল, গৌৰব চক্ৰবৰ্তী,ৰাজদ্বীপ পাঞ্চোহ, অভিনাশ ফুকন, আদিকে প্ৰমুখ্য কৰি মহাবিদ্যালযৰ সমূহ বন্ধু-বান্ধৱ তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ।
- আৰ্থিক দিশেৰে সহযোগীতা আগবঢ়োৱা মেচাৰ্চ মাহমুদ ফেশ্বন, আলি টেইলাৰ্ং হাউচ আৰু শান্তী বস্ত্ৰালয়ৰ স্বত্বাধিকাৰী বৃন্দলৈ।
- ক্ৰিয়েটিভ ডিজাইনৰ স্বত্বাধিকাৰী আশিস দেৱনাথ দেৱকে প্ৰমুখ্য কৰি কৰ্মচাৰী বৃন্দলৈ।

পৰাগ চেতিয়া
সম্পাদক

CONTENTS

গদ্যাংশ

জ্যোতি প্ৰসাদৰ কবিতাত জাতিয়তাবোধ	প্ৰত্যুষ বড়া	১৬
কবিতাত জীৱনৰ সাহ	মৃদুল গগৈ	১৮
সংগ্ৰাম বনাম সমাজ অনুভৱ,যুক্তি আৰু আলোচনা	অবিনাশ ফুকন	২০
যোগবিদ্যা	তোষাৰাণী শইকীয়া	২২
অসমীয়া জাতীয় চেতনা	গায়ত্ৰী বড়া	২৩
ইতিহাসৰ পটভূমিত মৰাণ জনগোষ্ঠী	মাধুৰ্য্য মৰাণ	২৫
সাক্ষাৎকাৰ	পৰাগ চেতিয়া	২৯
ৰাজহুৱা খণ্ডৰ তৈল প্ৰতিষ্ঠান	ৰাণী সিং	৩৫
নৱপ্ৰজন্মৰ উশৃংখলতা আৰু সমাজ	দিলীপ মেচ	৩৭
নাৰীৰ মহত্ব	বিমঝিম কাকতি	৩৮
জ্ঞান, শিক্ষা আৰু কিতাপৰ বিষয়ে কিছু কথা	পবিত্ৰ দাস	৪০
বেদনাৰে সমৃদ্ধ এটি সাক্ষাৎকাৰ	নেহা কোঁৱৰ	৪১
Dr. Syed Zahoor Qasim	keshabananda Haloi	৪৩
Dr. A.P.J Abdul Kalam	Dharitri Gohain	৪৫
Power of Youth in India	Ritu Prasad	৪৬
Feminism	Dimpi Gohain	৪৭
Global Marketing	Farishmita Hatiboruah	৪৮
Role of Commerce Education in the changing business world	PraticShutradhar	৪৯
Unemployement -A Burning Issue	Asha Thakuria	৫১
Drawbacks of Boycotting Chinese Product	Debasmita Sarkar	৫২
Black Money	Madhu Sharma	৫৩
Culture of Assam	Arnab Mallick Choudhury	৫৭
Sattriya Dance	Khanjanika Chetia	৫৮
Music The Art	Nimisha Kashyap	৫৯
Flute: A Musical Instrument	Veenita Ravi Das	৬০
Conservation of Wildlife	Ayusmita Gogoi	৬২
The One Horned Rhinoceros	Bikash Agarwala	৬৪
Swach Bharat Abhiyan	Bipanchee Goswami	৬৫
Generation Gap	Niku Baruah	৬৭
Simplicity is The Best of All Kinds	Piyali Baidya	৬৮
Social Media Good or Bad	Junti Baishya	৬৯
Holiday	Pallabi Saikia	৭০

পদ্যাংশ

হৃদয় ঃ এক প্ৰবাহমান নৈৰ নাম	ৰাজশ্ৰী চক্ৰৱৰ্তী	৭২
মোৰ শৰৎ	মৈত্ৰেয়ী বৰুৱা ভৌমিক	৭৩
প্ৰাৰ্থনা	বিতু চাহা	৭৩
হাতৰ তলুৱাৰ আইন	পৰিস্মীতা গগৈ	৭৪
সপোন	সুৰজ ঠাকুৰীয়া	৭৫
সময়	ৰহিত তাঁতী	৭৫
আজি তাইক নেদেখিলোঁ	মানস বৰুৱা	৭৬
তুমি আহিছিলা	কৃষ্ণ ছেত্ৰী	৭৬
দুঃস্বপ্ন	অভিজিত বাইলুং	৭৭
অপেক্ষা তোমাৰ	দ্বীপজ্যোতি বুঢ়াগোহাঁই	৭৭
ফাকুৱা	চনিয়া মৰাণ	৭৮
আশা	হিমাক্ষী বৰুৱা	৭৮
Melting Away Tha Planet	Barsha Dey	৭৯
Women Empowerment	Muskan Sharma	৭৯
Childhood	Deepraj Dutta	৭৯
Fighting With Fear	Jaya Kumar Tiwari	৮০
To My Doughter as you go to College	Pinky Yadav	৮০
Yes, I am a Girl	Binita Pradhan	৮১
Sufferings of Nature	Harish Kumar Jain	৮২
Salute to The Indian Soldiers	Jayanta Chakraborty	৮২
Lyrics of Smile	Priyanka Chetry	৮৩
The Emphemeral Elessedness	Ankita das	৮৩
The Soldier	Arunima Dey	৮৪
God Saw You Getting Tired	Jusmita Saikia	৮৪
Love	Gunjan Neog	৮৫
Life is Fine	Swapna Shupra	৮৫
Students' Union Report		৮৬-৯৩
54th Annual College Week		৯৪-৯৬
Result Topper List		৯৭
Ex-Editor List		৯৮

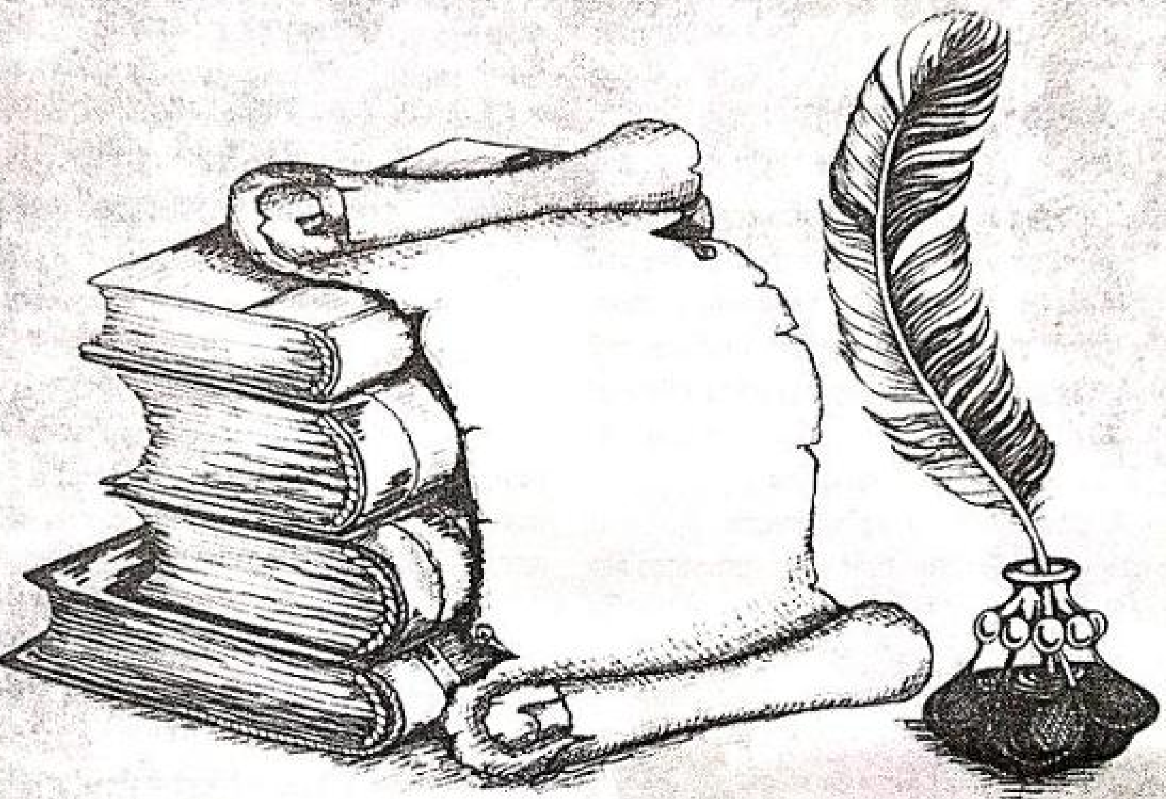

গদ্যাংশ

জ্যোতি প্ৰসাদৰ কবিতাত জাতীয়তাবোধ

প্ৰত্যুষ বড়া
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

"সুন্দৰে যে ফুলাৰ মন্ত্ৰ
অহোৰাত্ৰি মাতে
সেয়েহে আজি ইমান ফুল
প্ৰভাতে প্ৰভাতে"

কবি মানেই কৌশলী শব্দ শিল্পী। তেওঁলোকে শব্দৰ মাধ্যমেৰে প্ৰকাশ কৰে ব্যক্তি তথা সমাজ জীৱনৰ প্ৰাপ্তি অপ্ৰাপ্তি, ক্ষোভ বিদ্ৰোহ, প্ৰেম আদি হৃদয়ত পুঞ্জীভূত সমস্ত ভাৱানুভূতি কবি স্বদেশ-স্বজাতি জাগ্ৰত প্ৰহৰী। অসমৰ কলা সংস্কৃতিৰ পথাৰৰ মানিক বুটলি অসমীয়া কলা কৃষ্টিৰ গুটি ভঁৰাললৈ মানিকীমধুৰী জহাধানৰ সঁচ আনি যিজন মহান স্ৰষ্টাই এটা নতুন যুগ সৃষ্টি কৰি অসমীয়া সভ্যতাৰ বোৱতি সুঁতিটোক প্ৰবাহিত কৰি থৈ গ'ল। সেইজন সংস্কৃতি জগতৰ মহান হোতা, সুন্দৰৰ পূজাৰি ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদৰ প্ৰতি অসমীয়াই সোঁৱৰি চাই গৌৰৱ অনুভৱ কৰে।

সুদূৰ আৰু প্ৰচীন ঐতিহ্যৰে পৰিপূৰ্ণ দেশ মাৰোৱাৰৰ পৰা এদিন এই পৰিয়াল আহিছিল এই অসমলৈ ভাগ্য অন্বেষণত। কিন্তু সেই বিদেশী পৰিয়ালটো ইয়াত সুদূৰ আৰু একক হৈ থাকিব নোৱাৰিলে। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সাৰ্বজনীন আবেদন আৰু পৰক আপোন কৰি লোৱা আহ্বানক সেই পৰিয়ালটোৰ মানুহে অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰিলে অসমৰ চিন্তাধাৰা, সভ্যতা, সংস্কৃতি আদিক তেওঁলোকে সাৱটি ধৰি সম্পূৰ্ণ অসমীয়া হৈ ৰ'ল। এইটোৱেই অসমৰ বিখ্যাত আগৰৱালা পৰিয়াল। অসমৰ বিখ্যাত আগৰৱালা বংশৰ পৰমানন্দ আগৰৱালা আৰু কিৰণময়ী আগৰৱালাৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ আছিল জ্যোতিপ্ৰসাদ। সংগীতজ্ঞ, কলাকাৰ, স্বাধীনতা যুঁজাৰু জ্যোতিপ্ৰসাদৰ জন্ম হয় ১৯০৩ চনত।

জ্যোতিপ্ৰসাদৰ কবিতাত জাতীয়তাবোধ ঃ

জ্যোতিপ্ৰসাদ এজন শিল্পী। প্ৰকৃতপক্ষে তেওঁক ৰূপকোঁৱৰ কোৱাৰ সাৰ্থকতা তেওঁৰ প্ৰতিভাই প্ৰতীয়মান

কৰে। একাধাৰে তেওঁ আছিল কবি, সাহিত্যিক, গীতিকাৰ, ঔপন্যাসিক, নাট্যকাৰ, অভিনেতা আৰু দেশাত্মবোধ থকা এজন বিপ্লৱী। 'জনতা মোৰ প্ৰণাবো প্ৰমাত শিল্পী যে মই লুকাই আছো বুলি উদাত্ত সুৰেৰে ঘোষণা কৰা জ্যোতিপ্ৰসাদ এজন প্ৰকৃতাৰ্থত কলাকাৰ। অসমীয়া সাংস্কৃতিক হেঙুল হাইজাল বোলাই আধুনিকতাৰ পৰশেৰে আঁলোকিত কৰি তোলা চিৰ সুন্দৰৰ অক্লান্ত সাধক জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা আজিও প্ৰতিজন অসমীয়াৰ বাবে অতীত, বৰ্তমান আৰু উজ্বল ভৱিষ্যতৰ সংযোগ হেঁতু। মহাত্মা গান্ধীৰ নেতৃত্বত ভাৰতীয় যিকোনো দেশৰ কবিয়ে দেশ ৰক্ষাৰ কাৰণে নিজ নিজ ভাষাত কেনেকৈ হেজাৰ বিজাৰ লোকক উথলাই উঠাৰ পাৰছিল। ঠিক তেনেকৈ কবিয়ে বিপ্লৱী সুৰে অসমীয়া প্ৰজা সাধাৰণক জগাই তুলিবলৈ সক্ষম হৈছিল। ডো শক্তিৰ শৌৰ্য বীৰ্য জাগৃত কৰিবৰ কাৰণে বিপ্লৱীৰ সুৰ জুৰি উদাত্ত কণ্ঠেৰে সুদুৰ ইংলেণ্ডৰ পৰাও চিএৰিছিল।

সাজু হ'বৰে হ'ল ডেকা ল'ৰা
সাজু হ'বৰে হ'ল
তোৰ তপ্ত ৰোধিৰ ঢালি আয়েৰক
শক্তি দিবলৈ হ'ল।

জ্যোতিপ্ৰসাদে আস্থা ৰাখে ৰূপান্তৰত আন্ধাৰৰ পাছতে পোহৰ আহে। এদিন কৃষ্ণকায় আন্ধাৰ বিনাশ হ'ব। ত্তবিৰ পৃথিৱী, সাজ তথা ব্যক্তি সত্বাই ৰূপান্তৰৰ চেতনাৰে উদ্বুদ্ধ হৈ গতি কৰিব কোনে পোহৰৰ পথ জ্যোতি প্ৰসাদৰ দৃঢ় বিশ্বাস—

'ৰূপান্তৰেহে মাথোঁ
জগত ধুনীয়া কৰে
এয়ে মোৰ গায়ত্ৰী মন্ত্ৰ।'

সুন্দৰৰ আধাৰাধনা আৰু বিপ্লৱী আৰ্দশৰ যুগপৎ প্ৰকাশ ঘটিছে জ্যোতিপ্ৰসাদৰ কবিতাত। ৰমন্যাসিক ভাৱনাৰে সুন্দৰৰ আৰাধনা কৰা জ্যোতিপ্ৰসাদে জয়ন্তী যুগত লিখি উলিয়ালে অনেক প্ৰগতিশীল কবিতা। ৰোমান্টিকতাৰ খেৰ ঘৰ ভাঙি বিপ্লৱী মনীষাৰে শত সহস্ৰজনৰ জীৱনৰ পথ পোহৰাবলৈ তেওঁ কণ্ঠৰ পৰা নিঃসৃত হ'ল বিপ্লৱৰ সুৰ। অসমৰ ডেকা শক্তিক জাগ্ৰত কৰিবলৈ লিখিলে

'সিংহৰ পোৱালী তই
নবীন অসমীয়া'

জ্যোতিপ্ৰসাদে পৰাধীন ভাৰতৰ বৃটিছ ঔপনিবেশিকতাবাদী শক্তিৰ লগতে গাঁ কৰি হউঠা দলটোৰ বিৰুদ্ধে জেহাদ ঘোষণা কৰি সাবধানবাণী শুনাইছিল এনেদৰে।—

"সুবিধাবাদীৰ দল
তোৰ মিছা হ'ব কৌশল।"

গাঁৱৰ গণ্টীত থাকিও কবিৰ শিল্পী প্ৰাণে উপজিয়ে 'বিশ্ব নাগৰিক' হোৱা বুলি দাবী কৰে। গতিকে এইজন কবিয়ে উপলব্ধি কৰা সাৰ্থক হৈছে যে লৈ যাঁও জনতাক পোহৰলৈ' কবিৰ শিল্পী মনটো উদাত্ত, অতি প্ৰতিশ্ৰুতিপূৰ্ণ। কবিৰ বৃটিছ আমোলত স্বাধীনতা লাভ কৰিবৰ কাৰণে যিবোৰ কবিতা ৰচনা কৰিছিল। সেইবোৰত তেওঁ কিমান আশাবাদী শিল্পী সি প্ৰকৃততে প্ৰনিধানযোগ্য—,সাম্যবাদী দৃষ্টিভংগীৰ গৰাকী জ্যোতিপ্ৰসাদে মৰ্মে উপলব্ধি কৰিছিল যে জনতাৰ জাগৰণ অবিহনে মুক্তি অসম্ভৱ। পৰাধীনতাৰ শিকলি ছিঁডি দলিয়াই পেলাবলৈ সেয়ে তেওঁ বৰ অসমৰ সকলো জাতি-জনজাতি, ৰণুৱা, বনুৱাক উদাত্ত সুৰেৰে আহ্বান জনাইছিল। ৰাজনীতিৰ পংকিলতাই যাতে সাধাৰণ প্ৰজাক চুব নোৱাৰে তাৰ বাবে তেওঁ গঢ়িব খুজিছিল সময়ৰ সৌধ।

'ময়েই খাছীয়া. মই জয়ন্তীয়া
ডফলা আৱৰ আঁকা'

জ্যোতিপ্ৰসাদৰ কাব্য সাধানাৰ মাজত ফল্গুধৰা দৰে বৈ আছে স্বদেশ প্ৰেম আৰু ঐতিহ্য চেতনা। কাঞ্চনজংঘাৰ বুৰঞ্জী, লাচিতৰ আহ্বান, জ্যোতি শংকৰ কনকলতা, জয়মতীৰ আত্মাৰ উক্তি, ন জোৱান ই হিন্দ, অসমীয়া ডেকাৰ উক্তি আদি কবিতাৰ মাজেৰে প্ৰতিভাও হৈছে কবিৰ জাতীয় চেতনা, স্বদেশ প্ৰেম, অসমৰ গৰিমাময় ঐতিহ্য আৰু অসম মাতৃৰ স্বাধীনতাৰ হকে দিয়া আত্ম বিলদান।

মহা মানৱৰ/ দেৱী বিজয়ৰ
আলোকৰ বন্তি ময়ে /ময়ে জয়মতী

কবি জ্যোতিপ্ৰসাদ মুখ্যত শিল্পী। এই সিল্পী সত্বাৰ বাংময় প্ৰকাশ ঘটিছে 'সুন্দৰ জয় যাত্ৰা' শিল্পীৰ আলোক যাত্ৰা' 'নৱ বিপ্লৱী কবি জাগে' 'শিল্পী মই. বিশ্ব শিল্পী' 'বাস্তৱৰ ক্ষেত্ৰত শিল্পী' আদি কবিতাৰ যোগেদি। জীৱন ক'লাক ধুনীয়া কৰি মানুহক মানুহৰূপে গঢ় দিবলৈ বাস্তৱৰ কেন্দ্ৰস্থলত স্থিত হৈ কবিয়ে কৈ কৈ উঠিছে—

'শিল্পীৰ মই পালো যে নতুন অৰ্থ
মানুহৰ মহাসত্য।'

জ্যোতিপ্ৰসাদৰ সু-সংস্কৃত মনটোৰে সদায় বিচাৰিছিল দুস্কৃতিক বিনাশি সংস্কৃতিক বৰপীৰাত বহুৱাবলৈ। গীতেৰে, কবিতাৰে, নাটকেৰে সমালোচনাৰে ন কৈ সজাই তুলিছিল মুমুৰ্ষ অসমীয়া সাংস্কৃতিক। ৰূপকোঁৱৰ সঁচাকৈয়ে এইজনা মহান শিল্পীৰ বাবে অভিধাৰা এইজনা ৰূপকোঁৱৰ হাতৰ মুঠিতেই আছিল জগত ধুনীয়া কৰিব পৰা ৰূপান্তৰৰ মন্ত্ৰ। আজি কোন অসমীয়াই বুজিব পাৰিব জ্যোতিপ্ৰসাদৰ এই তেজেদীপ্ত বাণী—

'কামৰূপা মোৰ
সুৱদী সুৰীয়া
অসমীয়া ভাষা
জগত সভালৈ যাব।'

■○■

কবিতাত জীৱনৰ সাহ

মৃদুল গগৈ
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

উনৈশ শতিকাৰ ৰোমাণ্টিক কবিতাৰ ভাৱ বিলাস-চাতুৰ্যক একপ্ৰকাৰ নিৰ্বাসন দি আধুনিক অসমীয়া কবিতাক সদৰ্থক ভাৱ-শৈলী, আংগিক-কলা কৌশল, অভিনৱ ছন্দ-বৈচিত্ৰ্য, ব্যঞ্জনাৰে অমূল্য বৰুৱা, হেম বৰুৱা প্ৰভৃভৃতি আধুনিক অসমীয়া অগ্ৰজ কবিসকলে সাধনাৰ লব্ধ আত্মগত বিশ্লেষণেৰে অসমীয়া কবিতাৰ উত্তৰণৰ যি সুকীয়া বাট কাটিলে, আধুনিক অসমীয়া কবিতাৰ ঐতিহ্যৰ ইতিহাসত সেয়া উত্তৰণৰ মাইলৰ খুঁটি। এহাতেদি যুদ্ধোত্তৰৰ সময়ে সৃষ্টি কৰা চৰম নৈৰাশ্য আৰু আনফালে অসমীয়া কবিতাৰ অন্তঃসলিল বৰ্ণিল ঐতিহ্যক বোৱাই ৰখাৰ গভীৰ প্ৰত্যাশাৰ ফলশ্ৰুতিতেই অসমীয়া কবিতাই নতুন ৰূপ পৰিগ্ৰহ কৰিলে আৰু অতি সাম্প্ৰতিকে অসমীয়া কবিতাৰ এই বৰ্ণময় ঐতিহ্য স্ব-মহিমাৰে গৌৰৱজ্জ্বল। সময়ে সময়ে পৰাদি পৰিছে আকৌ ন ন সম্ভাৱনা আৰু স্বকীয়তাৰে অসমীয়া কবিতা নিজ পৰিধিত নিজেই উজলি উঠিছে, এইখিনিতেই অসমীয়া কবিতাৰ সাফল্য।

পৰিশীলিত কাব্য ভাষা, প্ৰতীকি, ব্যঞ্জনা, ভাৱঘন চিত্ৰকল্পৰ আধুনিক অসমীয়া কবিতাক অনন্য ৰূপ দিয়া অসমীয়া কবিকুলৰ ভিতৰত হিতেশ গগৈ অন্যতম। উনৈশ শতিকাৰ জাৰ্মান অৰ্থনীতিবিদ কাৰ্ল মাৰ্ক্স আৰু ফ্ৰেডেৰিক এংগেলছৰ সাম্যবাদী তত্ত্বৰে সিক্ত দৰ্শন আৰু সাহিত্যৰ ব্যাপকতা জন্ম দিয়া কবি হিতেশ গগৈ মাটিৰ চেতনাৰে সিক্ত কবি সত্তা। গভীৰ ঐকান্তিকতা, আত্ম প্ৰত্যয় আৰু সাধনাৰে হিতেশ গগৈয়ে ঐতিহ্যৰ বিৰুদ্ধে লোকায়ত, চহা কেন্দ্ৰীক চেতনা, প্ৰেম ৰুগ্ন, সন্নিকট সময়ৰ সংশয়তাক লৈ সু-সংহত কাব্যাংগ-ভাষাৰে শেহতীয়াকৈ 'কবিতাৰ বিৰল পৰিভ্ৰমী চৰাই' সজাই তুলিছে। সংকলনৰ আটাইবোৰ কবিতাই বাহুল্য বৰ্জিত। এই কথা অনুমেয় যে সৰস আৰু প্ৰত্যয়ধৰ্মী শব্দৰে স্বকীয় কাব্য ভাষা গঢ়ি ল'ব পৰাটোৱেই হিতেশ গগৈৰ সহজাত কাব্যিক প্ৰতিভাৰ কথা থকাওঁতে উনুকিয়াই দিয়ে। 'কবিতা বিৰল পৰিভ্ৰমী চৰাই'ও ইয়াৰ ব্যতিৰেক নহয়। প্ৰসিদ্ধ ইংৰাজ কবি Wordsworth-এ কোৱাৰ দৰে 'Poetry is the spontaneous over flow of powerful feelings' কবিতা যদি পূৰ্বঠ চিন্তা-চেতনাৰ স্বতঃস্ফুৰ্ত প্ৰকাশ হয় তেন্তে কবিৰ মন আৰু পৰিকাঠামোও কাব্যিক ভাবাদৰ্শৰ খাতিৰত বিচাৰ্য্যৰ আঁওতালৈ আনিব লাগিব। বাঁহগছৰ দৰে বিমূৰ্ত সত্তা এটাকো বুদ্ধিনিষ্ঠ প্ৰতীকৰ প্ৰয়োগেৰে সমকালীন প্ৰেমৰ স্থিতিৰ সৈতে জোৰা দি হিতেশ গগৈয়ে সংকলনৰ 'বাঁহপাতত যন্ত্ৰণাৰ মাত' কবিতাটিত কৈছে—'বাঁহপাতৰ কোনো অনুৎসাহী চিনাকী কোনো সুখী কোনো শোক নাই/বাঁহপাতে সৰো বুলিলেই পৰি আহে হোঁ-হোঁকৈ তললৈ/আৰু আশা হেৰুৱাৰ মানুহৰ দৰে শেষ হৈ প্ৰেম বাঢ়ি আহে চকুপানীচ (পৃষ্ঠা ৪৪), অত্যন্ত ভাৱঘনত্বৰে সংকলনৰ আন কবিতা গুচ্ছ প্ৰতীক, চিত্ৰকল্প, উপমাৰে সমৃদ্ধ নহ'লেও, স্বচ্ছ চিত্ৰধৰ্মী বক্তব্যৰে কবি গগৈয়ে পাঠকক আশ্বস্ত কৰিব পাৰে। পশ্চিমৰ চিত্ৰকল্পবাদী আন্দোলনৰ প্ৰধান কবি এজৰা পাউণ্ড, টি ই হিউম, হিল্দা ডুলিটল, এমিলাৱেল ইত্যাদি কবিসকলৰ মূল নীতিয়েই আছিল 'কবিতা স্বচ্ছ আৰু কঠিন হ'ব লাগে, ধূসৰ আৰু অসীম হ'ব নালাগে।' কবি হিতেশ গগৈৰ কবিতাত ধূসৰতা নাই, হিতেশ গগৈৰ কাব্যিক প্ৰতিভাৰ ই এক অন্য সম্ভাৱনা। সংকলকলনৰ আন এটি কবিতা 'আইৰ তেজত আছিলোঁ মই কবিয়ে জীৱন-জিজ্ঞাসাজনিত অন্তৰ্মুখিনতাৰ মাতৃপ্ৰেমৰ নিদৰ্শন তীক্ষ্ণ বুদ্ধিপ্ৰসূত শব্দৰে দাঙি ধৰিছে'— সৰাপাতৰ তলত শুই থকা মৃত্যুৱে মাৰিব পৰা নাছিল/ আইক যুদ্ধ, সন্ত্ৰাস, হিংসাৰ কোলাত উঠি অহা মৃত্যুৱে মাৰিব পৰা নাছিল/ভোক, যন্ত্ৰণাই খেদি ফুৰিছিল আইক, মাৰিব পৰা নাছিল।' (পৃষ্ঠা ২)

হিতেশ গগৈ আধুনিক অসমীয়া কাব্য-সাহিত্যৰ ঐতিহ্যত বহুক্ষেত্ৰত উপেক্ষিত চৰিত্ৰ। 'বিধৱা', 'জাকৈ', 'সাপ' ইত্যাদি ন-অনুষংগৰে হিতেশ গগৈয়ে আধুনিক অসমীয়া-কাব্য সাহিত্যক কেৱল সমৃদ্ধ কৰা নহয়, পৰম্পৰাগত শৈলীক তল পেলাই নব্য ৰীতিৰে বাট কটাত হিতেশ গগৈ স্মৰণীয় কবি। পশ্চিমৰ অস্তিত্ববাদ (Extentialism), প্ৰতীকবাদ (Symbolisim), অতিবাস্তৱবাদ (Surrealism) ইত্যাদি সমাদৃত কাব্যাদৰ্শৰে আধুনিক অসমীয়া কবিতাক চহকী কৰাৰ আন্তৰিক প্ৰয়াস কৰা কবিসকলৰ ভিতৰত হিতেশ গগৈয়ো অন্যতম। কিন্তু, মূলতঃ কবি গগৈ বস্তুবাদত (materialism) বিশ্বাসী। আলোচ্য সংকলনৰ লগতে কবিৰ ইতিপূৰ্বে প্ৰকাশিত সংখ্যাধিক্য কবিতাই বস্তুবাদী সংস্কৃতিৰ (material culture) প্ৰতি থকা কবিৰ প্ৰলুব্ধতাৰ কথা ক্ষণিকতে উনুকিয়াই দিয়ে। অৱশ্যে, এই বোধ-প্ৰলুব্ধতা ইতিহাস সম্ভূত চেতনা নহয়, বৰঞ্চ কাব্যাদৰ্শৰ সিপাৰে গঢ় লৈ উঠা এক ধৰণৰ বৈপৰীত্যৰ অন্তৰ্মুখী ক্ৰিয়া। অগ্ৰজ কবি নিৰ্মল প্ৰভা বৰদলৈৰ কণ্ঠই কোৱাৰ দৰে যিসকল কবিৰ কবিতাত শতাব্দীৰ নতুন চিন্তা, ধ্যান-ধাৰণা আৰু দৃষ্টিভংগী, মাহাত্ম্য ফুটি উঠা নাই, তেওঁলোকে কুৰি শতিকাৰ শেষাৰ্ধত কবিতা লিখিও আধুনিক আখ্যা পাব নোৱাৰে। হিতেশ গগৈয়ে সন্নিকট আৰু শতাব্দীৰ প্ৰসূত চেতনাক এৰাই চলা নাই, বৰঞ্চ তাৰ মাজেৰেই সুকীয়াকৈ পৰিমেয় কাব্যিক বাট

এটা নিৰ্মাণ কৰি লৈছে। সম্প্ৰতি, আধুনিকতাই চেপি নিয়া মৰ্মভেদ জীৱনবোধকো শ্লেষ (irony) একোটাৰে কবিয়ে যেতিয়া ঐশ্চৰ্য্যময় কৰি তোলে, কবিৰ নিপুণতাৰ কথা কবিয়ে তেতিয়াই নিজ মুখে ধৰা দিয়ে—'এইবাৰ ন-ভাত খাবলৈ নামাতো তোমাক/বুকুত ডেগাৰ বহুৱাই দৌৰিছে মানুহবোৰ... (ন-ভাত, পৃষ্ঠা ১৫)।

সংকলনৰ 'মানুহে ভোকত নবজায় ভায়'লিন' শীৰ্ষক কবিতাটি এটি ৰসোত্তীৰ্ণ কবিতা। আপাতদৃষ্টিত আধুনিক দুৰ্বহ জীৱনবোধৰ সমপাতে প্ৰচলিত সমাজ-ব্যৱস্থাৰ প্ৰতি থকা ক্ৰোধ, শোষক শ্ৰেণীৰ পাশৱিকতা-শ্ৰেণীদ্বন্দ্বক সংযত বক্তব্যৰে একত্ৰ কৰি কবি গগৈয়ে কৈছে—'যন্ত্ৰণাবোৰে ঘপিয়াব খোজে ডিঙিত/ইয়াক দখীয়া মানুহক মাৰপিট কৰে/তিনিআলিৰ মূৰত আঠু কঢ়ায়/ইয়াত ধনীবোৰে ধনীজনক চুমা খাই/ৰাতি ৰাতি তেজেৰে তিতে ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ পঁজা/জীয়াই থাকিবলৈ বৰ কষ্ট অ'ৰহেশ্বৰ/বানত বুৰে গাঁও/শীতত কঁপে গাঁও/খৰাঙত জ্বলে গাঁও/ৰোগত মৰে গাঁও/জীৱনবোৰ উটি ফুৰে মেটেকা শিপাৰ দৰে... (পৃষ্ঠা ২২)। আকৌ, একেই সমচেতনাৰে উদ্বুদ্ধ হৈ আন এটি কবিতাত লিখিছে, এনেদৰে—'ডিঙিত লেকাম সী/চাহ বাগিচাৰ প্ৰান্তিক মেম-চাহাববোৰে/টানি লৈ ফুৰে মোক/গোলামিৰ ফিচিকা কবচ বুকুত বান্ধি/মই দুৰ্দান্ত কুকুৰৰ দৰে দৌৰো/আৰু মিলিত হওঁ প্ৰতিদিন/ভণ্ড কৰ্মশালাৰ শোভাযাত্ৰাত' (গৰখীয়া ল'ৰাৰ ভোকে খেদি ফুৰে মোক, পৃষ্ঠা ২৩) উগ্ৰ আস্ফালন নমবাকৈ কবিতাত এনে প্ৰতীকি প্ৰতিবাদৰ সফল চিত্ৰায়ণৰ বাবে হিতেশ গগৈৰ কবিতাই পাঠকক সহজে মোহাবিষ্ট কৰি ৰাখে, গগৈৰ কবিতাৰ ই এক অন্য স্পন্দন।

আধুনিক কবিতাৰ সংশয়, দুৰ্ভাৱনাক অগ্ৰাহ্য কৰি কোনো সংবেদনশীল কবিয়ে গভীৰ প্ৰত্যাশাৰে যেতিয়া কবিতাৰ মহত্ত্বক বিহ্বল জনতাৰ মাগদৰ্শনৰ মাধ্যম বুলি শব্দৰে কৈ উঠে, কৰি মনন আৰু যৌক্তিক চেতনাক লৈ আশ্বস্ত হওঁ— আধুনিক মানুহে বিচাৰি ফুৰিছে এটা আত্মা/যিটো আত্মাৰ সন্ধান আছে কবিতাৰ বুকুত...(কবিতাই নিৰ্মাণৰে মানুহ, পৃষ্ঠা ৪)

হিতেশ গগৈৰ কবিতাই দুৰ্বোধ্যতাক যৎ সামান্য এৰাই চলা যেন বোধ হয়। অৱশ্যে, গগৈয়ে দুৰ্বোধতাৰ পৰা ফালৰি কটাৰ প্ৰয়াস কৰিলেও, আধুনিক কবিতাৰ ৰস-বিচাৰ প্ৰক্ৰিয়াত দুৰ্বোধ্যতা কবিতাৰ অন্তৰায় হ'ব নোৱাৰে। আধুনিক কবিতাৰ দুৰ্বোধ্যতাৰ মতদ্বৈধই আজিও কবিতাক এৰাই চলাই নাই। ড° কবীন ফুকনৰ মননৰে কওঁ— কবিতাত আধুনিকতাৰ গুণাগুণ আমি যিদৰেই নিৰ্ণয় নকৰোঁ, আধুনিক কবিতা মানেই দুৰ্বোধ্য আৰু কবিতাৰ আধুনিকতাই দুৰ্বোধতাৰ প্ৰধান হেতু বুলি শেষ সিদ্ধান্ত কৰা সকলে আধুনিকতাৰ অজুহাতত কবিতা নিলগাই ৰখাৰ পন্থা চলাই থাকিব। প্ৰকৃততে আধুনিকতাই কিন্তু কবিতাৰ সৈতে আত্মীয়তা বঢ়াবলৈহে উচটাব লাগে, কবিতাক সন্তৰ পঢ়ুৱৈৰ পৰা আৰু নিলগাব নালাগে, কিয়নো প্ৰকৃত কাব্যিক আধুনিকতাই প্ৰায়েই আমাৰ অতি সাম্প্ৰতিক জাগৃতিক জীৱন আৰু বোধি অনুভূতিলৈহে টোৱাই থাকে...' (কবিতাত আধুনিকতা আৰু দুৰ্বোধ্যতা, সম্পাদনা ঃ ড° অৰ্চনা পূজাৰী)।

নিজ ঠাইৰ আত্মীয়তা আৰু ঐতিহ্যৰ মোহে কবি গগৈকো বলইছে। ঐতিহ্য চেতনা, ৰোমন্থন কাতৰতা, প্ৰতীকি ৰূপত অসমৰ সৰু-বৰ নদীক লৈ মহেন্দ্ৰ বৰাৰ 'অপৰূপ এই নদী', হীৰেন ভট্টাচাৰ্যৰ 'কলঙেৰে উজাই বালিভাত 'নিৰুপমা বৰগোহাঁঞিৰ 'পাগলাদিয়া', নীলমনি ফুকনৰ 'ক'লৈ যাব হে'ৰ উন্মাদিনী', নীলিম কুমাৰৰ 'পানীৰ সৈতে তিৰোতাবোৰ ইত্যাদি বহু কবিৰ মননশীল কবিতাই পাঠকক পূৰ্বেও মোহাচ্ছন্ন কৰি ৰাখিছে, পুৰণি হৈও যেন চিৰ নতুন এনে বিতা। হিতেশ গগৈয়েও ঐতিহ্য চেতনা, মহত্ব প্ৰকাশেৰে নদীক লৈ কল্পপ্ৰসূতাৰে লিখিছে—'নদীয়ে জানে মানুহ জন্মৰ আকস্মিক সংঘটন/নদীয়ে জানে মানুহৰ প্ৰথম প্ৰেমৰ পাঠ/নদীয়ে জানে প্ৰথমে কোনে তেজ দিছিল মাটিক/নদীয়ে জানে প্ৰথমে কোনে চকুপানী টুকিছিল/নদীয়ে জানে কিদৰে আৰম্ভ হয় যুদ্ধ/কিদৰে নষ্ট হয় পথাৰৰ কুমাৰীত্ব...' (নদীয়ে জানে মানুহ জন্মৰ আকস্মিক সংঘটন, পৃষ্ঠা ৪০)

উপৰোক্ত পৰ্যালোচনাৰ লগতে নৰকাসুৰে বৰষুণত তিতিছিল, মন-জুই, এখন ছুৰীৰ কথা, নিমখৰ বাগিচা, চাবুৱাৰ শগুণ, ইত্যাদি সৰ্বমুঠ উনপঞ্চাশ টা ব্যঞ্জনধৰ্মী, বুদ্ধিদীপ্ত সৰস কবিতাৰে 'কবিতা বিৰল পৰিভ্ৰমী চৰাই' সজোৱা হৈছে। সংক্ষেপতে সংকলনৰ কবিতাই পঢ়ুৱৈক দিব অৰ্থত কবিতাৰ পঢ়াৰ সুখানুভূতি। সংকলনখনৰ পাতনিতে প্ৰথিতযশা সাহিত্যিক হোমেন বৰগোহাঁঞি দেৱে লিখিছে—'পানীৰ লগত চেনী বা নিমখ সম্পূৰ্ণ মিলি যোৱাৰ দৰে হিতেশৰ জীৱনৰ লগতো কবিতা ঠিক তেনেকৈয়ে মিলি গৈছে... মই তেওঁৰ কবিতা ভাল পাওঁ, তেওঁৰ কবিতাবোৰত ফুটি উঠা তেওঁৰ ব্যক্তিগত কণ্ঠস্বৰৰ কাৰণে, মই তেওঁৰ কবিতা ভাল পাও, কবিতাৰ বিচিত্ৰ বিষয়বস্তুৰ কাৰণে, মই তেওঁৰ কবিতা ভালপাও বহুতো ভাল কবিতা ভিতৰত তেওঁৰ ভাল কবিতাবোৰ চিনিব নোৱাৰাকৈ হেৰাই নোযোৱাৰ কাৰণে। তেওঁৰ কবিতোবোৰ প্ৰকত অৰ্থত কবিতা....।' কবিতা বিৰল পৰিভ্ৰমী চৰাই'ৰ প্ৰকাশঃ বৰগুৰি শাখা সাহিত্য সভা (তিনিচুকীয়া)।

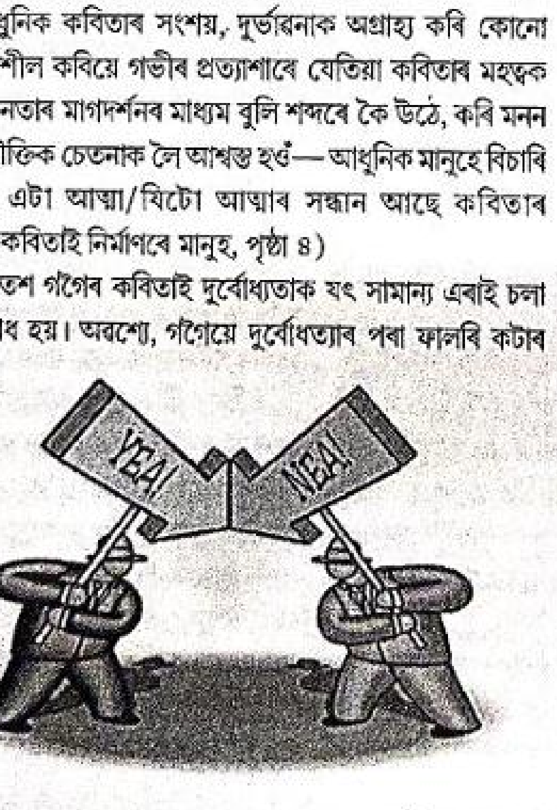

'সংগ্ৰাম বনাম সমাজ'

অনুভৱ, যুক্তি আৰু আলোচনা

অবিনাশ ফুকন
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

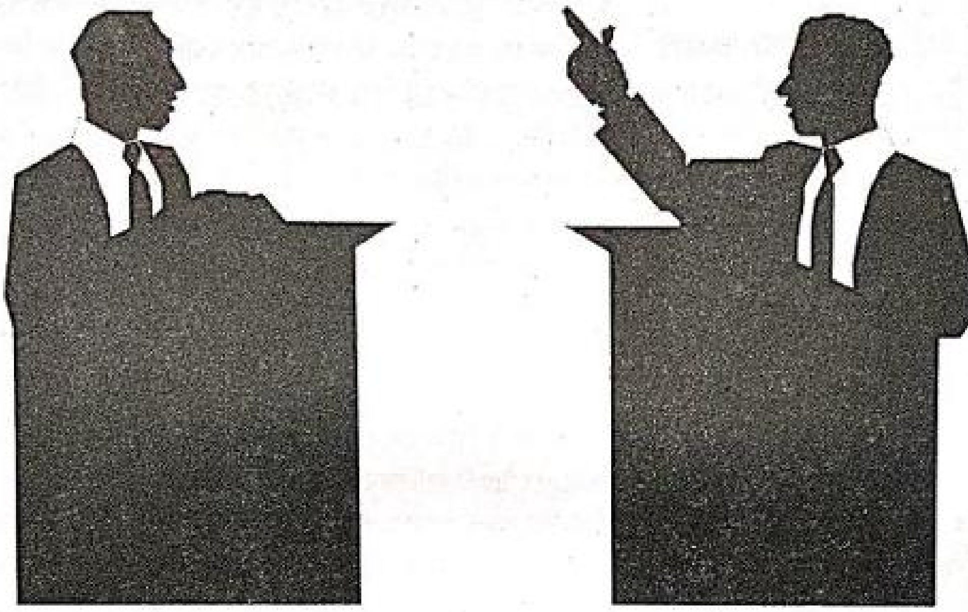

'অ-স-ম। সেই কালৰ আহোম সকলৰ দৃষ্টিত এখন অসমান ঠাই। যাৰ বাবে প্ৰদেশখনৰ নাম হয় 'অসম'। সকলো স্বাভাৱিকভাৱেই মানুহৰ গতানুগতিক জীৱ অতিবাহিত হৈ আহিছিল যদিহে এই 'অসম' শব্দৰ প্ৰভাৱ 'অসম'ৰ জাতীয় জীৱনত বা জনজীৱনত নপৰিলহেঁতেন। কালক্ৰমত সেই অসমতাৰ ভাৱে মানুহৰ মন মগজু হৃদয়ত গ্ৰাস কৰিলে। মাথো বিৰাজ কৰিছিল এক অসমানতাই। যাৰ উৎপত্তিৰ আদি শব্দ আছিল এই ৰূপহী 'অসম'।

চাৰিটা স্তৰৰ এটা শব্দ যি শব্দ মাতৃ গৰ্ভৰ পৰা এই ভূ-ধৰালৈ আগি হবৰ পৰা আৰম্ভ হয় কেৱল আৰম্ভ হে হয়। ইয়াৰ নাই কোনো অন্ত। আছে কিন্তু এই অন্ত জীৱনৰ শেষৰটো উশাহৰ লগত বিলীন হৈ যায়। হেই শব্দটো হৈছে সংগ্ৰাম।

জন্মলগ্নৰে পৰা মৃত্যু পৰ্য্যন্ত জীৱই কৰা এটা স্বাভাৱিক কৰ্ম হৈছে সংগ্ৰাম। গতিকে ছাত্ৰাৱস্থাত এই সংগ্ৰাম অতীৱ প্ৰয়োজনী। যিহেতুকে আমি ছাত্ৰ সেয়েহে মই বিশেষভাৱে ছাত্ৰৱস্থাৰ কথা উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছোঁ।

ছাত্ৰনং অধ্যয়নং তপঃ। এই বাক্যশাৰীয়েই আঁচলতে ছাত্ৰ সমাজৰ মুখ্য উদ্দেশ্য কি হোৱা উচিত। তাক পোনপটীয়াকৈ সূচায়। কিন্তু মাত্ৰ এটা কথা দাতি ক'ব বিচাৰোঁ যে আমাৰ সমাজৰ কিছু ব্যক্তিয়ে বা জ্যেষ্ঠ সমাজে উপৰোক্ত বাক্য ফাকি ভুল ব্যাখ্যাৰ দ্বাৰা ছাত্ৰ সামাজক বিপথে পৰিচালিত কৰিছে। কিয়নো ছাত্ৰনং অধ্যয়নং তপঃ মানে কেৱল বিদ্যায়তনিক শিক্ষাৰ অন্তৰ্গত পাঠ্যপুথি দুই এখনে পঢ়ি ভাল নম্বৰ পোৱাটো নুসূচায় বৰঞ্চ ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল সমাজৰ প্ৰতিটো স্তৰৰ প্ৰতিটো বস্তুক পৰীক্ষা বা অধ্যয়ন কৰা কাৰণ ছাত্ৰ-বস্থাত কোনো এটা বিষয়বস্তুত ভালদৰে অধ্যয়ন কৰি পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত সেই বিষয়টোৰ ওপৰত অধিক জ্ঞান অৰ্জন কৰি সমাজ হিতৈষী এটা ফল প্ৰদান কৰিব পৰা যায়। কিন্তু বৰ্তমান আমাৰ সমাজত কি শিক্ষা প্ৰদান কৰা হৈছে (?)। আমাক কেৱল শিকোৱা হৈছে 'ভালদৰে পঢ়িবলৈ।' এই ভালদৰে পঢ়িবলৈ'ৰ মাজত সোমাই আছে ভাটৌৰ দৰে মুখস্থ বিদ্যা, আনৰ সৈতে প্ৰতিযোগিতা, ৰাতি দুপৰলৈকে কিতাপ আওৰোৱা আৰু এইবোৰ কৰি কেৱল পুথিৰ জ্ঞান অৰ্জন কৰি নম্বৰ তালিকাখন গুৰনি কৰা। এই সকলোবোৰৰ ছাত্ৰজনলৈ নাই কোনো সমাজৰ বতৰা। সমাজত প্ৰচলিত নীতি-নিয়ম, আচাৰ-ব্যৱহাৰ আদিৰ জ্ঞান তথা সমাজত প্ৰচলিত অন্যায়-অনীতি, দুৰ্নীতি আৰু সমাজক কোঙা কৰা কোনো সমাজ হিতৈষী সংগ্ৰামৰ পাতনিৰ চেতনা যেন আমি হৈ পৰিছো এটা যন্ত্ৰ। আবেগ-অনুভূতি আমাৰ শৰীৰত প্ৰযোজ্য নহয়।

গতিকে জীৱনটোক এটা সঠিক দিগন্তৰ দিশে আগুৱাই নিবলৈ যিদৰে এজন ছাত্ৰক শিল্প সংগ্ৰামৰ প্ৰয়োজন। ঠিক সমপৰ্যায়তে তেওঁলোকক অৰ্থাৎ আমাক প্ৰয়োজন এখনি সামাজিক, অৰ্থনৈতিক, আধ্যাত্মিক, ৰাজনৈতিক, সাংস্কৃতিক সংগ্ৰামৰ। আৰু সেই সংগ্ৰাম আমি সদা সৰ্বদা কৰি আহিছোঁ আৰু অনাদি অনন্ত কাললৈ কৰি যাম। কিন্তু এই সংগ্ৰামথলীত সহযোদ্ধাসকলৰ পৰা

আমি যিদৰে লাভত কৰো মানসিক শাৰিৰীক আৰু বৌদ্ধিক অনুপ্ৰেৰণা, ঠিক সেই পৰ্যায়ত আমি সমাজৰ এচাম মুখা পিন্ধা ভদ্ৰলোকৰ কৰ্কথনাবো সন্মুখীন হ'বলগীয়া হয়। যাৰ ফলত বহু সংগ্ৰামী সত্তা হেৰাই গ'ল সময়ৰ কোবাল সোঁতত।

হয়, এটা কথা আমি অৰ্থাৎ অসমৰ ছাত্ৰ-সমাজে ক'ব বিচাৰোঁ, আমি সংগ্ৰাম কৰিলে আমাক সেই সংগ্ৰামখনিৰ পৰা চলহী কথাৰে, ইতিহাসৰ ভুল দৃষ্টিভংগীৰ ব্যাখ্যাৰে ভাবুকি প্ৰদানেৰে মানসিক চাপেৰে আঁতৰাই অনাত মুখ্য ভূমিকা পালন কৰে আমাৰ সমাজখনেই। আমি যুঁজ দিছোঁ কাৰ বাবে? নিৰ্ভীক নিৰপেক্ষ আৰু আপোচবিহীনতা বুকুত সাৰটি লৈ আমি ব্যক্তিগত স্বাৰ্থক জলাঞ্জলি দি ৰাজহুৱা সামূহিক স্বাৰ্থ আদৰি লৈছোঁ কাৰ বাবে? নিশ্চিতভাৱে আমাৰ চিৰ নতুন সমাজখনৰ বাবে। কিন্তু কিয় আমাক বাৰে বাৰে মানসিকভাৱে ভাঙি পেলোৱা হৈছে? কিয় উত্তৰোত্তৰৰ মাজত লুপ্ত অৱস্থাত থকা সংগ্ৰামী সত্তাক উলিয়াই অনাৰ ক্ষেত্ৰত আমাক বাধা প্ৰদান কৰা হৈছে। কিয় আমাৰ প্ৰতিটো কৰ্মই কেৱল আঙুলিয়াই দিয়া হৈছে কেৱল নঞাৰ্থক দিশসমূহ? আমাক কিয় সুযোগ দিয়া নাই সমাজখনক সন্মুখৰ পৰা নেতৃত্ব দিবলৈ। আমাক ভুলবোৰৰ মাত থকা শুদ্ধ উদ্দেশ্যেসমূহৰ বিষয়ে কিয় উদগনি যোগোৱা হোৱা নাই। যথেষ্ট অভিজ্ঞতা সম্পন্ন আৰু বাস্তৱিক দিশত অধিক জ্ঞানসম্পন্ন আমাৰ সমাজখনে আমাক নতুনত্বৰ বীজ অংকুৰিত কৰাৰ সুযোগ দিয়া নাই? সকলোবোৰ যেন উত্তৰবিহীন গভীৰ বোজাসম্পন্ন কিছু প্ৰশ্ন যি প্ৰশ্ন লুকাই আছে প্ৰতিজন নৱপ্ৰজন্মৰ সংগ্ৰামীৰ হিয়াত মনত আৰু মগজুত।

উদাহৰণস্বৰূপে আমি যেতিয়াই দেখিছো যে কোনো এটা অঞ্চলৰ বাট পথ সমূহ জৰাজীৰ্ণ হৈ পৰিছে। বুদ্ধিজীৱিসকলে কেৱল পেপাৰত লিখিছে আৰু গাঁৱৰ বা অঞ্চলটোৰ তথাকথিত দুজনমান নপতা ফুকনে ৰাজঘৰীয়াক সমস্যাটিৰ বিষয়ে অৱগত কৰিছে বুলি ৰাইজৰ আগত কথাৰ ফুলজাৰি মাৰিও বাট পথ ঠিক হোৱা নাই। সেই ক্ষেত্ৰতেই আমি ছাত্ৰ সমাজ একত্ৰিত হৈ সংগ্ৰাম সকৰিছো আৰু আমাৰ সংগ্ৰামত হেও মানি ৰজাঘৰে উচিত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। আৰু তাকে দেখি আমি অনাগত দিনলৈ অধিক সংগ্ৰাম চলাই যোৱাৰ উৎসাহ লাভ কৰিছোঁ ঠিক সেই সময়তেই আমাৰ সমাজৰেই দুজনমান বুদ্ধিজীৱিয়ে আমাক আখ্যা দিয়ে শ্ৰেণীত উপস্থিত নাথাকি কেৱল আন্দোলন কৰি ফুৰা ধন্দোলৰা ছাত্ৰ বুলি। তেতিয়াই আমাৰ মনত এটা প্ৰশ্ন জাগ্ৰত হয় 'আপোনালোকেও ছাত্ৰ জীৱনৰ দেওনা পাৰ কৰি আহিছে। গতিকে আপোনালোকে ছাত্ৰ শক্তিৰ বিষয়ে অৱগত নাছিল নে জানি শুনিও ভয়াতুৰ হৈ সেই শক্তিক প্ৰয়োগ কৰা নাছিল?'। অসমৰ ৰাইজ প্ৰত্যক্ষদৰ্শী আছিল ১৯৫৬-৫৭ চনত অসমৰ ছাত্ৰ সংগঠনসমূহৰ উমৈহতীয়া মঞ্চ Guwahati Students Oil Redinery Action Commiteeৰ কলকাতাৰ পৰিৱৰ্তে অসমত তেল শোধানাগাৰ স্থাপনৰ দাবীত কৰা প্ৰতিবাদৰ ১৯৫৬ চনৰ ১১ আগষ্টত ৰাজ্যজুৰি সদৌ অসম ছাত্ৰ প্ৰতিবাদ দিৱসৰ যাৰ ফলশ্ৰুতিত ছাত্ৰ শক্তিৰ সেই প্ৰবল প্ৰতিবাদৰ ওপৰত নতশীৰ স্বীকাৰ কৰি কলকাতাৰ পৰিৱৰ্তে গুৱাহাটীত তেল শোধানাগৰ স্থাপন কৰিবলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ বাধ্য হৈছিল। একেদৰে ১৯৬০ চনত নিজস্ব মাতৃভাষাৰ অস্তিত্ব গৰিমা ৰক্ষা কৰাৰ স্বাৰ্থত অসমত হোৱা ভাষা আন্দোলন, খাদ্যৰ নাটনিত ১৯৬৫ চনত হোৱা খাদ্য আন্দোলন তথা ১৯৭২ চনত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ দ্বাৰা প্ৰেৰিত ৰাজ্যৰ উচ্চ বিদ্যায়তনসমূহত ইংৰাজীৰ উপৰি অসমীয়াকো এক নিৰ্দেশাত্মক মাধ্যম হিচাপে গ্ৰহণ কৰা হ'ব সীৰ্ষক নিৰ্দেশৰ চমৰ প্ৰতিবাদত অসমত হোৱা মাধ্যম আন্দোলনেই হওক কিম্বা অসমৰ ছাত্ৰ সমাজৰ উদ্যোগত অসমী আইৰ বুকুত জন্মলাভ কৰা সদৌ অসম ছাত্ৰ সন্থাৰ নেতৃত্বত চৰম আৰু ব্যাপক পৰ্যায়ত অসমৰ খিলঞ্জীয়া ৰাইজৰ অস্তিত্ব তথা ভৱিষ্যত সুৰক্ষিত কৰিবৰ অৰ্থে বিদেশী বিতাৰণৰ বাবে ১৯৭১ চনত আৰম্ভ হৈ আবাল বৃদ্ধ বনিতাৰ কেঁচা তেজেৰে আন্দোলানি সফল হৈ ১৯৮৫ চনৰ ১৫ আগষ্টত অসমে অসম আন্দোলনৰ পৰা লাভ কৰা ৮৫৫ জন শ্বহীদৰ কেঁচা তেজেৰ বিনিময়ত অসমৰ জীৱন্ত দলিল স্বৰূপ অসম চুক্তিয়েই হওক অসমৰ ৰাইজ এই ছাত্ৰ সমাজৰ নেতৃত্বত হোৱা এই ব্যাপক গণ আন্দোলনৰ সাক্ষী। গতিকে সোণালী অতীতৰে গৌৰান্বিত অসমৰ সংগ্ৰামী ছাত্ৰ সমাজে যি সংগ্ৰামৰ পাতনি মেলিছিল সেই সংগ্ৰামৰ সফলতাৰ ৰেখা আমি ভৱিষ্যতলৈ আঁকি নিয়াৰ ক্ষেত্ৰত দৃঢ় প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ।

আমাৰ এই যাত্ৰা সমাজৰ বাবে, আমাৰ উত্তোৰওৰ সুৰক্ষিত ভৱিত্যৰ বাবে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত আমি সমাজৰ পৰা কামনা কৰোঁ সভ্য উপদেশ সংগ্ৰামৰ কলা কৌশল কিন্তু তাকে নকৰি নিজৰ অস্তিত্ব জাহি কৰি থাকিবৰ বাবে যদিহে আপোনালাকো আমাৰ মনোবল ভাঙি পেলাই তেন্তে তাতোতকৈ জাতিৰ বাবে দুখৰ কথা একোকে নাই। গতিকে আপোনালোকলৈ আমাৰ চৰম অনুৰোধ নৱ প্ৰজন্মৰ এই সংগ্ৰামী সত্তাক সমাজৰ অভিজ্ঞতা সম্পন্ন সকলো জীপাল কৰি তোলক। জাতিটোৰ বাবে সুচিন্তাৰ সমল দিয়ক, আমাৰ মানুহখিনিৰ সৰ্বতোপ্ৰকাৰৰ উন্নতিৰ হিতাৰ্থে ল'বলগীয়া পদক্ষেপসমূহৰ পথ প্ৰদৰ্শন কৰক। বিশেষকৈ একো একোজন সংগ্ৰামী সৃষ্টি কৰ্ম। চ্যকাফা লাচিত, বাঘ হাজৰিকা, কনকলতা, খৰ্গেশ্বৰ তালুকদাৰৰ উত্তৰসূৰী অসমীয়া জাতি যে অত্যন্ত সৰল সংগ্ৰামী জাতি সেই কথা বিশ্বই জানিব পাৰিছে।

গতিকে আমাৰ আহ্বান ছাত্ৰ সমাজৰ বিশ্বাস আৰু সমাজৰ অভিজ্ঞতা এই দুয়োটাৰে সংমিশ্ৰণত আমি ন ৰূপত লাভ কৰিম এখনি ৰূপহী অসম আৰু চিৰসেউজ অসমীয়া জাতি।

আমাৰ ঘাই মন্ত্ৰ শিক্ষাৰ মাজেৰে সংগ্ৰামৰ যাত্ৰা।

জয় আই অসম

■■■

যোগবিদ্যা

তোযাবাণী শইকীয়া
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বাৰ্ষিক

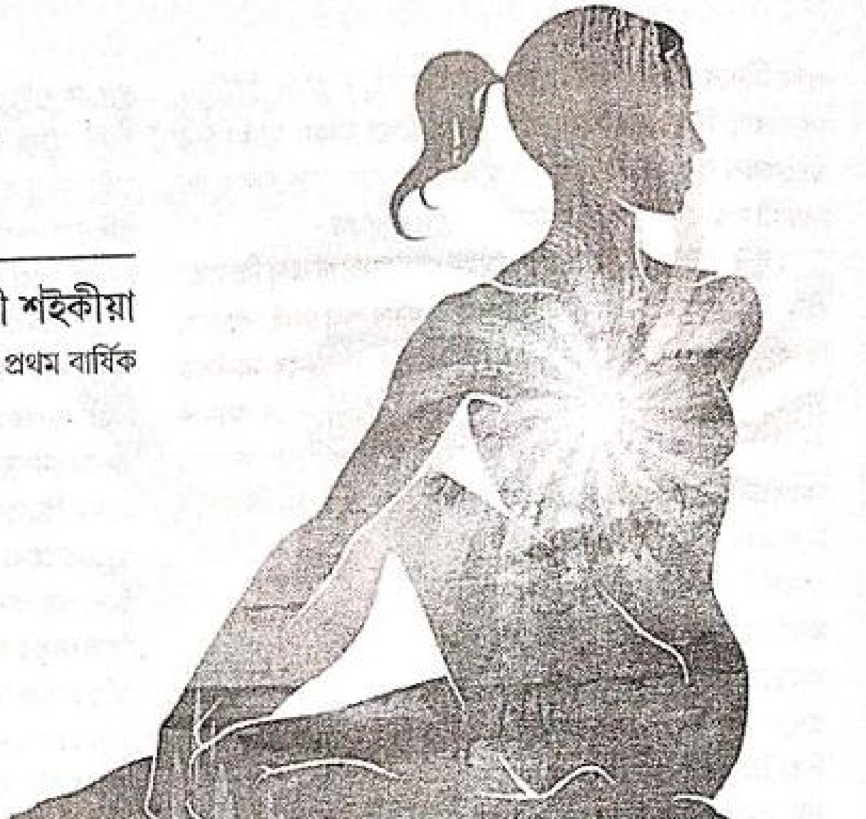

যোগবিদ্যাৰ উদ্ভৱ হৈছিল হেজাৰ বছৰ পূৰ্বতে যেতিয়া প্ৰথম ধৰ্মীয় প্ৰথাৰ আৱস্তণী আৰু বিশ্বাস গঢ়ি উঠিছিল। সেই সময়ত সাধু মহাত্মাই যোগ প্ৰচাৰ কৰিছিল। বেলেগ বেলেগে ঠাইত, এছিয়া, দ্যা মিডিল ইষ্ট, আফ্ৰিকা আৰু আমেৰিকাত প্ৰচাৰ কৰিছিল। এইসকল মহাত্মাই বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ডত প্ৰচাৰ কৰিছিল। সেই সময়ৰ সপ্ত ঋষি ভাৰতৰ ঠায়ে ঠায়ে ভ্ৰমণ কৰি যোগৰ ওপৰত জ্ঞান প্ৰচাৰ কৰিছিল শ্ৰুতি পৰম্পৰা অনুসৰি ভগৱান শিৱ যোগ বিদ্যাৰ আদি গুৰু। হেজাৰ হেজাৰ বছৰ আগতে হিমালয়ৰ পাদদেশত কান্তি সৰোবৰৰ তিত আদি যোগী শিৱই যোগৰ গুঢ় জ্ঞান সপ্তৰ্ষিক প্ৰদান কৰিছিল। যোগৰ অস্তিত্ব কেতিয়াও শেষ হ'ব নোৱাৰে, কাৰণ ইন্দু সৰস্বতী ভেলী নামৰ ঠাইত যোগৰ সন্ধান পোৱা গৈছে। তাত বিভিন্ন ধৰণৰ শিলৰ মূৰ্তিৰ ওপৰত যোগৰ চিহ্ন অংকিত হৈ আছে। এই সন্ধানৰ পৰা আমি জানিব পাৰোঁ যে বহু বছৰ আগৰ পৰা যোগৰ উৎপত্তি হৈছিল। বেদ আৰু উপনিষদ গ্ৰন্থ আৰু বুদ্ধ ধৰ্ম, জৈন ধৰ্মৰ গ্ৰন্থতো যোগৰ বৰ্ণনা পোৱা গৈছে। তাৰ লগতে মহাভাৰততো যোগৰ বৰ্ণনা পোৱা গৈছে। মহাঋষি পতঞ্জলিয়ে সকলো যোগৰ পদ্ধতিবোৰ একেলগে মানুহৰ কল্যাণৰ কাৰণে লিখি গৈ গৈছে। সেই কাৰণে লিখি যোৱা গ্ৰন্থসমূহৰ নাম 'পতঞ্জলি' যোগসূত্ৰ বোলা হয়। পতঞ্জলিৰ পাছতে বহুত মহাঋষিয়ে যোগৰ পদ্ধতিবোৰ বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ডত ঠায়ে ঠায়ে গৈ প্ৰচাৰ চলাইছিল। যোগে শৰীৰ, মন, জুৰ ভাবনা সৰল কৰি ৰাখে। কৰ্ম যোগত আমাৰ শৰীৰটো সুস্থ কৰি ৰাখে। জ্ঞান যোগ অভ্যাস কৰিলে আমাৰ মনটো সুস্থ কৰি ৰাখে আৰু শান্তিৰ অনুভৱ কৰে। ভক্তি যোগৰ পৰা আমাৰ মনৰ ভাৱনাবোৰ সুস্থ কৰি ৰাখে আৰু ক্ৰিয়া যোগে আমাৰ মনৰ শান্তি আৰু শৰীৰ সুস্থ তথা সৰল কৰি তোলে। এই চাৰিটা যোগৰ কাৰণে আমাক এজন ভাল উপযোগী গুৰুৰ প্ৰয়োজন। প্ৰথমতে শিষ্যবোৰে গুৰুৰ আশ্ৰমত থাকি জ্ঞান অৰ্জন কৰিছিল। কিন্তু এতিয়াৰ দিনত বেলেগ বেলেগে যোগৰ নাম প্ৰচাৰ চলি আছে। যেনে— জ্ঞানযোগ, ভক্তিযোগ, লয়যোগ, জৈনযোগ, বুদ্ধযোগ ইত্যাদি।

বহুত যোগৰ অভ্যাসৰ ভিতৰত মানুহে বিভিন্ন সাধনা কৰে। যেনে— যম, নিয়ম, আসন, প্ৰাণায়াম, প্ৰত্যাহাৰ, ধাৰণা, ধ্যান, সমাধি, বন্ধ আৰু মুদ্ৰা, ষটকৰ্ম, যোক্তাহাৰ মন্ত্ৰ জপঃ মানুহে বেছি অভ্যাস কৰে। যমঃ 'যম' প্ৰতিবোধক আৰু নিয়ম অনুপালনীয়। সেই যোগ কৰাৰ আগতে অভ্যাস কৰিব লাগে। নিয়মবোৰ সদায় মানি চলিব লাগে।

প্ৰাণায়ামঃ প্ৰাণায়ামৰ প্ৰয়োগৰ দ্বাৰা উশাহ-নিশাহৰ ব্যৱস্থা নিয়মিত অভ্যাস আছে।

আসনঃ আসনত মন আৰু শৰীৰ একমত হৈ যায়।

প্ৰত্যাহাৰঃ প্ৰত্যাহাৰ দ্বাৰা ইন্দ্ৰিয়বোৰ নিয়ন্ত্ৰণ হয়।

ধাৰাণাঃ ধাৰণাই মনক ভাল কামৰ কাৰণে আগবঢ়াই দিয়ে।

ধ্যানঃ ধ্যান মন আৰু শৰীৰ একেলগতে কেন্দ্ৰীযত হৈ যায়।

সমাধিঃ সমাধিত মন আৰু শৰীৰ শান্তিৰ অনুভৱ কৰে।

ষটকৰ্মঃ ষটকৰ্মই শৰীৰক আৰু মন পবিত্ৰ কৰি ৰাখে আৰু শৰীৰৰ ভিতৰত বৰ্জিত পদাৰ্থ বাহিৰ কৰাত সহায় কৰে।

যোক্তাহাৰকঃ যোক্তাহাৰৰ দ্বাৰা সুস্থ জীৱনৰ প্ৰয়োজনীয় খাদ্য অভ্যাস প্ৰণালী পৰিস্ফুট কৰে।

মন্ত্ৰজপঃ মন্ত্ৰজপঃৰ দ্বাৰা ধ্যানৰ সাধনা হয়। নিজৰ ইষ্টদেৱ দেৱীক নিজৰ ভগৱানক মন্ত্ৰৰ উচ্চাৰণেৰে নিজৰ আত্মাক জাগ্ৰত কৰি মানসিক আৰু শাৰীৰিক স্বাস্থ্য ৰক্ষাত

সহায় হয় আৰু মনৰ চাপ হ্ৰাস হয়?। যোগ অভ্যাস কৰা যোগীসকলে তলত দিয়া দিশ নিৰ্দেশ তথা সিদ্ধান্ত পালন কৰা অনিবাৰ্য।

অভ্যাসৰ আগত

— শৌচৰ অৰ্থ হ'ল শোধন, এইটো যোগ অভ্যাসৰ বাবে মহত্বপূৰ্ণ ক্ৰিয়া। ইয়াৰ অন্তৰ্গত ওচৰ-পাজৰৰ বাতাবৰণ, শৰীৰ আৰু যোগ মন শুদ্ধি কৰা যায়।

—যোগ অভ্যাস শান্ত পৰিবেশত, শৰীৰৰ আৰামৰ লগতে মানসিক শিথিলতাৰে কৰিব লাগে।

—যোগ অভ্যাস খালী পেটত বা কম ভক্ষণ কৰি কৰিব লাগে। যদি অভ্যাসৰ সময়ত দুৰ্বল অনুভৱ কৰা যায়, তেনেহ'লে কুহুমীয়া পানীত অলপমান গুড় মিলাই খাব লাগে।

—যোগ অভ্যাস মল-মূত্ৰ পৰিত্যাগ কৰিহে কৰিব লাগে।

—যোগ অভ্যাস কৰিবৰ বাবে ঢাৰি, কম্বল অথবা যোগা-মেটৰ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে।

—যোগ অভ্যাস কৰাৰ সময়ত শৰীৰৰ বিভিন্ন অংগৰ সঞ্চালনৰ সুবিধাৰ বাবে সুতাৰ কাপোৰ বা আৰামদায়ক কাপোৰ পিন্ধিব লাগে।

—ভাগৰ লগা, বেমাৰ, খৰধৰ আৰু মানসিক উৎকণ্ঠাৰ সময়ত যোগ কৰিব নালাগে।

—যদি পুৰণা ৰোগ, বিষ তথা হৃদয় সম্বন্ধীয় সমস্যা থাকিলে যোগ অভ্যাস কৰাৰ আগত ডাক্তৰ তথা যোগ বিশেষজ্ঞৰ পৰামৰ্শ ল'ব লাগে।

—গৰ্ভাৱস্থা তথা ঋতুকালৰ সময়ত যোগ কৰাৰ আগত যোগ বিশেষজ্ঞৰ পৰামৰ্শ ল'ব লাগে।

যোগ অভ্যাস কৰাৰ সময়ত

—যোগ অভ্যাসৰ আৰম্ভণি প্ৰাৰ্থনা অথবা স্তুতিৰ পৰা আৰম্ভ কৰিব লাগে কিয়নো প্ৰাৰ্থনা অথবা স্তুতিয়ে মন-মস্তিষ্কক শান্তি প্ৰদানৰ বাবে শান্ত বাতাৱৰণ তৈয়াৰ কৰে।

—যোগ অভ্যাস আৰাম স্থিতিত শৰীৰ তথা শ্বাস-প্ৰশাস ধ্যান ৰাখি লাহে লহে আৰম্ভ কৰিব লাগে।

—যোগ অভ্যাসৰ সময়ত শ্বাস-প্ৰশাসৰ গতি বখাব নালাগে যেতিয়ালৈকে কৰিবৰ বাবে বিশেষ নিৰ্দেশ দিয়া নহয়।

—শ্বাস-প্ৰশ্বাস সদায় নাসিকাৰ দ্বাৰাহে ল'ব লাগে যেতিয়ালৈকে বেলেগভাৱে ল'বলৈ নিৰ্দেশ দিয়া নহয়।

—শাৰীৰিক কঠিন নকৰি অথবা শৰীৰক যিকোনো প্ৰকাৰৰ কষ্ট পোৱাৰ পৰা বচাব লাগে।

—শাৰীৰিক তথা মানসিক ক্ষমতা অনুসৰি যোগ অভ্যাস কৰিব লাগে। যোগ অভ্যাসৰ ভাল ফলাফল প্ৰাপ্তিৰ বাবে কিছু সময় লাগে। সেই বাবে সদায় নিয়মিতভাৱে যোগ অভ্যাস কৰিব লাগে।

—প্ৰতিটো যোগ অভ্যাসৰ বাবে বিশেষকৈ নিৰ্দেশ তথা সাৱধানতাৰ সীমা থাকে। এই নিৰ্দেশনাক সদায় মনত ৰাখিব লাগে।

—যোগ কৰ্ম সমাপনৰ সময়ত ধ্যান আৰু গভীৰ সাধনা তথা শান্তি পাঠৰে কৰিব লাগে।

অভ্যাসৰ পাছত

—অভ্যাসৰ ২০-৩০ মিনট পাছতহে গা ধুব লাগে।

■■■

অসমীয়া জাতীয় চেতনা

গায়ত্ৰী বড়া

তৃতীয় ষান্মাসিক

অসমীয়াৰ জাতীয় চেতনা বুলিলে এটাই প্ৰশ্ন হয় বৰ্তমান সময়ত অসমীয়াসকলৰ জাতীয় চেতনা কিমান? বৰ্তমান সময়ত দেখা গৈছে যে অসমীয়াসকলৰ জাতীয়তা বোধ কিয় জানো বঢ়াৰ সলনি দিনে দিনে কমি গৈছে। ইয়াৰ উদাহৰণ স্বৰূপে ক'ব পাৰি যে বৰ্তমান সময়ত অসমীয়া মানুহবিলাক নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীক অসমীয়া মাধ্যমৰ চৰকাৰী বিদ্যালয়ৰ সলনি ব্যক্তিগত ইংৰাজী মাধ্যমৰ বিদ্যালয়ত পঢ়ায়। যি সময়ত অসমীয়া মাধ্যমৰ বিদ্যালয়সমূহত বিনা মূলীয়াকৈ শিক্ষাদানৰ ব্যৱস্থা কৰিছে তেনে সময়ত আৰ্থিকভাৱে দুৰ্বল লোকেও ইংৰাজী মাধ্যমৰ বিদ্যালয়ত অধিক ধন খৰচ কৰি নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীক পঢ়োৱাই। আগতে দেখা গৈছিল গাঁৱে-ভূঁএে থকা অসমীয়া মাধ্যমৰ প্ৰাথমিক বিদ্যালয়সমূহত বহুতো ল'ৰা-ছোৱালীয়ে পঢ়িছিল। সেই সময়ত বিদ্যালয় হে অপযাপ্ত নাছিল। কিন্তু বৰ্তমান সময়ত দেখা গৈছে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অভাৱত বহুতো অসমীয়া মাধ্যমৰ চৰকাৰী বিদ্যালয় বন্ধ হৈ গৈছে। এইটো অসমীয়া জাতিৰ বাবে একেবাৰে শুভ লক্ষণ নহয়।

বৰ্তমান সময়ত অসমৰ জাতীয় সংগঠনবিলাকে অসমত অসমীয়া ভাষা, লিপি সকলো চৰকাৰী বেচৰকাৰী কাৰ্যালয় অনষ্ঠান প্ৰতিষ্ঠান প্ৰয়োজন কৰিবলৈ বাৰে বাৰে আন্দোলন বিবৃতি অনুৰোধ কৰি থকা বাতৰি কাকতত পঢ়িবলৈ পাওঁ। কিন্তু কিছুমান তথাকথিত

লোকে নিজ ভাষাটোক অৱজ্ঞা কৰি নিজৰ দোকান, হোটেল বিভিন্ন প্ৰতিষ্ঠানত ইংৰাজী আখৰেৰে নাম লিখে। দায় সাৰিবলৈ নামফলখনৰ এচকুত দেখা নেদেখাকৈ সৰুকৈ লিখি থয়। আপোনালোকে লক্ষ কৰিব দোকান বা হোটেলখনৰ নামতটো ঠিক অসমৰ সংস্কৃতিৰ লগত জৰিত থকা যেনেকৈ কপৌফুল, নাহৰ লুইত আদি কিন্তু লিখিব ইংৰাজী আখৰেৰে। অমীয়া মানুহবিলাকে ভাবে যে অসমীয়া আখৰেৰে লিখিলে বাহিৰা মানুহ বিলাকে বুজি নাপাব। যদি আমি অসমীয়াসকলে এনে ভাবি থাকো তেনেহ'লে অনাঅসমীয়া মানুহ বিলাকে বেছি সুবিধা ল'ব? গতিকে এই ক্ষেত্ৰত সজাগ হ'বলৈ প্ৰত্যেক জন অসমীয়ালৈকে বিনম্ৰ অনুৰোধ জনালোঁ। মই কেতিয়াবা কেতিয়াবা প্ৰত্যক্ষ কৰো যদি আমাৰ এজন অসমীয়া মানুহে অন্য এজন অনা অসমীয়া মানুহক লগ পাই অসমীয়াজনে সেইজনৰ লগত অসমীয়া ভাষাত কথা পতাৰ পৰিৱৰ্তে হিন্দীতহে কথা পাতে। অসমীয়া জনে ভাৱে যে অসমীয়াত কথা পাতিলে সেই অনা অসমীয়া জনে বুজি নাপাব। কিন্তু মই এই ক্ষেত্ৰত ভাবো যে প্ৰথমে অসমীয়া ভাষাতেই আৰম্ভ কৰিব লাগে যদি বুজি নাপায় তেতিয়াহে হিন্দী বা ইংৰাজীত ক'ব লাগে।

মই এই লেখাৰ জৰিয়তে প্ৰত্যেককজন সদাশয় অসমীয়াকে বিনম্ৰ অনবোধ জনাও যে কাৰোবাৰ যদি দোকান, হোটেল বা অন্য কিবা অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান আছে যদি নাম বিলাক ইংৰাজীত লিখা নামটো অসমীয়া আখৰেৰে ডাঙৰকৈ লিখি ইংৰাজীত তলত সৰুকৈ লিখাৰ ব্যৱস্থা কৰক। তেতিয়াহে আমাৰ ভাষা, সাহিত্য, সংস্কৃতি জীয়াই থাকিব। যদি ভাষা, সাহিত্য, সংস্কৃতি জীয়াই নাথাকে তেনেহলে অসমীয়া জাতিটোও জীয়াই নাথাকিব। প্ৰত্যেকজন অসমীয়াৰে জাতীয় চেতনা সদায়ে হৃদয়ত থাকিব লাগিব। ইয়াৰে অন্যথা অনাগত দিন বিলাকত বাহিৰা মানুহে অসমীয়া জাতিটো শেষ কৰি পেলাব।

■■■

ইতিহাসৰ পটভূমিত
মৰাণ জনগোষ্ঠী

মাধুৰ্য্য মৰাণ
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

অসমৰ আদিম জনগোষ্ঠীসমূহৰ ভিতৰত মৰাণসকল অন্যতম। ঐতিহ্যমণ্ডিত এই মৰাণ জাতিৰ অসমৰ জাতি গঠন প্ৰক্ৰিয়াৰ ক্ষেত্ৰত অসাধাৰণ অৱদান আছে। মৰাণ সকলৰ লোক সাহিত্য, সামাজিক সাংস্কৃতিক উপাদানে অসমীয়া লোকসাহিত্য সমাজ সংস্কৃতিলৈ এক অপৰিসীম অনদাৱ আগবঢ়ালে। মৰাণ সকল বিশাল মংগোলীয় প্ৰজাতিৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা নৃতাত্বিক দৃষ্টিকোণৰ পৰা চালে মৰাণ সকল বিশাল মংগোলীয় প্ৰজাতিৰ লক্ষণ পৰিস্ফুত হয়।

ড° সুনীতি কুমাৰ চট্টোপাধ্যায় আৰু ভাৰতৰ খ্যাতনামা বুৰঞ্জীবিদৰ মতে খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ১০০০ বছৰৰ পূৰ্বে মৰাণসকলে অসমত প্ৰৱেশ কৰিছিল। বিশিষ্ট ইতিহাস গৱেষিকা, বুৰঞ্জীবিদ ড° স্বৰ্ণলতা বৰুৱাই তেখেতৰ গৱেষণালব্ধ লেখাত কৈ গৈছে যে 'খ্ৰীষ্ট জন্মৰ বহু শতিকাৰ পূৰ্বেৰে পৰা মৰাণসকলে ব্ৰহ্মপুৰ উপত্যকাত প্ৰৱেশ কৰি বসতি কৰি আহিছে।' অন্যহাতে অসমৰ অন্যতম বুৰঞ্জীবিদ তথা সমাজ বিজ্ঞানী ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ গোহাঁইদেৱে তেখেতৰ গৱেষণামূলক গ্ৰন্থ 'মৰাণ জনগোষ্ঠী'ত মৰাণসকলৰ অসম আগমন খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ২৫০০ বছৰ বুলি ঠাৱৰ কৰিছে। তাহানিৰ গ্ৰীক পণ্ডিত টলেমীয়েও খ্ৰীষ্টীয় দ্বিতীয় শতিকাতে খ্ৰীষ্ট জন্মৰ বহু বছৰৰ পূৰ্বৰ এই খণ্ডৰ ভাগত বৰাহী আৰু মৰাণ জাতিৰ অৱস্থিতিৰ কথা উল্লেখ কৰি গৈছে। মুঠতে মৰাণ সকল যে অসমৰ প্ৰাচীনতম ভূমিপুত্ৰ তাত সন্দেহৰ থল নাই।

এতেকে মৰাণসকল অসম আগমনৰ বিষয়ে বিভিন্ন মানত ঠাৱৰ কৰিছে যদিও এন্দেলৰ মতে এক কথাত ক'ব পাৰি যে আদিতে মৰাণসকল চীনৰ ইউনান প্ৰদেশত বাস কৰিছিল। মৰাণসকল তাৰ পৰাই আহিছিল। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব বহু শতিকাৰ পূৰ্বে সৌমাৰত প্ৰৱেশ কৰি মৰাণসকল শেষলৈ বৰ্তমানৰ শিৱসাগৰ জিলাৰ দিখৌ আৰু দিচাং নৈৰ

মাজত সাৰুৱা ঠাইখিনিতে স্থায়ীভাৱে বসবাস কৰিবলৈ লয় লগতে ৰাজ্য পাতি ৰজাৰ অধীনত থাকিবলৈ লয়। এইদৰে মৰাণসকলে সুদীৰ্ঘ দিন অতিবাহিত কৰিছিল। মৰাণৰ শেষ ৰজা বদৌচাৰ পূৰ্বে এই খণ্ডত কেইবাজনো মৰাণ ৰজাই শাসন কৰা কথাটো আজিও মৰাণ গাঁৱৰ বৃদ্ধসকলৰ মাজত লৌকিক অৱস্থাত পোৱা যায়। প্ৰকৃততে সেই সময়ত মৰাণসকলৰ কোনো ধৰণৰ বুৰঞ্জী লেখা মেলা নথকাৰ কাৰণে প্ৰকৃত ৰজা সকলৰ কথা থিবাং কৰিব পৰা নাযায়। অৱশ্যে চ্যুকাফা দিনৰ পৰাহে বুৰঞ্জী লিখাৰ প্ৰথা আৰম্ভ হয়। সেয়েহে আহোম ৰাজ ব্যৱস্থাই অসমত প্ৰায় ছশ বছৰ কাল ৰাজত্ব কৰিছিল তাৰ বিষয়ে সমূলি বুৰঞ্জীত পোৱা যায়। অসমৰ বুৰঞ্জীত এই কথা স্পষ্ট হৈ আছে যে ত্ৰয়োদশ শতিকাৰ আগভাগত মৰাণসকলে ৰজাৰ অধীনত স্বাধীনভাৱে বসবাস কৰিছিল। সেই সময়ত মৰাণসকলৰ ৰাজ্যৰ সীমা আছিল উত্তৰে বুঢ়িদিহিং দক্ষিণে দিচাং, পূৱে চফ্ৰাই নদী আৰু পশ্চিমে ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী। মৰাণ সকলৰ সেই সময়ৰ ৰজাজনৰ নাম আছিল থাকুমথা বদৌচাৰ আৰু থাকুমথাৰ ৰাজধানী আছিল চৰাইদেউত। চ্যুকাফাৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকালৈ আগমণৰ সময়ত মৰাণ আৰু বৰাহী এই দুয়োপক্ষৰ প্ৰায় ৪০০০ পাবৈত সাহসী সৈন্যবাহিনী আছিল।

ৰজা বদৌচাৰ নেতৃত্বত মৰাণসকলে সকলো দিশতে অগ্ৰগতি লাভ কৰিছিল। শস্য মৎস্যই আছিল ৰাজ্যখন নদন-বদন। মৰাণসকলে সেই সময়ৰ অন্যান্য জনজাতিৰ দৰেই তান্ত্ৰিক ধৰ্ম পালন কৰিছিল। শাক্ত ধৰ্মৰ প্ৰাবল্যও আছিল অসীম। অৱশ্যে এনে পয়োভৰৰ দিনতো ক্ৰমে বদৌচাৰ দিনতেই মৰাণ ৰাজ্যখন এক জটিল ৰাজনৈতিক সন্ধিক্ষণৰ প্ৰধান নায়ক আছিল চ্যুকাফা। ইয়াৰ আগতে এটা কথা উল্লেখ কৰিব লাগিব যে ত্ৰয়োদশ শতিকাৰ আগভাগত শ্যান বা টাই জাতিৰ চ্যুকাফা নামৰ এজন ৰাজকোঁৱৰে ১২১৫ খ্ৰীষ্টপূৰ্ব তেওঁৰ নিজ আদি বাসস্থান মাওলুং ৰাজ্য ত্যাগ কৰি পশ্চিমে নতুন ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠাৰ উদ্দেশ্যে আগবাঢ়ি আহে। অটব্য-অৰণ্য, পাহাৰ-পৰ্বত, যুদ্ধ-বিগ্ৰহ পাৰ কৰি আহি ১২২৮ খ্ৰীষ্টপূৰ্বত প্ৰাচীন সৌমাৰত পদাৰ্পণ কৰেহি। তেওঁ এই খণ্ডত মৰাণ আৰু বৰাহীসকলকেই প্ৰথমে লগ পায় চ্যুকাফা আৰু টাই লোকসকলে ৰজা বদৌচাৰ আতিথ্য লাভ কৰি মৰাণ ৰাজ্যত বহুদিন বাস কৰাৰ কথা পৰিলক্ষিত হয়। অপুত্ৰক মৰাণৰ ৰজা বদৌচাৰ মৃত্যুৰ পাছত চ্যুকাফাই ১২৫৩ চনত মৰাণ ৰাজ্যৰ ৰজা হৈ ৰাজধানী চৰাইদেউতে স্থায়ীভাৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰে। অৱশ্যে কিছু বুৰঞ্জীত ১২৫৩ খ্ৰীষ্টাব্দত চ্যুকাফাই ৰাজধানী চৰাইদেউত স্থাপনৰ পাছতহে মৰাণ বৰাহীৰ লগত সংঘৰ্ষৰ পৰিৱৰ্তে মিত্ৰতা কৰি সু-সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলাৰ নীতি গ্ৰহণ কৰে।

মৰাণৰ হেজাৰ সেনা আৰু বিষয়াসকলৰ সহযোগত চ্যুকাফাই অন্যান্য জাতি-জনজাতিসকলো তেওঁৰ নিজ ৰাজ্যত চামিল কৰণেৰে এক বৃহত্তৰ অসমীয়া জাতি গঠনৰ দৰে জটিল কাৰ্যত সফল হৈছিল চ্যুকাফাই বহু মৰাণক আহোম কুলত তুলি গাঁও পাতি বহৰাইছিল। ৰাজ শাসনত জড়িত কৰিছিল, বহুতক আহোম (টাই) নামেৰে বিভূষিত কৰিছিল। সেয়েহে অসমীয়া জাতি গঠন প্ৰক্ৰিয়াত চ্যুকাফাৰ লগতে মৰাণ ৰজা বদৌচা আৰু বৰাহী ৰজা থাকুমতাৰ অৱদান অনস্বীকাৰ্য। সি যি কি নহওক চতুৰ চ্যকাফাই এনেদৰেই সুন্দৰ শাসনেৰে মৰাণৰ দৰে বীৰ শ্ৰেষ্ঠ যোদ্ধা জাতি এটাকো তেওঁৰ মৃত্যু কাল অৰ্থাৎ ১২৬৮ খ্ৰীষ্টাব্দ পৰ্য্যন্ত বান্ধি ৰখাত সক্ষম হৈছিল। মৰাণসকলৰ সৈতে ১৬০৩ খ্ৰীষ্টাব্দত পৰ্য্যন্ত আহোম ৰজাসকলৰ সুন্দৰ সম্পৰ্ক অটুত আছিল।

আহোমৰ অন্যতম শক্তিশালী ৰজা চুচেংফা ওৰফে সিংহই (১৬০৩-১৬৪১) মৰাণৰ যোগ্য লোকসকলক নানা কামত নিয়োজিত কৰিছিল। মৰাণসকলক আদিৰে পৰা চিকাৰী জাতিৰ আছিল। অটব্য অৰণ্যত নানা ধৰণৰ বন্য জীৱ-জন্তু চিকাৰ কৰা কাৰ্যত তেওঁলোক পটু আছিল। হাতী ধৰা, হাতী শিকোৱা বা হাতী চিকাৰ আছিল তেওঁলোকৰ এক জাতীয় চখ। প্ৰতাপ সিংহই মৰাণসকলৰ এই বিশেষ দিশটোৰ কথা জানছিলি বাবেই ৰাজঘৰত হাতী যোগানৰ কামবোৰ মৰাণসকলকেই দিছিল। প্ৰতাপ সিংহৰ এটা ডাঙৰ চখ আছিল বনৰীয়া হাতী ধৰি পোহনীয়া কৰি ৰখা। বৃহৎ আকাৰৰ হাতীশাল পাতি তাত অসংখ্য হাতী ৰখা। এনেদৰে এহেজাৰ হাতী ধৰা কাৰ্যত নিঃসন্দেহে হাতী চুঙী মৰাণসকলেই মুখ্য ভূমিকা লৈছিল আৰু ৰজা প্ৰতাপ সিংহৰ বিশ্বাসী এই হাতীচুঙী মৰাণৰ কাৰ্য কুশলতা ভূয়সী প্ৰশংসা কৰিছিল। উল্লেখযোগ্য যে সেই সময়লৈকে মৰাণসকলে পূৰ্বৰ তান্ত্ৰিক আৰু শাক্ত ধৰ্মৰ পৰিৱৰ্তে নতুনকৈ নৱ বৈষ্ণৱ ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। অৱশ্যে প্ৰতাপ সিংহৰ ৰাজত্ব কালত মৰাণ মোৱামৰীয়াসকলৰ সৈতে ৰাজবংশৰ সু সম্পৰ্কত কিছু ফাট মেলে। মৰাণসকল মহাপুৰুষীয়া বৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ কাল সংহতিৰ অন্তৰ্গত মায়ামৰা সত্ৰৰ শিষ্য আছিল। মৰাণসকলে সকলো কাম এক মত হৈ কৰিছিল। সেয়েহে প্ৰতাপ সিংহই তেওঁলোকক মটক বুলি আখ্যা দিছিল অৰ্থাৎ 'মত+এক) চিংফৌ, খামতিসকলেও মৰাণসকলক যুদ্ধত বলে নোৱাৰি মটক হিচাপে আখ্যা দিছিল। মটক হ'ল টাই খামতি শব্দ যাৰ অৰ্থ বলী, সাহসী আৰু জ্ঞানী। চ্যুকাফা টাই ভাষীসকলেও মৰাণসকলক মটক বুলিছিল। ১৩ শতিকাত লেখা আহোম পাঠতো এনে তথ্য সন্নিৱিষ্ট আছে। আহোম বুৰঞ্জীতো এনে তথ্য পোৱা যায়। কিন্তু পৰৱৰ্তী কালত মৰাণ (মটক)ৰ শৌৰ্য্য-বীৰ্য, একতা দেখি প্ৰায় ১৬ শতিকাৰ পৰা মৰাণৰ মাজত বিভেদৰ বীজ সিচি মৰাণ মটকৰ বিভেদ আনিবলৈ অহৰহ প্ৰচেষ্টা কৰিছিল। বহু স্বাৰ্থান্বেষী ভৱা গবা বুৰঞ্জীবিদে, পণ্ডিতে পিছলৈ মৰাণ মটক সম্বন্ধে অপব্যাখ্যা কৰি গ'ল।

এই মটক শব্দই বিশাল মায়ামৰা ধৰ্ম বিশ্বাসত বিশ্বাসী অৰ্থাৎ এক ঈশ্বৰে বা কৃষ্ণত বিশ্বাসী মায়ামৰীয়া শিষ্যসকলক বুজাব বিচাৰিছিল। মটকসকলৰ এক ধৰ্মীয় সম্প্ৰদায় হিচাবে প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। দৰাচলতে মটক শব্দটোৱে মৰাণসকলকে বুজাইছিল।

মৰাণৰ এটা আনে দিয়া উপনাম হ'ল 'মটক'। দীঘলীয়া পৰিক্ৰমাৰ অন্তত ডিব্ৰুগড়, শিৱসাগৰ, লখিমপুৰ আদি জিলাত বসবাস কৰা মায়ামৰীয়া ধৰ্ম গ্ৰহণকাৰীসকলৰ লগতে বহু মৰাণেও নিজকে মটক হিচাপে পৰিচয় দি ভাল পায় তথাপিও ইয়াৰ কিছু বছৰ পাছত মৰাণৰ পৰা পৃথকাই মটক এক সুকীয়া জনগোষ্ঠী হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হ'ল। আনহাতে মায়ামৰীয়া ধৰ্ম গ্ৰহণকাৰীসকল আন আন জনগোষ্ঠীও নিজকে মটক বুলি চিনাকি দিয়ে। এনেধৰণৰ পৰিস্থিতিতেই মটক সকলে এক জনগোষ্ঠীয় মৰ্যদা লাভ কৰিছিল।

মৰাণৰ সৈতে আহোম ৰজাৰ পুনৰ ফাট মেলে গদাধৰ সিংহৰ দিনত। এইজনা ৰজাৰ দিনত শত সহস্ৰ ভকতৰ আনুগত্যৰ কাল সংহতিৰ মায়ামৰা সত্ৰ অতি শক্তিশালী হৈ পৰিছিল। বৈষ্ণৱ সত্ৰসমূহৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থা চকুত লগাকৈ স্বচ্ছল আছিল। কোনো কোনো স্বত্বাধীকাৰৰ অধীনত ৩০,০০০ পুৰাতকৈও অধিক মাটি আছিল আৰু তাৰ জোখাৰে কাম কৰিবলৈ হাজাৰ হাজৰ পাইক আৰু বনুৱা আছিল। ৰজা হৈ গদাধৰ সিংহই এই সত্ৰাধিকাৰসকলৰ ওৰুৰত নানাভাৱেও নিৰ্যাতন চলালে। আউনীআটী আৰু দক্ষিণপাট সত্ৰৰ বিগ্ৰহৰ সোণৰ মূৰ্তি আনি গলাই পেলালে। হাজাৰ হাজাৰ কেৱলীয়া ভকতসকলক ধৰি আনি ৰাস্তা বনোৱা কামত লগালে। বৰ্তমানৰ শিৱসাগৰ জিলাৰ ধোদৰ আলিটো এনেকুৱা সহস্ৰ ভকতৰ দ্বাৰাই বলপ্ৰয়োগেৰে নিৰ্মাণ কৰোৱা হৈছিল। এনে অমানুষিক বৈষ্ণৱ নিৰ্যাতনত পৰি বৈষ্ণৱ মৰাণসকলে প্ৰথমবাৰৰ বাবে ৰাজ সমালোচনা কৰিছিল। অৱশ্যে গদাধৰ সিংহৰ মৃত্যুৰ পাছত তেওঁৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ ৰুদ্ৰ সিং ৰজা হৈয়েই পিতাকৰ দিনৰ বৈষ্ণৱ নিৰ্যাতন সম্পূৰ্ণৰূপে বন্ধ কৰিছিল, নিৰ্যাতিত গোসাইসকলক নানা ঠাইৰ পৰা মতাই আনি স্ব স্ব স্থানত সম্পূৰ্ণ ৰাজীকয় সাহাৰ্য্যত পুনৰ সংস্থাপন কৰিছিল। ৰুদ্ৰ সিংহৰ এনে দূৰদৰ্শীতাই বৈষ্ণৱসকলৰ আস্থা লাভ কৰিবলৈ তেওঁ সক্ষম হৈছিল। কিন্তু এই আস্থাও বেছি দিন নাথাকিল। ৰুদ্ৰসিংহ মৃত্যুৰ পিছতে শিৱ সিংহ ৰজা হয় (১৭১৪-১৭৪৪) শিৱসিংহই জ্যোতিষীৰ পৰামৰ্শৰ তেওঁৰ বৰকুঁৱৰী ফুলেশ্বৰীক 'বৰ ৰজা' উপাধি দি ৰাজপাট প্ৰদান কৰিলে।

ফুলেশ্বৰী কুঁৱৰী শিৱ সিংহতকৈ বেছি শাক্ত আছিল গতিকে তেওঁ শাসনত অধষ্ঠিত হৈয়েই শাক্ত ধৰ্মক ৰাষ্ট্ৰ ধৰ্ম কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। সেই অনুসৰি তেওঁ দুৰ্গা পূজাৰ সময়ত মোৱামৰীয়া মহন্তয়ে আদি কৰি বহুতো শিষ্যক মতাই আনি ৰাজধানীত দুৰ্গামূৰ্তিৰ আগত বলপূৰ্বক সেৱা কৰালে। বলিৰ তেজেৰে তেওঁলোকৰ কপালত ফোঁট দিয়ালে পূজাৰ নিৰ্মালী আৰু প্ৰসাদ গ্ৰহণ কৰিবলৈ বাধ্য কৰিলে। যিহেতু মহন্তসকলে দেৱী পূজা নকৰে বলিৰ ফোঁট বলয় সেয়েহে ৰজাৰ এনে কাৰ্যত মোৱামৰীয়া মহন্ত বাৰুকৈয়ে মৰ্মাহত হ'ল আৰু ইয়াৰ প্ৰতিশোধৰ চিন্তাই গুৰুজনাৰ মৃৰত ক্ৰিয়া কৰিবলৈ ধৰিলে। গতিকে ৰজাৰ এনে অবিবেচক আচৰণে পুনৰ মৰাণ বৈষ্ণৱসকলক ক্ষুণ্ন কৰিলে। শিৱসিংহৰ মৃত্যুৰ পিছত তেওঁৰ অন্যতম ভায়েক ৰাজেশ্বৰ সিংহ ৰজা হয় ১৭৫১ খ্ৰীষ্টাব্দত। এই জনা ৰজাৰ দিনত কীৰ্তি চন্দ্ৰ বৰবৰুৱা ক্ৰমাৎ শক্তিশালী হৈ পৰে তেওঁৰ কাৰ্যকলাপে মৰাণ মহন্ত সকলক পুনৰ বিদ্ৰোহী কৰি তোলে। অন্যহাতে ৰুদ্ৰসিংহৰ তৃতীয় পুত্ৰ ৰবজনা গোসাই ওৰফে মোহনামাল। গোসাইয়ে ৰাজ সিংহাসনৰ পৰা বঞ্চিত হৈ তেওঁৰ সমৰ্থক বিষয়া বৰ্গৰৰ লগত লগ হৈ ৰাজেশ্বৰ সিংহৰ বিপক্ষে দল সংগঠন কৰি ফুৰিছিল। তেনে উদ্দেশ্যেৰে তেওঁ মোৱামৰীয়া মহন্তৰ কাষ চাপি গুৰুজনৰ সমৰ্থন আদায় কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছিল। আনহাতে গুৰুজনাই এনে সুযোগ গ্ৰহণ কৰি পূৰ্বে ফুলেশ্বৰী কুঁৱৰীৰ দিনত পোৱা অপমানৰ প্ৰতিশোধ ল'ব বিচাৰিলে। সি যি কি নহওক ৰাজেশ্বৰ সিংহৰ দিনত মোৱামৰীয়া বিদ্ৰোহীৰ উক মুকলি হৈছিল যদিও বিদ্ৰোহ ল'লে। ৰাজেশ্বৰ সিংহৰ মৃত্যুৰ পিছত লক্ষ্মী সিংহ ৰজা হয় ১৭৬৯ খ্ৰীষ্টাব্দত এই জনা ৰজাৰ কাৰ্যকাল নানা ৰাজনৈতিক সংঘাতেৰে পৰিপূৰ্ণ। লক্ষ্মী সিংহৰ ৰাজত্বালত মোৱামৰীয়া বা মায়ামৰীয়াসকলে মুখ্যতঃ মৰানসকলে ৰজাৰ বিৰুদ্ধে শশস্ত্ৰ বিদ্ৰোহৰ নিচান উৰুৱাইছিল। তাৰ প্ৰধান কাৰণ হৈছিল মোৱামৰীয়া প্ৰজাৰ ওপৰত ৰজা লক্ষ্মী সিংহৰ ৰাজ পৰিচালনাৰ দুৰ্বলতাৰ সুযোগ লৈ ৰাজ বিষয়াই কৰা অৱৰ্ণনীয় তীব্ৰ অত্যাচাৰ আৰু দুৰ্ব্যৱহাৰ। ৰাজবিষয়াই এনে অত্যাচাৰ আৰু দুৰ্ব্যৱহাৰত মোৱামৰীয়া প্ৰজা সাধাৰণেই নহয় তেওঁলোকৰ গুৰুজনা মোৱামৰীয়া মহন্তও অতিষ্ঠ হৈ পৰিছিল যদিও গুৰুজনাই অসীম ধৈৰ্য্যৰে সকলো সহ্য কৰি গৈছিল। মোৱামৰীয়াসকলৰ ওপৰত এনে অথ্যাচাৰৰ নায়ক আছিল কীৰ্তিচন্দ্ৰ বৰবৰুৱা। লক্ষ্মী সিংহ ৰজাৰ দিনত কীৰ্তিচন্দ্ৰ বৰবৰুৱা গুৰু গোসাইনমনা বেপেৰুৱা হৈ পৰিছিল। ৰাজেশ্বৰ সিংহৰ মৃত্যুৰ পিছত তেওঁৰ ২৪ গৰাকী কুঁৱৰীক কীৰ্তি চন্দ্ৰই বৰকলালৈ নিৰ্বাসন দি পঠাইছিল। কুঁৱৰীসকলৰ এনে বিলাই বিপত্তিৰ সময়ত মোৱামৰীয়া মহন্তই এই ৰাজকুঁৱৰীসকলক সংস্থাপনৰ লগতে অন্যান্য সকলো যাৱতীয়া সাহাৰ্য্য আগবঢ়াইছিল। গুৰুজনাৰ আজ্ঞাতে মৰাণ শিষ্যসকলে তেওঁলোকক সকলো ধৰণৰ সু-ব্যৱস্থা প্ৰদান কৰিছিল। কিন্তু মোৱামৰীয়া মহন্ত আৰু মৰাণসকলৰ এনে মানৱীয় কাৰ্যত কীৰ্তি চন্দ্ৰ বাৰুকৈয়ে ক্ষুব্ধ হৈ পৰিছিল আৰু মোৱামৰীয়া মহন্তক তেনে কাৰ্যৰ বাবে সতৰ্ক কৰি দিছিল। কীৰ্তি চন্দ্ৰৰ এনে সতৰ্কবাণী আৰু অকথ্য ভাষাৰ গালিত মোৱামৰীয়া মহন্ত বৰবৰুৱাৰ প্ৰতি অসন্তুষ্ট হৈ পৰিছিল আৰু তেওঁ কোনোধৰণৰ শ্ৰদ্ধাৰ পাত্ৰ নহয় বুলি গুৰুজনাই ধৰি লৈছিল। এবাৰ লক্ষ্মী সিংহ স্বৰ্গদেউ আৰু কীৰ্তিচন্দ্ৰ বৰবৰুৱাই নাৱেৰে ফুৰিবলৈ যাঁওতে

মায়ামৰা সত্ৰৰ কাষত মহন্ত গোসায়ে ৰজাক দলগতভাৱে প্ৰাপ্য সন্মান প্ৰদান কৰিলে। কিন্তু আগৰে পৰাই কীৰ্তিচন্দ্ৰৰ ওপৰত অসন্তুষ্ট গোঁসায়ে তেওঁক তেনে সন্মান প্ৰদৰ্শন নকৰিলে। ইয়াতে ৰবৰুৱাই অসন্মানবোধ কৰি খোদ ৰজাজনৰ সাক্ষাততে মোৱামৰীয়া মহন্তক নানা গালি শপনি পাৰিলে যদিও মহন্তই তেনে গালিৰ কোনো প্ৰত্যুত্তৰ নিদি মনে মনেই থাকিল। অৱশ্যে এনে তীব্ৰ গালি গালাক সহ্য কৰি যোৱাটো মহন্তৰ পক্ষে সদায় সম্ভৱ হৈ নাথাকিল। সেয়েহে মোৱামৰীয়া মহন্তই প্ৰত্যক্ষ বিদ্ৰোহ কৰিবলৈ শুক্ষণৰ বাবে বাট চাই থাকিল। এই ঘটনাৰ তিনিমাহৰ পাছত মোৱামৰীয়া মহন্তৰ জনজাতি শিষ্য মৰাণসকলৰ নেতা হাতী চুণ্ডী খেলৰ ৰাঘৱ মৰাণ, নাহৰ খুড়ৰা শইকীয়া আদি লোকসকলে ৰজা আৰু ডা-ডাঙৰীয়াকলৰ বাৰ্ষিক কৰ হিচাপে দিব লগা হাতী দিবলৈ আনিছিল। কিন্তু কীৰ্তিচন্দ্ৰ ৰবৰুৱাই থুলন্তৰ হাতী কেইটাৰ নানা খুঁত ইলিয়াই দুয়োজন নেতাক নানা তিৰস্কাৰ কৰাৰ উপৰিও শাৰীৰিক নিৰ্যাতন বিহিলে। ৰাঘৱ মৰাণক মাটিত পেলাই ২০ কোব বেটৰ লাঠিৰে কোবালে আৰু নাহৰ মৰাণক কান কাটি পঠিয়াই দিলে। এইদৰে গুৰুতৰ আঘাতপ্ৰাপ্ত দুয়োজন নেতাই মোৱামৰীয়া মহন্তৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰত্যক্ষ বিদ্ৰোহৰ অনুমতি বিচাৰিলে। মোৱামৰীয়া মহন্ত অষ্টভূজদেৱে তেতিয়া শিষ্যৰ শক্তি পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে সকলো শিষ্যকে যোৰহাটৰ ওচৰৰ মালৌ পথাৰত সমবেত হ'বৰ বাবে ধৰ্ম আজ্ঞা জাৰি কৰিলে। এই ধৰ্ম আজ্ঞা পাই ৮ লাখ শিষ্য মালৌ পথাৰত গোট খালে আৰু তাতে সকলোৱে এচপৰাকৈ মাটি দিয়াত থাওকতে এটি বিৰাট বৰভেঁটি নিৰ্মাণ হ'ব। মোৱামৰীয়া মহন্তই এনেকৈয়ে লাখ লাখ শিষ্যবৰ্গৰ যুদ্ধৰ বিষয়ত ঐক্যমত দেখি লগত এজেয় শক্তিৰ উমান পাই বিদ্ৰোহৰ যাৱতীয় ধৰ্ম আজ্ঞা প্ৰদান কৰিলে। গোসাই প্ৰভুৰ আজ্ঞা পাই ১৭৬৯ খ্ৰীষ্টাব্দৰ নৱেম্বৰ মাহত মোৱামৰীয়া মহন্তৰ পুতেক বাঙ্গনৰ নেতৃত্বত ৭০০০ সৈন্যৰ এটা বৃহৎ বাহিনী যুদ্ধৰ বাবে সাজু হ'ল। ইতিমধ্যে বিদ্ৰোহীসকলৰ সৈতে কৃষ্ণ সিংহৰ দুই পুত্ৰ চাৰু সিংহ আৰু যজ্ঞেশ্বৰো যোগ দি বিদ্ৰোহীসকলৰ মনোবল তুংগত তুলিছিল। এই বিদ্ৰোহী বাহিনীক ভেটিবলৈ কীৰ্তিচন্দ্ৰ ৰবৰুৱাই এদল ৰাজকীয় সৈন্য বাহিনী পঠিয়াইছিল যদিও সেই বাহিনী হাতত তিলিকতে উৰি গ'ল। ৰাজকীয় সৈন্য বাহিনীৰ মাজতে জনৰব উঠিল যে ৰাধা ৰুক্মীনী নাৰী নহয় কোনোবা ৰণচণ্ডী দেনীহে। তেওঁলোকে আচল পাতি বন্ধুকৰ গুলী ধৰে। সি যি কি নহও অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে মোৱামৰীয়া মৰাণসকলে ৰাজধানী ৰংপুৰ দখল কৰি লক্ষ্মী সিংহক হত্যা কৰি জয়দৌলত বন্দী কৰি ত'লে। অন্যহাতে কীৰ্তিচন্দ্ৰ ৰবৰুৱাকে ধৰি অন্যান্য অত্যাচাৰী বিষয়াক বিদ্ৰোহী সকলে লগে লগেই হত্যা কৰিলে। পাছত মোৱামৰীয়া মৰাণসকলে ৰাজধানী ৰংপুৰ দখল কৰি লক্ষ্মী সিংহক হত্যা নকৰি জয়দৌলত বন্দী কৰি ত'লে। অন্যহাতে কীৰ্তিচন্দ্ৰ ৰবৰুৱাকে ধৰি অন্যান্য অত্যাচাৰী বিষয়াক বিদ্ৰোহীসকলে লগে লগেই হত্যা কৰিলে। পাছত মোৱামৰীয়াসকলে নাহৰৰ পুত্ৰ ৰমাকান্তক ৰজা পাতিলে আৰু ৰাঘৱে ৰবৰুৱা পদবী গ্ৰহণ কৰিলে ৰজা ৰমাকান্তৰ নামত ন চুকীয়া মোহৰ মৰালে। ৰাঘৱে ৰাজেশ্বৰ সিংহৰ মণিপুৰী কুঁৱৰী কুৰঙ্গনয়নীক নিজ ভাৰ্যা হিচাপে ৰাখিলে। এনে ৰাঘৱ-ৰমাকান্তই আকৌ ৰাজ্যৰ শাসনভাৰ চলায়। কিন্তু এই শাসন ভাৰ চলিল মাত্ৰ পাঁচ মাহ কাল। ভাৰ চলোৱাৰ অন্তিম দিনটো অৰ্থাৎ ১৭৭০ খ্ৰীঃ ১২ এপ্ৰিল দিনটো আছিল মৰাণসকলৰ এটা অতি দুখৰ দিন। যিটো দিনৰ পাছৰ পৰাই মৰানসকলৰ মাজলৈ নামি আহিল এক আন্ধাৰৰ দিশ।

মৰাণসকলৰ নতুন ৰাজত্বৰ প্ৰথম ব'হাগ বিহু পালন কৰিবলৈ প্ৰায়ভাগ মোৱামৰীয়া সৈন্য ছুটী লৈ ঘৰলৈ যোৱা দেখি স্বৰ্গদেউ লক্ষ্মী সিংহৰ মনিপুৰী পত্নী আৰু বলপূৰ্বক ৰক্ষিতা ৰাঘৱৰ পত্নী কুৰঙ্গনয়নীৰ গোপন দিহামতে ব'হাগ বিহুৰ দিনা (১৭৭০ খ্ৰীঃ এপ্ৰিল মাহ) ৰজাঘৰীয়াসকলে আক্ৰমণৰ দিন স্থিৰ কৰিলে। ব'হাগ বিহু মৰাণৰ বাবে কেৱল আনন্দৰ উৎসৱেই নহয় ই তেওঁলোকৰ বাবে এক ধৰ্মীয় উৎসৱ। সেয়ে তেনে এক পবিত্ৰ উৎসৱৰ সময়ত তেওঁলোকে কাৰো অহিত চিন্তা নকৰে। নকৰে গৰ্হিত কাম। আনকি মোৱামৰীয়া বিদ্ৰোহীসকলওে এই সময়ছোৱাত সকলো ধৰণৰ যুদ্ধ স্থগিত হয় ব'হাগ বিহু শেষ নোহোৱা পৰ্য্যন্ত। সেয়েহে নতুন মোৱামৰীয়া ৰাজত্বই ব'হাগ বিহুৰ কেইদিনা সকলোধৰণৰ কুচকাৱাজ বন্ধ ৰাখি ব'হাগ বিহুৰ আনন্দত ব্যস্ত থাকিল। প্ৰথম বিহু পুৱাৰ পৰা সন্ধিয়াৰে পৰ্য্যন্ত নতুন ৰূপেৰে বিহু পাতি ৰজা-প্ৰজা সকলোকে ধন্য মানিলে। মৰাণসকলৰ সাজ-পাৰ পৰিধান কৰি হুঁচৰি গোৱাৰ চলেৰে মৰাণৰ ঢোল বজাই বহু নিশা ৰাজ দৰবাৰৰ কাষত গোট খালেহি আহোম সেনা। ঢোলত চাপৰ মাৰি মাৰি বিহু গোৱা শুনি কুৰঙ্গনয়নীয়ে ৰাঘৱ মৰাণক শোৱাৰ পৰা জগাই দি মৰাণ হুঁচৰি দলৰ বাবে ৰাজ হাউলিত প্ৰৱেশৰ অনুমতি দিব লাগে বুলি কোৱাত প্ৰহৰীসকলক সেইমতে ব্যৱস্থা লোৱাৰ নিৰ্দেশ দিলে। হুঁচৰি দলৰ ৰাজদৰবাৰত প্ৰৱেশ ঘটিল আৰু হুঁচৰি আৰম্ভ হ'ল। পৰম্পৰা অনুসৰি ৰাঘৱ মৰাণে আঁঠুলৈ ৰাইজক সেৱা জনাব খোজোতে ৰাজেশ্বৰ সিংহৰ ৰাণী কুৰঙ্গনয়নীয়ে পাছ ফালৰ পৰা ৰাঘৱক তৰোৱালেৰে ঘপিয়াই দিয়াত ৰাঘৱ বাগৰি পৰাত অন্যসকলে তেওঁক খিতাতে হত্যা কৰিলে। ৰজা ৰমাকান্ত নাহৰ আদিকো একে সময়তে আক্ৰমণ কৰি হত্যা কৰিলে। ৰাজধানী ৰংপুৰ পুনৰ আহোম ৰজাহৰ হস্তগত হ'ল। স্বৰ্গদেউ লক্ষ্মীসিংহক পুনৰ জয়দলৰ পৰা মোকলাই আনি ৰজা পাতিলে। সিংহাসন লাভ কৰাৰ অলপ দিনৰ

পিছতেই অর্থাৎ এপ্রিলৰ মাহৰ প্ৰথম পষেকৰ পিছতেই মোৱামৰীয়া মহন্ত আৰু ডেকা পুত্ৰ বাঙ্গনক ধৰি আনি হত্যা কৰিলে। এনেকৈয়ে মোৱামৰীয়া প্ৰথম বিদ্ৰোহৰ অন্ত পৰে। এইখিনিতে উল্লেখ কৰিব পাৰি যে ১৭৭০ খ্ৰীঃ পৰ্য্যন্ত মৰাণসকলে ব'হাগ বিহু একেলগে সমগ্ৰ অসমবাসীৰ লগত পাতি আহিছিল। কিন্তু যিহেতু ব'হাগৰ প্ৰথম পষেকটোতে মৰাণসকলে ৰাজ্য, ৰজা-প্ৰজা মোৱামৰীয়া মহন্ত ডেকামহন্ত সকলোকে হেৰুৱাব লগা হয়। গতিকে প্ৰথম ব'হাগ আৰু পষেকটো মৰাণসকলৰ বাবে অশুভ দিন আৰু অশুভ পষেক হিচাপে চিহ্নিত হৈ ৰ'ল। সেই অশুভ দিন কেইটাত সেই তেতিয়াৰে পৰা আচল বিদ্ৰোহী মৰাণসকলে বিহু পতা এৰি দি অন্য শুভদিন বাচনি কৰিহে বিহু পাতি থাকিল। মৰাণৰ সেই ঐতিহ্য আজিও মৰাণসকলৰ মাজত অব্যাহত আছে।

ইয়াৰ কেইবছৰ মানৰ পিছত ৰজা ঘৰৰ বিৰুদ্ধে গণবিপ্লৱ মোৱামৰীয়া বিদ্ৰোহৰ অন্তত ৰজা ঘৰে মৰাণ মোৱামৰীয়াসকলৰ উজনি এৰি দিবলৈ বাধ্য হৈছিল। উজনিৰ এই ভূ-খণ্ডকে বেংমৰা নাম দি ১৭৯৫ খ্ৰীঃত মেজেৰা মৰাণে (সৰ্বানন্দ সিংহ) ৰাজ্য প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। যাৰ ফলত হেৰুৱা অধিকাৰ আৰু নিপীড়িত জনগণৰ দুখ দুৰ্গতিৰ অন্ত পৰিছিল। ইয়াৰ পাছতে সাম্ৰাজ্যবাদী বৃটিছৰ আগ্ৰাসন আৰু কূট-কৌশলৰ ফলত ৪৪ বছৰীয়া মৰাণ মোৱামৰীয়াসকলৰ শেষ কৰা গৌৰৱময় ৰাজত্বও

বেলি মাৰ গৈছিল। ১৮৩৯ খ্ৰীঃৰ পাছত প্ৰায় দুশ বছৰ বৃটিছৰ শাসনত মৰাণৰ দুৰ্দশাৰ অন্ত নোহোৱা হ'ল। উজনিৰ ওখ ভাল মাটিত চাহ বাগান কৰিবলৈ জোৰ জুলুম আৰু নানা অত্যাচাৰ ভাবুকিৰে ভূমি অধিগ্ৰহণ কৰিছিল। বৃটিছে মৰাণৰ ওপৰত জাপি দিয়া অন্যান্য আইন কেইখন হৈছে—

1. Wasteland Act-1838
2. Old Assam Act-1854
3. Assam land and revenue regulation-1885
4. Assam forest regulation-1891
5. Assam lamd requisition-1894

দখলদাৰী বৃটিছে ভূমিৰ সন্তান (মৰাণ) খিলঞ্জীয়াসকলক মূলতঃ এই পাঁচখন আইন জাপি দি থলগিৰিসকলক নিজৰ ভূমিৰ পৰাই অত্যাচাৰ কৰি অন্যায়ভাৱে উচ্ছেদ কৰিছিল আৰু উক্ত ভূমিত বিশাল বিশাল চাহ বাগিচা পাতিছিল। এই খিলঞ্জীয়া বিৰোধী আইন প্ৰয়োগ কৰি প্ৰায় ৭০-৮০ বছৰ ভিতৰতেই সমগ্ৰ উজনি ভূ-খণ্ড দখল কৰিছিল। লগে লগেই মৰাণকে ধৰি থলগিৰি সকলে শেষ ভূমিৰ পৰাও উচ্ছেদিত হৈ চিৰদিনৰ বাবে নিজৰ পিতৃপুৰুষৰ ভূ-খণ্ড হেৰুৱাইছিল। থলগিৰি জনজাতিটোৰ দুৰ্দশাৰ ইতিহাসৰ অন্য এক কৰুণ অধ্যায়।

(সহায়লৈ ......)

সাক্ষাৎকাৰ

ৰজত কমল বটা বিজয়ী 'হান্দুক' চলচ্চিত্ৰৰ পৰিচালক জয়ছেং জয় দহোতীয়াৰ সৈতে

সাক্ষাৎকাৰ গ্ৰহণ ঃ পৰাগ চেতিয়া

পৰাগ চেতিয়া ঃ পোনতে আপোনালৈ ডিব্ৰুগড় হনুমান বক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ লগতে 'বাণিজ্য দৰ্পণ'ৰ সম্পাদনা সমিতিৰ তৰফৰ পৰা অভিনন্দন জনালোঁ। আপোনাৰ বিষয়ে অলপ কওঁকচোন?

জয়ছেং জয় দহোতীয়াঃ মোৰ জন্ম তিনিচুকীয়াৰ কাকপথাৰৰ অতি ভিতৰুৱা ঠাই টঙনা নামৰ গাঁৱত। মই সৰুৰে পৰাই গল্প, কবিতা, প্ৰবন্ধ ইত্যাদি লেখাৰ উপৰিও ফটোগ্ৰাফীত আৰু ভ্ৰমণত বিশেষ চখ আছিল।

মই ডুমডুমা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ২০০৫ চনত ৰাজনীতি বিজ্ঞানৰ স্নাতোকত্তৰ ডিগ্ৰী লাভ কৰাৰ পিছত গুৱাহাটীৰ চলচ্চিত্ৰ শিক্ষাৰ প্ৰতিষ্ঠান জ্যোতি চিত্ৰবন ফিল্ম এণ্ড টেলিভিচন ইনষ্টিটিউটত তিনিবছৰীয়া শিক্ষা গ্ৰহণ সমাপ্ত কৰো। তাৰ পিছতে 'মায়ামৰা প্ৰডাকশ্যন' নামেৰে এটা স্বতন্ত্ৰ প্ৰডাকশ্যন হাউচ আৰম্ভ কৰি নিজাকৈ কিছু তথ্যচিত্ৰ, চুটি ছবি আদিৰ নিৰ্মাণৰ কাম আৰম্ভ কৰিবলৈ লওঁ। মোৰ প্ৰথমখন চুটি ছবি 'খিৰিকিৰ পাখি', ২০০৮ বৰ্ষত সদৌ অসম চুটি ছবি চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱত দুটাকৈ পুৰস্কাৰ বুটলিবলৈ সক্ষম হয়। পৰৱৰ্তী সময়ত চহৰীয়া জীৱনৰ শূণ্যতাৰ আধাৰ নিৰ্মিত 'দ্যা আৰবান ৰেট', এনিমেচন ছবি 'দ্যা ব্লাইণ্ড', কাৰ্বি জনজাতিৰ ডিমৰীয়া ৰজা হলি সিং ৰাহাংৰ ওপৰত 'একৈশ শতিকাৰ ৰজা', অসমীয়াৰ কৃষ্টিৰ এক এৰাব নোৱাৰা সম্পাদ ৰাতি বিহুৰ পৰত তথ্যচিত্ৰ 'চাক-চনি' আদিৰ লগতে অৰুণাচলৰ এক দুৰ্গম যাত্ৰাক কেন্দ্ৰ কৰি নিৰ্মাণ কৰা 'অনামাংকিত' ইত্যাদি বিভিন্ন ধৰণৰ কাম কৰিবলৈ ধৰোঁ। আনহাতে 'হান্দুক' মোৰ প্ৰথমখন পূৰ্ণদৈৰ্ঘ্যৰ চলচ্চিত্ৰ।

পৰাগ চেতিয়া ঃ আপোনাৰ চিনেমাখন 'হান্দুক'ৰ বিষয়বস্তুটো আপোনাৰ মনলৈ কেনেকৈ আহিল ?

জয়চেং জয় দহোতীয়াঃ মই ভাবো যিকোনো এটা শিল্পকৰ্ম বা সৃষ্টি সদায় শিল্পীজনৰ মনৰ গভীৰ কোণৰ পৰা জন্ম হয়। সমাজৰ একো একোটা ঘটনা দূৰ্ঘটনাই যেতিয়া তেখেতৰ অন্তৰাত্মাত আঘাত কৰে তেতিয়া তাক এখন মানৱীয় দৃষ্টিকোণেৰে বিশ্লেষণ কৰি তাৰ সমাধানৰ উত্তৰ বিচাৰিব ধৰে। মই সৰুৰে পৰাই অসমৰ এঠাই সহস্ৰৰ বৈপ্লৱীক সংগঠন আলফাৰ বিভিন্ন উত্থান-পতন, অসমৰ সমাজত তাৰ প্ৰভাৱ ইত্যাদি বিভিন্ন দিশসমূহ জনা-নজনাকৈ উপলব্ধি কৰি আহিছিলো। তৰোপৰি সেই সময়ত মোৰ জন্মস্থান তিনিচুকীয়াৰ কাকপথাৰ অঞ্চলটোত সংগঠনটোৱে কিছু প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। তাৰ সমান্তৰালভাৱে সেনা বাহিনীৰ কোচকাৱাজ আদি স'তে আমি যেন প্ৰতিদিনে অভ্যস্ত আছিলো। ডেকাহোৱাৰে পৰা অৱচেতন মনত সদায় লগত এঠা সংশয় কঢ়িয়াই লৈ ফুৰিছিলো। গুৱাহাটীত চলচ্ছিত্ৰ পাঠ্যক্ৰম কৰি থকাৰ সময়ত ২০০৭ চনত 'সাদিন' নামৰ বাতৰি কাকতত এখনত প্ৰকাশিত এটা সংবাদ মোৰ মনত যথেষ্ট প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। শিৱসাগৰৰ ডিমৌৰ কনকলতা ফুকন নামৰ দুৰ্ভগীয়া মহিলা এগৰাকীৰ জীয়া কাহিনী। সংবাদৰ শিৰোনামা আছিলল 'দুবছৰত দুবাৰ জ্বলিল একেজন পুত্ৰৰ চিতা'। বাতৰিটো লগে লগে মই পেপাৰ কাটি কৰি ৰাখি থওঁ। ২০০৯ চনত চলচিত্ৰকৰৰ পাঠক্ৰম সমাপ্ত কৰি যেতিয়া বিভিন্ন ছবিৰ সৈতে যুক্ত হৈ প্ৰেক্টিকেল অভিজ্ঞতা আহৰণ কৰি ধৰো, মোৰ মত তেতিয়াও সেই বাতৰিটোৰে আমনি কৰি থাকিব ধৰে আৰু অৱশেষত ২০১২ চনৰ পৰা ইয়াৰ আঁত ধৰি এখন চিত্ৰনাট্য লিখাৰ কাম আৰম্ভ কৰো সহযোগী চিত্ৰনাট্যকাৰ ভাস্কৰজ্যোতি দাসৰ সৈতে। যিহেতু ছবিৰ পটভূমি আৰু বিষয়বস্তু খুবেই স্পৰ্শকাতৰ আছিল, গতিকে আমাৰ ঘৱেষণাত কোনোধৰণৰ ক্ৰটী ৰাখিব খোজা নাছিলো। তাৰ বাবে বিভিন্ন অধ্যয়নৰ লগতে বহু ব্যক্তিক লগ ধৰিছিলো, কথা পাতিছিলো, তেওঁলোকৰ কথাবোৰ শুনিছিলো। তেনেদৰে ডিমৌৰ কনকলতা ফুকনৰ ঘৰত গৈ তেওঁলোকৰ সমগ্ৰ পৰিয়াল আৰু আন ব্যক্তিসকলৰ পৰা ঘটনাৰ উৱাদিহ লৈছিলো। এনেদৰে প্ৰায় তিনি বছৰৰ অন্তত 'হান্দুক'ৰ চিত্ৰনাট্য সম্পূৰ্ণ হৈ উঠে আৰু ২০১৫ চনত ছবিৰ শুটিঙৰ কাম আৰম্ভ কৰো টঙনা মাজগাঁও, তিনিচুকীয়া, ডিগবৈ, লিড্ডি, মাৰ্ঘেৰিটা, অৰুণাচল আদি অঞ্চলত।

ছবিখনৰ শিৰোনামা 'হান্দুক' এটা মৰাণ শব্দ। যাৰ অৰ্থ অতি ভিতৰুৱা ঘুকুত ঠাই অথবা গাওঁৰ কেঁচাঘৰৰ চাঁ পোহৰৰ সতে থকা চুকৰ ঠাইখন।

ছবিখনৰ মূল কাহিনীভাগ এনেধৰণৰঃ অকলশৰীয়া বৃদ্ধা মাতৃ হেৰামণিয়ে বিগত ছটা বছৰে সাক্ষাৎ নেপোৱাকৈ থকা বিপ্লৱী সংগঠনত যোগদান কৰা 'মুক্তি' নামৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক এবাৰ লগ পোৱাৰ হেঁপাহত দিনৰ পিছত দিন কটাবলৈ ধৰে। কিন্তু তেওঁৰ সেই আশা পুতেকৰ গুলীবিদ্ধ নিঠৰ দেহৰ ৰূপত আহি ঘৰ পায়হি। তাই নিৰৱে নিমাতে পুতেক 'মুক্তি'ৰ শ্ৰাদ্ধৰ সকলো কাম-কাজ সামৰে আৰু জীয়াই থকাৰ কোনো তাড়না বিচাৰি নেপাই পুখুৰীত জাপ দিবলৈ গৈ হঠাৎ সেই মৃতদেহটো 'মুক্তি'ৰ নাছিল নেকি বুলি সংবাদ লাভ কৰে। পুনৰ এটা আশালৈ তাই জীয়াই থাকিব ধৰে। কিন্তু লাহে লাহে সেই মৃতদেহ সঁচাই মুক্তিৰ আছিল নে নাছিল তাক লৈ আৰম্ভ হয় বছৰ বছৰ যোৱা এক চৰম অনিশ্চয়তা আৰু অপেক্ষা। এই অন্তহীন অপেক্ষাৰ যৱনিকা পৰে ছবিৰ শেষৰ দৃশ্যত আমাৰ নিয়মিত জীৱনত এক চাক্ষুখ দৃশ্যৰ যোগেদি।

এই সমগ্ৰ সময়ছোৱাত মুক্তিৰ মাকৰ একমাত্ৰ সাৰথি হৈ থকা মুক্তিৰ সৈতে সৰুৰে পৰা ধুলি-বালি খেলি উমলি জামলি যৌৱনত প্ৰেমত পৰি অযুত সপোন দেখা গাঁৱৰ সহজ-সৰল ছোৱালী শেৱালী। বয়সে লাহে লাহে ঢাল দিব ধৰিলেও মুক্তিৰ বাবে প্ৰেম আৰু অপেক্ষাৰ অকণো হীন দেৰি তাই ঘটিবলৈ দিয়া নাই।

আনফালে মূল সুঁতিলৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰা উক্ত সংগঠনৰে আন এজন সদস্য বিপ্লৱ অকলশৰে এটা সাধাৰণ জীৱন জীয়াবলৈ চেষ্টা কৰে, কিন্তু অতীত আৰু বৰ্তমান দুয়োটাই তাক অনবৰতে বাধাৰ প্ৰাচীৰ হৈ পিছে পিছে খেদি ফুৰে।

কিন্তু তথাপিও মুক্তিৰ মাক হেৰামণি, শেৱালী আৰু প্ৰাক্তন সদস্য বিপ্লৱ তিনিওজনে তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ গোপন কোঠৰীত পুহি ৰখা নিজৰ নিজৰ সপোন আৰু আশাবোৰ প্ৰতিপল জীপাল হোৱালৈ অধীৰ আগ্ৰহেৰে বাট চায় ৰয়।

পৰাগ চেতিয়া ঃ আপোনাৰ এই চলচ্ছিত্ৰখন নিৰ্মাণৰ আঁৰৰ অথবা আপোনাক উৎসাহ যোগোৱা কোনো ব্যক্তি নাইবা কোনো ঘটৱনাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিব বিচাৰিব নেকি ? যিয়ে আপোনাক যথেষ্টভাৱে অনুপ্ৰাণিত কৰিছে?

জয়ছেং জয় দহোতীয়াঃ মই সৰুৰে পৰা যি এটা ঘৰুৱা পৰিৱেশৰ মাজত ডাঙৰ দীঘল হৈছিলো হয়তো সিয়ে অজানিতে মোক ছবি বা কলাৰ জগতখনৰ মাজলৈ আগবঢ়াই লৈ গ'ল। মোৰ মা (ইশ্বৰতী দহোতীয়া) এগৰাকী ভাল গায়িকা আছিল, এসময়ত তেখেতৰ সংগীতৰ যথেষ্ট চৰ্চা আছিল। তেনেদৰে দেউতা (শ্ৰী শ্ৰীকুমাৰ দহোতীয়া) এগৰাকী সম্মানীয় প্ৰতিষ্ঠিত লিখক, শিক্ষাবিদ ও বুৰঞ্জীবিদ। তাৰোপৰি মোৰ এতিয়াও মনত আছে মই সৰু থাকোতে দেউতাই 'ফুলাম গামোচা' নামৰ এখন অসমীয়া বোলছবি কৰিবলৈ কিছুদূৰ আগবাঢ়িছিল। তেনেদৰে মোৰ মাজু খুৰা ধন্য দাইতিয়েও স্থানীয় ছবি এখনত অভিনয় কৰাৰ কাহিনী আমাৰ মাজত জনপ্ৰিয় হৈছিল।

কিন্তু তৎস্বত্বেও মই নিজে কেতিয়াবা ছবি পৰিচালক হ'ম বুলি বিশেষ ভবা নাছিলো। সৰুৰে পৰা মই অকলশৰে সমাজৰ পৰা কিছু নিলগত প্ৰকৃতিৰ সতে থাকি ভাল পাইছিলো। হয়তো তেনেদৰে নিলগৰ পৰাই সমাজখন অধ্যয়ন কৰিব শিকিছিলো। কবিতা, প্ৰবন্ধ, ছবি অঁকা, পুৰণা বস্তুৰ সংগ্ৰহ, ফটোগ্ৰাফী ইত্যাদি মোৰ প্ৰিয় বিষয় আছিল। ঘৰত বাহিৰা কিতাপ পত্ৰ, আলোচনী, কাকত ইত্যাদিৰ কোনোদিনাই অভাৱ হোৱা নাছিল। ২০০৫ চনত ডুমডুমা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা স্নাতক ডিগ্ৰী লোৱাৰ পিছত গুৱাহাটীৰ জ্যোতি চিত্ৰবনত চলচ্চিত্ৰ তিনিবছৰীয়া পাঠ্যক্ৰমৰ বাবে পৰীক্ষা দিওঁ আৰু সম্পাদনা বিভাগত চিট লাভ কৰো। জ্যোতি চিত্ৰবনত ভৰি দিয়াৰ পিছতহে চিনেমাৰ প্ৰতি থকা ধাৰণাৰ আমূল পৰিবৰ্তন হয়। যিহেতু তেতিয়ালৈকে চিনেমা বুলিলে সস্তীয়া মনোৰঞ্জনধৰ্মী অপৈনত হিন্দীছবি সমূহকে মুখ্যত জ্ঞান কৰি আহিছিলো। কিন্তু চিনেমাও যে এটা গভীৰ বিষয়, এটা বিপ্লৱ, এখন গ্ৰন্থ, এটা নতুন আৱিষ্কাৰৰ দৰে মহান হ'ব পাৰে সেই বিশাল মহাসাগৰখনৰ সতে মই সমূলঞ্চে অপৰিচিত আছিলো। বিশ্ব চিনেমাৰ সতে মোৰ নতুন পৰিয়চয়হে চিনেমাৰ প্ৰকৃত সত্য আৰু উদ্দেশ্য সম্পৰ্কে মোক গভীৰৰ পৰা গভীৰলৈ লৈ গ'ল।

পৰাগ চেতিয়া ঃ আপোনাৰ চলচ্চিত্ৰখন ভাৰতবৰ্ষৰ বিভন্ন ঠাইৰ লগতে বিদেশৰ নানা ঠাইত প্ৰদৰ্শিত হৈছে বুলি জানিব পাৰিছো। এই বিষয়ে অলপ বিতংকৈ কওঁকচোন।

জয়ছেং জয় দহোতীয়াঃ নিশ্চয়কৈ ছবিখনে দেশ-বিদেশৰ বহু দৰ্শক আৰু সমালোচকৰ ধ্যান আকৰ্ষণ কৰাত সফল হৈছে। তেওঁলোকে ছবিখনক এক উচ্চ পৰ্যায়ৰ কলাত্মকধৰ্মী ছবি হিচাপে স্বীকৃতি দিব খোজে। কিন্তু এখন প্ৰকৃত সাফল্য নিৰ্ভৰ কৰে সমাজত সি কেনেধৰণৰ চিন্তাৰ উদ্ৰেক ঘটাবলৈ সক্ষম হৈছে। সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ উত্তৰণত তাৰ কিবা অৰিহনা আছেনে অথবা ভৱিষ্যতে থাকিবনে। এখন ছবি সদায় সমাজৰ এখন দাপোন স্বৰূপ। আজি 'হান্দুকে' এনেবোৰ দিশত কিমান দূৰ প্ৰভাৱ পেলাবলৈ সক্ষম হ'ব সেয়া নিশ্চয় সময়ে ক'ব। কিন্তু আমাৰ দৰ্শক বা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল চিনেমাৰ এই নতনি ধাৰাটোৰ সতে পৰিচয় হোৱাটো অতিশয় প্ৰয়োজনীয়। এখন সুস্থ সবল সমাজৰ বাবে প্ৰথমতে আমাৰ মানসিক তথা বৌদ্ধিক চিন্তাধাৰাৰ বিকাশ হোৱাটো আৱশ্যকীয়। বৰ্তমান সময়ত সুস্থ চিনেমাই এই ক্ষেত্ৰত এক সবল ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

ছবিখনে বৰ্তমানলৈকে লাভ কৰা পুৰস্কাৰ আৰু কিছু নিৰ্বাচিত চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱসমূহ এনেধৰণৰ—

পুৰস্কাৰ ঃশ্ৰেষ্ঠ মৰাণ ছবি হিচাপে ৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ বঁটা (ৰজত কমল)

শ্ৰেষ্ঠ প্ৰথম পৰিচালকৰ বঁটা

বিচাৰকৰ শ্ৰেষ্ঠ ছবিৰ বঁটা

শ্ৰেষ্ঠ চিত্ৰনাট্যৰ বঁটা (দুটা)

বিচাৰকৰ বিশেষ বঁটা

নমিনেচনঃ শ্ৰেষ্ঠ পৰিচালক

শ্ৰেষ্ঠ ছবি

শ্ৰেষ্ঠ চিত্ৰগ্ৰহণ

শ্ৰেষ্ঠ শব্দগ্ৰহণ

শ্ৰেষ্ঠ ৰূপসজ্জা

শ্ৰেষ্ঠ প্ৰথম পৰিচালক

পৃষ্ঠপোষকতাঃ

(১) ফিল্ম বাজাৰ ৱৰ্ক-ইন-প্ৰগেছ লেব (গোৱা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ) ২০১৫ ৰ ৰিকমণ্ডেড ছবি

(২) এগৰা, মাৰ্কেট, ৫৭ সংখ্যক থেচালনিক আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৬, এথেন্স (গ্ৰীচ)

কিছু নিৰ্বাচিত মহোৎসৱঃ

১৮ সংখ্যক জিঅ' মামি মুম্বাই চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৬, মুম্বাই

দক্ষিন আফ্ৰিকা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ, ২০১৭

চেচিষ্টাৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭, লণ্ডন

বুদ্ধিস্তভ' আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭, পাটনা

ফিল্ক ইয়াৰ ক্লিক ইণ্ডি চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭, দিল্লী

কলকাতা কাল্ট আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭

আউচি ফিল্ম এৱাৰ্ডচ ২০১৭, ছুইজাৰলেণ্ড

ভাৰতীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭

হেবিটেট আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭, দিল্লী

দি ইউৰোপিয়ান ইণ্ডিপেণ্ডেদ ফিল্ম এৱাৰ্ডচ ২০১৭, ফ্ৰান্স

গুৱাহাটী আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭

আলাস্কা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭, আমেৰিকা

কলকাতা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭, কলকাতা

কাৰচা ইণ্ডি চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭, কেৰেলা

কালাইডিস্কপ ২০১৭, বষ্টন

মাইচোৰ দচেৰা চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭, কৰ্ণটিক

কাৰ্ডিফ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় চলচ্চিত্ৰ মহোৎসৱ ২০১৭, ৱেলছ ইত্যাদি ইত্যাদি

পৰাগ চেতিয়া ঃ অসমীয়া চিনেমা এক গণ্ডীৰ মাজতে সীমাবদ্ধ হৈ থাকে। ভাৰতৰ অইন প্ৰান্তৰ মানুহে অসমীয়া চিনেমা চুকি নাপায়গৈ নাইবা চাবলৈ আগ্ৰহ প্ৰকাশ নকৰে? এই সম্পৰ্কে আপুনি কি ক'ব বিচাৰিব।

জয়ছেং জয় দহোতীয়াঃ বৰ্তমান বিশ্বৰ প্ৰেক্ষাপটত অসম বা ভাৰতবৰ্ষত গল্প, কবিতা, উপন্যাস আদি সাহিত্য বা চিত্ৰ-ভাস্কৰ্য আনকি নাটসমূহৰ দৰে কলাৰ বিভিন্ন মাধ্যমসমূহে যিদৰে সময়ৰ সতে খোজ মিলাই বিকাশ লাভ কৰিলে, তাৰ যিদৰে নিত্য নতুন পৰীক্ষণ হৈ আহিছে তাৰ তুলনাত আমাৰ চিনেমা মাধ্যমটোৱে কিন্তু আজিও বহু পিছুৱাইয়ে থাকিল। আজিও চিনেমা বুলি ক'লে আমি ভ্ৰাম্যমান নাটসমূহৰ দৰে, চাৰ্কাচৰ দৰে আমাক অতি কম সময়তে উত্তেজিত কৰি থকা এটা মাধ্যম হিচাপেই গণ্য কৰি আহিছো। যিসকল পৰিচালক এসময়ত বা এতিয়াও চিনেমাৰ এই মাধ্যমটোৰ সতে জড়িত হৈ আছে তেওঁলোকেও কেৱল নিজৰ মুনাফা লাভৰ এটা সহজ পথ হিচাপে লাগিলে সেয়া কিছুৰ বাবে অৰ্থ উপাৰ্জনেৰে হওঁক নতুবা নিজকে সমাজৰ এজন দায়বদ্ধ ব্যক্তিৰ দৰে সজোৱাৰ হাবিয়াসে হওঁক তাৰ বাবেহে চিনেমা এখন নিৰ্মাণ কৰিবলৈ বিচাৰে, য'ত এই মাধ্যমটোৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ কিন্তু সামান্যতমো উত্তৰণৰ চিন্তা

নাথাকে। দুখৰ কথা যে বৰ্তমান সময়ত ৰাজনীতিবিদ হ'বহ'লে যিদৰে কোনো যোগ্যতাৰ প্ৰয়োজন নাথাকে তেনেদৰে এখন ছবি নিৰ্মাণ কৰিবলৈও কোনো নৈতিকতা, নূন্যতম কিছু দায়বদ্ধতা, যোগত্যাৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি জ্ঞান কৰে আৰু ছবি এখন কৰিব আগবাঢ়ি আহে। কিন্তু চিনেমা যে এটা শিল্প বা কলা তাক সকলোৱে একেবাৰে পাহৰি যায়। কেৱল পকেটত টকা থাকিলেই যিদৰে এটা কবিতা সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে তেনেদৰে চিনেমা এখনো যে নিৰ্মাণ সম্ভৱ নহয় সেয়া কেৱল চিনেমাখন নিৰ্মাণ কৰাৰ পিছত হললৈ চাবলৈ দৰ্শক নাহে, অনা-অসমীয়া গোষ্ঠীয়ে অসমীয়া ছবি নচলাই আদি যুক্তিৰে শেষ পৰ্যায়ত পৰিচালকে এজন সম্ভাৱনীয় প্ৰযোজকৰ মৃত্যুৰে নিজৰ নাকটো বচাবলৈ চেষ্টা কৰে।

সময়ৰ লগে লগে দৰ্শকৰ স্বাদৰ যি পৰিবৰ্তন আৰু উত্তৰণ ঘটিল তাৰ সমান্তৰালভাৱে কিন্তু ছবি নিৰ্মাতাসকলৰ নিৰ্মাণ শৈলীৰ লগতে চিন্তাধাৰাৰ অৱনমনহে ঘটিল। এখন চিৰেনমাক এখন সমাজৰ পৰা কোনোপধ্যেই পৃথক কৰিব নোৱাৰি। সমাজ এখনৰ প্ৰতিচ্ছবি এখন হে আমি চিনেমা এখনত দেখা পাওঁ। সমাজ এখন যিপৰিৱৰ্তিত ৰূপ, তাৰ অতীত, বৰ্তমান, ভৱিষ্যতৰ সম্ভাৱনা-দুৰ্ভাৱনা ইত্যাদিৰ ইংগিত পাওঁ। সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ উন্নতি, কল্যাণৰ চেতনা ইয়াত নিহিত হৈ থাকে। কেৱল হাঁহি আৰু কান্দোনতে এখনৰ চিনেমাৰ কেতিয়াও অন্ত হ'ব নোৱাৰে। বৰ্তমান সময়ত আমাক হাঁহি বা কান্দোনৰ খোৰাক যোগাবলৈ বহুতো উপাদান আমাৰ হাতত মজুত আছে। চিনেমাই ইয়াৰ ওপৰৰ স্তৰলৈ গতি কৰিবই লাগিব। চিনেমাই আমাক চিন্তা কৰিবলৈ, মানৱীয় কৰি তুলিবলৈ, সংবেদনশীল কৰি তুলিবলৈ প্ৰয়াস কৰিব লাগিব। অৰ্থাৎ অসমীয়া চিনেমাই এতিয়ালৈকে সোমাই থকা এই ঠেক গণ্ডীৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিবই লাগিব অন্যথা আমাৰ সমাজত চিনেমা বুলি ক'লে সদায় এটা তুচ্ছ-তাচ্ছিল্যসূচক দৃষ্টিৰে চাই থাকিবলৈ বাধ্য হ'ব।

পৰাগ চেতিয়া ঃ অসমীয়া চলচ্ছিত্ৰ জগতখনৰ লাহে লাহে গতি কমি অহা পৰিলক্ষিত হৈছে? চৰকাৰে এই গতি বৃদ্ধি কৰাৰ কিবা পৰিকল্পনা হাতত লৈছে নে? এই বিষয়ে আপোনাৰ মতামত?

জয়ছেং জয় দহোতীয়াঃ বৰ্তমান সময়ত সকলোৱে অসমীয়া ছবিৰ উন্নতিৰ বাবে নতুন ছবিগৃহ বৃদ্ধিৰ কথা কৈ আহিছে, তাৰোপৰি স্বয়ং মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই মুম্বাইত গৈ প্ৰতিষ্ঠিত বহুতো ব্যক্তিক লগ কৰিছেগৈ। এয়া তেওঁলোকে যি কাম হাতত লৈছে সেয়া প্ৰকৃততে ঘৰ এটাৰ মাটিৰ তলৰ আচল অংশ নিৰ্মাণ নকৰাকৈ ঘৰ এটা সজাৰ দৰে কথা হৈছে। প্ৰকৃত শিল্পী, ছবি নিৰ্মাতাসকল ইয়াৰ দ্বাৰা কেতিয়াও উপকৃত নহয়। আমি তাৰ বাবে মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰৰ মাৰাঠি ছবিসমূহৰ বিকাশৰ বাবে যি উদ্যোগ গ্ৰহণ কৰিছে সেয়া অনুকৰণ কৰিব পাৰো। মাৰাঠি ছবিয়ে এতিয়া তাৰ ফল লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। যাৰ ফলত আজি মাৰাঠি ছবি সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষৰ লগতে বিশ্বৰ চলচ্ছিত্ৰটো নিজস্বভাৱে জিলিকি উঠিছে। বেলেগ নালাগে মুম্বাইৰ দৰে বলিউদৰ হিন্দী ছবিৰ যিখন স্বৰ্ণভূমি তাতে মাৰাঠি আঞ্চলিক ছবিয়ে সমানে সমানে বিৰদৰ্পে চলি থাকে। আনকি সেই আঞ্চলিক ছবিৰ ৰিমেক হোৱা আৰম্ভ কৰিছে বলিউদৰ ছবিয়ে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মাৰাঠি ছবিসমূহক তিনিটা শ্ৰেমীত ভাগ কৰে আৰু প্ৰতিটো শ্ৰেণীৰ কেইবাখনো ছবিক আৰ্থিক সাহাৰ্য্য প্ৰদান কৰে। তাৰ ফলত এসমত ভাগ কৰাৰ ধৰণে কলাত্মক ছবি, মনোৰঞ্জনধৰ্মী সকলো ছবিয়ে কেনেবাকৈ হলত নচলিলেও এটা সকাহ লাভ কৰে আৰু ফলত দ্বিতীয়খন ছবি নিৰ্মাণৰ বাবে উৎসাহ পায়। নহ'লে বেছিভাগ ছবি নিৰ্মাতাই প্ৰথমখন ছবি খুবেই উৎসাহেৰে কৰে কিন্তু পিছত আৰু এখন ছবি নিৰ্মাণ কৰা কেতিয়াও হৈ নুঠেগৈ। অসমত ইয়াৰ বাবে বৰ বেছি টকাৰো দৰকাৰ নহয়, বছৰত অন্তত তিনি-চাৰি কোটি টকাৰ এটা সামান্য সাহাৰ্য্যই সদস্যহতে যথেষ্ট। অথচ বৰ্তমান অসমৰ ছবি পলিচিমতে অসমত বাহিৰৰ পৰা নিৰ্মাণ কৰিবলৈ অহা এখন ছবিতে এক কোটি টকালৈকে ৰাজসাহাৰ্য্য দিয়াৰ কথা ঘোষণা কৰিছে। আমাৰ কথা হ'ল প্ৰথমতে নিজৰ ঘৰখনৰ বাবে সামান্য ভাৱক তাৰ পিছত বাহিৰৰ ৰংচঙীয়া কামবোৰ কৰক।

পৰাগ চেতিয়া ঃকোনো এখন অজান আশংকাত ভুগি আপুনি আপোনাৰ দ্বিতীয়খন চলচ্ছিত্ৰ মুম্বাইত নিৰ্মাণ কৰাৰ বিষয়ে ভাবিছে নেকি?

জয়ছেং জয় দহোতীয়াঃ বৰ্তমান সময়ত ছবিৰ যিদৰে ভাষা নাই সেইদৰে স্থান কাল পাত্ৰও নাই। মই যিসকল দৰ্শকৰ উদ্দেশ্যি মোৰ ছবিখন নিৰ্মাণ কৰিম তেওঁলোকে মুম্বাই নিৰ্মাণ কৰিলেও চাব, অসমত কৰিলেও একেখিনি দৰ্শকেই চাব। গতিকে ইয়াক লৈ সামান্যতমো চিন্তিত নহওঁ। তাৰোপৰি ছবি যিহেতু মই ব্যৱসায়িক উদ্দেশ্যে কৰা নাই সেয়ে মোৰ ছবিৰ দৰ্শক কম হ'লেও মই চিন্তা নকৰো। ব্যৱসায়ীক উদ্দেশ্যে থকা হ'লে ছবি নিৰ্মাণৰ দৰে লোকচান আৰু বিক্ৰৰ ব্যৱসায় কৰাতকৈ কৰবাত ঠিকা-ঠকুলি কৰি চলিলোহেঁতেন। কিন্তু ছবি নিৰ্মাণৰ বাবে যিহেতু যথেষ্ট অৰ্থৰ প্ৰয়োজন হয় গতিকে এই ক্ষেত্ৰত আমি নিশ্চয়কৈ থমকি ৰ'ব লগা হয়, কিন্তু উদ্দেশ্যত যদি কিছু হ'লেও সততা থাকে তেন্তে নিশ্চয়কৈ কোনোবা নহয় কোনোবাই সহায় কৰোতাও পোৱা যায়।

পৰাগ চেতিয়া ঃ ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ উদ্দেশ্য কি বাৰ্তা দিব বিচাৰিব।

জয়ন্তে জয় দহোতীয়াঃ আজি আমি যিধৰণে সাধাৰণ আমাৰ এনড্ৰয়েদ মবাইলটো, তাৰ এপচবোৰকো মাহে মাহে আপগ্ৰেড কৰো। তেনেক্ষেত্ৰত নিজৰ মনটোক বা মগজুটোক বাৰু আপোনালোকে পিছুৱাই ৰাখিবনে? নে আমি সদায় কিছুমান আওপুৰণি বস্তুৰে চলি থাকিম? নতুন নতুন বস্তবোৰ আমাৰ মগজুত নভৰাম নে? আমি এজন সচেতন দৰ্শক হিচাপে নিজকে এতিয়া আপগ্ৰেড কৰাৰ সময় আহি পৰিছে। এখন ভাল চিনেমাই আমাক যি আনন্দ প্ৰদান কৰে, এখন ভাল চিনেমা চোৱাৰ যিটো সুখ সি সচৰাচৰ এখন সাধাৰণ ছবি চোৱাতকৈ বহু গুণ ওপৰত। এখন ভাল গ্ৰন্থৰ যি ভূমিকা সেই একেই দায়িত্ব এখন ভাল ছবিয়েও সমানেই পালন কৰে। আমি আজিকালি সততে নিজৰ স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি খুবেই সজাগ। কিন্তু আনহাতে আমাৰ মনটোকো অনবৰতে সুস্থ সবল কৰি ৰাখিবলৈ আমি কিমান যত্নবান? অথচ এজন মানুহৰ বাবে জগতত জীৱশ্ৰেষ্ঠ বুলি কোৱা মানুহ নামৰ এই প্ৰাণীটোৰ বাবে সি যি চিন্তা কৰে বা তাৰ যি বিচাৰ বুদ্ধি, তাৰ সেই মনটো , সিয়ে হৈছে তাৰ বাবে আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ। অথচ তাকে আমি সদায় অৱহেলিত কৰি ৰাখো। তাৰ উত্তৰণৰ কাৰণে কোনোদিনাই আমি চিন্তা নকৰো। কিন্তু পৃথিৱীৰ যিসমূহ দেশ আজি উন্নতিৰ শিখৰত আছে সেয়া সম্ভৱ হৈছে তেওঁলোকৰ মগজুৰ যি চিন্তাধাৰ, তেওঁলোকৰ উদ্ভাৱনী শক্তি, তেওঁলোকৰ নিজস্ব যি শৈলী তাৰ কাৰণেহে। আজি জাপান বা ইউৰোপৰ সৰু সৰু দেশবোৰ আনকি ইজৰাইল, টুৰ্কিৰ নিচিনা দেশবোৰেও ভাৰততকৈ বহু ওপৰত তেওঁলোকে স্থান দখল কৰি আছে। আমি যেতিয়া সেইবোৰ দেশৰ এখন চিনেমা চাও সেই চিনেমাখনতে তেওঁলোকৰ সেই শক্তি, তেওঁলোকৰ সেই সম্ভাৱনীয়তা, তেওঁলোকৰ সেই দক্ষতাক দেখা পাওণ। এখন দেশৰ এখন ছবিয়ে সেই দেশখন কেনেকুৱা, সেই দেশখনৰ দোষ গুণ, সেই দেশখনৰ সমাজ, ৰাজনীতি, ইতিহাস, তেওঁলোকৰ মানসিকতা সকলো কথা কৈ যায়। উদাহৰণস্বৰূপে আজি হলিউদৰ ইংৰাজী ছবি এখন চালে দেখিব ছবিবোৰত সদায় এটা দমন নীতি থাকে য'ত নায়ক-নায়িকাই সদায় বিশ্বই ভয় কৰা কোনোবা শক্তিক দমন কৰে আৰু নিজকে সৰ্বশক্তিমান ৰূপত প্ৰতিষ্ঠা কৰে। আৰু কাৰ্যক্ষেত্ৰটো আমেৰিকাই সঁচাকৈয়ে সেইটোকে কৰি আহিছে। আনহাতে জাপানৰ আনকি ভুটানৰ দৰে সৰু এখন দেশৰ ছবি চালে তেওঁলোকৰ সেই বিনয়ীভাৱ, তেওঁলোকৰ কৰ্মস্পৃহা তাক দেখা পাওঁ। পলেওৰ এখন ছবি চালে তাত সদায় নতুনত্ব দেখা পাওঁ। আনহাতে আমাৰ ভাৰতীয় ছবিবোৰ? আমাৰ ভাৰতীয় ছবিবোৰ কেৱল সস্তীয়া আমোদ-প্ৰমোদ। আৰু আমাৰ দেশৰ যুৱ যুক্তি? ক'ত তেওঁলোক মগ্ন হৈ আছে? বা তেওঁলোকক ক'ত মগ্ন কৰি ৰখা হৈছে। পৃথিৱীৰ সকলোতকৈ যুৱ শক্তিৰে ভৰপূৰ এখন দেশৰ যুৱক-যুৱতীয়ে যদি এতিয়াও নিজক চিনি নাপায়, নিজক বিকশিত নকৰে তেন্তে সেয়া তেওঁলোক কেৱল নিজৰ ওপৰতে অন্যায় কৰা নাই, এখন সমাজৰ ওপৰত, এটা জাতিৰ ওপৰত এখন দেশৰ ওপৰতো এয়া এক অন্যায়। আৰু সেই অবিকশিত জীৱনৰ মূল্যই বা কি? আজিৰ যুৱ চাম, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়েই দেশৰ ধৰণী। তেওঁলোকৰ আজিৰ চিন্তাধাৰাই ভৱিষ্যত ভাৰতবৰ্ষৰ গুৰি ধৰিব। গতিকে সামাজিকভাৱে সাংস্কৃতিকভাৱে, বৌদ্ধিকভাৱে তেওঁলোকে কিছু দায়িত্ববোধ ল'বই লাগিব। এখন উন্নত পৃথিৱীত বাস কৰিবলৈ হ'লে নিজৰ চিন্তাধাৰা, বিচাৰ বিশ্লেষণৰো উত্তৰণ ঘটাব লাগিব।

পৰাগ চেতিয়া ঃ আপোনাক অশেষ ধন্যবাদ আৰু আপোনাৰ চলচ্চিত্ৰ প্ৰতিজন অসমীয়া চাবলৈ আহক তাৰেই প্ৰত্যাশাৰে....

জয়ন্তে জয় দহোতীয়াঃ তোমাকো অশেষ ধন্যবাদ, মোক এইকন ক'বলৈ সুযোগ দিয়াৰ বাবে। লগতে ডিব্ৰুগড় হনুমান বক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা, বাণিজ্য দৰ্পণৰ সম্পাদনা সমিতিৰ লগতে মহাবিদ্যালয় প্ৰতিগৰাকী ব্যক্তি তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

(বি.দ্ৰ.ঃ প্ৰশ্নসমূহ যুগুতালে মহাবিদ্যালয় শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যাপক কেশবানন্দ হাজৈদেৱে।)

■■■

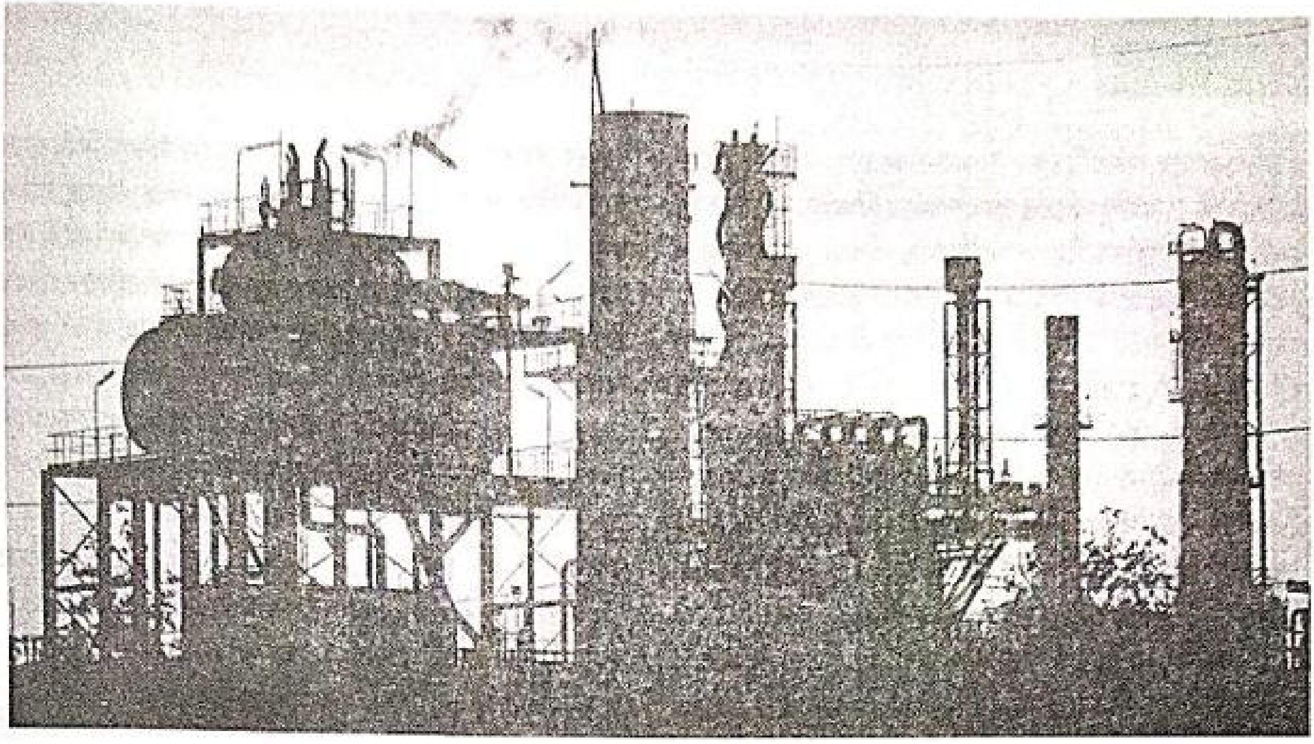

ৰাজহুৱা খণ্ডৰ তৈল প্ৰতিষ্ঠান

অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেড- এক খতিয়ান

ৰাণী সিং, প্ৰথম যাণ্মাসিক

সমগ্ৰ বিশ্বত এতিয়া গোলকীকৰণৰ প্ৰভাৱ। দেশৰ বিভিন্ন স্থানত চলি থকা উদ্যোগিক প্ৰতিষ্ঠানৰ ব্যক্তিগতকৰণ প্ৰক্ৰিয়াটো গোলকীকৰণৰ প্ৰত্যক্ষ নহ'লেও পৰোক্ষভাৱে প্ৰভাৱ পৰা বুলি বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন তথ্যত প্ৰকাশ পাই আহিছে। শেহতীয়াকৈ ভাৰতৰ অন্যতম ৰাজহুৱা খণ্ডৰ প্ৰতিষ্ঠান অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডত গোলকীকৰণৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰভাৱ নপৰা নহয়। যাৰ ফলস্বৰূপে প্ৰতিষ্ঠানটো ব্যক্তিগত খণ্ডৰ দিশে ধাৱমান হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। ইয়াৰ বিৰুদ্ধে বহু সময়ত জনতাই গণতান্ত্ৰিক প্ৰক্ৰিয়াৰে প্ৰতিবাদ কৰি অহাও দেখা যায়। খাৰুৱা তেলৰ উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰতৰ ভিতৰত অসমৰ এক সুকীয়া আসন দখল কৰি আছে সেই কথা কম বেছি পৰিমানে সকলোৰে জ্ঞাত। তথ্য অনুসৰি ১৯৫৩ চনত ডিব্ৰুগড় জিলাৰ নাহৰকটিয়াত খাৰুৱা তেলৰ খাদ আৱিষ্কাৰ হোৱাৰ পিছত ১৯৫৯ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ জন্ম হয়। উজনি অসমৰ ডিব্ৰুগড় জিলাৰ দুলীয়াজানত অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ মুখ্য কাৰ্যালয় স্থাপন কৰা হয়। ইয়াৰ পূৰ্বে আকৌ ভাৰতৰ প্ৰথমটো তেল শোধানাগাৰ ১৯০১ চনত ডিগবৈত স্থাপন কৰা হয়।

দুলীয়াজানত অইলৰ মুখ্য কাৰ্যালয় স্থাপন হোৱাৰ পিছৰে পৰা আজি পৰ্য্যন্ত উজনিত অইলে তীব্ৰ গতিত খনন প্ৰক্ৰিয়া অব্যাহত ৰখা পৰিলক্ষিত হৈছে। উজনি অসমৰ বিশেষকৈ দাঁতি কাষৰীয়া ৰাজ্য অৰুণাচল প্ৰদেশৰ কিছু অংশত বৰ্তমানেও সময়ে সময়ে খাৰুৱা তেলৰ উদ্‌ঘাটনৰ বাবে খনন প্ৰক্ৰিয়া চলাই আছে ভাৰত চৰকাৰৰ অন্যতম বৃহৎ ৰাজহুৱা খণ্ডৰ তৈল প্ৰতিষ্ঠান অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে। ঠিক সেইদৰে অ এন জি চিয়েও শিৱসাগৰ জিলাৰ লগতে দাঁতি কাষৰীয়া অঞ্চলসমূহত সময়ে সময়ে খাৰুৱা তেলৰ সন্ধান চলাই অহা তথ্য পোৱা যায়। বৰ্তমান অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে অসমৰ প্ৰায় ১৯,৬৯৯ বিঘা ২ কঠা ৯ লোচা মাটি খাৰুৱা তেল উদঘাটনৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰি আছে। ইয়াৰ ৬,২৩০ বিঘা ১ কঠা ৫ লোচা মাটি অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ নামত হস্তান্তৰ হৈছে। প্ৰতিষ্ঠানটোৱে ইমান বৃহৎ পৰিমাণৰ মাটি খাৰুৱা তেল উদ্‌ঘাটনৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰি আহিছে যদিও তৈলক্ষেত্ৰ এলেকাসমূহৰ উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত যেনে দৰে গুৰুত্ব দিব লাগিছিল তেনেদৰে গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা পৰিলক্ষিত হোৱা নাই। তৈলক্ষেত্ৰ এলেকাৰ জনসাধাৰণে যুগ যুগ ধৰি শব্দ প্ৰদূষণ, বায়ু প্ৰদূষণকে ধৰি বিভিন্ন সমস্যাৰে জৰ্জৰিত হৈ আহিছে। ইয়াৰ বিভিন্ন সা-সুবিধাৰ পৰা তৈল এলেকাৰ জনসাধাৰণ বঞ্চিত হৈ আহিছে। কিয়নো অইল কৰ্তৃপক্ষই ক্ষতিগ্ৰস্থ এলেকাৰ লোকৰ বাবে কোনো সু-স্পষ্ট নীতি নিৰ্ধাৰণ কৰা নাই আৰু কৰিবলৈ চেষ্টা নকৰা যেন অনুভৱ হয়। ফলস্বৰূপে প্ৰকৃত ক্ষতিগ্ৰস্থ ৰাইজ সদায় বঞ্চিত হৈ আহিছে। তথাপি অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডক অসমৰ জনসাধাৰণে সদায় নিজৰ ৰাজহুৱা খণ্ড প্ৰতিষ্ঠান হিচাপে গ্ৰহণ কৰি আহিছে। ইয়াৰ মূলতে হৈছে অইলত নিয়োজিত অধিকাংশ বিষয়া কৰ্মচাৰী অসমীয়া। অসমৰ জনসাধাৰণৰ প্ৰতিষ্ঠানটোৰ প্ৰতি থকা আন্তৰিকতাৰ বাবেই অইল কৰ্তৃপক্ষই অতি দুৰ্গম অঞ্চলটো খাৰুৱা তেলৰ উদঘাটন কাৰ্য চলাবলৈ সক্ষম হৈছে। অসমৰ জনসাধাৰণৰ সহযোগ অবিহনে অইল

কতৃপক্ষৰ বাবে খাৰুৱা তেলৰ উদঘাটন কৰাটো কেতিয়াও সম্ভৱ নহ'লহেতেন। যদিও অইলত বৃহৎ সংখ্যক নিৰাপত্তাৰক্ষী আছে, সেয়া কেৱল কাৰ্যালয় সমূহতহে সীমাবদ্ধ। ইয়াৰ সমান্তৰালভাৱে তেলখাদ সমূহত নাই কোনো শক্তিশালী নিৰাপত্তা ব্যৱস্থা। আনহাতে অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে যিটো হাৰত খাৰুৱা তেল আহৰণ কৰি আহিছে ইয়াৰ সম পৰিমানে কিন্তু সেই তৈল ক্ষেত্ৰ এলেকাসমূহত সামগ্ৰিকভাৱে উন্নয়নৰ দিশত বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান নকৰা বুলি সততে অভিযোগ পোৱা যায়। ইয়াৰ বাবে প্ৰকৃতাৰ্থত কোন জগৰীয়া সেয়া বিচাৰ বিবেচনা কৰা সময় সমাগত। অন্যথা তৈলক্ষেত্ৰসমূহত সামাজিক, অৰ্থনৈতিক, সাংস্কৃতিক, শৈক্ষিক, ক্ৰীড়া আদি দিশসমূহৰ ওপৰত গুৰুত্ব প্ৰদানৰ বাবে অনাগত দিনত অইল কতৃপক্ষক তৈল ক্ষেত্ৰ এলেকাৰ জনসাধাৰণে ইয়াতকৈ অধিক গণতান্ত্ৰিক আন্দোলনেৰে হেঁচা প্ৰয়োগ নকৰাকৈ কিন্তু নাথাকে। অইল কতৃপক্ষই সময় থাকোতে তৈলক্ষেত্ৰসমূহত দেখা যায় যে প্ৰাথমিক সমস্যাসমূহ সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰাটো যেন এতিয়া অতি প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰিছে। প্ৰদূষণৰ সমস্যা সমাধানৰ ক্ষেত্ৰত আজি পৰ্যন্ত ভাৰত চৰকাৰৰ ৰাজহুৱা খণ্ডৰ প্ৰতিষ্ঠান অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে কোনো ধৰণৰ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা পৰিলক্ষিত হোৱা নাই। ফলত বছৰৰ পাছত বছৰ ধৰি তৈলক্ষেত্ৰ এলেকাৰ জনসাধাৰণে প্ৰদূষণৰ মাজতেই জীৱন অতিবাহিত কৰিবলগীয়া হৈছে। প্ৰদূষণত ভূক্তভোগী লোকসকলৰ বাবে অইল কৰ্তৃপক্ষই চিন্তা চৰ্চা কৰাৰ সময় নাই। কিন্তু অঞ্চলটোৰ পৰা কেনেদৰে অধিক পৰিমাণৰ খাৰুৱা তেল আহৰণ কৰিব পৰা যায়, তাৰ বাবে নিতৌ ন ন বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিগত কৌশল আৱিস্কাৰ কৰি খনন কাৰ্য চলাই আহিছে। অঞ্চলটোৰ পৰা অইল কৰ্তৃপক্ষই খাৰুৱা তেল লাভ কৰে কিন্তু বিপৰীতে অঞ্চলটোৰ জনসাধাৰণে লাভ কৰে এক প্ৰদূষিত পৰিৱেশ।

কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অন্যতম ৰাজহুৱা খণ্ডৰ প্ৰতিষ্ঠান অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে বিগত কেইবা দশক ধৰি উজনি অসমৰ বিভিন্ন স্থানত খনন কাৰ্য চলাই খাৰুৱা তেল আহৰণৰ প্ৰক্ৰিয়া অব্যাহত ৰখা অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে তৈল ক্ষেত্ৰসমূহ উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা পৰিলক্ষিত হোৱা নাই। অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে উজনি অসমৰ ডিব্ৰুগড়, তিনিচুকীয়া, শিৱসাগৰ জিলা আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশত উৎপাদিত খাৰুৱা তেলৰ ব্যৱসায় কৰি ভাৰতৰ অন্যতম ৰাজহুৱা খণ্ডৰ প্ৰতিষ্ঠানৰূপে প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

বিগত বৰ্ষসমূহত অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে ধাৰাবাহিক লাভ অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। বিগত ২০০৫-২০০৬ বৰ্ষত অইলে অৰ্জন কৰা লাভৰ পৰিমান ১,৬৮৯.৮৩ কোটি টকা, ২০০৬-২০০৭ বৰ্ষত ১,৬৩৯.৯৯ কোটি টকা, ২০০৮-২০০৯ বৰ্ষত ২,১৬১.৬৮ কোটি টকা, ২০০৭-২০০৮ বৰ্ষত ১,৭৮৫.৯৩ কোটি টকা, ২০০৯-২০১০ বৰ্ষত ২,৬১০.৫২ কোটি টকা। অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে ধাৰাবাহিকভাৱে লাভ অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে যদিও অঞ্চলটোৰ পৰা যি পৰিমানৰ খাৰুৱা তেল আহৰণ কৰে তাৰ আধা অংশও যদি উন্নয়নৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰিলেহেঁতেন, তেন্তে বখখিনি উন্নয়ন কৰিব পৰা হ'লহেঁতেন বুলি সন্দেহ কৰিব পাৰি। আন নহ'লেও অঞ্চলটোৰ বাট-পথসমূহ মেৰামতি কৰি যাতায়াতৰ বাবে নিশ্চয় উপযোগী কৰি তুলিব পাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু অইল কৰ্তৃপক্ষই এই ক্ষেত্ৰত প্ৰায় মৌনতা অৱলম্বন কৰি অহা দেখা যায়। বাট-পথসমূহ মেৰামতি কৰিবলৈ স্থানীয় ৰাইজে বহুবাৰ আবেদন-নিবেদনৰ লগতে দাবী জনোৱাৰ পাছতে মেৰামতিৰ নামত ধন খৰচ কৰে যদিও ৪০ শতাংশ ধন পথটোৰ মেৰামতি কৰা ঠিকাদাৰসকলৰ জেপলৈ যায়। শেষত বাকী ৬০ শতাংশ ধনৰ কাম কৰিবলৈ যাওতে যথেষ্ট অসুবিধাৰ সন্মুখীন হয়। বাট-পথসমূহৰ সমস্যাৰ উপৰিও আন এক প্ৰধান সমস্যা হ'ল প্ৰদূষণ। প্ৰদূষণৰ সমস্যা বুলিলে ঘাইকৈ পানী, বায়ু, শব্দ প্ৰদূষণৰ কথাকেই ক'ব পৰো।

হাজাৰ হাজাৰ ফুটৰ তলৰ পৰা খাৰুৱা তেলৰ লগতে কিছুমান জলীয় পদাৰ্থ ওলাই আহে। খাৰুৱা তেলখিনি অইল কৰ্তৃপক্ষই বিভিন্ন যন্ত্ৰপাতিৰ সহায়ত ধৰি ৰাখি অপ্ৰয়োজনীয় জলীয় পদাৰ্থখিনি পুখুৰীত এৰি দিয়াৰ বিপৰীতে নতুন নতুন আৱিস্কাৰৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া উচিত।

তেলখাদ স্থাপন কৰা দিন ধৰি খাদৰ নিচেই কাষত একুৰা জুই দিনে নিশাই জ্বলি থকাটো সকলোৰে দৃষ্টিগোচৰ হৈছে। বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ আধুনিক যুগত অইল কৰ্তৃপক্ষই খাৰুৱা তেলৰ লগত ওলাই অহা গেছখিনি ধৰি ৰাখিব নোৱাৰাটো এক তাৎপৰ্যপূৰ্ণ বিষয়। এই বিষয়টো অইল কৰ্তৃপক্ষই বিচাৰ বিবেচনা কৰাটো অতিকৈ প্ৰয়োজনীয় বুলি অনুভৱ হয়।

তথ্য অনুসৰি দেখা যায় যে বৰ্তমান অইল কতৃপক্ষই বহুতো দৰিদ্ৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ শিক্ষাদানৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰাৰ লগতে তেওঁলোকক বছৰি অতি বৃহৎ পৰিমাণৰ ধন প্ৰদান কৰি আহিছে। অইল কতৃপক্ষই বহুতো শিক্ষানুষ্ঠানত এটি বৃহৎ পুজি দি শিক্ষানুষ্ঠানখনক অগ্ৰগতি প্ৰদান কৰি আহিছে।

তথ্য অনুসৰি অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে শেহতীয়াকৈ ভাৰতৰ বাহিৰতো অংশীদাৰৰ ভিত্তিত কেইবা ঠাইতো খাৰুৱা তেলৰ খনন কাৰ্য চলাই আহিছে যদিও বিশেষভাৱে সফলতাৰ মুখ দেখিবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। অসম আৰু অৰুণাচলত উৎপাদিত খাৰুৱা তেলৰ ধন বাহিৰত অপচয়হে কৰা বাহিৰে আন কোনো ক্ষেত্ৰতে লাভান্বিত হোৱা নাই। বৰ্তমান অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ খাৰুৱা তেলৰ খনন আৰু উৎপাদন এই গুৰুত্বপূৰ্ণ বিভাগ দুটাক ব্যক্তিগত প্ৰতিষ্ঠানৰ হাতত গতাই অইল কতৃপক্ষই অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডক ব্যক্তিগত খণ্ডৰ দিশে আগবঢ়াই নিছে। ইতিমধ্যে অৰুণাচল প্ৰদেশৰ

চাংলাং জিলাৰ খাৰচাং তৈল ক্ষেত্ৰ নামৰ ব্যক্তিগত প্ৰতিষ্ঠানৰ হাতত অৰ্পন কৰা তথ্য পোৱা গৈছে।

গতিকে ৰাজহুৱা খণ্ডৰ বৃহৎ তৈল প্ৰতিষ্ঠান অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেড গোলকীকৰণৰ প্ৰভাৱত থানবান হৈ যোৱাৰ আগতেই অসমৰ জাতীয় সম্পদ ৰক্ষণাবেক্ষণ আৰু স্থানীয় পুঁজিৰ বিকাশৰ স্বাৰ্থত অসমৰ জনসাধাৰণে এক সময়োচিত পদক্ষেপ গ্ৰহণৰ প্ৰয়োনীয়তা আহি পৰিছে। কাৰণ বিগত কেইবছৰ মান ধৰি অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডে বহুতো লোকচানৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হৈছে। সেই বাবে অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডক বৈজ্ঞানিক প্ৰযুক্তিৰে মানৱ সম্পদ সদব্যৱহাৰৰ বাবে জনসাধাৰণে আহ্বান জনাই আহিছে।

■■■

নৱপ্ৰজন্মৰ উশৃংখলতা আৰু সমাজ

দিলীপ মেচ, স্নাতক প্ৰথম ষাণ্মাসিক

সময় গতিশীল। এই গতিশীল সময়ে পৃথিৱীৰ সভ্যতাৰ ক্ষেত্ৰত অভূতপূৰ্ব পৰিৱৰ্তন আনিছে। যুগ যুগ সলনি হয় সভ্যতাৰ ৰং ৰূপ, সলনি হয় মানৱ ইতিহাস। সময়ে আনি দিছে মানৱ সভ্যতাৰ দ্ৰুত বিকাশৰ অৱকাশ। আজিৰ পৃথিৱীৰ সভ্যতাই একবিংশ শতিকাত উপনীত হৈ বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ বলত অদৃষ্টৰ শক্তিকো যেন বাধা দিব খোজে। সকলোকে লাগে নতুনত্ব। পৰিৱৰ্তিনৰ দ্ৰুত গতিত এচাম নৱাগত লোকে আদৰি লৈছে বিলাস আৰু বিশৃংখলতাৰ জীৱন। তেওঁলোকৰ ভাৱ-চিন্তা আদাৰ কায়দা ইত্যাদি সকলোবোৰেই যেন পশ্চিমীয়া কৰণ হৈ পৰিছে। ধৰ্মীয় গোড়ামী আৰু অন্ধবিশ্বাসেৰে ভৰপূৰ ভাৰতীয় সামাজিক জীৱনত আবাল বৃদ্ধ বনিতাক পশ্চিমীয়া সভ্যতাৰ উশৃংখল জীৱন আদৰ্শই বাৰুকৈয়ে স্পৰ্শ কৰিছে। যাৰ প্ৰভাৱ উত্তৰমুখী সমাজত পৰাটো নিতান্তই স্বাভাৱিক।

কিন্তু লক্ষণীয় বিষয় এইখিনিতে মানৱ সভ্যতাই দ্ৰুত পৰিৱৰ্তন ফলাফলসমূহেও বৰ্তমান নৱপ্ৰজন্মৰ সমাজক অতি বেয়াকৈ প্ৰভাৱিত কৰিছে। নৱপ্ৰজন্ম বা নৱাগত এখন দেশৰ মূল্যবান সম্পদ স্বৰূপ। নৱ প্ৰজন্ম সকলে ইচ্ছা কৰিলে এখন সমাজক ভাল বেয়া যিকোনো ৰূপতেই গঢ়িব পাৰে। ব্যক্তি জীৱনৰ শক্তি সামৰ্থ্যৰ প্ৰাচুৰ্যময় সময়ছোৱাই হ'ল এই যুৱ বস্তাবা নৱপ্ৰজন্ম। গতিকে উৎপাদনৰ চৰম ক্ষমতা প্ৰাপ্ত নৱাগত বা যুৱকসকলে যদি হাত সাবটি বহি থাকি নিজে নিবনুৱা হৈ বিলাস বৈভৱ মাজত উশৃংখল জীৱন কটাই দেশৰ সমস্যাস্বৰূপে হৈ থাকে তেনে সমাজক উন্নতিৰ বিপৰীতে অধোগতি হোৱাটো স্বাভাৱিক। কিন্তু সম্প্ৰতি নৱপ্ৰজন্মক কেন্দ্ৰ কৰি যি উশৃংখলতাৰ সৃষ্টি হয় সেইয়াই নৱ প্ৰজন্মৰ উশৃংখলতা। পুৰণি অসমৰ যুৱকসকলৰ কৰ্মোদ্যম, মতাদৰ্শৰ লগত সাম্প্ৰতি নৱ প্ৰজন্মৰ কৰ্মস্পৃহা, মত-ভাৱৰ তুলনা নহয়। বৰ্তমান ভোগবাদী সমাজ ব্যৱস্থাত চলিছে মাথো ভোগৰ প্ৰতিযোগিতা। বাঢ়িছে উপভোগৰ মাত্ৰা। নৱপ্ৰজন্মৰ লগতে আমাৰ মহিলা সকলেও পিছপৰি থকা নাই। পশ্চিমীয়া সংস্কৃতিৰ অন্ধ অনুকৰণ, মাদক দ্ৰব্যৰ অবাধ প্ৰচলন তথা আন বিলাসী সামগ্ৰীৰ সহজ লভ্যতা নৱপ্ৰজন্মক উশৃংখল হৈ পৰাত এখন সমাজক এক ব্যাপক অৱিহনা যোগাইছে। মদ, ভাং, ড্ৰাগছ, জুৱা, বাইক, গাড়ী ইত্যাদিবোৰ যেন আজি তাৰিখত নৱপ্ৰজন্মৰ ক্ষেত্ৰত অপৰিহাৰ্য সম্পদ। এইবোৰ নহলে যেন আজিৰ অধিকাংশ নৱাগতৰ প্ৰাত্যাহিক জীৱন বৃথা। লৰাবোৰে দ্ৰুতগতিত বাইক, গাড়ী চলোৱা, অশ্লীল বাক্যবানেৰে পথচাৰী ছোৱালীক ব্যতিব্যস্ত কৰা ইত্যাদি। আহবানতে ছোৱালীবোৰে বাইকৰ পিছফালে উঠা, দামী মোবাইল ফোন লোৱা, ফেচবুক-ৱাটচএপ কৰা, নানা ধৰণৰ পশ্চিমীয়া সাজ পাৰ পৰিধান কৰা। মবাইলত ছেলফি মৰা ইত্যাদিবোৰ যে এখন অঘোষিত প্ৰতিযোগিতাহে চলে। ইত্যাদিবোৰৰ অৱিহনা নৱ প্ৰজন্মৰ কুফল উশৃংখলতাৰ সমাজে নিশ্চয় নোপোৱাকৈ থকা নাই।

গতিকে যি নৱপ্ৰজন্মক দেশৰ মূল্যবান সম্পদৰূপে গণ্য কৰা হয় সেই নৱপ্ৰজন্মক বা যুৱপ্ৰজন্মক যদি উচিতভাৱে নিয়ন্ত্ৰিত ৰাখি এক সুস্থ কৰ্ম, সংস্কৃতি গঢ়ি তুলিব পৰা যায় তেতিয়া হ'লে সমাজৰ উন্নয়নে গতি ল'ব। ইয়াৰ বাবে প্ৰতিজন শিক্ষক, অভিভাৱক বা প্ৰতিজন নাগৰিক সচেতন হোৱাটো অতীৱ প্ৰয়োজন।

■■■

নাৰীৰ মহত্ত্ব

ৰিমঝিম কাকতি
স্নাতক পঞ্চম ষাণ্মাসিক

ধৰ্ম শাস্ত্ৰ আৰু বুৰঞ্জীৰ পাত মেলি চালে পৰিলক্ষিত হয়, ভাৰতীয় পৰম্পৰাত নাৰীয়ে এক বৈশিষ্টপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। এই ভাৰতবৰ্ষ পূৰ্বতে দেৱ দেৱীৰ দেশ আছিল বুলি নানান আখ্যান আছে। অসুৰ সংহাৰিনী দেৱী দুৰ্গা বিদ্যাৰ অধিষ্ঠাত্ৰী সৰস্বতী, সম্পদৰ অধিকাৰিনী লক্ষ্মী আৰু কালীদেৱীৰ পূজাৰ উপৰিও সতী সীতা, সাবিত্ৰী অহল্যা নাৰীসকলো সতীত্ব, ত্যাগ আৰু দৈৱী গুণৰ মহিমাৰে মহিমামণ্ডিত হৈ আছে। ইয়াৰ পৰিবৰ্তে বৰ্তমান সমাজত নাৰীৰ জীৱন হৈছে এক সুদীৰ্ঘ সংগ্ৰাম অন্য এক নাম। য'ত কন্যা ভ্ৰূণে ভাগ্য সুপ্ৰসন্ন থাকিলেহে জন্ম ল'ব পাৰে। মাতৃ গৰ্ভত স্থিতি লোৱা কালৰে পৰা জন্মৰ পিছত অতিক্ৰম কৰিবলগীয়া স্তৰবোৰ যে একো একোটা অগ্নি পৰীক্ষা প্ৰত্যেকগৰাকী নাৰীৰ কাৰণে।

আমাৰ শাস্ত্ৰত উল্লেখ আছে—য়ত্ৰ নাৰ্য্যস্ত পূজ্যন্তে ৰমন্তে তত্ৰ দেৱতা।।' ভাৰতীয় সমাজত নাৰীক পুৰুষতকৈও অধিক পূজনীয়া আৰু উচ্চমৰ্যদা সম্পন্ন স্থানত ৰখা হৈছে। এইটো ধৰ্মীয় দৃষ্টিকোণৰ পৰাও স্বীকৃত। ভাৰতৰ বিভিন্ন অঞ্চলত দুৰ্গা, কালী, চণ্ডী আদি দেৱী মাতৃৰ বিভিন্ন অৱতাৰ সমূহক শক্তি বুলি কোৱা হয়। এই দেৱী মাতৃয়ে বিপদত ৰক্ষা কৰে, সন্তুষ্ট হ'লে মানুহৰ যিকোনো ইচ্ছা পূৰণ কৰিব পাৰে আৰু বিৰক্ত হ'লে অলৌকিক সন্ত্ৰাসৰো সৃষ্টি কৰিব পাৰে। পুৰুষ দেৱতা সকল তেওঁৰ সন্মুখত অসহায় আৰু তেওঁৰ কৃপা প্ৰাৰ্থী অসুৰ মৰ্দিনী দেৱী দুৰ্গাৰ জন্ম ইয়াৰ উৎকৃষ্ট উদাহৰণ। কুমাৰী নাৰীক পূজা কৰা প্ৰথা ইয়াৰ পৰাই প্ৰচলন হোৱা বুলি ভৱা হয়। দৈনন্দিন ব্যৱহাৰিক ক্ষেত্ৰতো নাৰীক পুৰুষতকৈ আগত স্থান দিয়া হয়। একেলগে সম্বোধন কৰাৰ সময়ত পুৰুষতকৈ নাৰীৰ নাম আগত উচ্চাৰিত হয় যেনে— মাতা-পিতা, সীতা-ৰাম, ৰাধা-কৃষ্ণ ইত্যাদি। ঠিক তেনেদৰে নামৰ আগত মাতা-বা দেৱী সংযোজন হয় যেনে— মাতা সীতা, দেৱী ৰুক্মীনী ইত্যাদি। গতিকে কতৃত্ব, সু-মাতৃত্ব আৰু সু নেতৃত্বৰ গুণাৱলী প্ৰতিগৰাকী নাৰীৰ ওপৰতে আৱৰ্তিত হৈ থাকে।

নাত্ৰোদকমসমং দানাং ন তিথি দ্বাদশীসমা।
ন গায়ত্ৰ্যাঃ পৰো মন্ত্ৰন মাতুদৈৱতং পৰম।।

উদ্ধৃত শ্লোকটিক কৌটিল্যাই কৈছে—'শস্য আৰু পানী দানতকৈ শ্ৰেষ্ঠ আৰু কোনো দান নাই, দ্বাদশী তিথিৰ সমান শ্ৰেষ্ঠ আন তিথি নাই, গায়ত্ৰী মন্ত্ৰতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কোনো মন্ত্ৰ নাই আৰু মাতৃতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কোনো দেৱতা নাই।' উক্ত শ্লোকটিৰ মতে হিন্দুৰ শাস্ত্ৰই মাতৃৰ ওপৰত দৈৱ শক্তি ৰোপ কৰিছে। ইয়াৰ তাৎপৰ্য্য ভাৰতীয় পৰম্পৰাত অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। এগৰাকী মাতৃক সকলো দেৱতাতকৈ শ্ৰেষ্ঠ দেৱতা, সকলো গুৰুতকৈ শ্ৰেষ্ঠ গুৰু, সকলো আশ্ৰয়তকৈ শ্ৰেষ্ঠ আশ্ৰয় বুলি প্ৰাচীন কালতে মনীষিসকলে ঘোষণা কৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত হিন্দু ধৰ্মৰ এগৰাকী উপাস্য দেৱীৰ শক্তিৰ লগত মাতৃ শক্তিৰ গুণগত পাৰ্থক্য নাই। মাতৃৰ প্ৰতিটো অংগতে একোটা অন্তৰ্নিৰ্হিত শক্তি সঞ্চিত আছে। যাৰ বাবে তেওঁলোককো দেৱী সম্বোধনেৰে বিভূষিত কৰা হয়। বৰ্তমান সমাজত সেই পৰম্পৰা

শাস্ত্ৰৰ তাৎপৰ্যৰ এক বিপৰীতে দিশ পৰিলক্ষিত হ'ব ধৰিছে য'ত সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষত কম বেছি পৰিমানে নাৰী জাতি বিভিন্ন বৈষম্যমূলক নীতি, প্ৰথা আদিৰ দ্বাৰা শোষিত হৈ আছে। বৰ্তমান সমাজত কন্যাভ্ৰূণ হত্যা, যৌতুকৰ বাবে হত্যা, অন্যান্য শাৰীৰিক মানসিক নিৰ্যাতনৰ ইত্যাদি ঘটনাই বাতৰি কাকত, দূৰদৰ্শনৰ শিৰোনামা দখল কৰি থকা সকলোৱে জানে, ইয়াক দোহৰাৰ নিষ্প্ৰয়োজন। ঠায়ে ঠায়ে ডাইনী হত্যা এতিয়াও চলি আছে। পৰিয়ালৰ সকলো দুৰ্ভাগ্যৰ কাৰণ মহিলা বুলি প্ৰায়ে ধৰি লোৱা হয়। দেৱদাসী প্ৰথা, মহিলা শোষণৰ আন এটি উদাহৰণ। ছোৱালী জন্ম নিদিয়া পৰিয়াল আৰু সমাজবোৰে আন ঠাইৰ পৰা ছোৱালী ক্ৰয় কৰি নি সকলোৱে ব্যৱহাৰ কৰা উদাহৰণ শুনি বা দেখি গাৰ নোম শিয়ৰি উঠিলেও এইয়া কঠোৰ বাস্তৱ। যৌতুকৰ বলি হোৱা এগৰাকী নাৰীৰ ভাৱনা এনেদৰে প্ৰকাশ পাইছিল।— I was once a daughter. I was once a bride. I was once a mother. I sang lullaby. I told stories by the heart. I now end in fire. কোনো কোনো ঠাইত সতী প্ৰথা এতিয়াও প্ৰচলিত হৈ আছে। এনেদৰে আৰু বিভিন্ন ধৰনে নাৰীসকল শোষিত হৈ আছে। সাংবিধানিক প্ৰদত্ত অধিকাৰ, আইন ইত্যাদি কিতাপ কাগজতেই আৱদ্ধ। সৰ্ব সাধাৰণ মহিলাক সম্পূৰ্ণ নাগৰিক আৰু স্বাধীন মানব হিচাপে স্বীকৃতি দিবলৈ এতিয়াও বহুদূৰ। শিক্ষিত আৰু স্বাৱলম্বী মহিলা সকলে যিখিনি কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে, সেইটো সমগ্ৰ নাৰী জাতিৰ কাৰণে পৰম গৌৰৱৰ বিষয়। আনহাতে নিজৰ নাম পৰ্যন্ত পাহৰি যোৱা, শিক্ষাৰ পোহৰ নোপোৱা পৰনিৰ্ভৰশালী আৰু যান্ত্ৰিক জীৱন-যাপন কৰা সেইসকল মহিলাৰ প্ৰতি শিক্ষিত আৰু উচ্চ স্তৰৰ মহিলা সকলে বাট দেখুৱাৰ দায়িত্ব পালন কৰিছে যদিও আৰু অনেক কাম বাকী আছে।

স্ত্ৰী বা নাৰী হৈছে ৰাষ্ট্ৰৰ আধাৰ শক্তি। নাৰীয়েই পুৰুষতকৈ ৰাষ্ট্ৰ নিৰ্মাণত অধিক অৱিহনা যোগাব পাৰে। পৌৰাণিক কালতেই হওঁক বা বৰ্তমান কালতেই হওঁক নাৰীয়ে নিজৰ ভূমিকা সকলো দিশতে পালন কৰি আহিছে। ভাৰতবৰ্ষত এনে অনেক মহীয়সী, তেজসস্বিনী নাৰীৰ জন্ম হৈছে যাক লৈ আমি গৌৰৱবোধ কৰো। এইসকলো মহীয়সী নাৰীৰ জীৱন কাহিনী অত্যন্ত মহান, প্ৰেৰণাদায়ক, যাৰ দ্বাৰা ভৱিষ্যতৰ নতুন প্ৰজন্মই অনুপ্ৰাণিত হ'ব পাৰে। মাতৃত্বৰ আদৰ্শ হিচাপে আমি জীজামাতাৰ কথা ক'ব পাৰোঁ। যিগৰাকীৰ জীৱনৰ পল, পল, শ্বাস-প্ৰশ্বাস মাতৃত্বৰ গৰিমাৰে পৰিপূৰ্ণ। তেওঁৰ সৃজনশীলতা, ধৈৰ্য্য, অদম্য ইচ্ছাশক্তি, হিন্দুত্বৰ প্ৰতিষ্ঠা নিষ্ঠা, স্বাভিমান, স্বদেশ প্ৰেম আমাৰ সকলোৰে বাবে প্ৰেৰণাৰ স্ৰোত। নেতৃত্বৰ তেজস্বী জ্যোতি হিচাপে বীৰাঙ্গনা ৰাণী লক্ষ্মীবাঈৰ কথা ক'ব পাৰি, যিগৰাকী সংগ্ৰামী দেৱীয়ে ২৩ বছৰ অপ্ৰাযুত নেতৃত্বৰ অতুলনীয় আদৰ্শৰে ভাৰতৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামত নিজৰ নাম সোণালী আখৰেৰে চিহ্নত কৰি গ'ল। ঠিক তেনেদৰে কৰ্তৃত্বৰ প্ৰতিমূৰ্তি হিচাপে দেৱী অহল্যাবাঈ হোলকৰৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিব পাৰো যিগৰাকীয়ে এক বিশাল সাম্ৰাজ্যৰ ৰাণী হৈয়ো তপস্বিনী বেশে কটাইছিল। আৰু নিজৰ দুখী আত্মাক সান্ত্বনা দিবলৈকে জীৱনৰ অন্তিম কাল আৰু ধৰ্মকাৰ্যত কাল কটাইছিল। তেনেদৰেই আমি আন বহুতো মহীয়সী নাৰীৰ কথা উল্লেখ কৰিব পাৰো যিয়ে বৰ্তমানৰ নাৰীসকলকো অনুপ্ৰেৰণা যোগাই আহিছে আৰু ভৱিষ্যতেও যোগাই থাকিব। তেওঁলোকৰ ভিতৰত দেৱী অনুসূয়া, সাবিত্ৰী, দময়ন্তী, জয়মতী, কনকলতা, ইত্যাদি নাৰীৰ আদৰ্শৰ কথা উল্লেখ কৰিব পাৰি। বৰ্তমানৰ নাৰীসকলেও বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত নিজৰ অধিকাৰ প্ৰাপ্যৰ বাবে যুঁজ দিব আগবাঢ়িছে আৰু বৰ্তমান বহু সংখ্যক নাৰীয়ে নিজকে সকলোৰে সন্মুখত প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰিছে আৰু চেষ্টাও কৰিছে। বৰ্তমানৰ নাৰীয়ে পুৰুষ সৈতে খোজ মিলাব পৰা পাৰদৰ্শিতা প্ৰদৰ্শন কৰিছে। উদাহৰণস্বৰূপে আমি মহাকাশ ভ্ৰমণ কৰা বিশ্বৰ প্ৰথমগৰাকী মহিলা সুনীতা উইলিয়ামছৰ কথা ক'ব পাৰো। যিগৰাকীয়ে আটাইতকৈ বেছি সময় মহাকাশত আছিল আৰু মহাকাশলৈ যোৱা ভাৰতীয় প্ৰথম মহিলা কল্পনা চাওলাৰ কথাও উল্লেখ কৰিব পাৰোঁ। ঠিক সেইদৰে পৰ্বতাৰোহণ কৰা ভাৰতীয় সাহসী মহিলা অৰুণিমা সিনহা আৰু পাঁচ দিনত দুবাৰকৈ পৰ্বতত আৰোহন কৰা অনশু জামচেনপাক আদৰ্শ হিচাপে ল'ব পাৰো। ইয়াৰ উপৰিও ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰতো নাৰীৰ সক্ৰিয় অংশগ্ৰহণ দেখিবলৈ পোৱা গৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে আমি ৰাষ্ট্ৰীয় শ্ৰীমতী প্ৰতিভা দেৱী সিং পাটিল ভাৰতৰ প্ৰধানমন্ত্ৰী ইন্দিৰা গান্ধী, প্ৰথম ভাৰতীয় ৰাজ্যপাল সৰোজনী নাইডু প্ৰথম ভাৰতীয় মহিলা আই পি এছ কিৰণ বেদী, প্ৰথম ভাৰতীয় মহিলা মুখ্যমন্ত্ৰী সুচেতা কৃপালিনী, প্ৰথম ইংলিছ চেনেল সাতুৰি পাৰ হোৱা আৰতি সাহা ইত্যাদি তদুপৰি ভাৰতীয় নাৰীসকলে ৰাষ্ট্ৰৰ সন্মানীয় পুৰস্কাৰ ভাৰত ৰত্নৰ দৰে পুৰস্কাৰ পাব সক্ষম হৈছে। তেওঁলোকৰ ভিতৰত মাদাৰ টেৰেছা (১৯৮০), ইন্দিৰা গান্ধী (১৯৭১), লতা মংগেশকাৰ ইত্যাদি এইদৰেই গোটেইবিশ্বত নাৰীয়ে নিজৰ পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাবলৈ সক্ষম হৈ গৈছে। এইসকলো নাৰীয়েই সমগ্ৰ নাৰী জাতিৰ বাবে এক আদৰ্শ স্বৰূপ। উল্লেখ্যযোগ্য যে ১৯১০ চনৰ ৮ মাৰ্চত ডেনমাৰ্কৰ কেপেনহেগেনে নামৰ চহৰত দ্বিতীয়খন বিশ্ব সমাজতান্ত্ৰি নাৰী সন্মিলন অনুষ্ঠিত হৈছিল য'ত ৮ মাৰ্চ তাৰিখটোক আন্তৰ্জাতিক নাৰী দিৱস হিচাবে ঘোষণা কৰা হৈছিল। লাহে লাহে বিশ্বৰ প্ৰায় প্ৰতিখন দেশৰ লগতে ভাৰতবৰ্ষতো প্ৰতি বছৰে ৮ মাৰ্চ তাৰিখটো 'আন্তৰ্জাৰ্তিক নাৰী দিৱস' হিচাপে পালন কৰে।

গতিকে হতাশাৰ মাজত আশাৰ ৰেঙনি দেখিবলৈ নাৰীসকল সক্ষম হ'ব লাগিব। বিশ্ব কবি গুৰুৱে কৈছে—'নিশা যিমানেই দীঘল নহওঁক কিয়, দোকমোকালি আহিবই।' আশাই জীয়াই ৰাখে। য'ত আশা আছে তাতেই জীৱন আছে, য'ত জীৱন আছে তাতেই সম্ভাৱনা আছে।" সকলো নাৰীয়েও এদিন 'ব্যক্তি' হিচাপে নিজকে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব পাৰিব। নাৰীয়ে শক্তি সাহস জাগ্ৰত কৰি নিজস্ব আৰু আত্মমৰ্যাদা অক্ষুন্ন ৰাখিবলৈ যত্নপৰ হোৱাতেই নাৰীৰ কৃতিত্ব বৰ্তি থাকে।

■■■

জ্ঞান, শিক্ষা আৰু কিতাপৰ বিষয়ে কিছু কথা

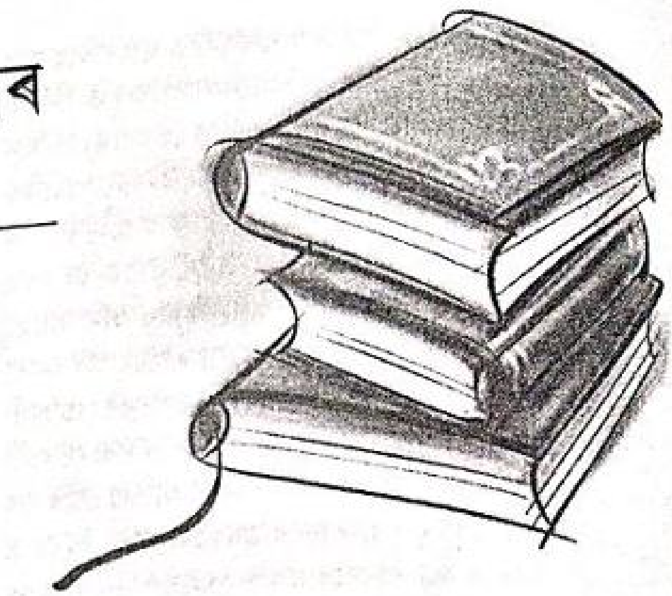

পবিত্ৰ দাস, প্ৰথম যাণ্মাসিক

জ্ঞান আৰু শিক্ষা এই দুয়োটা শব্দৰে এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ সম্পৰ্ক আছে। কিন্তু জ্ঞান আৰু শিক্ষাৰ মাজত কিছু পৰিমানে হ'লেও পাৰ্থক্য নথকা নহয়। শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ কিছু সীমাবদ্ধতা আছে কিন্তু জ্ঞান আহৰণৰ কোনো সীমাবদ্ধতা নাই। শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ কিছুমান অনুষ্ঠান আছে কিন্তু জ্ঞান আহৰণৰ বাবে কোনো অনুষ্ঠানৰ প্ৰয়োজন নহ'বও পাৰে। জ্ঞান আহৰণত শিক্ষাই যথেষ্ট সহায় কৰে। আমি প্ৰায়ে শিক্ষাক জ্ঞান আৰু জ্ঞানক শিক্ষা বুলি ভাবো। সাধাৰণতে শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ মানুহৰ মনত একাগ্ৰতাৰ বিশেষ প্ৰয়োজন আছে। মানুহে শিক্ষাৰ দ্বাৰা বুদ্ধিমান হৈ অপকৰ্মবোৰৰ বিনাশ কৰিব পাৰে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে কেৱল বিদ্যালয়ৰ পাঠ্যপুথিসমূহ অধ্যয়ন কৰাৰ উপৰিও বিভিন্ন আলোচনী, মূল্যবান গ্ৰন্থ, পত্ৰিকা আদি পঢ়ি বহুতো কথা জানিব পাৰে আৰু লগতে জ্ঞান অৰ্জন কৰিব পাৰে। বৰ্তমান পৃথিৱীত শিক্ষিত লোকৰ সংখ্যা বহুগুণে বাঢ়ি ধৰিছে তথাপি প্ৰকৃতাৰ্থত মানুহে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি কিমান পৰিমাণে শিক্ষিত হৈছে সেয়াহে গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। আজিৰ সমাজত আমি বাতৰি কাকত, টেলিভিছন আদিত পোৱা খবৰসমূহৰ পৰা ক'ব পাৰি যে বৰ্তমান ঠগ প্ৰৱঞ্চনা দুৰ্নীতি, হত্যা-লুণ্ঠন আদি সকলো বোৰ কাম কৰা সৰহভাগ ব্যক্তিয়ে হৈছে শিক্ষিত। তেনেহলে আমি তেনে লোকসকলক প্ৰকৃত শিক্ষিত বুলি কোৱাতো ভুল নহ'বনে। গতিকে বৰ্তমান আমাৰ শিক্ষানুষ্ঠানৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক প্ৰকৃত শিক্ষা আৰু জ্ঞান খুবেই প্ৰয়োজন। আজিৰ ছাত্ৰসকলে শিক্ষিত হৈ জ্ঞান অৰ্জন কৰি নিজকে এজন সৎ নাগৰিক হিচাপে গঢ়ি তুলিব পাৰিব।

এনে ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ ভূমিকাও লক্ষণীয়। কিয়নো এতিয়াও অসমত এনে কিছুমান গাঁও বা অঞ্চল আছে যিবোৰ অঞ্চলত বাস কৰা লোকসকলে বিভিন্ন অভাৱৰ মাজেৰে দিন অতিবাহিত কৰিছে। ৰাস্তা ঘাট জৰাজীৰ্ণ অৱস্থা পৰি আছে। বিজুলি বাতিৰ অভাৱত লোকসকলে আন্ধাৰত দিন কটাবলগীয়া হৈছে। বিশুদ্ধ খোৱাপানীৰ অভাৱ, যান-বাহনৰ অসুবিধা, চিকিৎসালয়তসুবিধা নথকাৰ ফলত অসুবিধাৰ মাজে জানী যাপন কৰিছে। ফলত আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পঢ়া শুনা অৰ্থাৎ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত বহুতো ক্ষতিসাধান হোৱা দেখা গৈছে। ইয়াৰ উপৰিও বাৰিষা বানপানীৰ সমস্যাই সমগ্ৰ অসমকে জোকাৰি যায়। চৰকাৰে এনে অঞ্চসমূহৰ বাবে আঁচনি গ্ৰহণ কৰি অসমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ শিক্ষাৰ যোগেদি জ্ঞান অৰ্জনত সহায় কৰিব লাগে। সেয়েহে ক'ব পাৰি যে শিক্ষা আৰু জ্ঞানৰ অবিহনে মানুহৰ জীৱন অৰ্থহীন।

এতিয়া কিতাপৰ বিষয়ে কিছু কথা ক'বলৈ ওলাইছো। মানৱ জীৱনত কিতাপ নামৰ শব্দটিয়ে এক বিশেষ ভূমিকা পালন কৰে। ত্যাগৰ কালছোৱাত কিতাপৰ নাছিল। পাঠ্যক্ৰমৰ কিতাপৰ বাহিৰে গোসাইঘৰৰ থাপনাত থোৱা গীতা, নামঘোষা, গুণমালা, কীৰ্তন দশম আদিৰ লগতে মাহেকীয়া কিছুমান আলোচনী দেখিবলৈ পোৱা গৈছিল। মানৱ জীৱনৰ মহৌষধ স্বৰূপ কিতাপ য'ত পোৱা যায় জ্ঞানৰ আলোক। কিতাপে মানুহক দিব পাৰে মানসিক আনন্দ। কিতাপ হৈছে এনেকুৱা এটি উৎস যিটো মানুহে সকলো কালতে অধ্যয়ন কৰি জ্ঞান আৰ্জিব পাৰে। কিতাপৰ জগতখন বৰ বিশাল। কিতাপে মানুহক আনন্দ প্ৰদান কৰে আৰু কিতাপ পঢ়া ব্যক্তিজন বহল মনৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰে। একোখন কিতাপে মানুহ জীৱন ধাৰণৰ পদ্ধতি সলনি কৰিব পাৰে। কিতাপ পঢ়ি মানুহে কোনো দিনেই নোযোৱা ঠাইখনৰ বিষয়ে সমাজ সংস্কৃতি, সাহিত্যৰ দিশ, বিখ্যাত ঘটনা, বিভিন্ন জাতিৰ ইতিহাস বিশ্ববিখ্যাত মনিষী, মহৎ লোকসকল জীৱনী আৰু লগতে বিজ্ঞান প্ৰযুক্তি, চিকিৎসা বহু বিষয়ে জানিব পাৰি। বিভিন্ন ভাষাৰ কিতাপৰ প্ৰকাশে কেৱল ভাষাটো চহকী কৰাই নহয় পাঠকক সাংস্কৃতিক পৰিৱেশ গঢ়ি তোলাটো কিছু পৰিমানে সহায় কৰে। কিন্তু বৰ্তমান কমি গৈছে কিতাপ পঢ়া মানুহৰ সংখ্যা। ইয়াৰ প্ৰভাৱ পৰিছে নৱ প্ৰজন্মৰ ওপৰতো। আজিৰ প্ৰজন্মই দামী মোবাইল ফোন, বিলাসী মটৰ চাইকেলখনক যিমান গুৰুত্ব দিয়ে কিন্তু সেই গুৰুত্ব যদি যথেষ্ট লাভৱান হোৱাৰ ওপৰি আজৰি সময় পাৰ কৰিবলৈ এক সুন্দৰ উৎস প্ৰদান কৰে। কিতাপে মন মগজুক যিমানখিনি আনন্দ আৰু জ্ঞান দিব পাৰে, আজিৰ আধুনিক ইলেক্ট্ৰনিক মাধ্যমে নোৱাৰে। সেয়েহে জীৱনৰ ব্যস্ততাৰ মাজেৰে অলপ সময় উলিয়াই অতি আদৰেৰে কিতাপ পঢ়াৰ সাংস্কৃতিক আগবঢ়াই নিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে।

■●■

বেদনাৰে সমৃদ্ধ

এটি সাক্ষাৎকাৰ

নেহা কোঁৱৰ
দ্বাদশ শ্ৰেণী

মই এগৰাকী দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰী। সেই দিনটো আছিল জুলাই মাহৰ দ্বিতীয়টো সোমবাৰ। আবেলি চাৰি মান বজাত মই আন দিনাৰ দৰেই টিউচনলৈ ওলালো। মোৰ ঘৰৰ পৰা টিউচনলৈ ইমান দূৰ নোহোৱাৰ বাবে মই সেইদিনা খোজ কাঢ়িয়ে টিউচনলৈ যোৱাৰ সিদ্ধান্ত ল'লো। মই খোজ কাঢ়ি গৈ থাকোতে হঠাৎ মোৰ দৃষ্টি বন্ধ দোকান এখনৰ সন্মুখত বহি থকা বৃদ্ধ মহিলা গৰাকীলৈ পৰিলে। মহিলা গৰাকীৰ সাজ পোছাক দেখি বিত্তবান পৰিয়ালৰ মহিলা যেনেই লাগিছিল। সেই সময়ত দোকানখনৰ ওচৰত কোনো মানুহ নাছিল। মহিলাগৰাকীয়ে অকলশৰে নিজৰ কিছুমান টোপোলালৈ দোকানখনৰ সন্মুখত ভোকে পিয়াহে বহি আছিল। তেওঁৰ মুখমণ্ডলত দূৰৰ পৰাই ভোকৰ চাপ দেখা গৈছিল। মই দোকান খনৰ ওচৰৰ পোৱাৰ নিমিত্তে বৃদ্ধ মহিলা গৰাকীয়ে মোক আই বুলি সম্বোধন কৰি 'মোৰ ভোক লাগিছে, খাবলৈ কিবা এটা লাগে' বুলি নিজৰ বয়সেৰে শেতা পৰা মুখখনে কোনোমতে মাতষাৰ উলিয়াই ক'লে। মই

তেওঁৰ অৱস্থা দেখি অলপ আগত থকা আন এখন দোকানৰ পৰা ব্ৰেড এটা আৰু পানী বটল এটা আনি তেওঁক দিলো। মই অলপ সংকোচ মনেৰে আইতা গৰাকীক সুধিলো—'আপোনাৰ ঘৰ ক'ত?' আইতাই নিজৰ শেতা পৰা ওঠ দুটি কোনোমতে মেলি—'মোৰ ঘৰ কাৰ্বি আংলঙত' বুলি উত্তৰ দিলে। তেওঁৰ এই উত্তৰ শুনি মোৰ মনত বহুতো প্ৰশ্নৰ উদ্ভৱ হ'ল। মই আইতাক পুনৰ সুধিলো—আইতা আপুনি ডিব্ৰুগড়লৈ কেনেকৈ আহিলে? ডিব্ৰুগডত আপোনাৰ কোন আছে আইতাই মোৰ মুখলৈ চাই বেদনাৰে ভৰা চকু দুটিয়ে চকুলো বোৱাই শেতা পৰা ওঁঠ দুটি মেলি ক'বলৈ ধৰিলে—মোৰ পুত্ৰই মোৰ বেমাৰী শৰীৰটোৰ বোজা ল'ব নোৱাৰি ইয়াত এৰি থৈ গৈছে, মোৰ ডিব্ৰুগড়ত কোনো নাই। মোৰ ডিব্ৰুগড়ত কি গোটেই পৃথিৱীতেই আপোন বুলিবলৈ কোনো নাই। মোৰ ল'ৰাৰ বাপেক কেইবছৰমানৰ আগত বেমাৰত ভুগি মৃত্যু হৈছে। এতিয়া ঘৰত মোৰ পুত্ৰ, বোৱাৰী আৰু নাতি লৰা দুটি আছে। ঘৰখনত পইচা-পাতি নোহোৱা নহয়,। কিন্তু সেই পইচাই পুত্ৰৰ নিজ ব্যক্তিগত পৰিয়ালৰ প্ৰয়োজন পূৰণ কৰোতেই খৰচ হয়, নিজ মাতৃৰ বেমাৰৰ দৰৱ আনিবলৈ পইচাৰ নাটনি হয়। বোৱাৰীয়েও মোৰ আল পৈচান ধৰিবলৈ ঘৃণা কৰে। ইমান বোৰ সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰাৰ পাছত কোনো মোৰ নিচিনা বেমাৰীজনীক ঘৰত ৰাখিব। সেই কাৰণেই মোৰ পুত্ৰই আহি মোক ইয়াত এৰি থৈ গৈছে মৰিবলৈ। এইখিনি কথা কৈ আইতাই মোক কলে—আই তোমাৰ পলম হ'ব তুমি যোৱা মোৰ কপালত এনেকৈয়ে মৃত্যু হোৱা লিখা আছে—এই বুলি কৈ আইতাই ব্ৰেড খাবলৈ ধৰিলে। মোৰ ও টিউচনলৈ পলম হোৱাৰ বাবে লবা-লৰিকৈ টিউচনলৈ গুচি গ'লো। মই টিউচনত উপস্থিত হোৱাৰ অলপ আগতেই ছাৰে টিউচন আৰম্ভ কৰিলে। মই লৰা-লৰিকৈ গৈ ছাৰৰ অনুমতি লৈ নিজ স্থানত বহিলো। গোটেই টিউচনৰ সময়ছোৱাত মই সেই আইতা গৰাকীৰ কথাকে ভাবি থাকিলো। তেওৰ ইয়াৰ পাছৰ ভৱিষ্যত কি হ'ব? তেওঁ ক'ত থাকিব? কি খাব? ইত্যাদি ইত্যাদি।

আবেলি ছয় বাজিল। টিউচন ছুটী হ'ল। মই লৰা-লৰিকৈ খোজ কাঢ়ি আহি আইতাৰ পৰা তেওঁৰ ঘৰৰ আৰু কিছুমান তথ্য লৈ কিবা তেওঁক সহায় কৰিব পাৰো নেকি বুলি ভাবিয়ে সেই দোকানখনত উপস্থিত হ'লো। কিন্তু সেই সময়ত দোকানখন খোলা আছিল আৰু আইতাগৰাকীও সেই ঠাইত বহি থকা নাছিল। মই সোনকালে দোকানখনলৈ গৈ দোকানীজনক সুধিলো—ইয়াত যে অলপ সময়ৰ আগত চাৰিটামান বজাত আইতা এগৰাকী বহি আছিল তেওঁ ক'ত গ'ল? দোকানীজনে নিৰ্দয়ভাৱে উত্তৰ দিলে—নাজানো সেই বুঢ়ীজনী ক'ত গ'ল। মোৰ দোকানখনৰ বাৰাণ্ডাখন লেতেৰা কৰি আছিলে। তেওঁৰ এই উত্তৰ শুনি মোৰ বহুত খং উঠিল। কিন্তু মই ভালদৰেই জানিছিলো যে মোৰ খঙে কেতিয়াও তেওঁৰ চিন্তাধাৰাক সলনি কৰিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে মই ওচৰে পাজৰে আইতাগৰাকীক বিচাৰিব ধৰিলো। কিন্তু তেওঁৰ যেন সেই ঠাইৰ পৰা অস্তিত্ব যে নাইকীয়া হৈ গ'ল। মই নিজৰ ফালৰ পৰা অশেষ চেষ্টা কৰিলো কিন্তু তেওঁক বিচাৰিবলৈ অসমৰ্থ হ'লো।

এগৰাকী মাতৃয়ে কিমান দুখ কষ্টৰ মাজেৰে পুত্ৰ বা কন্যা হিচাপে নিজ সন্তানক এই ধৰাত জন্ম দিয়ে। নিজেই নাখাই নুশুই নিজ সন্তানৰ পেট পুৰাবলৈ পিতৃ-মাতৃয়ে কঁপালৰ ঘাম মাটিত পেলাই কষ্ট কৰি ধন উপাৰ্দন কৰে। নিজে লাগে নপঢ়া নুশুনায়েই হওক নিজৰ সন্তানক পঢ়াই শুনাই ডাঙৰ মানুহ হোৱাৰ সপোন দেখে। পিতৃ-মাতৃ-স্বৰূপে নিজ সন্তানৰ প্ৰতি সকলো কৰ্তব্য নিয়মীয়াকৈ পালন কৰাৰ পাছতো যেতিয়া সন্তানৰ পাল আহে নিজ মাতৃ-পিতৃৰ বাবে কিবা এটা কৰাত কিয় সন্তানবোৰ বিফল হয়? কিয় সিহঁতে নিজৰ সুখৰ কাৰণে পিতৃ-মাতৃৰ সুখৰ বলি লয়। পিতৃ-মাতৃয়ে ডাঙৰ দীঘল কৰি নিজৰ ভৰিৰ ওপৰত থিয় হ'বলৈ শিকালে সেই পিতৃ-মাতৃক কিয় সংসাৰৰ পৰা হাঁহি মতিৰে বিদায় কৰিবলৈ সন্তানবোৰ অসমৰ্থ হয়। এই প্ৰশ্নসমূহ আমি প্ৰতিদিনে শুনি আহিছো। আমাৰ কাৰণে এই প্ৰশ্ন বোৰ যেন পুৰণি কিতাপৰ দৰে পুৰণি হৈ গৈছে। কিন্তু যিদৰে এখন পুৰণি কিতাপৰ মূল কেতিয়াও কমি নাযায়। ঠিক সেইদৰেই এই প্ৰশ্নবোৰ গুৰুত্ব কেতিয়াও কমি নাযায়। প্ৰতি দিনে মাতৃ-পিতৃ নিজৰ সন্তানৰ হাতৰ পৰা বেঘৰ হৈ আহিছে। আৰু ভৱিষ্যতেও হৈয়েই থাকিব। সমাজত প্ৰতিদিনে ঘটি থকা এই ঘটান নাইকীয়া কৰিবলৈ হয় প্ৰথমে সন্তানবোৰে নিজ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰিবলৈ শিকিব লাগিব। পিতৃ-মাতৃয়ে সন্তানৰ প্ৰতি কৰা কষ্টৰ মূল্যক তেওঁলোকৰ কৰ্তব্য বুলি কৈ পাহৰি গলে নহব। সেই মতে সন্তান হিচাপে নিজৰ কৰ্তব্য পালন কৰিব লাগিব। নিজৰ সংসাৰ আৰম্ভ কৰি মাতৃ-পিতৃৰ ত্যাগক পাহৰি নিজৰ সংসাৰত ব্যস্ত হৈ পৰিলে নহব। প্ৰয়োজনীয় সময়ত সন্তানও মাতৃ-পিতৃৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি মৰম দেখুওৱাব লাগিব।

মই লগ পোৱা আইতাগৰাকীৰ কেৱল এটায়ে দোষ আছিল তেওঁ নিজৰ সন্তানক অত্যন্ত মৰম কৰিছিল। ডিব্ৰুগড়ৰ বাটে-ঘাটে মগনীয়াৰ দৰে ঘুৰি ফুৰি বাকী থকা জীৱন কটোৱাটো পচন্দ কৰিছিল। কিন্তু নিজ পুত্ৰৰ ওচৰলৈ ঘুৰি গৈ পুত্ৰক আৰু দুখ দিয়াটো পচন্দ কৰা নাছিল।

এইয়াই আছিল বৰ্তমান মাতৃৰ পুত্ৰৰ প্ৰতি থকা মৰম আৰু এয়াই আছিল পুত্ৰই মাতৃৰ মৰমৰ অবিহনে দিয়া উপহাৰ।

■■■

Renowned Marine Biologist
Dr. Syed Zahoor Qasim

Keshabananda Haloi
Assistant Professor
Dept. of Accounting and Finance

Late Dr SyedZahoorQasimRahmahumullah was a renowned marine biologist and I come to know his personality in JamiaMilliaIslamiaUniversity, Delhi when I was doing my orientation course in that university. I have been thinking to write about his expedition to the sea world (polar biology) since then. Now the bell is ringing from the demand of the time comes for publication of article in our college magazine. I took this opportunity to write few lines about the biggest personality Dr. Qasim. And at the same time I, sincerely, seek apology from each and every near and dear one of Dr. Qasim, if something missed out in my writings.He was only the biggest achiever in Polar Biology and later he is considered as the founder of Polar Biology in India and was part of the first Indian expedition to Antarctica in 1981-82. Dr SyedZahoorQasim was born on 27th December 1926 at Allahabad, Uttar Pradesh. He completed his early education in Allahabad and joined Aligarh Muslim University, Aligarh in 1947. During his student life, he was resident of Muzammil Hostel in ViqarulMulk Hall (VM Hall). He took his B.Sc. in 1949 and M.Sc. degree in Zoology in 1951. He stood first in the order of Merit for which he was awarded University Gold Medal. For a few years, he was a lecturer in the Department of Zoology at Aligarh before proceeding to the United Kingdom for higher studies in 1953. He returned to India in December of 1956 and joined the Department of Zoology of Aligarh Muslim University (AMU) as a Lecturer. He became Reader in 1957 and started a new laboratory of Fish and Fisheries in the Department. Marine biology also known as Polar Biology is the scientific study of organisms in the ocean or other marine or brackish bodies of water. Given that in biology many phyla, families and genera have some species that live in the sea and others that live on land, marine biology classifies species based on the environment rather than on taxonomy. Marine biology differs from marine ecology as marine ecology is focused on how organisms interact with each other and the environment, while biology is the study of the organisms themselves. A large proportion of all life on Earth lives in the ocean. Exactly how large the proportion is unknown, since many ocean species are still to be discovered. The ocean is a complex three-dimensional world covering approximately 71% of the Earth's surface. The habitats studied in marine biology include everything from the tiny layers of surface water in which organisms and abiotic items may be trapped in surface tension between the ocean and atmosphere, to the depths of the oceanic trenches, sometimes 10,000 meters or more beneath the surface of the ocean. Specific habitats include coral reefs, kelp forests, seagrass meadows, the surrounds of seamounts and thermal vents, tidepools, muddy, sandy and rocky bottoms, and the open ocean (pelagic) zone, where solid objects are rare and the surface of the water is the only visible boundary. The organisms studied range from microscopic phytoplankton and zooplankton to huge cetaceans (whales) 30 meters (98 feet) in length. Marine life is a vast resource, providing food, medicine, and raw materials, in addition to helping to support recreation and tourism all over the world. At a fundamental level, marine life helps determine the very nature of our planet. Marine organisms contribute significantly to the oxygen cycle, and are involved in the regulation of the Earth's climate. Shorelines are in part shaped and protected by marine life, and some marine organisms even help create new land. Many species are economically important to humans, including food fish (both fin-fish and shellfish). It is also becoming understood that the well-being of marine organisms and other organisms are linked in very fundamental ways. The human body of knowledge regarding the

relationship between life in the sea and important cycles is rapidly growing, with new discoveries being made nearly every day. These cycles include those of matter (such as the carbon cycle) and of air (such as Earth's respiration, and movement of energy through ecosystems including the ocean). Large areas beneath the ocean surface still remain effectively unexplored. So Dr. Qasim has done the study on this totally different subject. He used to speak to his followers that *"Ham sab log aischi mar jayengeaursabhamebhuljayenge, par ham log yehigeheresagar par mar jayenge to kamsekam log hameyaadrakhenge"* (we will die and the people will forget us, but if we die in this deep see people will always remember us till forever) (source from JamiaMilliaIslamia University, New Delhi).

In 1962, he joined the Central Institute of Fisheries Education, Bombay (Mumbai) as a Professor of Fisheries Biology and in 1964, moved to Cochin as Assistant Director in the Directorate of International Indian Ocean Expedition (IIOE) under the Council of Scientific and Industrial Research (CSIR). Here he extensively worked on biological oceanography especially on the primary productivity of Kerala Backwaters and on the atolls of Lakshadweep. From 1970 to 1973, Dr. Qasim was the Director of the Central Marine Fisheries Research Institute at Cochin. He also held the additional charge of the Central Institute of Fisheries Technology, Cochin for about one year. Here he promoted new lines of work in Fisheries Biology and initiated the development of mussel culture and pearl culture techniques for the first time in India. This work earned him the prestigious award of "PadmaShri.". In January 1974, he took over as the Director of the National Institute of Oceanography (NIO), Goa. In February 1976 he was responsible for the commissioning of the first Oceanographic Research Vessel Ganeshani for NIO. He initiated many new programs on the productivity of the Arabian Sea and Bay of Bengal.

In May 1981, Dr. Qasim was appointed Secretary to the Government of India in the Department of Environment (DOE) and within a year (April 1982) he took over as Secretary of the newly established Department of Ocean Development. He has been responsible for the acquisition of a second Oceanographic Research Vessel "SagarSampada" for the Indian Oceanographic research. Dr. Qasim led India's First Expedition to the Antarctica and successfully organized and guided the other seven expeditions to the frozen continent from 1981 to 1988. His work on Fisheries Biology, primary productivity, mari-culture particularly mussel and pearl culture, estuarine ecology, environmental pollution and Antarctic research will always be quoted profusely. He has published more than 200 original research papers in national and international journals. For his original work and distinguished services, he won many honors and awards. He led many delegations of India in several international conferences and meetings. Dr. Qasim is a Fellow of the Indian National Science Academy, New Delhi, Indian academy of Sciences, Bangalore, National Academy of Sciences, Allahabad, among many others. Under his guidance nearly 40 students obtained their Ph.D. degrees from various universities in India. He is Editor for several journals and member of the Editorial Boards of many national and international scientific journals. he is an Honorary Professor of several Universities including Madurai Kamaraj University, Madurai in Tamil Nadu, Annamalai University, Chidambaram in Tamil Nadu, Indian Institute of Technology, Madras (Chennai) in Tamil Nadu, Aligarh Muslim University, Aligarh and the JamiaMilliaIslamia(University) in Delhi. Dr. Qasim played a key role to establish Dr. D. Swaminadhan Research Foundation (DSRF) with the help of his colleagues Prof. Dr. D. Swaminadhan and Dr. JayantPatil. Dr. D. Swaminadhan Research Foundation (DSRF) is a non-profit and non-governmental forum established in 1995 with the laudable objective of contributing towards development based on eco-friendly, pro-poor and gender equity parameters. It is registered as a Society and as a Trust under Indian Societies and Trusts acts. Social Action, sustainable development, social empowerment, application of advancements in science & technology for rural development and promotion of human values are the focus. The Foundation has been recognized by the Department of Scientific & Industrial Research, Ministry of Science and Technology, Govt. of India as a Scientific and Industrial Research Organization (SIRO) and by the Ministry of Finance for the purpose of Income Tax Exemption. DSRF is also registered with Ministry of Home Affairs, Govt. of India under the Foreign Contributions (Regulations) Act of 1976. Dr. Qasim is blessed with three daughters and lives in New Delhi. At the age of 88 the renowned marine biologist SyedZahoorQasim submitted his life to Allah on 20 October 2015 in New Delhi. May Allah grant him JannatulFirdous (paradise) for his achievement and good deeds towards mankind.

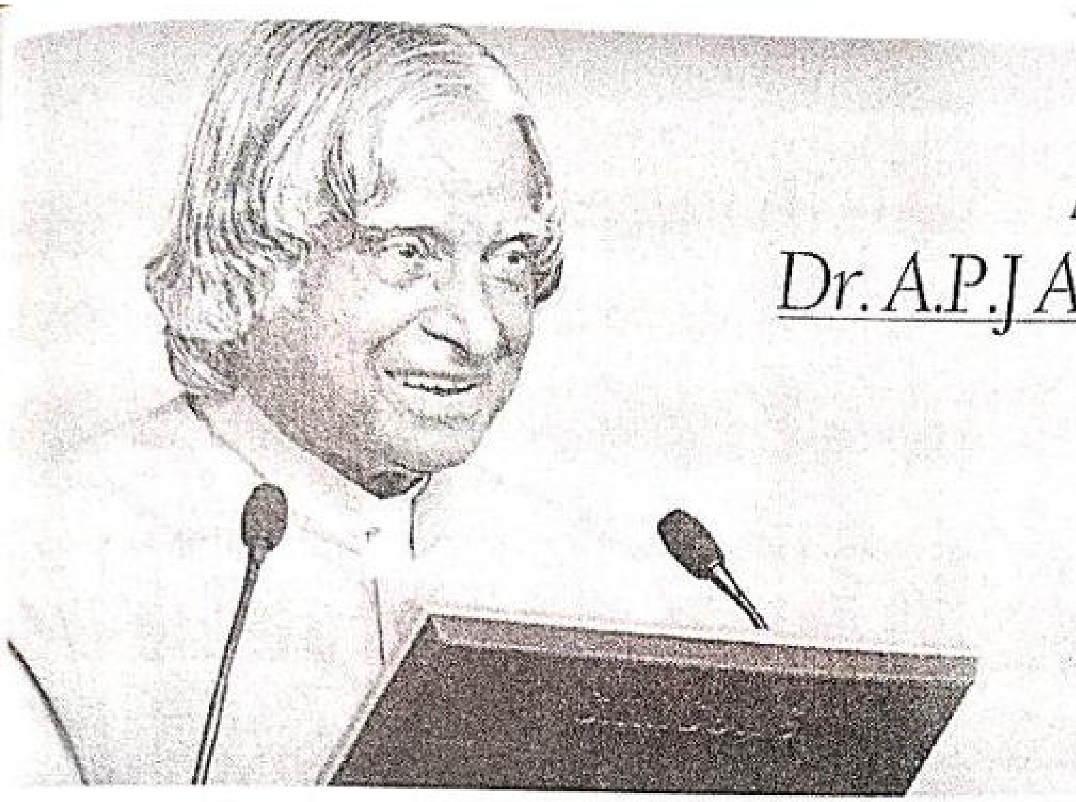

A Famous Indian

Dr. A.P.J Abdul Kalam

Dharitri Gohain

1st Sem

Abul Pakir Jainulabadin Abdul Kalam wasborn on 15 october 1931 in Rameswaram, Tamil Nadu. He was the 11th President of India from 2002 to 2007. His father Jainulabadin was a boat owner and imam of a local mosque; his mother Ashiamma was a housewife Kalam was the youngest of four brothers and one sister. A career scientist turned politician, Kalam studied Physics at st. Josephs College , Tiruchirapalli and aeropace engineering at Madras institute of Technology, Chennai. He spent the next four decades as a scientist and science administrator, mainly at the defence Research and Development Organization (DRDO) and Indian Space Research Organisation (ISRO) and was intimately involved in indian civilian space programme and military missile development efforts. He thus come to be known as the missile man of india. For his work on the development of ballistic missile and launch vehicle technology. He also played a pirotal organisational, technical and political role in india's Pokhran-II nuclear tests in 1998, the first since the original nuclear test by india in 1974.

Kalam was selected as the president of india in 2002 with the support of both the ruling Bharatiya Janata Party and the then opposition indiạn national congress. Widely referred to as the Peoples president, he returned to his civilian life of education, writing and public service after a single term. He was a recipient of several prestigious awards, including Bharat Ratna, indians highest civilian honour.

After leaving office, Kalam become a visiting professor at the indian institute of management shilong. The indian institute of management Ahmedabad and the Indian institute of management Indore; an honorary fellow of Indian institute of science, Bangalore, Chancellor of the institute of space science and Technology, Thiruvanthapuran, professor of Aerospace engineering at Anna University and an adjunct at many other Academic and research institutions across India. He taught information technology at the international institute of information technology, Hyderabad and technology at Banaras Hindu University and Anna Universit in may 2012, kalam launched a programme for the youth of India called the what can I give movement. with a central theme of defeating corruption.

While delivery a lecture at the Indian institute of management Shillong, kalam collapsed and died from an apparent cardiac arrest on July 27, 2015, aged 83. His death was mourned across the nation with thousands including national level dignitaries of Rameswaram, where he was buried with full state honour.

Kalam was noted for his integrity and his simple lifestyle. He never owned a television, and was in the habit of rising 6.30 or 7 am and sleeping by 2 am. His few personal provision included his books, his veena, some articles of clothing, a CD player and a laptop, at his death, he left no will and his possession went to his eldest brother, who survived him.

■■■

POWER OF YOUTH IN INDIA

Ritu Prasad, 1st Sem

The greatest wealth and strength of any nation is its youth. The future of a nation lies in the hands of its posterity. The quality of its youth determines the kind of future. The nation will have. Therefore, if we want to ensure a bright future for country. We first need to strengthen and empower our youth. The youth of any nation and society are its potential energy. They are the powerhouse and storehouse of infinity energy/ they are the ones which brings largest their country. The power of youth can be sighted only by mentioning a few names of which every single Indian is proud of, such as Sachin Tendulkar, Vishwanathan Anand, Sania Mirza, Leander Paes. Mahesh Bhupati, Sushmita Sen, Aishwarya Rai, P.T Usha, Shiny Abraham, Anju B George, Rajiv Gandhi, Kapil Dev, Rahul Gandhi, Sunil Gavaskar etc. The very mention of these names fills the of an average Indian with pride.

These are only a few examples of all the sung and unsung heroes and heroines who have left their imprints on the sands of time and have led their country forward. In fact, we owe or present to the yoth of the previous generation who is their everything, even their lives for the freedom of their motherland. Who can forget the great sacrifies of Rahjugure, Sukhdev, Chandra Sekhar Azad, Bhagat Sing, Bismilla Khan, Vijay Singh, Pathik, Mangal Pandey etc who surrendered their everything for their country.

Youth make up about 34% of the total population of the country. This 34% constitutes for the country's before. It we can harness this powerhouse of the nation in the right direction, then the country can reach untold heights. All we needs is to direct the energy of our youth in constructive channels that lead to development and progress. The creative potential of the younger generation. Coupled with their real, enthusiasm, energy and versatility can work wonders for the country. We need to empower our youth so that they can make a better tomorrow.

The most and the fisrt and foremost way to strengthen our youth are to provide them education. Not just any kind of education. But the right kind of education which makes them scientific, logical open minded, self respecting, responsible, honest and patriotic. Without these virtues being developed our youth cannot walk in the desired. Way and they will remain in a deep slumber of complacency.

Unless harnessed and tapped in the right way, this very energy of the youth can tip over the other side and become destructive and dangerous for the society, crime is on high and violence is increasing in today's tune. It we look at the data, we realize that our youth is losing touch with a sense of right and wrong or good and bad. This is because, as a nation. We have failed in our duty of capturing their energy and moulding it in the right direction. Due to increasing unemployment, we have been unable to keep our busy in constructive works. We fail to help them in realizing their dreams and hence they got lost and go in the wrong direction as the saying goes 'An empty mind in the devil's workshop'. We have failed poorly in this direction. The result is that nothing inspires our youth except shortcut to making money, to achieve success and realizing their dreams.

Youth is the basic driving force of a country and in a country. Like india with around 65y. youth population, the involvement of youth towards the developmental process is of great importance. The point is that young people has so much potential that if they use it in constructive work they can lead our india in a path of continous progress and if they use it in destructive work they may destroy their own and others like too. The youth are also expected to grow mentally and academically to be competent enough to paly an important role in the prosperity of the nation. The dedication hard work. Innovativeness and guest of knowledge of the youth will not only help them to lead a satisfied like but will also be their contribution towards making india a superpower. Hence it is very important to realize the role of the youth in success story as well as to educate and motivate them towards the path of building a better india.

■■■

Feminism

Dimpi Gohain
1st Sem

Feminism is a range of political movements, idologies and social movement that share a common goal: to define establish and achieve political, economic, personal and social rights for woman. This includes selecting to establish educational and professional opportunities for woman that are equal to such opportunities for men.

Feminist movements have campaigned and continued to campaign for women's right, including the right to vote, to hold public office, to work, to earn fair wages or equal pay, to own property, to receive education, to enter contracts, to have equal rights within marriage, and to have maternity leave. Feminist have also worked to promote bodily autonomy and integrity, and to preotect women and girls from rape, sexual harassment and domestic violence. Changes indress and acceptable physical activity have often part of feminist movements.

Feminist campaigns are generally considered to be a main force behind major historical societal changes for women's rights, particularly in the west, where they are near universally credited with achieving women's suffrage, reproductive rights for women and the right to enter into contract and own property. All though feminist advocacy is and has been mainly focused on women's rights, some feminist including bell hooks, argue for the inclusion of men's liberation within its aims because men's are also harmed by traditional gender rules. Numerous feminist movement and ideologies have developed over the years and represent different view point and aims.

Feminism in India:

Feminism in india ia a set of movement aimed at defining, establishing and defending equal political, economic and social rights and equal opportunities for Indian women. Indian feminists also have fought against culture specific issues within india's partriarchal society, such as inheirany laws and the practice of widow immolation lanown as soft. The conclusion of feminism is when womens are valued for themselves as men are. When women can walk down a street without being harassed. At last I want to conclude the feminism is not world peace or love and harmony, but the remove of the systemic, universal devalving of women and women's work by society. That will mean more competition, but also much more showing and cooperation. It's a different dynamic and one I look foreward to experiencing.

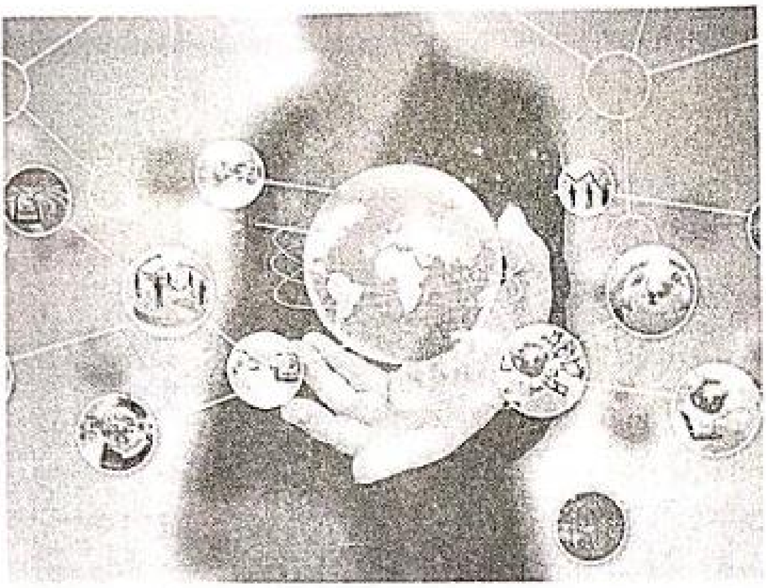

GLOBAL MARKETING

Farishmita Hatiboruah
5th Semeter

GLOBAL MARKETING: Global Marketing is a continousely evolving industry and sometimes it is hard to story on toys of trends. As marketers and consumers, We all have high expectatives. We demand to be impressed by new innovating and to have seamless experiences on a platform or device that suits us. We expect culturally appropriate, relevant and personalized content to be delivered to us, in right language. As marketers we strive to stand, capture our audience attention, engage and connect with them in meaningful wars.

THE FUTURE OF GLOBAL MARKETING IS ENGAGEMENT IN THE FOLLOWING WAYS

Engage people: As Individuals

Companies need to talk to customers as individuals. We need to create tailored content and meaningful conversation that personal relatisonship that creates customers retention prospective convert five times more than average.

engage peole: Based on what they do- As marketing we tend to short the landest and our effots are spent trying to get people to listen to us. We need listen to our customers. engage with ours customers based on their behaviours and deliver the nigh message at the night time, in nigh language.

engages peole: Continousely our times-

Companies need to be respond to personal need answer of questions solving problems and adding value starting a conversation though dynamic content allows value to be delivered with information in the returns.

Engage People: Direct towards an ontcome-

Customers create their journey, toy marketers! Have a set goal in mind when creating conversation, ensuring you help customers reach their goal. Engage People: Everywhere! We are now living in world where everything can be connected to the internet. Cisco estimates that be connected to the internet by 2020. in the future will we market to people via their bridge on coffe machine? we need to ensure that our marketing efforts are focused and adbted to connect with consumer along their buyers journey across multiple channels, device and multiple language. The growth of the wearable market will also pose challenges for global marketers to deliver marketing content to new device.

Marketing is no longer pushing content out through mass marketing strategies across all channels. Its about engagement. content must be targeted to the customres and this means content must be culturally adopted to suit local langugae, tastes and needs.

PLANNIG TO MEET THE OPPORTUNITIES AND CHALLENGES OF GOBAL MARKETING

In order to take advantages of global opportunities, as well as meer the challenges presented by so doing a number of concepts can be particularly useful every organisation needs an understanding of what is involved in 'strategy' or else the haphazardness involved in chance exporting can be accepted as the norm with all inherant dangers involved. Also potential exporters need to know what is going on in the global environment'. Just as in domestic marketing 'Government', 'competition', 'social' and other factors need to be accounted for, such is the case

in international marketing. by comparing the similarities and differences between domestic and intenational martketing needs and planning requirements, then the organisation is in better position to isolate the key factor critical to success. This section examines all these concepts in brief.

CULTURAL BELIEFS AND GLOBAL MARKETING BY THE NUMBERS

Companies that sell their products and service internationally after under estimate the importance of being families with the target culture. more after than not, what you don't know about a local market can hurt you brand. A back of cultural awarness frequently becomes evident through mistranslations. Many companies innocently request a translation of a product name, tagline or brand name but fail to test the concept in the local market prior to launch.

CONCLUSION:

The develoment of global marketing has been brought about by a number of variable both exogenous and endogenes. Finally, a numbet of concepts and techniques, including the international prospect life cycle, can give insight and a guide to global planning.

■■■

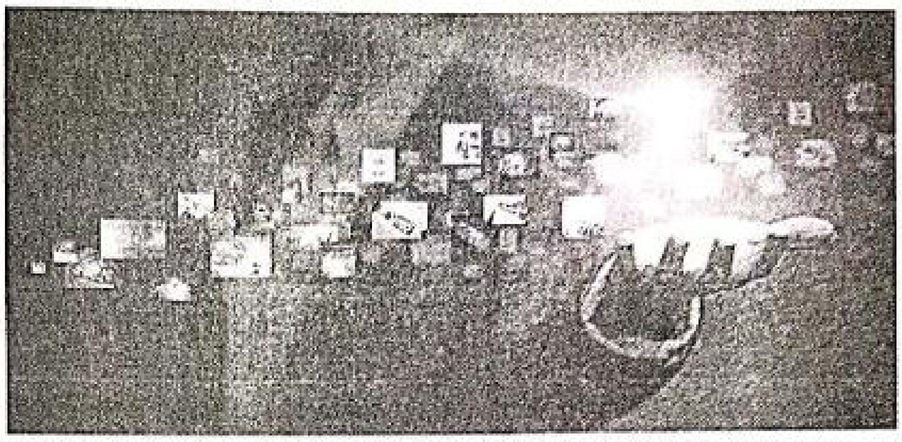

ROLE OF COMMERCE EDICATION
IN THE CHANGING BUSINESS WORLD

Pratik Sutradhar
3rd Sem.

Education is essentially, a process rather than a product as it is mostly taken to be. It teachers us to learn: learn things to develop in a creative manner, tea us to learn to be economical in effort. True education is not knowledge of facts, but of values. True education leads us to the reality of life, peace, nature and survival of human race.

The world is changing very fast. The pace of globalization, liberalization and privatization has tremendous by influenced the various dimension of commerce education. Thus literature on commerce has been reviewed on the basis of papers presented in all india commerce conference and also on the papers published in reffered journals. Most of the scholars opoined that commerce course were not able the meet the different types of challenges posed by industry and business and that the education was not practical oriented and did not lead to develop skills and qualities of young generation to face the work situation. Therefore there is a need for its improvement and innovations to lead the present education system rise to a sufficient standard.

Commerce education plays a very important role in the changing business world. It is the most important key, which leads to success in all sector of economy.

The economy imported among commerce students include lecturing, learning, group discussion, brain storming, simulation exercise, cash study, role play, seminars etc.. Through all these, the commerce students have derived some benefits. Lecturing seeks to offer a large amount of knowledge in a capsules from. Interaction and group discussion will make them involved in the topic and develop debating qualities. Brain storming

session help the students develop there creative thingking in groups. Simulation exercise make them unedrestand the subject improve communication skill, problem solving relationale and many more. However, a commerce student would understand the value of concentration, patience and creativity there by trying to develop within him, the fruit of real education.

Commerce education has gained such an importance because if a simple mistake is committed or an enterpreneour in his business affairs takes a slightly wrong decision, then it would lead to the doom of his enterprise, which has been developed so far. Therefore, commerce education is very important. The activities relating to commerce is also affected when the business cycle is not going well.

Through commerce education, a student is exposed to the environment of the business world. It is helpful for peparing them for self employment and developing in them, the entrepreneurial abilities. It also in culcates practice orientation among the students. It makes them know about the importance of applying economic principles while making business decision. It makes them aware of social, economic and political problem relating to business concerns. It teachers them to face the market situation, to adopt themselves to the present circumstances. Moreover, it helps them to meet the global competition.

We are living in the dynamic world where man with his uncamy intellect first tried to understand nature, then started exploiting it, and than started manipulating it. As the world progress, there has been a paradigm shift in the different concepts relating to commerce, say wealth. In the earlier tumes weath was synomymous with the treasure of yellow gold. And now, for the first time in the history of mankind the world's weathiest man is one who owns a huge KNOWLEDGE WELL. His name is William (Bill) Gates and he owns the biggest software company 'Microsoft! Bill Gates' owns vast resource of 'grey gold' signifying grey cells in our brains, which store intelligence. The present era is the era of grey gold, and with a large quantity of the best of it available in the India, the possibility of our country to emerge, as a super power in the next 20 years is not for fetched. A large number of silicon valley entrepreneurs of News York stock exchange. There is another person Azim Hashan Premji whose wealth is estimated to be about US$28 billion.

The reason for starting this example is to stress on fact that the students must be taught to convert whatever they learn in a classroom into a more practical knowledge. The students must be taught how to convert knowledge into wealth through innovative means. The commerce education of today will have to revolve around ideas and innovation. Besides, it will also be extremely essential to learn to put into practice these ideas and innovations.

■■■

UNEMPLOYMENT-A Burning Issue

Asha Thakur
H.S 1st Year

Many Social issues have been raising head in our country which unemployment is one of the major issues of concern among them.

Unemployment means the state of being without opportunity of earning ones livehoods.

Now a days in india unemployment is believed as biggest curse for youths and it is a serious problem of india. It is becoming more and more serious day by day. India has the population of about 1.20 billion. Many of the Indians are jobeless.

Unemployment is the situation of those people who are willing to do a job but could not be able to get it according to their requirement and qualifications. India is the underdeveloped country and trying to overcome various social issues existed here since many years unemployment is one of them and is still becoming the reason for non-development of nation.

Crisis of unemployment exist in india due to the increased population and less number of job vancies peoples are more and jobes are less in india several sectors have limited seats for hiring people like manufacturing palnts and II companies including government sector too. Unemployment has been the biggest reason for other major issues in india like poverty, financial crises increased crime and non development of society.

Through rate of unemployment has been decreased in recent years but still demand a special attention by the government india in manner to provide more jobs for deserving and aspiring people. Control in population, development of rural areas and by promoting youths to make career in various non famous sector including agriculture.

The solutions for unemployment problem in india are given below:

1. The village should become self sufficient in their economy and the villagers would not run to the cities in search of jobs. This would insure that the large cities are not overcrowded with huge population. It could help maintain the balance between the jobs/ vacancy and the job seekers.

2. The country should promote industrializations so that more job opportunities can be created for the workers. The focus should be on heavy industries that employees thus ands of man powers of varied skills.

3. Last, but not the least to the solve the problem of unemployment in India, the growth of population must be checked and the family planning programmes must be property implemented.

Drawbacks of Boycotting Chinese Products

Debasmita Sarkar
B.Com 5th Sem

For Indian consume, it will be quite hard to find alternate sources of there goods. Chinese firms are the dominate producers of a lot of good that India buyes from them, like computer, phones, integrated circuits, factory machines, networking equipments, etc. some of there are not even manufactured any where else any more lat that scale, so the option will be some combination of pay higher price.
buy interior products.
Stop using them.

The following will be the immediate consequences of boycotting i.e ban the imports of Chinese goods and service:-
(i) Our access to internet and it will cut off most probably our mobile is made in china so we will lose that too. No more voice or data connectivity on the go.
(ii) Many of the power plants in Indian are wing chinese equipment, many infrastructure projects are using chinese machinery land expertise.

Even Japan and Vietnam who have really serious difference with China do not contemplate such a course.. Chinese firms are the biggest and most competitive in the field of infrastructure. By adopting thus method we will ensure our infrastructure bottle neck for a long time to come.

Chinese have already starting in outing and in few years they will be one of the leaders of innovation. As they used to until 16th century when they also decided to isolate themselves from the world.

China also asserted that any such boycott would not have much impact on its export. but without proper substitutes, the biggest loser of the boycott of chinese goods will be indian traders and consumer.

In a statement, the Chinese embassy said China is the world's largest trading nation in goods with its export in 2015 amounted to $2276.5 billion.

The exports to India accounted for only 2 percent of China's total exports and Indias boycott of Chinese goods will not have much impact on China's export.

MERITS OF BOYCOTTING CHINESE PRODUCTS

Our government concept, make in india has purposed to enhance our GDP& Make India form developing country to developed country. Soil is the responsibility of every citizen of our country that we buy only the product which is being manufactured in India. China is covering our indian market& instead of boycott if we are encouraging them by buying Chinese goods and China use this money against our Indian army in War.

Indian goods are much better than Chinese goods. Indian goods are durable and reliable. Domestic goods are of better quality, though it is little bit constlier, but usin of Indian goods–
i) Will increase the economy of our country.
ii) May give employment to the unemployed and can also improve the living standard/condition.

By Using Chinese goods we are doing nothing but helping other countries to grow.

Chinese goods are cheaper but they are neither durable nor of good quality.

POLITICAL VIEW

According to indian media,some politicians and citizen in the country have recently launched campaigns to boycott Chinese products. They blame China for India's failure to enter the Nuclear Supplier Group (NSG) and for Beijing blocking India's UN bid on sanctioning a commander in Laskar-e-Taiba, a pakistan based militant group. Beijing and News-Delhi are currently negotiating about these two issues.

Former Indian prime minsiter Rajib Gandhi visited Cina in 1988, political relations between Beijing and New

Delhi have gradually improve while economic and trade ties have also been boosted. China has been Indias largest partner since 2013.

Economically, India has unbalanced trade ties with China, The increasing trade defit with China has been irritating New Delhi. Indias trade defict with China jumped to $51.45 bilion in 2015. So a country with long team account defict which faces balance of payment problem, India is always vigitan against trade deficits. Chinese product can hance be easily turned into the targett of Indias anti dumping sanctions.

After Indians prime minister Narendra Modi started promoting the solgan 'make in india'. some of the the country's media and citizens have tended to hype up the substantial quantities of made in china ballon, colored lanterns and ribbons that always appear in the nations Hindu spring festival by asking,'Should our valuable foreign currency be wasted on these products?"

However, for consumer. attaractive goods with a reasonable price are naturally their first option. Morever, the merchandise, which is mentioned by Indian media all the time, is only a small part of Chinese expot of India. Being a major exporter of high tech products to India. Including electrical equipement, tele communucations equipements, traind locomotives, computers and telephones These are all necessary for Indians economic development and its peoples everyday lives.

That Said, a boycott of Chinese goods will not only result in olittle of the political effect that people who initiates the movement would like to see, but will also fail to fundamentally change Indias current trade tieswith China In the end it wll be nothing more than a tiny incident.

MY VIEW & BIBLOGRAPHY

According to my konwledge, Chinese goods I know that in bulk amount in the indian market but we can't neglect the point that Chinese goods are just temporary to use perform well. So, I just want that Indian business men should show the courage to refuse Chinese goods from the market. I now it is difficult but to build up our economy, we have to come together for our nation against the trouble and difficuties.

Bibliograpy
Source: Google
From the topic of make in India

Black MONEY

Madhu Sharna
3rd Sem

The money that is earned and hoaded by dishonest and unfair means and kept in secret to evade faces is called balck money. It becomes black because no taxes are paid on 01. No taxes are paid on il becomes is earned by dishonest and unfair means. Money turned to be black if taxes due thereon are evaded. massive amount of black money is our countery has created a parallel economy.

Continuing generation and accumulation of black money paser a grave threat to our economy and is likely to threaten the very security and survival of the country . It is the source and at the same time cause of graft, corruption and debasing of social and moral values. There are various factors responsible for the origin, existence and flowishing state of the parallel economy of black money. It originates with the combination of money and power with black money any one can be bought or bribed, essential commodities can be colrned out and honest men and public servants can be black mailed.

One of the sources of black money generation in developing countries like india is though commission or kick backs obtaind for orranging government deals and purchase. Foreign multinationals and cartels make heavy pay off to supply their weapons, techonology and knowhow. Agents and middlemen packet considerable sums as their share of commission in the pay off to influence political decision. Favouritism and patronage by those in authority also lead to generation of black money. Other factors for generation of black money include (i) high rates of taxation under direct taxes which encourages tax evasion, (ii) controls, permits and license, (ii) price control without adepquate machinery for effective distribution (iv), pugree and hawale system (v) donation to political parties for election, (vi) corrupt business practice, (vii) smuggling and other illegal anti social activities.

Advertisements:

Dishonest and corruption have becomes a normal way of life to set things done. This had led to continuing deterioration of moral standards in recent years black money generation has been growing at avery fast rate in our country . so much that it is diffullt to isolate a single sector of economy or administration that moves without the use of black money. Most economist are unanimous in their view that black money generation has become a major factor for galloping inflation because it not only misallocates resources, but also shifts them from investment to consumption, the paralled economy of black money has made nonsense of all planning and anti proverty programmers. Beside tax playesr who are honest or who cant evade taxes and those to evade taxes.

The national institute of public policy has rougly estimated the amount of black money in our economy at around Rs. 37000 crores. This is a little over one fifth of the gross domestic product (GDP). The institute pointed out that for its very nature, the unaccounted income could not be precisely quantified. According to published reports, and international monetary fund survey of the unaccounted sector of the economy in various contries has estimated balck money in india at 50 percent of its gross product (GNP)

Some measure may be suggested for curbing the generation and spread of paralled economy of black money.

(a) Leaders and persons in position should file a return of their assets and incomes which should be subjected to security by a special afency created for this purpose.

(b) Lowering of tax rates so that tax evasion becomes unnecessary. Tendency to evade tax creeps in when tax rates are high.

(c) Controls licenses, and permits should be reduce to minimum. It necessary, they should be made available without under the table watches.

(d) As recommended by wanchoo committe, agriculture income should also be subjected to income tax as other in comes.

(e) Government should subsides elction expenditure of political parties as is done in west germany.

(f) Heavy capital gain tax should be lowred.

(g) Registration fees in relation to property and other real estate should be lowered.

(h) All tax laws should be revised so as to eliminate loopholes.The menace of paralled black money has grown to arming promotions and is eating awy the vital of our national economy. Unless it is ruthlessly combated and cut to size, it is likely to upset whole economy planning.

Black Money In India And Its Impact On India Economy

Origin of the term black money: the term black money is of a recent origin which first came to be used around the years 2000. It is another variation of advance fee found and is also called a wash wash scam. The scam came to be known as black money scam was fraudulently obtained money from their victims by exploiting their confidence. The convinced their victims that a trunk full of real money had been dyed black to avoid detection by cystoms. The trunk actually contained bank note sized papers dyed black. They would somehow persuade their victim to pay

for the chemicals to wash the money with a promise to give him/her shale from the proceeds. In this way, the conmen dupe their customers telling them that the chemical required to remove the back dye was very costly and fraudulently obtained a good sum of money from the gullible and innocent.

The Termblack money as useal in modern time: in the modern world the term black money is used for the money which is unaccounted and no statutory taxes are paid to the authorities since it is kept within the country of abroad hidden from the eyes of the authorities. This under found unrecorded and irregular garding of wealth in any from is what is said to be surving a shadow economy or a parallel economy in a country. Black money can also be termed as production of goods and sevices whether done legally or illegally but which is not taken into account for the official estimation of the countries gross domestic product (GDP) because it is neither detected by the authorities nor is declared by its creators. Indias stands at the 10th postion as far as the richest people in the country are concerned. this list is created by taking into account the amount of white money which is available for investment and does not include personal assets whether movable or immovable. Just consider what will indias position among the richest people in the world if the amount of black money is also take into consideration white compiling this list of the weathly persons in the world. The paradox is that it is happening in a country where more than 50 percent of the population is living below the proverty line (BPL).

Course for the creation of black money

Corrupt parties indulged into by corrupt people at all levels: there are several cause due to which the balck money is created in a country. Black money is created by the corrupt practice indulged in by politicians, bureau crates and other high and low level civil servants. They take huge or small bribes which are kept hidden as they illegal source of earning money. The transactions in black money do take place in the market due to which the term parallel economy comes into existence. Only very rarely these transaction are caught and most of the affenders of creation of black money are never known to the government. The second important reason that these transaction remain hidden is that both the offenders and the executors of few collude with each other and become the shares in black money. People in all walks of life from the rich business tycoons, the high level politicians, the senior bureaucrats to the low level government servants including class iv employees are servents invoved in this phenomenon of black money creation. Recently a racket of fake certificates of OBC and SCs has been found for admission into delhi university. It is reported that Rs. 3-Rs 5 lakh were paid to obtain these bribe certificates.

Lot of black money during elction campaigns: The election process of our country is also a big generator of black money election campaigns run by the candidates for parliamentary or assembly elections or for any local bodies generated crores and crores of black money during the period of electionned, a study by the mumbai based centre for monitoring india economics (CMIE) found in 2006 that each parliamentary poll generates between $10.19 biillion and $11.33 billion of black money. It will becomes a shocking and mind figures and the black money so created will run into several crores of rupees if we also include the elections to the legislative assemblies of the states and union testiories and the local bodies.

Consequences or the impact of black money loss of revenue to the government and running parallel economy in contry: The circulation of black money has a deep impact on the economy resulting in a decrease in government revenues. A part of black money which circulates in economy could have gone into the hands of the government in the form of taxes. Such in the volume of black money in the country that a parallel economy is said to be running in the country with the black money alone. According to some estimates the amount of black money in the country equals 40 percent of our gross domestic prosduct(GDP).

Black money and corruption from a vicious circle: Since most of the transaction done in money are illegal, it adds to already existing high level of corruption. All bribes for whatever reasons they are paid goes unaccounted creasing more black money generating corruption will never come to and end. Unless some serious steps are taken by the government to curb this evil practice.

Black Money Cause decrease in quality of public goods and service: When bribes which are paid as black money to the producers of goods and provides of services, it is but natural that they will provide the quality of goods and services only to the people who pay bribes whereas the general public has to suffer as the same quality and services is not provided to everyone. For example: if you have to get a job done in office. Your work will be done without any delay if you pay bribes to the officials who have to do yours job.

But for the some kind of job. Another person who does not bribe the official has to wait for several days, weeks or even mouths.

How to control the Black Money: Usually, the government has to take two course to control the balck money. The first is the convert the existing black money into white money through various measures. The second is to takes appropriate measures to prevent the creations of black money. So, the controlling of black money can be discussed under these two heads.

Controlling black by money its conversion into white money: First of all, the government should plug loophples in its two decades old doubles taxation Avoidance convention entered into with mouritious to check inflow of black money into india by bogus companies of mouritious which evade paying taxes in india under the cover of this bilateral arrangement between india and mouritious.

How to bring black money from the switch bank: A similar option must also be given to the people hiding their money in the swiss banks given them a one time swiss opportunities to voluntariy bring back their money from the swiss bank and swiss deposit it in the Indian banks by paying the taxes as per the india lows. At the same times a severs punishment may be there tended for in the switch banks after a specified date.

Controlling black money by money by preventive measurer

User of electronic media ans banks for money transfers: Maximum use of electronic media should be made for money transfers. Most of the money transactions should be encourage to be made through the banking channels. Limitation should be laid down for cash transaction in any deals. Use of PAN and identity card should be made mandatory for all transaction amounting huge amounts. There should be a continously made aware of the benefits of baying taxes.

People should be made aware of the evil of black money on continual basis: People should be made aware of the consequence if black money. The recent movements run by certain reputed personalities like Baba Ramdev and Anna Hazare whether successful or not has brought and about a social revolution in the society to make the people aware of this great evil. It was alerted the government at all levels to take cognizance of the matter and the government is said to into this aspect.

Conclusion:

May be pointed out that many more measured be taken which might have been left out in writing this article. There are many genious and intelligent person in our country including economics of eminence who can suggest measures to the government to do away with the menace of black money afflicating our country conversion of black money into white money is only a short term measured but it is the preventive measures which can rool out this evil permanently. The most important aspect of nationality and love for once nation in all aspects must be taught to one children from their basic education system. It should start from their earlier school education because whatever the child learns in his/her formative years is carried forward towards the later stages in his or her life.

■■■

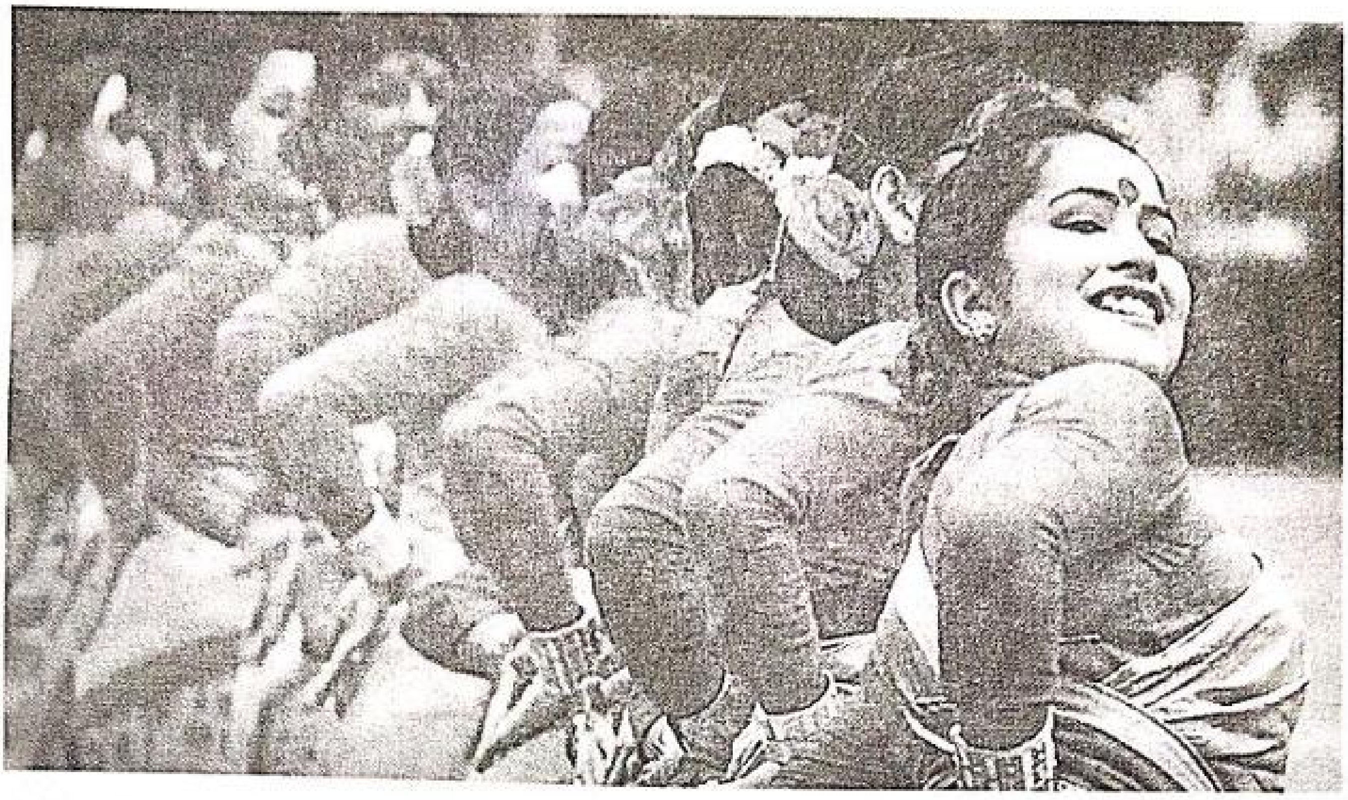

Culture of Assam

Arnab Mallick Choudhury

1st Sem

The culture of Assam of traditionally a hybrid one, develop due to cultural animilation of different ethno-cultural groups under various politics economic system in different periods of history. It is delivered that Assamese culture in its original form developed over 700 years of the great Varman dynasty, 200 years under the Palo dynanty. The records of many aspects of the language, traditional crafts (Silk, lac, gold, bronze etc.) are available in different forms. When the Tai-Sham entered the region in 1228 under the leadership of Sheukapha to establish Ahom kingdom in Assam for the next 600 years, again a new chapter of cultural assimilation started with the local culture, adoped the language on one hand on the other also influenced the mainstream culture with the elements from their own. Similarly the Sutiya kingdom is eastern Assam, the Koch Kingdom in Western Assam and the Sonowal Kochari and Jaintia Kingdom in Southern Assam provided stages for assimilation at different intemsition and with different cultural mines.

The vaishnav movement a 15th century religion cultural movement under the leadership of Srimanta Sankardev and his disciples have provided another dimension to Assam Culture. A renewed Hundusation in local forms took place, which was initially greatly supported by the Koch and later by the Ahom Kingdom. The resultant social institution such as Namghar and Satra. The Vaishnav heritage have become part of the Anamest way of life. The movement contributed greatly towards language, litareature and performing and fine arts. On many occasion the vaishnav movement attepted to introduce when cultural attributes and moodily way of life of the common people. Brajabali, a language specially created by introducing words from other Indian language failed as a language but left its traces on the Assamese language. Moreover new alien roles were also introduce changing peoples food habits & other aspect of cultural life. This has a greater impact on the alienation of many local ethny cultural and political economic systems that emerged under powerful dymasties.

greater cultural assimilation created common attribution.shows ultimate victory of good with intercession by the gods.

There are several important traditional festival in Assam. Bihu is the most celebrated festival among all. Traditional festival are celebrated every year around different come of Assam. Bihu is a series of three prominent festival of Assam. Primarily a festival celebrated to mark the seasons and the significant point of a cultivators life over a yearly cycle in recent times the form and nature of celebration has change of the growth of urban centres. A non religions festival all communities religious or ethnic take part in it. Three bihu are celebrated: Rongali , celebrated with coming of spring in and beginning of the sowing reason; Kongali, the barren bihu when the fields are lurch but burns are empty; and the Bhogali the thanksgiving when the crops name been harvested and the burns are full. Rongali, Kongali and Bhogali Bihu are also known as 'Bohag Bihu', 'Kati Bihu', and 'Magh Bihu' the each Bihu is called 'Goru Bihu' (The Bihu of Couses). On this day the cous are taken to the hearby rivers or ponds to be bahed with special care. Traditonally, cous are respected as sacred animals by the people of Assam. Bihu song and Bihu Dance are associated to Rongali Bihu.

Assamese culture the true sense today is a 'Cultural System' compossed to different sub system. It is more interesting to not that even many of the source culture of Assamese culture are still surviving either as sub system or as sister entries. In broader sense, therefore, the Assamese cultural system incorporation it source cultural and however, it is also important to keep the broader system closer its roads.

Sattriya Dance

Khanjanika Chetia
1st Sem

Sattriya is a classical Indian dance from that originated in the eastern state of Assam. It is a dance-dream performance art with region in the Krishna centered Vashnivism monapteries of Assam, and attributed to the 15th century Bhakti movement scholar and saint name srimant sankardev. It is a classification traces its roots to ancient drama and music texts of India, particularly the Natya Shastra. The Natya Shastra is a foundational treatise on the performing arts, attributed to ancient scholar Bharat Muni.

The Modern from of Sattriya is attributed to the 15th century Sankardev, who systematized the dance using the ancient texts, and introduced drama and

expressive dancing (Nitta and Nritya) as form of a community religious arts for emotional devotion of Krishna.

Since 15th Century the Sattriya art grew as part of the Vaishnava Bhakti movement, in Hindu Monasteries called Sattra. The art was developed and practiced by monks in the forms dance-dramas about legends and mythologies of Krishna, particularly from texts such as the Bhagavata Putrana. One distinative part of Sattriya dance inside temples and monasteries in that the dance is not celebrated before any told, but is performed before a copy of the Bhagavata Purana placed in eastern corner called Manikut of the dance hall (Namghar). Once act play of Sattriya are called Ankiya Nat, which combine the aesthetic and the religious through a bonded, dance anoldrama. The themes played related to Krishna and Radha, sometimes other Vishnu ovatar such as Rama and Sita. These dance-drama were in the early days, written and directed by the Assamese poet Saint Sankardeva and by his principal deciple Madhavadeva. The were mostly composed during the 16th century. Once the domain of male monks, it is now performed by male as well as female dancers.

In the second half of the 20th century, Sattriya Nritya moved from the Sanetum of Assams Sattras/ monasteries to the metropolitan stage.

The Sangeet Natak Akademi recognized Sattriya Nritya as an official classical dance of India 2000. Sattriya are now performed on world's stages.

'MUSIC' The Art

Nimisha Kashyap
1st Sem.

Music is an art from the cultural activity whose medium is sound organised in time. The common elements of music are pitch, rhythm dynamic and sobic qualities of timbre and texture. Music is performed with a vast range of instrument and vocal techniques ranging from singing to rappings there are only instrumental piece only vocal pieces and pieces that combine singing and instruments.

In its most general form or cultural activity include the creation of works of music. The criticism of music the study of the history of music. The creation performance significances and even the definition of music vary according to culture and social context. There are many types of music, including popular music, tradition music, art music, music written for religious ceremonies and work song such as chanteys. Music ranges from strictly organized composition such as classical music such as jazz and avant garde styles of chance based contemporary music from the 20th and 21st centuries.

Music can be divided into generes and genereous can be further divided into subgenres, although the dividing lines and relationships between music generes are often subtle sometimes open to personal. Iterpration and occasionally controversial. Within the arts music may be classified as a performing art a fine art or as an auditory art. Music may be played or sung and heard live at a concert or orchestra performance herad live as part of a dramatic work or it may be recorded and listened to on a radio, MPS player CD player, Smartphone or as Film or TV show.

In many cultures music is an important part of peoples way of life, as it plays a key role in religious rituals rills of passage ceremonies, social activities and cultural activities ranging from amateur kora oke singing to playing in an amateur funk band or singing in a community.

Peoples may make music as a aobby like a teen playing cello in a youth orchestra or work as a professional musician or singer. The music industry includes the individuals who create new songs and musical pieces individuals who perform music individuals who organize concert tour and individuals who sell recordings and sheet music and scores to customers.

A basic characteristics of the ethnic music of Assam is its descending scale which distinguishes it from the Raga bassed or folk music from the rest of India. This style is shared by ethnic music of the hill people surrounding the state of Assam, and by the music of Thailand, Myanmar and China. The native music of Assam including Bihu songs, Bodo, Karbi, and Misings songs are structured and sung to the pentonic scale exactly similar to Chinese traditional music and indication of the ancient Chinese influence on Assamese Culture. Asasm is a state with vallys and hills and the home of many ethnic tribes. Just as the geography and varied people. Co exist the pulsating Bihu Songs co exist with laguoros music of other forms.

Music has been imperative in the Assamese subsistence. There in no precise attessation to substaniest the downing of Assam music.

Classical Assamese music is divided into Borgeet and Ojapali the were proceeded by folk songs and bollads such as Bihugeet, Bongeet, Nawriageet, Biyanam etc. which these songs were documentary in character and without symbolism, Dehbisaror Geet had a pronounced spiritual bias, thus presume to have been inspired by Vaisnavism. The Islamic counterpart of Dehbisaror Geet was Zikir or spiritual chants composed by Ajan Fakir undrescroing the faculty of life and manmade institution.

Flute :

A Musical Instrument

Veenita Ravi Das
3rd Sem

Music is very powerful and has the ability to convey positive messages to all sorts of emotion without telling and asking anything to anyone. Musical is a melody which triggers positive thoughts and good memories of past time, favourite places, persons, or events. Music is the art of expressing ideas and emotions in significant sound forms by using the elements of rhythm, melody and harmony through voices, instruments, or both.

One of the many musical instruments which produces a shooting tune is flute. The flute holds a unique place among musical instruments. Not only it is the oldest among instrumensts, but it is also the only musical instrument that is found in cultural all over the world. Among several flute that have been found in archeological excavations in different parts of the world, the oldest flute is said to date back at least 35,000 years in time.

Made from a vulture wing bone, the five hold flute was found in a pre historic cave in Ulm, Germany. Scientists who made the discovery claim that it is the oldest known musical instrumenst in the history of the human race. Various other parts of China, Sumeria, India and North America confiming that the flute is not only the oldest among instruments but also was the most popular among our ancient ancestor. Ancient Sumerians, Egyptians, Greeks, Indians, Chinese and Japanese all used early versions of today's flutes. Many different cultures have their own take on the flute, and many of them developed independently from one another.

A flute requires more air than any other instruments, including the tuba. A flute playing musican is called a flute player, a flutist, a flautist, a flauter, or a flutenist. William Bennett, Julius Baker, Sir James Galway, Jeanne Baxtresser are some of the greatest flautists of all time.

Musical Notes:

Six holes are sufficient to produce the serve vasic svaras: sa, ri, ga, ma, pa, dha, and ni. When all holes are closed, it produces the bass scale, the is the root note of the bansuri (pa). With one hole farthest from the closed end of the bansuri open, the instrument plays the *dha.* Similarly, *ni* is produced with two farthest holes open, sa with three farthest open, *ri* with four, *ga* with five, and *ma* is produced with all holes open.

Popular Flutes across various cultures

The popularity of the flute lies in its simplicity. Initially made from carved bone, and later from bamboo and wood, the humble flute served many purposes from communication between and within tribes, with cattle, and most importantly, to provide musical entertainment. In India, the Hindu God Krishna is considered master of the bamboo flute and is always portrayed with one. Handed down from ancient times the flute continues to hold its place as an instrument of repute and is featured in most orchestras. Bands, and musical compositions.

The Western Concern Flute: Developed From 19th Century German flute, the western concert flute is made from various materials including wood, nickel, brass, silver, gold and sometimes even platinum. The modern concert flute uses a flute range developed by Theonald Boehm, known as the Boehm system, the Western concert flute has a range of three octaves, starting from the middle C. This makes it one of the highest common orchestral instruments, with exception of the piccolo, which plays an octave higher.

The Chinese and Japanese Flute: There are many kinds of Chinese flutes or *dizi.* They come in different size, structures (with or without a resonance membrane), number of holes (from 6 to 11) and intonations (different keys). The most popular of Chinese flutes are the *banfd*, *quid*, and *dandi*, the most popular being the vertically played bamboo flute called the *xiao.* Chinese flutes are mostly made of bamboo, but they also come in wood, jade, bone and iron. Japenese flutes called *fue* are mainly of two types-the transverse and end-blown. They hold and important place in Japanese music and can be found in all traditional Japanese Compositions.

The Indian Flute: The Indian Flute is traditionally made of bamboo and was insependently developed from its western counterpart. Primarily found and used in folk music, the Indian Classical Flute was developed into a classical musical instrument by legendary flutist Pannalal Ghosh. He transformed the tiny folk instrument into a bamboo flute (32 inches long with seven finger holes) suitable for playing traditional Indian classical music. Compared to its folk counterpart, the Indian

Classical Flute has an extra hole, the seventh, to accommodate the entire range of traditional ragas. Pandit Raghunath Prasanna further developed various techniques that would aloe the flute to faithfully reproduce the subtleties and nuances of Indian Classical music. Some of the well-known Indian flutists are: Hari Prasad Chaurasia, Raghunath Seth, Pannalal Ghosh.

Apart from Indian Classical Flute, the *Bansuri*, with six finger holes and one embouchure hole, is popular in North Indian Hindustani Music. The word *Bansuri* originates in the Bans ( ) [Bamboo]+sur ( )[melody]. *Bansuri* is traditionally made from a single hollow shaft of bamboo with six of eight finger holes, but modern designs come in ivory, fiberglass and various metals. The six-hole instruments covers two and a half octaves of music. The *bansuri* is typically between 30 centimeters (12 inches) and 75 centimeters (30 inches) in length, and the thickness of a human thumb. One end is closed, and few centimeters form the closed end is it blow hole. Longer *bansuris* feature deeper tones and low pitches. The traditional design features no mechanical keys, and the musician created the notes he wants by trapping the various finger holes.

The *bansuri*-like flute is depicted in ancient Buddhist, Hindu and Jain temple paintings and reliefs, as well as is common in the iconography of the Hindu God Krishna; it is intimately linked to the love story Krishna and Radha. The *bansuri* is revered as lord Krishna's divine instrument and is often associated with Krishna's Raas Lila dance. These legends sometimes use alternate names for this wind instrument, such as *Murali*.

Bansuri is traditionally produced from a special type of bamboo, that naturally grows to lonf lengths between ist nodes. These are particularly found in the northeastern (near Assam, Arunachal Pradesh, Meghalaya, Manipur, Mizoram, Nagaland, Sikkim, Tripura) and Western Ghats (near Kerela) states of india whrere numerous bamboo species grow with intermodal lengths greater than 40 centimeters (16 inches). The harvested bamboo with a desired diameter is cut, dried and treated with natural oils and resins to strengthen it. Once ready, the artisans examines the smoothness, straightness, and measure the dried hollow tube. The mark the exact position for hole, then use hot metal rod skewers of different diameters to burn in the holes. The distance of a finger-hole from the mouth-hole, and the diameter of the finger-hole controls the note it plays. Adjustments to the diameters of various holes are made by the artisans to achieve purity of the musical notes produced.

Convervation of Wildlife

Ayusmita Gogoi
1st Sem

The word 'Conservation' means to keep something safe. Like forest, wildlife is also a national resource which not only helps in maintaining the ecological balance but is also beneficial from economic, recreational and asthetic point of view.

There was a time when human interfrenece was minimum the number of wild animals was quite high and there was no problem of their human population is increases. So, that human are interprenemy in the wildlife. As a result of this several species of animal have been pronounced axtinct and several other are verge of it. Deforestation is also one of the main reasons fie bass of wildlife. Again the another reason of decreasing wildlife is killing the wild animal for their meet, bones, fur, teeth, hair skin etc. are game on throughout the world. Therefore the need for wildlife conservation has now become necessity. Wildlife plays and important role in balancing the environment and provides stability to different natural process of nature. The goals of wildlife conservation is do insure that nature will be around for future generations. To enjoy and also recognize the importance of wildlife and welderness for other species alike. Wildlife conservation is also benefit in human existence i.e Economically, Medically, Scientifically, Aesthetic and recreational activities and ecologically.

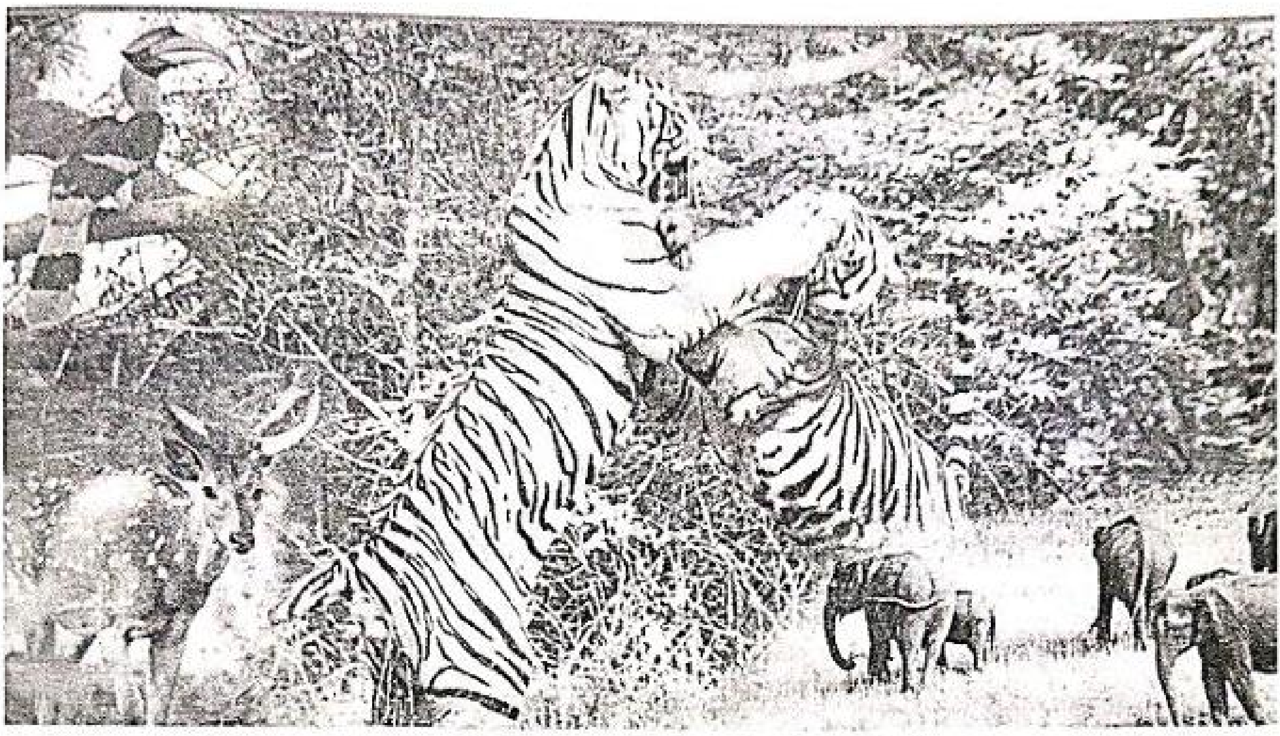

Since wildlife is very much essential for environment as well as human beings. So we should protect the wildlife for nature and senior also. And some steps should taken for the conservation of wildlife that we should must be followed are:

1. Protect habital by protecting forest.
2. Collect all the information about wildlife.
3. Especially their number and growth.
4. Develop game sanctuaries for specific wild animals for general wildlife.
5. Inform the National Park and Wildlife service if you encounter illegal activities concerning wildlife.
6. Do not pollute the river when you go leshing.
7. Do not hunt for sale or trade in Wildlife.

In India the government and NGO's are taking keen interest in protection of wildlife. The wildlife protection Act, 1972 has several provision for the conservation of wildlife. As many as 165 game sanctuaries and 21 National Park have been developed to protect the natural habital and wild animals. A part from this, a wildlife conservation week his also celebrated from 1st to 7th October every year. But still there is a long way to go in this direction.

■■■

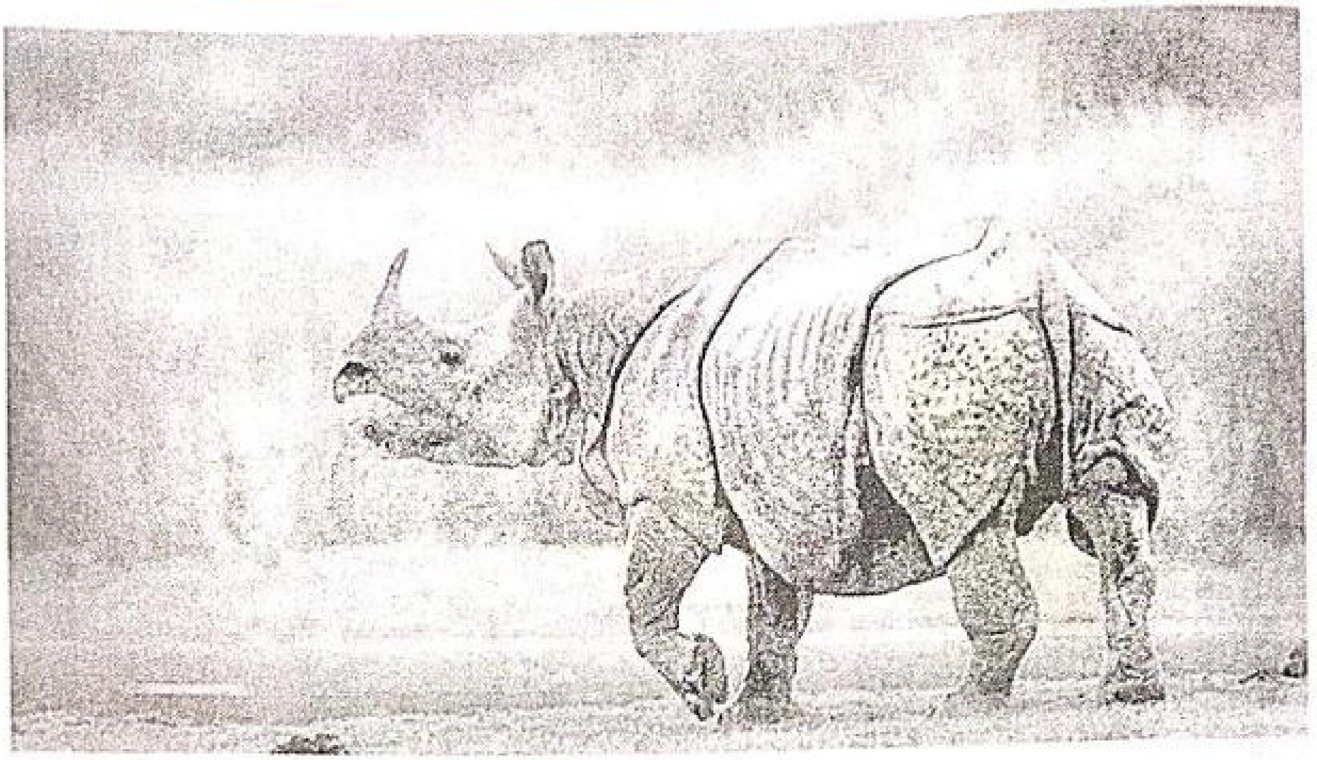

The One Horned

RHINOCEROS

Unique and Endangered

Bikash Agarwala, 1st Sem

An animal quite unique to our homeland Assam, the one horned rhinoceros is quit a majestic creature, indeed! They reside among the valleys of the Brahmaputra river and adjoining areas of northern Indian. Also known as the Asian one horned rhinoceros, it belongs to the family- 'Rhinocerotude' and it is scientifically known as 'Rhinocevos Unicornis'.

Once upon a time, this rhinos walked the entire the Indo-Gangatic plains and parts of Indo-China (Myanman, Southern China). However to days, due to the high rate of hunting, habitat destruction and climatic change, less than 3000 rhinos remain, out of which, more than 2000 are found in Assam alone. Therefore it is now listed under 'Vulnerable species'.

The Rhinoceros, is a statetly creature and likes to live in alluvial plains and river basins, where the whether is neither hot nor too cold. The rhinoceros is a heavily built creature being as big as llst and weighing as as 2 to 4 tones.

The characteristic feature of this rhino, i.e its ivory horn, is present in both males and females. The Rhino has thick silver brown skin and its upper legs have worth like bumps. The rhino is a solitary creature and most adult malescan be seen away from the rest of the hard. However the mothers and calls stay together for 4 years that the young ones learn the ways and life of rhino.

Unlike us humans and more others animals the rhino has a strange routine. They spend the entire middle of the day wallowing in takes, rivers and ponds. Do you know why? Well that's because the rhinoceros cannot tolerate the hate of sum and therefore it cools itself in ponds and rivers. So, they are quite active in during early morning and night time.

The rhinos are excellent swimmerse and have a few natural enemies except the tiger which sometimes kill ungowded calves.

Did you now? Describe the 3 tone boddy, the rhino can rim upto speeds of 55 km/hrs (34mph)!

The rhinoceros has a diet of mostly grasses and sometimes it fields upon leaves, branches of shrubs and trees and even fruits to aqualite plants. During the nineteenth century, the Rhinoceros was found aboundantly in northern India. Today, their habited has shrunk to small pockets along the Ganga-Brahmaputra plain.

Did you know? The Kaziranga National Park alone is home to 2,048 rhinos (2007). The main cause for the great decline in their numbers is the excessive hunting by rhinos. Particularly for its every horn. The horn is very valuable indeed, its ivory is no to posses many medicinal capabilities thus, hunters or always on the lookout to kill this magnificent creature & take its horn.

This MUST be stopped! The Rhino is state animal, the heart and pride of Assam. We cannot afford to lose it!

Swachh Bharat Abhiyan

Bipanchee Goswami
3rd Sem

Introduction:

Swachh Bharat Abhiyan is started by the Government of India (GoI) to make our country clean. Bapuji had a dream to make India clean and so he said 'Sanitation is more important than independence'. He was more concerned with the poor and the dirty condition of the country and the people as well. But bapuji could not become successful although he tried a lot to make the people aware about cleanliness and sanitation. Even after 69 years of independence a major sunk of our populace are not having access to sanitation so in the situation how can we aspect a clean India. On 2nd October, 2014 at Rajghat, New Delhi our Honourable, Prime Minister Narendra Modi has made an appeal to the nation seriously work for fullfiling the vision of the father of the nation bapu by his 150th birth anniversary, the govt. has urged upon the people has sacrifice atleast hundred hours per year for cleanliness of their surrounding and other place of importance so that we can handover a clean India to Bapu on 2nd October, 2019 and can say yes we have succeeded to fulfill your dream and our reality. The Govt. has made three important phases policy for its implementation i.e. planning Phase, Implementation Phase and Sustainablity Phase.

About Swachh Bharat Abhiyan

Swachh Bharat Abhiyan is a national campaign, covering 4,041 statutory cities and towns. This campaign is covering to clean roads, streets and infrastructure of the India. It is a mass movement to create a clean india under the ministry of Urban Development and the Ministry of Drinking Water and Sanitation. Prime Minister of India, Narendra Modi, was started cleanliness drive on 25th September, 2014 before launching of the cleanliness mission for the country. This mission has targeted to solved the sanitation problem and better waste managemt in India by creationg sanitation facilities to all. The budget 2016-17 has earnmarked Rs. 9000 Crore for rural areas, while Rs. 2,300 crore for the urban areas to make cleanliness successful one. Swachh Bharat success in enhancement of serveice taxe by 0.5% o all the service in India. It was started by the finance minister to collect some fund from each and every Indian citizen for the Swachh Bharat Abhiyan in order to make it a successful campaign. Swachh Bharat Kosh has been set up to facilitate channelization of philanthropic contributions and Corporate Social Responsibility (CSR) founds towards this cause.

Needs and Importance of Swachh Bharat Abhiyan

Swachh Bharat Mission is very necessary to run continousely in india to get rid of the dirtiness looked everywhere. It is very essential for the people of india to really get the feelings of physical, mental, social and intellectual well being. Here lies the problem of poverty, lack of education, no access to other modern amenities etc to the common people make of un-cleanliness all over the country. India is still a developing country because of the poverty, lack of education, lack cleanliness and other social issues. We need to climate all the bad reasons from the society causing obstruction in the growth and development of our country. In many cases poverty striven people cannot think for sanitation and cleanliness and a situation of health hygiene. It is to make living status advance in india in real means which can be started by the bringing cleanliness to all. The under mentioned lines justify the need and importance of

Swachh Bharat Abhiyan to make India clean.

- It is very essential to eliminate the open defecation under compulsion or tradition/ custom/ practice in India as well as making available toilets facility to everyone.
- It is to convert the insanitary toilets into flushing toilets.
- In order to eradicate the manual scavenging system.
- To implement proper waste management system through the scientific processes, hygienic disposal, reuse and recycling of the municipal solid wastes.
- The being behavioral changes among India people regarding maintenance of personal hygienic and practice of healthy sanitation methods.

- For creating global awareness among common public living in rural areas and link it to the public health.
- To support working bodies in designing, excuting and operating and waste disposal system locally.
- Encouraging private-sector participation to develop sanitary facilities all over the country.
- The make India a clean and green.
- The improve the quality of life of rural population and those who are poor living in urban areas.
- To improve quality of life of people living in the rural areas.
- It is very important for insuring sustainable sanitation practice by motivating community and Ranchayati Raj Institutions through the awrness programmes like education.
- The SBA can play a great role in reducing death rate, health expenses and lethal disease rate.
- To improve health condition of all Indians.
- Cleanliness drives makes India a clean India so more tourist will expand the scope tourism.
- We can get rid of many disease during post Swachh Abhiyan.
- The mission can attract global prayer to invest in india.
- This cleanliness gives better not only to the present generation but also ensure better life to our upcoming generations.
- The build better eco-friendly environment by following some tips form the concerned department.
- This can reduce cost of maintenance of public assets like toilets, waste collection etc.
- We can feel ourselves proud for the nation and the seeing other changes and improvements in the style of living.
- To promote ecologically safe and sustainable sanitation and the rural areas.
- It is to bring the dream of Bapu to really come true.
- Proper hygiene and cleanliness has the capability to changes the global perception about India and may attract more tourists every year which in turn may increase economy of india to a great extent.

Swachh Bharat Mission in Urban Areas

Swachh Bharat Mission of urban areas aims to cover almost 1.04 crore households. Under this programme public toilets, 2.5 lakhs of community toilets together with the solid wastes management in every town has been initiated. Community toilets have been planned to be built in the residential areas where availability of individual household toilets is diffcults and providing public toilets at some designated location like bus stations, tourist place, railway stations, markets etc. Cleanliness programme in the urban areas covering around 4401 towns have been planned to be completed by 2019. The cost of programme those are being set like Rs. 7,366 crore on solid waste management, Rs. 1,821 crore on public awareness Rs. 655 crore on community toilets, Rs. 4165 crore on individuals household toilets, etc. implementation of all this programmes will remove open defecation, converting unsanitary toilets into flush toilets, eradicating manual scavenging, bring behavioral changes among public and solid waste management.

Gramin Swachh Bharat Mission

Gramin Swachh Baharat Mission is a mission implementing cleanliness programmes in the rural areas. This campaign is aimed to make rural areas free of open defecation till 2019 for which the cost has been estimated is one lakh thirty four thousands crore rupees for constructing approximately 11 crore 11 lakh toilets in the country. This mission involveds the participation of gram panchayat, panchayat samiti and zilla parishad. Following are objectives Swachh Bharat Mission (Gramin):

- Motivate people to maintain sanitation in rural areas to complete the vision of Swachh Bharat by 2019.
- To motivate local working bodies (such as communities, panchayati Raj Institutions, etc.) to make available to required sustainable sanitation facilities.
- Develop advance environmental sanitation system manageable by the community especially to focus on solid and liquid waste management in the rural areas.

Conclusion

Swachh Bharat Abhiyan is a nice welcome step to make India clean and green India by 2019. In the line of the most famous proverb that 'Cleanliness is Next to Godlines', it can be said that clean india campaign (Swachh Bharat Abhiyan) will really bring godliness all over the country in few years if it is followed by the people of India in effective manner.

Slogan: Ek Kadam Swachhata Ki Ore.

GENERATION GAP

Are we happier than our ancestors

Niku Baruah
1st Sem

Are we happier than our ancestors? It is a million dollars question. There are always two sides of a coin. The answer depends on how we look at things. In many ways, we are happier than our ancestors. Say for examples, the life span of man. Hundreds of year ago the life span was horribly low. Wars, famines, floods and disease took a heavy roll of human life. Life expantancy was even less than forty years, today it is around sixty years.

The education was the privilege of only higher castes and the rulling classes. Today education is free upto the secondary level the invention of electricity, machines and new electronic goodgets have revelutionised the art of living. We have more leisure and enjoy mor material comforts. Tvs, captures, cars, trains aeriplanes etc. have made this would a golabal village.

But are we really happier than our ancestors? No, certaintly not the worls is too much with us use have leisure and material comforts but along with that we have created many wants. We have warries which destroy the peace of mind. Our ancestors did not enjoy material comforts like us, but they lived a simple but placeful like. They had a few wants and they seemed to be happier than us. We have become robots, insertive and even feelingless to other follow beings, animal and to the environment. We are cursed and doomed to lead a life of tension and owninety in the midst of plenty.

But modern science has tried to make our life comfortable. If we have enough money devoting the worries of life as for as possible. We can be happy by using those things.

SIMPLICITY
Is The Best of All Kinds

Piyali Baidya
1st Sem

Being simple is the most important thing that I would prefer the best to like our like in a swift and sweet manner a simple word which means a lot. In todays modern era, style is the most popular fashion among the youths. Style has no boundaries. Nobody can prevent you from style but this should not cross the boundary that would lead to social and cultural devastation. Style are of various types. But if you make your style in a simple way, then it would be better. Its better because style should scuit our personality young guys who are just studying and not yet working are more passionate towards style. As said that style should suit our personality, so we should first build up our personality on that basis and can do style on which ever way we want, but we should remember that it should not damage our personality.

In my opinion being simple is best every to make anyone fall in love with you. In students life it is better to be simple and steady. Being simple would not reflect our mind towards unstable thoughts and can even lead to our success mark. It you see the great personalitys like Dr. A.P.J Abdul Kalam, Mahatma Gandhi, Swami Vivekananda are traveller of simplicity is there passion.

Living a luxurious life with no wisdom is just waste and with wisdom also doesn't give as much respect as an individuals who has both money and knowledge but is living a simple life. Such person because an eminent personality and idol for number of followera.

Fashion is nothing but a minutes thing, it only guide of ceasure for a moment. But simple is the memory of glory which last longer up to their whole life even after their death. So like is simple be and ideal personality. Live your life with moral thoughts and deep wisdom and achieved your destination because money cannot buy all the goods and services that we need to the live alive. Being in a highest past of an M.N.C's or being an engineer or a doctor is not enough. Having an ideal personality make a man complete human being believe in your knowledge and try to grab it as much as your can. Circumstances will always prove propitious.

■■■

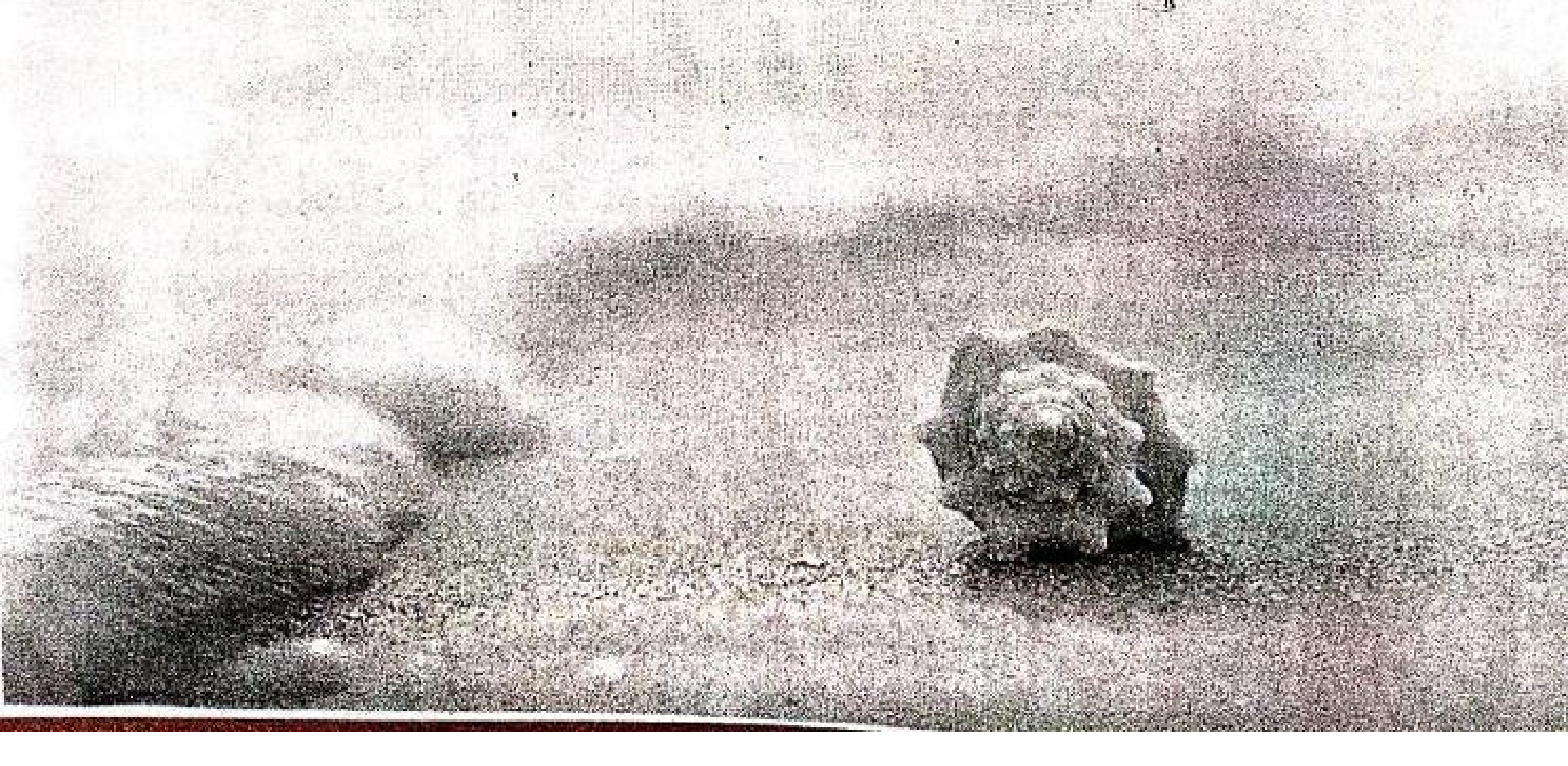

Social Media Good or Bad?

Junti Baishya
5th Sem

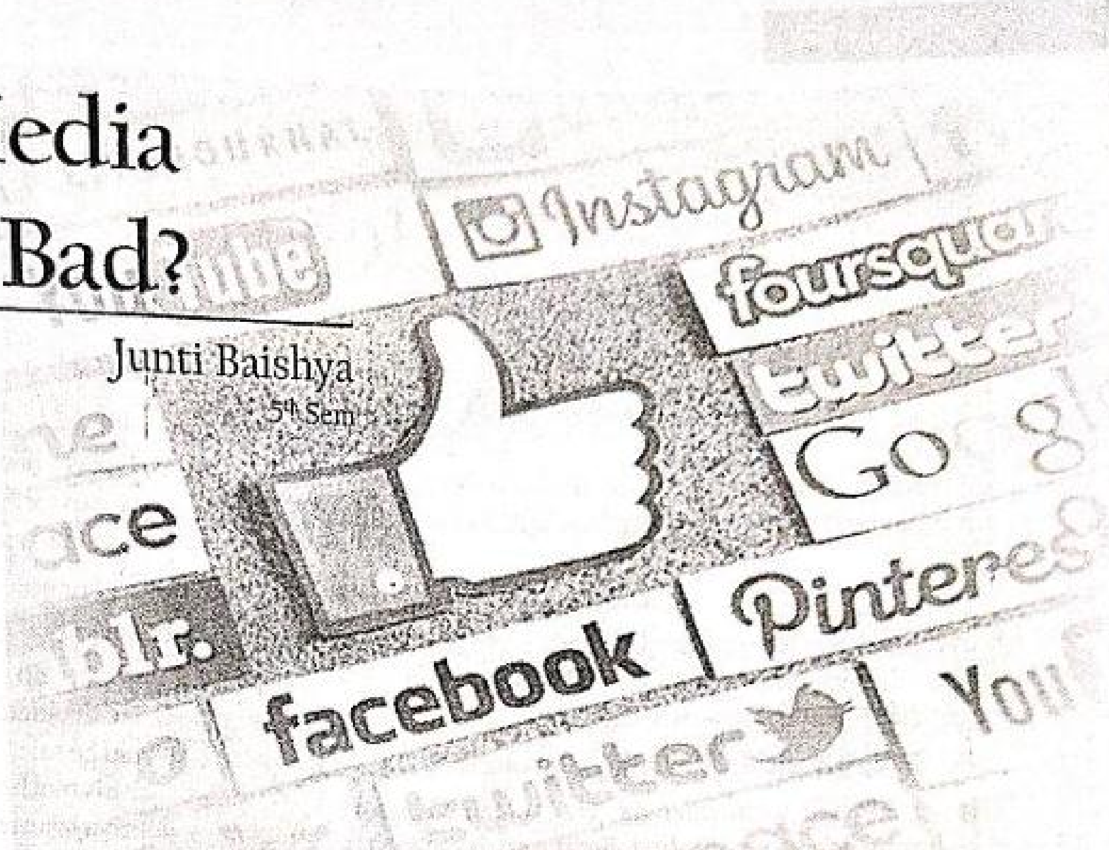

There are many countless media in the world that makes if possible to form broad connections between people. People can interact online through social media. Chat or share information with each other and the service they receive by using it are very impressive. As the social media. Are taking over present generation the qustiom social media.: good or bad? Is the most frequently asked and mostly debared topic in today's world. In my view, there is always two sides of everything: it depends on how we perceive it. It is also the same for he social media., most people admire it as a revolutionary and life changing invention which on the other hand, some regard it as worthless and futile ever invented.

Those people who are reading my article may be able is understand the possible and negative effect of social networking. Social networking can be a great tool to help us connect with family or friends with whom somehow we have lost our touch.

Many people may have accounts of jack dorsey's twitter or mark zuckerberg's facebook or Jan Koum's What's App. I am ninetynine points nine percent sure, that most of our generation has such accounts. Facebook, Twitter or all others Apps which can beneficial to many of us.

By using those applications, we are able to interact and build up a better relationship other for example: I would like to say that by interaction with different people from every nook and corner of the world, we can know their way of thinking their mentality etc. With social networks, we are able to communicate our thoughts and perceptions over different topics with a larges number of audiences. Simply there are number of options in those social networks.

On the otherhand, the admiring personalities breathtaking apps have many harmful efforts. I don't know about other but from may experience. I would sat that it made me addictine toward it. As well as I become more isolated. Throughout the day my hands crave to long in, as it is like one of the importants theng in my daily routine. Not only me but when I talked with my feiends, they also had the same addiction as I had. From there I feel it can make many of our generation addiction and a like out of control. It also makes us isolated. I don't mean to say that everybody, but atleast seventy out of hundred are appallingly affected by it. Many scientific studies have shown that the extreme and intensive use of social media has reduce human interaction.

Although social media ha s lots of benefits that are attractive and helpful to us somehow it also have negative impacts Acording to my opinion, social media. Stands somewhere in between to us neither too good nor too bad, to make a good utilizations and to have a lonely online friends circle carefully. It's really important to use social media carefully. It's only our decision how are view it and how we use it and which wat to take it.

Holiday

Pallabi Saikia
1st Sem

Kevin was eagerly waiting for his holidays. This mother kept on hunting there would be a big surprise for him.

Kevin took out his scrapbook. The exams were just over and summer vacation just started. No he was free like a bird free to draw, point, play cricket and watch television. Anything he watched to do.

Suddenly the doorbell rang startling hum.

It was his pain a cousin, max, 'Hi !' screamed max as he jumped on to kevin's bed. Breaking his crayons in the process, 'I have come to stay here for the holidays.' Kevin never expected his mother surprise to be this bed. If this were the starting of his vacation then the next weeks wood be his worst experience.

The next few days were horrible for Kevin. After breakfast Kevin decided to do a painting, luckily 'max was not around. Kevin spread out all his art supplies and started painting beatiful scenery. When he was doing the finishing touches max entered the room with a pepsi bottle. He slipped on solve water.

The next day even worse for him everything was peaceful till the evening. It all started when max put the dirty clothes in the washing machine. After solve time Kevin heard some weard sounds from the washing machine. He went investigate and later fund that max had put this best pair of shoes in to the machine along with the clothes.

One they Kevin was going through the newspaper. When some interesting news caught high attention. He read it aloud. 'The world famous philatetist. Dick brown's stamps have been stolen last week in his town. Several other stamp robberies also have taken place and police suspect that all robberies are linked.'

This piece of news concluded warning all stamps collectors to keep their stamps safe.

Kevin had a nice stamp collection and it was with his friend Allah. He decided to get his stamp album back as he felt I would be safer with himself. But Kevin could not go because his mothers friend was coming over for tea and his mother wanted him to be present at during her friends viset.

Kevin decided to send max to get his album. Kevin gave max the address of Allan's and max set of. Max soon come with the album and when Kevin checked it he found that it was not his album. So it contained valuable stamps. Actually max had gone to another house by mistake and he had knocked on the door but there was he response. He found the door unlocked and so he went in and found and album. Which resewbled kevins and he had brought it. Kevin doubted that it might be the stolen album probably belonging to Dick Brown.

Kevin contacted the police and told that he had found a valuable album.

A week had passed since that encident and Kevin and max get reward for finding Dick Browns album. 'I will never be angry at max' Kevin thought.

'Kevin, I was jumping on the safe and accidently I broke your spectacles'. 'No one is perfect', he added before running from kevins clutches.

■■■

পদ্যাংশ

হৃদয়; এক প্ৰবাহমান নৈৰ নাম

ৰাজশ্ৰী চক্ৰৱৰ্তী
পঞ্চম ষান্মাসিক

হৃদয় এক নদীৰ নাম, আৱেগেৰে টৌখোলা
এই নদীৰ কোবাল সোঁতত বিশ্বাসৰ নাওখন
উজাই গৈ থাকে সন্তৰ্পনে।
সেই নাঁৱৰ বঠাৰ
হেঁচাত উফৰি পানীৰ টোপালে তিয়াই
থৈ যায় পাৰৰ সুকোমল সেউজ ঘাঁহনি।
কলিজাৰ ৰঙেৰে জীপাল হৈ দুজোপামান
কৃষ্ণচূড়া ঠন ধৰি উঠিছে হৃদয় নদীৰ
দুয়োপাৰে, বতাহত সৰি পৰা কৃষ্ণচূড়াৰ
পাপৰিয়ে নদীখনকো কলিজাৰ ৰঙেৰে
উপচাই দিছে।
হঠাৎ সিদিনা কোনোবা আহিল
নদীখনলৈ, পানীত খলকনি তুলি জোৰোৱা
মৰিলো আৰু এৰি থৈ গ'ল কেঁচা সুগন্ধি
হয় প্ৰেম আহিছিল, ইমান দিনে হয়তো
তাৰেই প্ৰতিক্ষাত আছিল এই শান্ত সৌম্য
নিৰবধি, হঠাৎ চঞ্চল আনমনা হৈ উঠিল
নদীখন, পানী ভৰা নদীৰ দুয়োপাৰৰ
শুকান দুবৰী তিয়াই নামি আহিল মৰমৰ বৃষ্টি
এই নেবানেপেৰা বৃষ্টিত তিতিবুৰি
জুলুৰি জুপুৰি হ'ল হৃদয় নামৰ নৈখন
আৱেগ, অনুভূতি, অনুৰাগ আৰু মনৰমেৰে
উপচি পৰিল নদীখন।
কিন্তু ক'ত জানো কি হ'ল? এদিন
যেনেকৈ আহিছিল তেনেকৈয়ে গুচি গ'ল প্ৰেম
নদীখনত মৰমৰ ফাকু ছটিয়াই দুবৰিৰ
বুকু বিদীৰ্ণ কৰি, বিশ্বাসৰ নৌকাখন
ক'ৰবাত ঠেকা খাই উফৰি পৰিল, দিবা
নিশা যেন কাৰোবাৰ বাবে বৈ বৈ
অস্থিৰ হৈ পৰিল নৈখন, কৃষ্ণচূড়াৰ ৰঙা
পাপৰিবোৰ সৰি সৰি শেষ হৈ গ'ল
আৰু গলি গলি তেজ হৈ বৈ গ'ল,
মিলি গ'ল নদীখনত, চঞ্চল, উন্মনা নদীখন
হঠাৎ স্তব্ধ হৈ গ'ল, নাই অত পূৰ্বৰ
কোনো উচ্ছলতা প্ৰাণ চঞ্চলতা, বৈ গ'ল
অকল নীৰৱতা, স্থিতপ্ৰজ্ঞ হৈ....

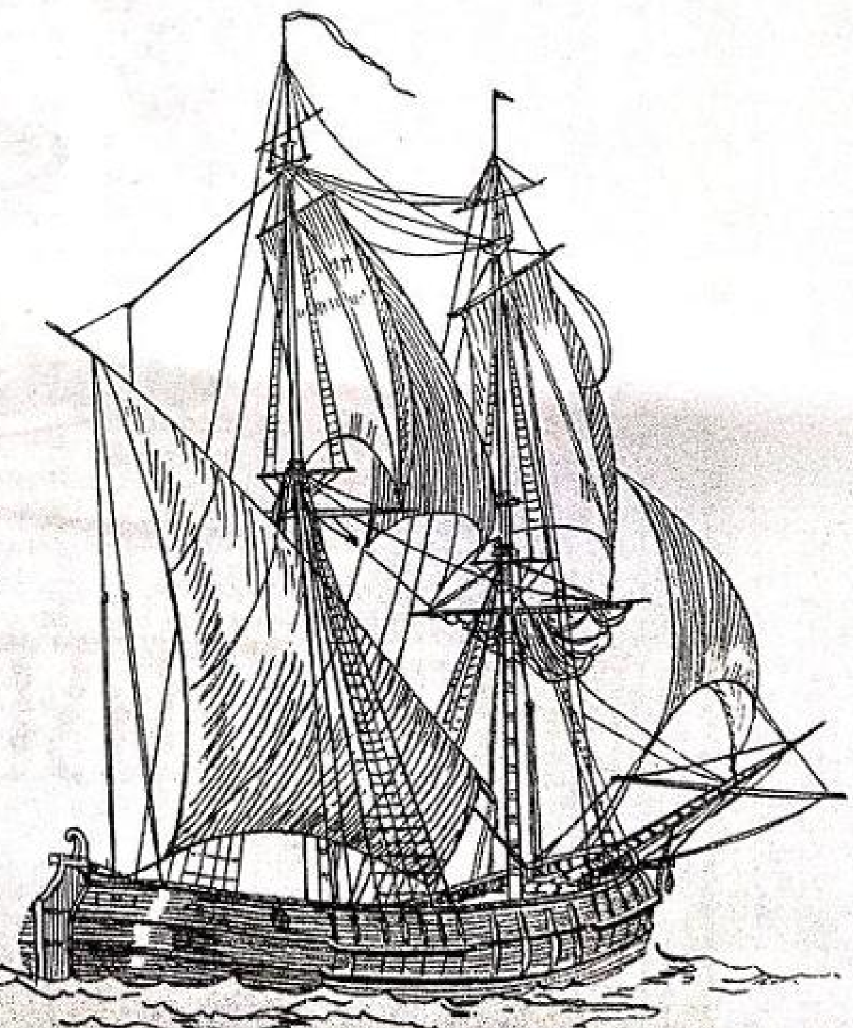

মোৰ শৰৎ

মৈত্ৰেয়ী বৰুৱা ভৌমিক

শৰৎ তোমাক আলিংগন কৰো
শেৱালীৰ স্নিগ্ধ সুবাসেৰে,
আলিংগন কৰো দশভূজাৰ মংগল ঘটেৰে
তুমিও মোক কৰিবানে
তোমাৰ নিয়ৰ শীতল শেতেলী বুকুত
প্ৰাণোচ্ছল আলিংগন?

মই ভালপাওঁ শৰতৰ শুভ্ৰ কহুঁৱা
মই ভাল পাওঁ গোলাপৰ পাপৰি
নিয়ৰৰ টোপাল,
নিয়ৰ শীতল দুবৰীৰ দলিচাত
কোমল পৰশেৰে সিক্ত হ'বলৈ
কিন্তু!
আজিও মই ৰিক্ত কিয়
শৰতৰ উন্মুক্ত উল্লাসত?
বিচাৰিছো যেন
কোনো এক অচিন জোনাক!

য'ত নাথাকে অকালাবোধন
নাথাকিব প্ৰতাৰণা
ভালপোৱাবোৰ শুভ্ৰ জোনাকৰ দৰে,
বন্ধুবোৰ হ'ব নিয়ৰৰ সঁচা।
বিলিন হৈ যাম শ্যামল ৰঙেৰে
নিয়ৰ আৰু দুবৰিৰ দৰে
আমাৰ মৰমবোৰ উপচি পৰিব
বাগৰিব গোলাপৰ পাপৰি উপচাই।

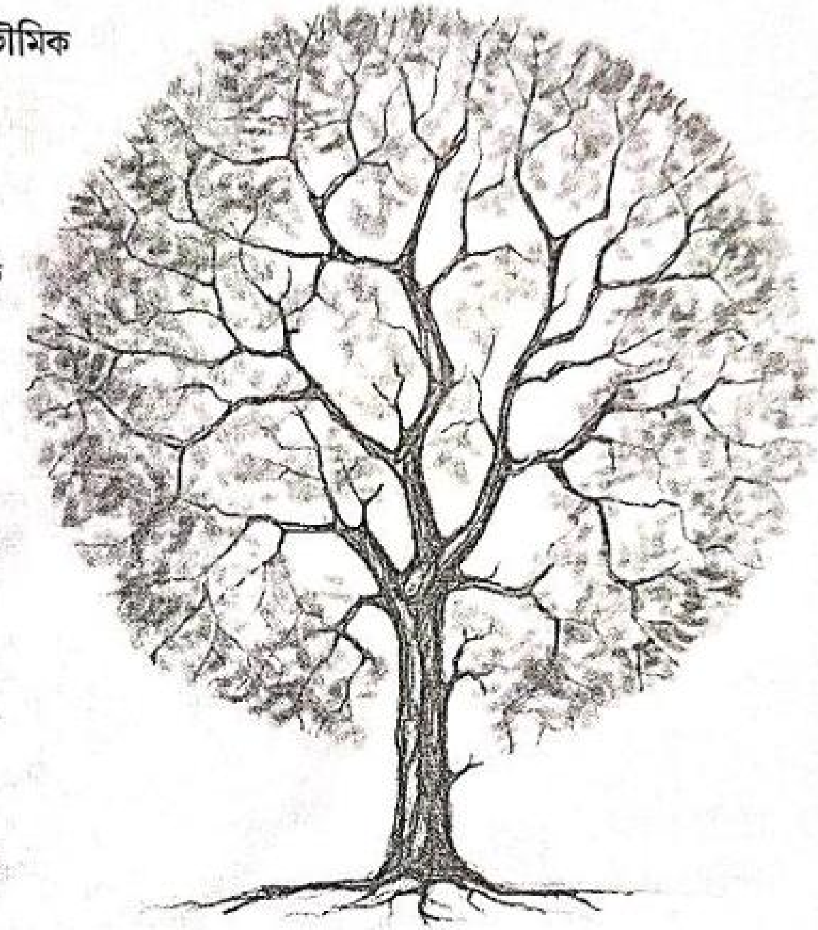

প্ৰাৰ্থনা

ৰিতু চাহা
প্ৰথম ষাণ্মাসিক

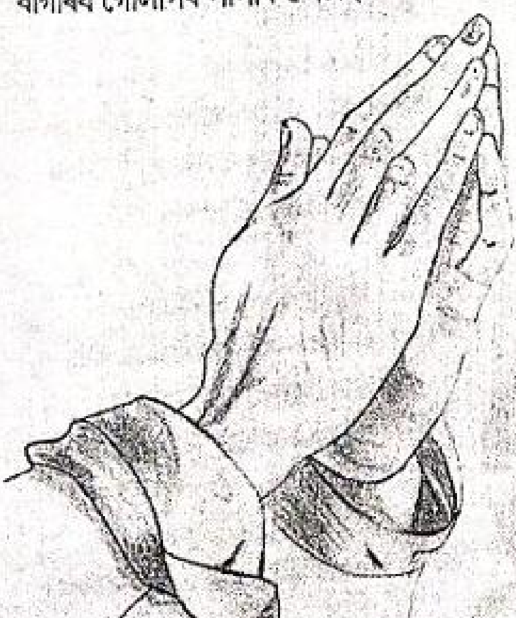

ভগৱান ভগৱান কৰো তোমাক প্ৰণাম
তুমিয়েই কৰিছা সংসাৰ স্ৰজন,
তুমিয়েই কৰিছা সংসাৰ পালন
শস্য দিছা খাবলৈ, পানী দিছা পিবলৈ,
ভগৱান ভগৱান কৰো তোমাক প্ৰণাম।

তোমাৰ কৃপাতে, অন্ধই দৃষ্টি শক্তি পায়,
মুকজনে বাকশক্তি...
তোমাক প্ৰণাম, কৃপাভিক্ষা কৰো,
সকলোকে সৎ আৰু সু-বুদ্ধি দিয়ে,
ভগৱান ভগৱান কৰো তোমাক প্ৰণাম।

হাতৰ তলুৱাৰ আইন

পৰিস্মীতা গগৈ
প্ৰথম ষান্মাসিক

অৰণ্য নিবাসী বনবীয়া জীৱবোৰৰ
বাঢ়িবলৈ দিয়া বিচৰণ পৰিধি
সিহঁতৰ সুখত অথবা নখৰ আচোঁৰত
পোত গ'লেও দুখত লেটলোৱা জীৱন।

নৰখাদক ৰূপেৰে অৱতাৰ হৈ
ভক্ষণ কৰিলেও কুটুমৰ মঙস
নাসাচিকা কপটৰ টুকুৰা
হাতে কটা নঙহেৰে পূৰাবা
সময় সুখৰ উদৰ।
অন্যথা,
নিয়মে নুৰিয়াব ঠেকচিগা জীৱন।

কেৱল অমানুহক কদাপিও নিদিবা
সুকোমল সুখৰ পৰশ
কুঁহিয়াৰ শালৰ মাজেৰে পাৰ কৰা
সিহঁতৰ জীৱনৰ ৰং
বঠাহীন নীতিৰ ভৰত উটুৱাই দিয়া
সাহসৰ পলস।

সিহঁতে কথাবোৰ জুখিব জানে
দৃষ্টিৰে সেকিব পাৰে সৃষ্টি
গণনা কৰে যান্ত্ৰিক গতিৰ পৰিধি
ওজন কৰে তলোৱাৰ তলত পুথি থোৱা
অনাগত দিনৰ সম্পদ..।

মানুহলৈ চকু চটিউৱা
এই অমানুহক নকৰিবা মানৱীয় দয়া
মুখবোৰ, হাতবোৰ, চকুবোৰ
অগণন বৰফৰ মাজত ডুবাই থোৱা
নিঃশেষ কৰি দিয়া জীৱনৰ স্পন্দন
ভাল কৰি উতলাই দিয়া
সিহঁতে হৃদয়ত উতলোৱা তপত বিবেক।

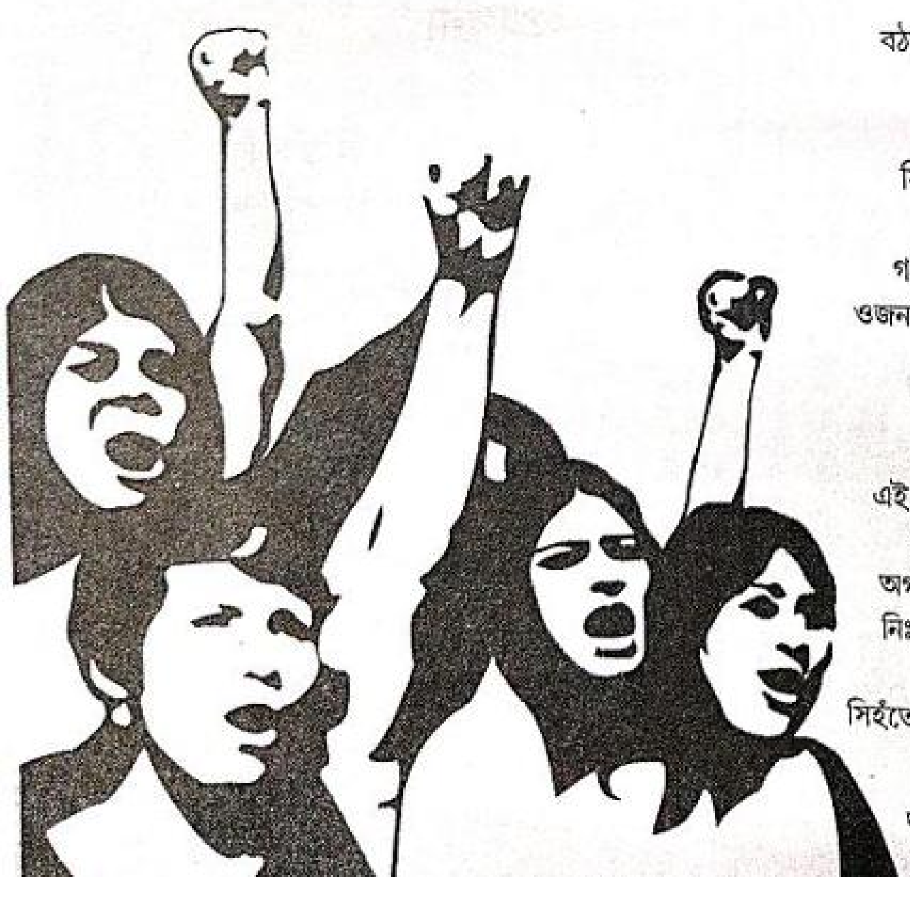

সপোন

সুৰজ ঠাকুৰীয়া
প্ৰথম যান্মাসিক

ভীষণ ক্লান্ত আজি মই
তথাপিও বৈ আছো
তোমাৰ আশাৰ সজাত বন্দী হৈ।।
ভগ্ন হৃদয়ৰ টুকুৰা
বুকুত বান্ধি
বৈ আছো মই
তুমি দি যোৱা স্মৃতিৰ বালিত
বিশ্রাম লৈছো আজি
নিদ্রাহীন বিশ্রাম।
প্ৰৱঞ্চনাৰ ব্যথা
সপোন ৰচিছোঁ মই
অন্তহীন সপোন
কিছু অদ্ভুত সপোন
হয়তো অসম্ভৱ সপোন
তথাপিও ৰচি গৈছো মই
এক আশাৰ সপোন...

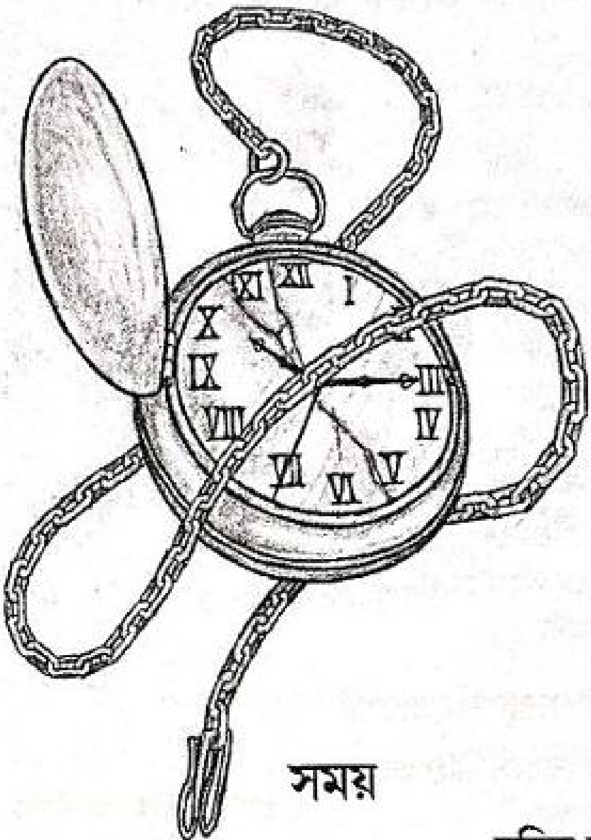

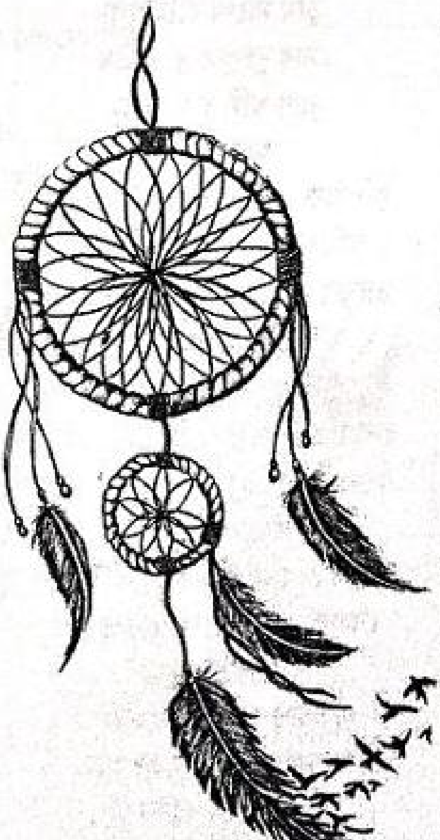

সময়

ৰহিত তাঁতী
প্ৰথম যান্মাসিক

তুমি আঁতৰি যোৱা আজি বহুদিন হ'ল
বহু ৰাতি গ'ল...
পুৰনি স্মৃতিবোৰে চকুযুৰিক
ইমানযে আমনি কৰে।
শিতানৰ গৰুটোৱেও সোধে
তুমি নোহোৱাৰ কথা...
কয়, 'অতীতৰ ভুলৰ চকুপানীয়ে
তোমাক আজিৰ পৃথিৱীখন নেদেখা
কৰি তুলিছে।"
মই ভাঙি পৰিছো মিছা সহানুভুতিৰে...
মই তোমাক ভাল পাওঁ।
আৰ্তনাদৰ কৃত্রিম ভীৰৰ মাজত
তুমি মোৰ শেৱালী সুবাস
কিন্তু কোন মই তোমাৰ?
আঙুলিৰ ফাঁকেৰে অহা
পোহৰৰ জাক
নে?
পঢ়ি ফালি দিয়া
এখন ঠিকনাবিহীন চিঠি?

আজি তইক নেদেখিলোঁ

মানস বৰুৱা
তৃতীয় যাণ্মাসিক

সেই কলেজতে তাইও পঢ়ে
য'ত মই পঢ়িছিলো।

ৰাজপথৰ ফুটপাথেদি
বতাহে ধুৱাই নিয়া
তাইৰ দুপাট্টাখনি,
কেইগৰাকীমান বান্ধৱীৰ সৈতে
পদুমীয়া খোজেৰে
মোৰ আগে আগে যোৱা
ছোৱালীজনী...
তাই।

কলেজৰ শেষকো হাঁহিবোৰ
অনুসৰণ কৰা,
যাৰ বাবেই ক্লাছবোৰ
পাৰ হৈ যোৱা,
সেয়া, সেয়া তাই।
তাইক আজি নেদেখিলো,
নেদেখিলো মোৰ আগেৰে যোৱা।
তাইৰ বান্ধৱীৰ মুখত শুনিলো
তাই আনৰ ঘৰলৈ গুচি যোৱাৰ কথা।

তুমি আহিছিলা

কৃষ্ণ ছেত্ৰী
তৃতীয় যাণ্মাসিক

তুমি আহিছিলা ?
অ হয়, তুমিয়েই আহিছিলা
শাৰদী পুৱাৰ কুঁৱলীৰ নিলয় ভাঙি
মোৰ ৰিক্ত হৃদয় কুঠৰীত
বিনা দ্বিধাই দুভৰি ৰাখিছিলা
সঁচাই তুমিয়েই আহিছিলা।
এদিন দুদিন কৰি
বহু সময়ৰ পাৰ হৈ গৈছিল
তুমি মাথো হাঁহিছিলা
মোৰ দুচকুত দুচকু থৈ
প্ৰাণ খুলি হাঁহিছিলা,
আৰু ময়ো।
বুজিছিলো আৰু আৰম্ভ কৰিছিলো
বুজিবলৈ, তুমি মোক বিচাৰা;
তাতেই কৰি পেলাইছিলা ভুলতো।
ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে
হাঁহিবোৰ বিদায় মাগিছিল
হৃদয়ে বেদনাবোৰকেই ঠাই দিছিল।
সদায় তুমিয়েই মোৰ হৃদয় কুঠৰীত
তুমি বিচাৰা বা নিবিচাৰা
হৃদয়ৰ কোনোবা অচিন কোণৰ পৰা
তোমাকেই বিচাৰো আকুলতাৰে
আশাৰ দলিচা
এতিয়াও সজিব হৈয়ে আছে
জানোচা তুমি আকৌ আহা
সেই যে এদিন
তুমি আহিছিলা।

দুঃস্বপ্ন

অভিজিত বাইলুং
তৃতীয় ষান্মাসিক

নদীৰ পাৰৰ কঁহৰাৰ
শুভ্ৰতাৰে সৰকি অহা
ৰাঙলী সুৰুযৰ
শেষ পোহৰকনো
নাইকীয়া হ'ল
সন্মুখৰ পৃথিৱীখন
অন্ধকাৰে আৱৰি ধৰিলে।
ক্ষন্তেকতে জ্বলি উঠা
জুইকুৰাতে দেখা পাইছিলো
তাইৰ আৱিৰ্ভাৱ।
শুভ্ৰ সাজ, একোচা মেলা চুলি
উত্তপ্ত দুচকু তাইৰ,
পিছ মুহূৰ্তত তাই মোৰ সন্মুখত
আৰু চৌদিশে অন্ধকাৰ
আৰু মাথো শূণ্যতা।

পুৱাৰ ৰ'দকণ লোৱাৰ পৰত
চোতালত
মায়ে কৈছিল
'নাযাবি আৰু সন্ধিয়া
নদীৰ দেওলগা ঘাটলৈ।"

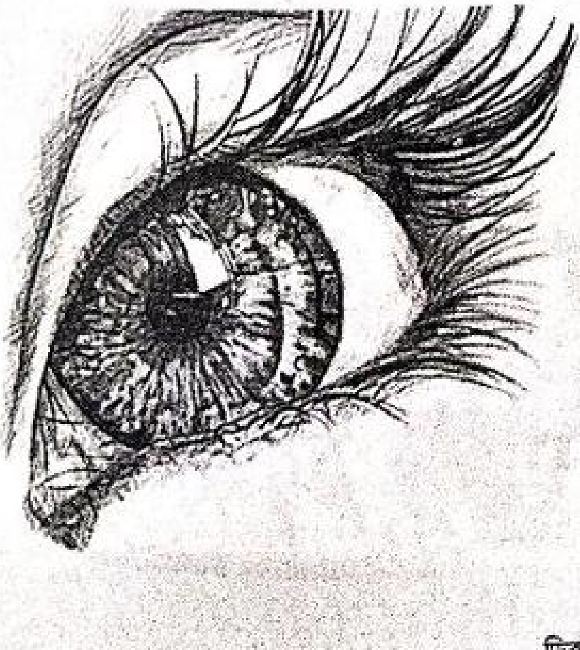

অপেক্ষা তোমাৰ

দ্বীপজ্যোতি বুঢ়াগোহাঁই
তৃতীয় ষান্মাসিক

সেইদিনাও আহিছিল বসন্ত
আগৰ দৰেই!
সিচি দিছিল আকাশ ভালপোৱা,
ভাবিছিলো তুমি আহিবা
হৃদয়ৰ সেউজীয়াবোৰে প্ৰাণ পাই উঠিব
আনিছিলো গোলাপ, তগৰ, কৃষ্ণচূড়া·
কাপেৰে নিগৰিছিল মাথোঁ
গানৰ কলি আৰু কবিতা।
কিন্তু তুমি নাহিলা
আশাবোৰ মৰহি গৈছিল
সৰি পৰিছিল।
আজিও তুমি নাহিলা
ভালপোৱাবোৰ অগ্ৰাহ্য কৰিলা
নুবুজিলা সঁচা ভালপোৱা।
মুক হৈ পৰিছো আজি
কিদৰে ব্যক্ত কৰিম হৃদয়ৰ নিৰাশা
ব্যথাৰে ভৰাই তুলিলা শূণ্য হৃদয়।
মই জানো, সঁচাকৈয়ে জানো
এদিন তুমি ঘূৰি আহিবা,
আৰু যেতিয়াই তুমি আহিবা
মোৰ উপস্থিতি নিশ্চয়
অনুভৱ কৰিবা।

ফাকুৱা

চনিয়া মৰান
প্ৰথম ষাণ্মাসিক

ফাঁকুৱা তুমি হ'লা
ৰঙৰ মেলা
আনা তুমি সকলোৰে
মনলৈ আনন্দৰ বতৰা।
বিনাশ কৰা বিষাদৰ
কালিমা...
তোমাৰ ৰঙতে প্ৰান
পাই উঠে
ল'ৰালি কালৰ ধেমালি
কটকটীয়া হৈ পৰে
বন্ধুত্বৰ এনাজৰী।
এনেদৰে বোৱাই থাকে সকলোকে
আজীৱন ৰঙৰ ফাকু
আগিব নিদিবা বিষাদৰ বুকু।
ধুৱাই নিয়া অপয়া অমংগল
আৰু অলেখ অসুখ
এয়াই তোমালৈ আমাৰ
অযুত সপোন।

আশা

হিমাক্ষী বৰুৱা
প্ৰথম ষাণ্মাসিক

আশা যদি কেতিয়াবা নিৰাশা হয়
ধৰা দিবা জানো বুকুৰ মাজত
এপলক কটাবানে তুমি মোৰ লগত
চিনাকি নদীখনৰ বালিত।

কঁহুৱা হালিছে দূৰ পথাৰত
তুমি আহিছা দীঘলকৈ ওৰণি পেলাই
দেহ-মন জুৰ পেলোৱা সেই
ফাগুনৰ বতাহজাকৰ লগত।

Melting Away the Planet

Barsha Dey

Global Warming
The modern night mare
For humans is soon going to
Vanish our beautiful
Mother earth...
Preservation of
Our environment is not a
Conservation challenge.
Its common sense!!
Lets take a step together
Lets conserve it...

Childhood

Deepraj Dutta
Class XII

My mother tells me about it,
And I remember a bit
The time and I was too innocent
And the time which was superb and excellent.
I used to play with my toys,
And my life fill with happiness and joy,
Life was then exciting and alluring,
But now, it is becoming boring.

I cant forget those days of mine
Which all shines like the tewels in the
Darkness of my life.
By chance, due to good deeds of mine;
If god will ask for my wish in any time,
I will wish to become smart and good
But my first wish will be my childhood.

Women Empowerment

Muskan Sharma
H.S 2nd year

Yeah, I am an endangered species
On this earth
Because I am murdered
Before my birth

The whole country is discussing
About my empowerment
But I am not safe
Even in my apartment.

Women's court are being made
To give justice
But from my childhood I am taught
To like with injustice.

Laws are being reformed
For my safety
But the real need is to reform
This male dominated society.

Fighting with Fear

Jaya Kumar Tiwari
1st Sem

Fear of failure
Fear of success.
Fear of any or dozen things
Real imaginary.

Fear is the enemy we must conquer
To reach the 'Promised Land'
Of our dreams.....

Always unhappy, always fearful;
Always doubting a good outcome
Worried of past, worried of present
And what about the future?
Challenge gear, take risks;
Stand boldly against the thick of life.

Through things get darker and darker
Faith of brave man does not fail.
To fear god and to fear nothing else
This indeed to be a man!!!

To my daughter as you go to college

Pinky Yadav
1st sem

While you're away at college
I'll think of you each day
Before you learn
There are just a few more things
I really need to say.

You've made me proud
As I've watched you grow.
It's time for you to fly
So take a step and don't look back
Because you may see me cry.

Remember all the important things
I thought you through the years
Study hard and have some fun
And you'll work through your fears.

Make the right decisions
As if I were standing by your side
You've grown to be a beautiful woman;
You fill my heart with pride.
As you are away at school
I'll be close at heart,
Know my love is always there
Even though we are apart.

Yes, I am a Girl

Binita Pradhan
2nd sem

Let me live the way I am,
Don't put barriers in front of me.
Yes, I am a girl and I want to be free.

Let me wear my short clothes,
Don't judge me through my dress.
Yes, I am a girl and cloths doesn't describe character

Let me hulk single as long as I want
Don't put the wall of gender difference in front of me
Yes, I am a girl and if I hulk bold it doesn't make me a whore

Let me stay single as long as I want,
Don't force me to marry an unknown person.
Yes, I am a girl and marriage is my own personal decision.

Let me walk alone even in the night,
Don't take the advantage of darkness or of your strength.
Yes, I am a girl and I don't want to be the victim of the ferms
Called mollestation, harrasment or rape.

Let me wear the wings of imagination,
Let me drive the car of my life,
Don't think without me you can survive.

If you are the water than I am its source
If you are the sunshine than I am its brightness
Yes, I am girl and I expect respect, equality and love in every aspect.

Sufferings of Nature

Harish Kumar Jain
1st Sem

What nature suffers
Open drainage system ,
Human being do not realize
Struggling and surving human prefers
One day nature will surely suffer.

Teachers and industries releases harmful gases,
Unware human being still careless
What will happen to the world?
This is my concern for tomorrows world.

Increasing automobile on rise
Release dangerous carbon monooxcide,
Contributing pollution in day to day life
Spoiling the nature, destabilizing life.

Lets pledge, not to play with nature more,
Plant more trees, save pollution and be assure,
Nature will pay back all the dividends
Giving generation next, a healthy and safe land.

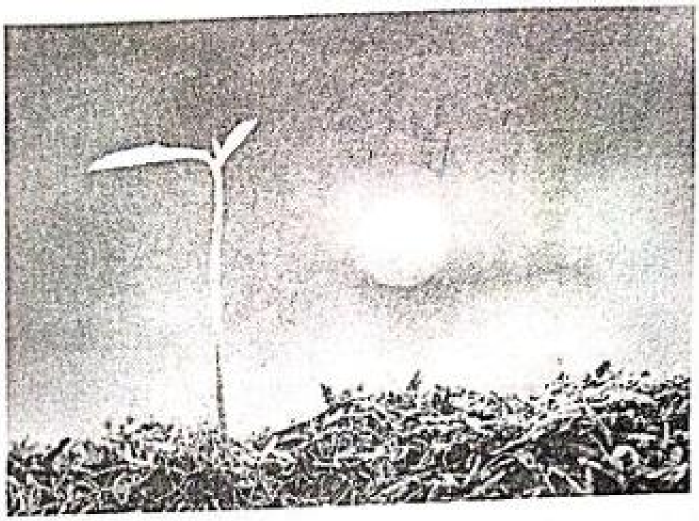

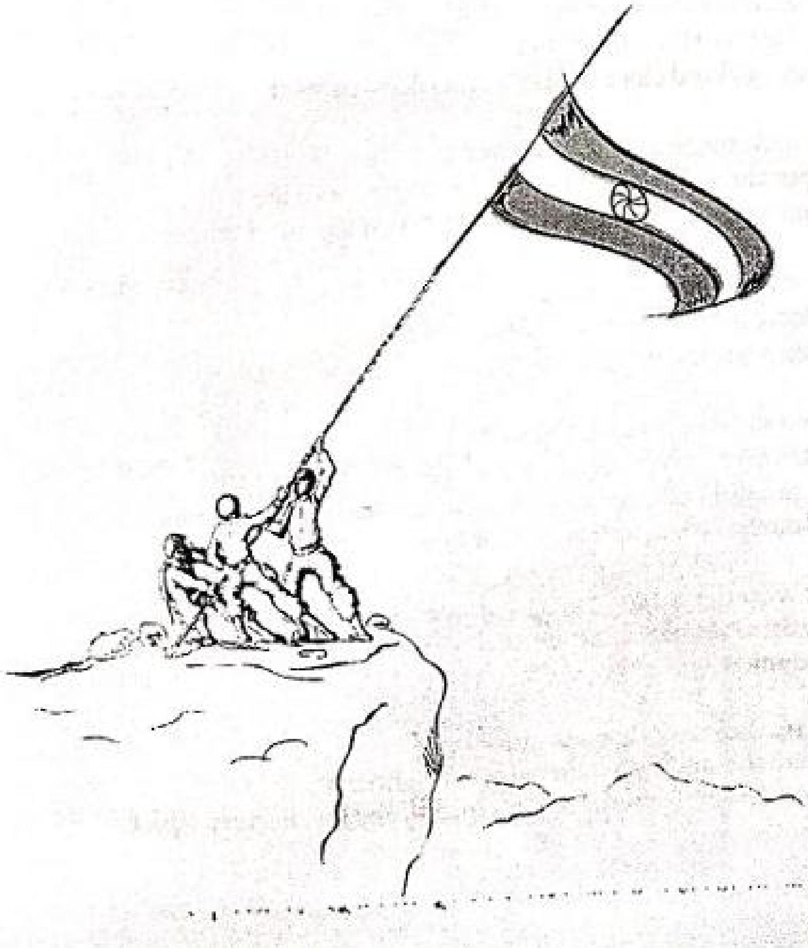

Salute to The Indian Soldiers

Jayanta Chakraborty
3rd Sem

Defenders of borders
I salute to the Indian soldiers.
Words can never describe
What a soldiers and his sacrifice.
They put on hold their dreams & lives
They die so that we can survive.
They are the most discipline persons
On them depend the security &
Stability of our nation.
They are true sons of our country who
Fight to protect us from all the enemies
They are the real heroes of the nation
Serving the motherland is their only passion
Whether it's the blood freezing cold or the
Scorching sun's rays. They are protecting us
Without any holidays.
Whether the icy animal or the storms
They face all the challenges like the rocks.
They are pride of our nation
Their life is a source of INSPIRATION.
Away from the in mothers, kids and alife
They are fulfilling their duty for the sake of our life.
We are grateful to the mothers
Who gave birth to these soldiers.
We are obliged to the wives and kids
Who sacrifice their rights for the national deeds.
JAI HIND

Lyrics of Smile

Priyanka Chetry

A smile is beautiful with all its charm,
Something to give but does no harm
It is a road upside down,
It has a good feeling, just look around.

You've got to take the good with the bad
Smile with the sad
Love what you've got
And remember what you had.

Smile is a remedy
To all type of pain
Just remember these lines
And put it in your veins.

You may not even know me
Or know what I wanna say
If I could not smile at you
Then also I will definitely say 'Hey'

A smile for a smile
What I've got is mine
A poem for a poem
And that seems fair in this form.

The Ephemeral Elessedness

Ankita Das
1st sem.

The creation is an urge
And intrusiveness to know the sense
That which rules mortality;
    A quest to learn,
That is transient—
    The happiness that is fading;
Not anything in this nature,
    Is as good as serenity,
Upon which the humanness is placed.
    Who is the being that casts- a spell,
That swarms over our lives.
    That which is were begone,
Making our placed souls brimming
    With despondency and hopelessness;
Upon hearkening the voice from the past,
    And reliving, the blooming iqurnty—
Of some time ago,
    That were comingly brings back the blues to life.
That which is the panacea to resurrect—
    And last, as far as annihilation,
Of generation thoroughly.
    To rejeevenate those, that are perished—
The blise and solace
    Entirety makes and orison,
To the boundless and the divine immortal.

The Soldier

Arunima Dey

Amidst the dark clouds and the war hours,
Reassurance build and brother,
Fading beliefs and trusts,
Streaming days and nights, like the waterfall in the north.

Terror within their hearts, eyes all damp,
Her threat felt stripped, remembering his words,
'You may not return amma, and if so happens, be thankful enough,
For my motherland herself took me in her arms.'
Oh yes, you can see the tac feeble
Women stading near the window,
The mother of the motherlands
Fearless warrior, son
And the beauteous, brave lady,
Sitting in one corner of the room,
With a picture of her beloved
Better half, expecting him to show,
And the well built father,
Who is proud of his soldier successor.

God Saw you Getting Tired

Jusmita Saikia
H.S. 2nd Year

God saw you getting tired
And a cure was not to be
So he put his arms around you
Come to me.

With fearful eyes we watch you
And saw you pass away
And although we loved you dearly
We could not make you story.

A golden heart stopped beating
Hard working hands of rest.
God broke our hearts to prove us
He only takes the best.

LOVE

Gunjan Neog
2nd Sem

Your bright shining eyes
Your soft creemy chicks
Your awesome beautiful lips
Your confusing heart
Makes me love you more and more.

You went away, far away
Left just some combination of numbers,
Want you, need you
Desperately waiting for you
Times come; time goes
But eyes are still waiting for you.

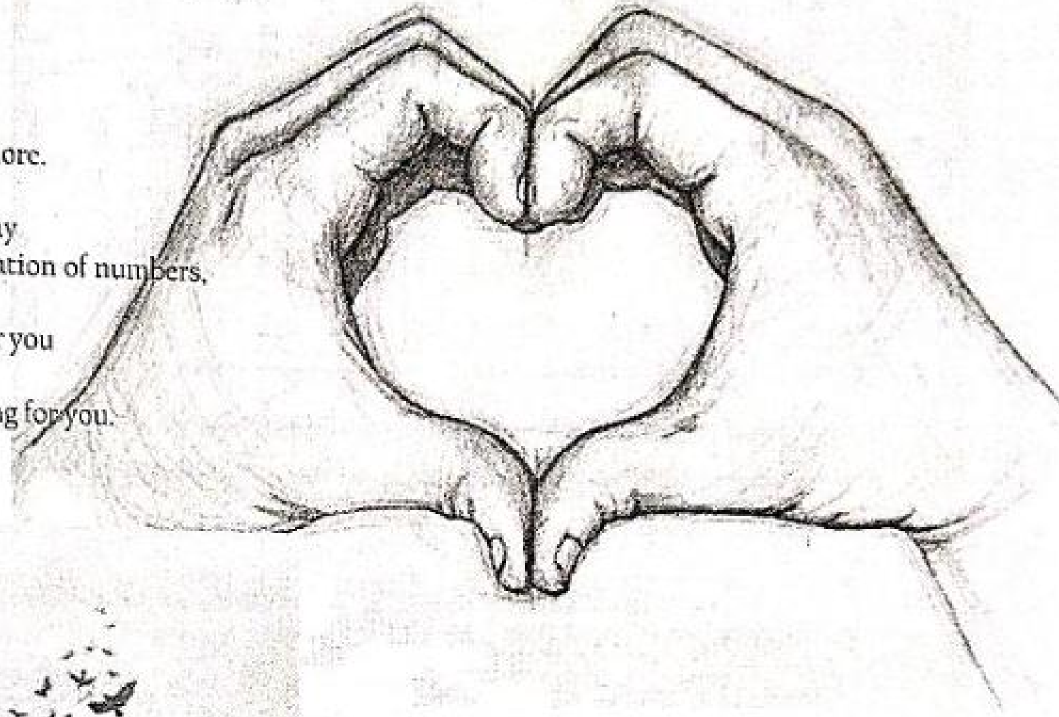

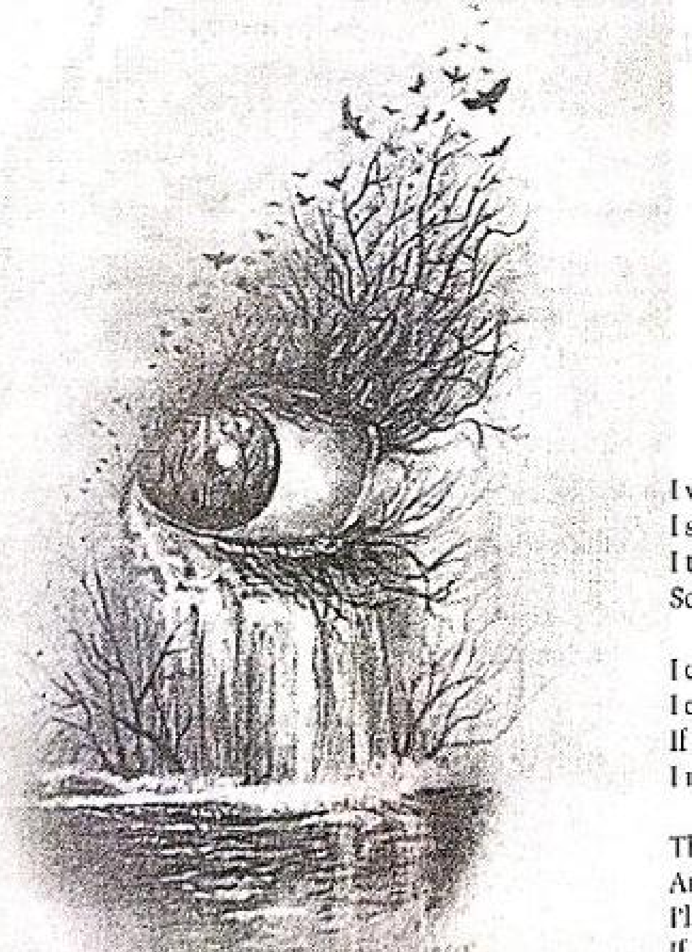

Life is Fine

Swapna Shurpa

I went down to the river,
I set down on the bank.
I tried to think but couldn't,
So I jumped in and sank.

I came up one and hottered!
I came up twice and cried!
If that water hadn't been so cold
I might he sunk and dipped

Though you may hear me holler,
And you may see me cry
I'll be dogged, sweet baby,
If you gonna see me die.
Life is fine! Fine as wine!

Vice-President Report

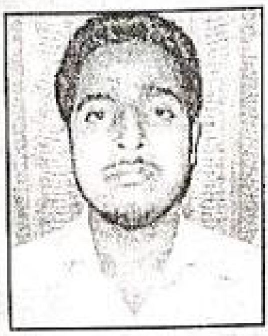

I Amarjit mishra,Student of DHSK Commerce college took the oath of Vice President in the month of October,2016 under the advisor of Pradeep kumar sir.

As a VICE PRESIDENT there is not too much task to be performed, but during all the college events i was involved with the union members...

The excitement of winning election is a competative manner can't be expressed to anyone.It was a memorable incident of my life.As a Vice president i accomplished various tasks with the co operation of teachers and all the students.

Last, but not least,I beg my apology from everyone for any mistake knowingly and unknowingly which have hurt anyone during my tenure.I have gathered lots of experience and memories from my college and performing different task being a Vice President of the student union of DHSK Commerce college.

LONG LIVE D.H.S.K COMMERCE COLLEGE.

Amarjit Mishra
Vice-President
Students' Union, 2016-17

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক টেবুলৰ পৰা লিখাৰ আৰম্ভণিতে মোক যিসকল বন্ধু-বান্ধৱী তথা শুভাকাংক্ষীয়ে মূল্যবান ভোটটি দি জয়যুক্ত কৰিছিল সেই সকলোলৈ শ্ৰদ্ধা আৰু আন্তৰিক মৰম জনাইছোঁ।

২০১৬ চনৰ ছেপ্তেম্বৰ মাহৰ পৰা ২০১৭ চনৰ ছেপ্তেম্বৰ মাহলৈকে এই কাৰ্যকাল কেনেকৈ পাৰ হ'ল গমকেই নাপালোঁ, তথাপিও ছুটি সময়ছোৱা মোৰ মনত এটি স্মৰণীয় হিচাপে ৰৈ যাব। সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে দায়িত্বভাৰ লোৱাৰ দিনাৰে পৰা প্ৰত্যেক দিনাই সকলো কাম নিয়াৰিকৈ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। লগতে যাৱতীয় কাম-কাজবোৰ কৰিবলৈ ছাত্ৰ-বাইদেউ তথা বন্ধু-বান্ধৱীয়ে যথেষ্ট অনুপ্ৰেৰণা যোগাইছিল। মহাবিদ্যালয়ে যোগান ধৰা সীমিত পুঁজিৰ পৰা পোৱা টকাকেইটা সৎ ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ।

কলেজ সপ্তাহজোৱা হোৱা খেল ধেমালিবোৰ সুকলমে হৈছিল লগতে সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানো খুউব আকৰ্ষণীয় হৈছিল মোৰ কাৰ্যকালত। এইবছৰ কলেজ সপ্তাহ ২০ জানুৱাৰীৰ পৰা ২৫ জানুৱাৰীলৈকে হৈছিল। সকলো অনুষ্ঠান ভাল হোৱা বুলি ছাৰ-বাইদেউহঁতৰ পৰা প্ৰশংসাপ্ৰাপ্ত হৈছিলো। আমাৰ কাৰ্যকালতে কানৈ পৰিয়ালৰ হৈ তিনিখন কলেজৰ (কানৈ কলেজ, কানৈ মনোহাৰী দেৱী, কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়) ছাত্ৰ একতা সভাই প্ৰথমবাৰৰ বাবে 'নাৰী দিৱস'ৰ দিনা ৰেলী উলিয়াইছিলো।

৩১ মাৰ্চৰ পৰা (২০১৭) ৪ এপ্ৰিললৈকে ডিব্ৰুগড় কছাৰীঘাটত হোৱা 'নমামী ব্ৰহ্মপুত্ৰ'ত কাম কৰিছিলো প্ৰত্যেক দিনাই। অৱশ্যে বতৰে বিধি-পথালি দিয়াৰ বাবে যথেষ্ট অসুবিধা হৈছিল। মোৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা ইয়াকে কওঁ যে যিকোনো কাম কৰিলে শৃংখলাবদ্ধভাৱে কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। তেতিয়াহে জীৱনত উন্নতি কৰিব পাৰি। শেষত সকলোলৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা আৰু মৰম যাচি অজানিতে কেতিয়াবা যদি ভুল-ত্ৰুটি হৈ গৈছিল তাৰ বাবে মাৰ্জনা কৰে যেন।

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ 'ছাত্ৰ একতা সভা' দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিলোঁ।

জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।।

জয় আই অসম।।

অনিৰ্বাণ বৰুৱা
সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক
ছাত্ৰ একতা সভা, বৰ্ষ ২০১৬-১৭

সমাজ কল্যাণ ও সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয় জয়তে প্ৰতিবেদনখন লিখাৰ আৰম্ভণিতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়কে প্ৰমুখ্য কৰি মাননীয় প্ৰৱক্তাসকললৈ মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণিপাত জনাইছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমাজ কল্যাণ ও সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে এই ক্ষেত্ৰখনিত কাম কৰাৰ অভিজ্ঞতা মোৰ বাবে চিৰস্মৰণীয় লগতে সৌভাগ্যৰ কথা। এই সৌভাগ্যৰ আঁৰত লুকাই থকা প্ৰত্যেকগৰাকী শিক্ষাগুৰু আৰু মোৰ বন্ধুবৰ্গক আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু ধন্যবাদ জনাইছো, যিসকলে মোক প্ৰতিটো কাম-কাজত মোক অনুপ্ৰেৰণা আৰু দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছিল।

সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে পোনতে মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত কৰা মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহত বিভিন্ন কাৰ্য্যসূচী অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ইয়াৰ ভিতৰত বিশেষকৈ মোৰ দায়িত্বত চিত্ৰাংকন, ৰচনা, কুইজ, কবিতা আবৃত্তি (অসমীয়া, ইংৰাজী, বাংলা) লগতে আটাইতকৈ আকৰ্ষণীয় প্ৰতিযোগিতা MR. MISS COMMERCE অনুষ্ঠিত কৰা হয়। কাৰ্যসূচীসমূহ সূচাৰুৰূপে চলাই নিয়াত মোক সহায় কৰাৰ লগতে দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, সমাজ কল্যাণ ও সাংস্কৃতিক বিভাগৰ মুখ্য তত্বাৱধায়ক শ্ৰীযুত নৱজ্যোতি দত্ত ছাৰৰ লগতে শ্ৰীযুত কেশৱানন্দ হাঁলৈ, শ্ৰীযুতা অনিতা বৰুৱা, শ্ৰীযুতা চিত্ৰা ৰয়, প্ৰৱক্তা মহোদয়/মহোদয়াৰ লগতে শ্ৰীযুত প্ৰসেনজিৎ গগৈ আৰু শ্ৰীযুতা ফাৰহানা খান প্ৰৱক্তা মহোদয়/মহোদয়ালৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

ইয়াৰ উপৰিও বছৰটিত নৱাগত আদৰণি সভাত শ্বহীদবেদী উন্মোচনৰ সতীৰ্থসকলক সহযোগীতা আগবঢ়োৱাৰ লগতে বিভিন্ন ধৰণৰ চেমিনাৰৰ আয়োজন কৰি বছৰটিৰ শেষত বিদায় সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

সদৌ শেষত মোক নিৰ্বাচনত জয়ী কৰাৰে পৰা আৰম্ভ কৰি অনবৰতে মোৰ প্ৰতিটো কাম-কাজত সহায় কৰা মনোজ প'ল, কল্পজ্যোতি ফুকন, বিপন গড়, হিৰণ্য গগৈ, কৌশিক সোণোৱাল, অভিজিৎ মহন্ত, কল্পজিৎ ভৰালী, মৌচুমী গগৈ, জুন্টি বৰ্শ্য, বনিছা গোহাঁই, শ্ৰাৱনা আৰু সমূহ বন্ধু বৰ্গৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি শ্ৰী অমিত চৌধুৰী, সম্পাদক ফাৰদিন বিশ্বাস, আলোচনী সম্পাদক পৰাগ চেতিয়াকে ধৰি সমূহ বিষয়ববীয়া আৰু সকলো কৰ্মচিয়ানলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ থাকিল। সদৌ শেষত পুনৰবাৰ সকলোলৈকে মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু ধন্যবাদ জনোৱাৰ লগতে অজানিতে হোৱা দোষ-ত্ৰুটীৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা জনোৱাৰ লগতে আগন্তক নৱবৰ্ষৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনাই সমাজ কল্যাণ ও সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰিছো।

জয়তু ছাত্ৰ একতা সভা।।
জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।।

উদ্দীপ্ত প্ৰতিম দত্ত
সমাজ কল্যাণ ও সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সম্পাদক
ছাত্ৰ একতা সভা, ২০১৬-১৭ বৰ্ষ

Music Secretary Report

At the very beginning of my report i would like to give a very warnful thanks to all the students of DHSK commerce college for electing me as the Music Secretary of the student union for the session of 2016-17, under the supervision of Dr. Tanka Prasasd Upadhyaya Sir.

I pay my sincere respect and thanks to our respected principal sir Dr. Khanindra Mishra Bhagawati, Vice Principal Sir Pulin Rajbongshi and all the respected teachers and the non teaching staff of our college.

I would also like to thank my freinds Rahul Baruah, Salman Khan, Zamin Qumeshy, Reshma Khanam and Papori Baishya for motivating in my journey of Music Secretary.

The 54th Annual College Week Festival was organised by the Students Union. Under my supervision I organised varrious singing competitions like Rabha Sangeet, Bhupendra Sangeet and Modern song along with dance compitions programmes in association with others members of the union body.

I am glad and very grateful for getting the opportunity of being the Music Secretary of such a prestgious college. I feel very proud to be a member of the student union body of our college.

Lastly I beg sincere apology to everyone form if I have committed any mistake unknowingly during the tennure.

Thanking you all.

Debangku Sarmah
Music Secretary
Students' Union, 2016-17

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে যিসকলৰ সাহস, সততা, সহোযোগ আৰু মৰমৰ বাবে আলোচনী সম্পাদক হিচাপে স্থান পালো সেই সকলো শুভাকাংশীলৈ মোৰ হৈ থাকিল অশেষ কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদ।

আলোচনী সম্পাদক দায়িত্ব লোৱাৰ পাছতে মোৰ প্ৰথমটো অনুষ্ঠান আছিল শিল্পী দিৱস। ১৭জানুৱাৰী দিনা মহান শিল্পীজনৰ বিভিন্ন গীত-মাত, কবিতা আৰু তাৎপৰ্য পূৰ্ণ আলোচনাৰে অনুষ্ঠানটো খুব উলহ-মালহেৰে পাৰ হয়।

বিগত বৰ্ষ সমূহৰ অনুৰূপে যোৱা ২০-০২-২০১৭ তাৰিখৰ পৰা ২৫-০২-২০১৭ৰ লৈকে অনুষ্ঠিত হোৱা মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহত প্ৰায়বোৰ প্ৰতিযোগিতাতে সহায় সহযোগীতা আগবঢ়োৱা লগতে মোৰ দায়িত্বত প্ৰাচীৰ প্ৰত্ৰিকা প্ৰতিযোগিতা, কুইজ প্ৰতিযোগিতা আৰু ৰচনা প্ৰতিযোগিতা সম্পন্ন হয়। অসমৰ ধ্ৰুৱতৰা স্বৰূপ কলাগুৰু বিষ্ণু প্ৰসাদ ৰাভা আৰু সুধাকণ্ঠ ড° ভূপেন হাজৰিকা মৃত্যু বাৰ্ষিক মোৰ দায়িত্বতে সম্পন্ন কৰা হয়।এই মহান পুৰুষ সকলক স্মৰণ কৰি তেখেত সকলৰ মহান উদ্দেশ্য আৰু অৱদান সমূহক সম্প্ৰসাৰণৰ সেতুকে ভিন্ন পদক্ষেপ লোৱা হয়।

আলোচনী সম্পাদক হিচাপে দায়িত্ব পাই ছাত্ৰ একতা সভাৰ ভিন্ন কাৰ্যসূচীত যেনে-নৱাগত আদৰণি সভা, সাধাৰণ সভা, বটা বিতৰণী সভা আদিত অনুষ্ঠানত সঞ্চালক হিচাপে সহযোগীতা আগবঢ়াব পাই মই নথৈ সুখী।

ডি.হ.সু কানৈ মহাবিদ্যালয়, ম.দে.কা মহিলা মহাবিদ্যালয় আৰু আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়া সকলৰ সৈতে মিলিত হয় দুয়োখন মহাবিদ্যালয়ৰ গ্ৰন্থাগাৰৰ বাবে পাঁচখনকৈ আলোচনী যোগান ধৰাৰ প্ৰস্তাৱ লৈছিলো।

সদৌ শেষত মোৰ প্ৰতিটো কাৰ্যতে পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়াকে প্ৰমুখ্য কৰি মুখ্য তত্বাবধায়ক তথা শিক্ষাগুৰু সকলৰ ওচৰত চিৰ কৃতজ্ঞ হৈ ৰলো। মোৰ কাৰ্যকালত প্ৰতিটো কাৰ্যত পৰোক্ষ আৰু প্ৰত্যক্ষ ভাৱে কাৰ্যত সহায় সহযোগীতা আগবঢ়োৱা ছাত্ৰ একতা সভাৰ সতীৰ্থ বৃন্দ, সহপাঠী, অগ্ৰজ-অনুজ, বন্ধু-বান্ধবী লৈ মোৰ আন্তৰীক স্নেহ কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদেৰে মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলো।

জয়তু ডি. হ. সু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা।
জয়তু ডি. হ. সু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।
জয় আই অসম।

পৰাগ চেতিয়া
আলোচনী সম্পাদক
ছাত্ৰ একতা সভা ২০১৬-১৭ বৰ্ষ।

শৰীৰ চৰ্চা সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

সৰ্বপ্ৰথম কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, তত্ত্বাবধায়ক,সন্মানীয় শিক্ষাগুৰু আৰু কৰ্মচাৰী সকল তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু- বৰ্গৰ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু হিয়া ভৰা মৰম যাছিলো। যিসকলৰ প্ৰচেষ্টাত মই ২০১৬-২০১৭বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ শৰীৰ চৰ্চা সম্পাদকৰ পদত প্ৰতিদ্বন্দিতা আগবঢ়াই বিজয় হৈছিলো সেই সকলোলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ এক মহান দায়িত্ব লৈ কাম কৰাৰ উদ্দেশ্যাৰে ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিভিন্ন বিষয়ববীয়াক সহায়-সহযোগীতা আগবঢ়াইছিলো। মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহত শৰীৰ চৰ্চা বিভাগৰ আটাইকেইটা অনুষ্ঠানে সুকলমে অনুষ্ঠিত কৰিছিলো। পাঞ্জা, পাৱাৰ লিফটিং, ষ্ট্ৰংমেন প্ৰতিযোগিতা বিচাৰকৰ বাবে বাহিৰৰ পৰা বিচাৰক মাতিছিলো। আন্ত মহাবিদ্যালয়ৰ পাৱাৰ লিফটিং প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে মই মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী প্ৰেৰণ কৰিছিলো।

সদৌ শেষত মোক দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা তত্ত্বাবধায়ক শৈলেন গগৈ ছাৰকে প্ৰমুখ্য কৰি শ্ৰদ্ধেয় শিক্ষাগুৰু সকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। মোৰ প্ৰতিটো কাৰ্যত সহায় সহযোগীতা আগবঢ়োৱা ছাত্ৰ একতা সভাৰ সতীৰ্থ বৃন্দ, বন্ধু-বান্ধৱক আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদৰে মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলো।

জয়তু ডি.হ. সু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা।
জয়তু ডি.হ. সু কানৈ মহাবিদ্যালয়।
জয় আই অসম।

অংকীত চৰকাৰ
শৰীৰ চৰ্চা সম্পাদক
ছাত্ৰ একতা সভা, ২০১৬-১৭ বৰ্ষ

Boy's Common Room Secretary Report

At first I am thankful to the college and the students for giving me the chance to serve you people as the Boy's Common Room Secretary for the session 2016-17.

During my period, the new Boy's Common Room was opened for this i am very thankful towards my advisor Dr. Bhupesh Bhagawati and Principal Sir Dr. K.M. Bhagawati.

During the 54th college week, the following events were organised under the Boy's Common Room Secretary Carrom (Doululu Event), Chess, Badminton (Doululu and Mix Doululu), Mini Militia (Group Event)

The whole session including the college week was a very good and new experience for me. At last I would like to thank my advisor Dr. Bhupesh Bhagawati for your guidlance and support with this i woul like to concludy.
Long Live DHSK Commerce College.

Manash Jyoti Dutta
Boy's Common Room Secretary
Students' Union, 2016-17

Girls Common Room Secretary Report

Its been priuilege for me to be a part of student's union body of D.H.S.K Commerce college for the year 2016-17. I am very greatful to each and everyone for electing as a girl's Common Room Secretary. About all heartiest Thanks to my parents, Principal Sir (Dr. Khanindra Mishra Bhagwati), vice principal (Mr. P.K.Sahu), Chief Advisor (Dr. Swapna Nath Upadhya) and all the other feculties for supporting me and believing me for this post .

I got the opportunity to contribute in the development process of the college environment. I was the part of organizing 54th annual college week along with other student's union body. I was given responsibility to organize indoor games for girls such as Rangoli, Mini-Militia, Chess, Carrom, Badmintons, table tennis. It was a greatest contribution to organize rally for the first time at the opening ceremony of the college week successfully. The farewell event for our seniors (2014-17) was organized in different manner which created a nestalgic moment for them.

Finally, this entire journy taught me to be a responsible person and understand my capibility to explore new things. Without the support of whole team of the student's union body, President of the college (2015-2016) Harvinder Singh and all the faculties, this journey would not be a successful one.

Thanking you

Rimpa Dam
Girl's Common Room Secretary
2016-17

54TH ANNUAL COLLEGE WEEK

WAAL MAGAZINE

Topic: Notun Dinor Handhyanat

1st Pinki Gogoi
Sayanika Konwar
Jobonita Gogoi
Gargi Dutta

Topic: Man of The Moment PM Modi

2nd Manashi Dey

Topic: Burning Problem of Assam

3rd Anita Chakraborty
Arunima Dey
Annabi Dey
Subhankar Paul

DEBATE COMPETITION

1st Darpon Dutta
2nd Salman Khan
3rd Abhinash Phukan
Jayanta Chakraborty

QUIZ COMPETITION

1st Madhujya Moran
Rohit Rai
Abhishek Dutta
Subhankar Dey
2nd Mridul Gogoi
Gunjan Kumar Das
3rd Gorima Sonowal
Darpon Dutta
3rd Niraj Jaiswal
Akash Pandey

EXTEMPOR SPEECH

1st Rohit Rai
2nd Darpon Dutta
3rd Arunima Dey

ESSAY

1st Riya Dutta
Bipanchee Goswami
2nd Rohit Rai
Neha Ojha
3rd Darpon Dutta
Bonisha Gohain

RANGOLI (GIRLS)

1st Devajani Borgohain
Zeenat Khan
2nd Chayanika Mazumdar
Aimlon Toomten
Mayuri Bisawas
Rajashree Chakravarty
3rd Jimpi Sonowal
Neha Gupta
Pulli Dey
Priya Ghosh

CARROM (GIRLS)

1st Arpita Devnath
Bithika Paul
2nd Sunny Goswami
Swikriti Dihingia
3rd Manti Ghosh
Neha Gupta

CHESS (GIRLS)

1st Sunny Goswami
2nd Kritika Bansal
3rd Bornali Mazumdar

CARROM (BOYS)

1st Nikesh Singh
Krishna Kumar
2nd Saurabh Jyoti Hazarika
Rajdeep Saikia
3rd Pratik Murarka
Agmed Mustafa

CHESS (BOYS)

1st Saurabh Jyoti Hazarika
2nd Akash Prasad
3rd Fardin Biswash
Pallab Saharia

MINI MILISIA

1st Ujjal Gogoi
Rustom Gogoi
Simanta Hazarika
2nd Manash Sonowal
Sanjay Das
Swagat Gogoi
Himalay Baruah

TABLE TENNIS (BOYS)

1st Ronaldo Gogoi
2nd Abhishek Ghosh
3rd Issba Rahman

TABLE TENNIS (GIRLS)

1st Priya Dutta
2nd Trikha Sonowal
3rd Arpita Debnath

TABLE TENNIS (MIX DOUBLES)

1st Pratik Murarka
Trikha Sonowal
Issba Rahman
2nd Priya Dutta
Abhishek Ghosh
Arpita Debnath

BADMINTON (BOYS DOUBLE)

1st Amit Choudhury
Pradyut Saikia
2nd Nihal Debnath
Subham Debnath
3rd Gautom Gogoi
Amit Gogoi

BADMINTON (GIRLS DOUBLE)

1st Deepi Borthakur
Chayanika Mazumdar
2nd Sayamoni Gogoi
Veenita Rabidas
3rd Sonia Devi Agarwalla
Baishali Shah

DISCUSS THORW (BOYS)

1st Dipankar Chetia (22.20m)
2nd Abhinash Thapa (20.15m)
3rd Bishal Saha (19.75m)

DISCUSS THORW (GIRLS)

1st Jobonita Gogoi
2nd Zaya Dhadumia
3rd Kritika Das

1200 m RACE (BOYS)

1st Mukul Regon
2nd Amit Thapa
3rd Akash Deb

100 m RACE (FEMALE)

1st Pooja Singh
2nd Shyamakima Das
3rd Smriti Rai

200 m RACE (MALE)

1st Mukul Regon
2nd Amit Thapa
3rd Akash Deb

200m RACE (FEMALE)

1st Shyamalima Das
2nd Nilu Senaboriya Deori
3rd Pooja Singh

400m RACE (MALE)

1st Amit Thapa
2nd Vishnu Thapa
3rd Prasant Kharia

400m RACE (GIRLS)

1st Nilu Senaboriya Deori
2nd Pooja Singh
3rd Konkita Mitra

SHOTPUT (BOYS)

1st Shivam Shah (11.60m)
2nd Dipankar Chetia (10.60m)
3rd Abhinash Thapa (10.30m)

SHOTPUT (BOYS)

1st Priyahshee Saikia (5.80m)
2nd Pooja Dihingia (5.50m)
3rd Kritika Das (5.36m)

RELAY RACE (BOYS)

1st Bipul Chetry
Abhishek Kumar Paswan
Vishnu Thapa
Mukul Regon
2nd Amit Thapa
Abinash Thapa
Bishal Saha
Swagat Gogoi
3rd Abhishek Ghosh
Nabanit Gogoi
Narayan Ghimere
Partho Gogoi

RELAY RACE (GIRLS)

1st Shyamalima Das
Smriti Rai
Nilu Senaboriya Deori
Priyangshee Saikia

2nd Pooja Singh
Puja Paul
Jusmita Saikia
Konkita Mitra

3rd Shilpa Shahi
Sayesta Ara Morium
Shamistha Borthakur
Asminara Begum

TUG OF WAR (BOYS)

1st Jesibul Mazid
Vivek Dowerah
Partha Pratim Hazarika
Nabanit Gogoi
Jytishman Deva Phukan
Anirban Baruah
Dipankar Dahotia

2nd Talib Hussain
Issba Rahman
Vishal Srivastava
Imran Reza
Abhishek Ghosh
Novojyoti Bhattacharjee
Sumit Aiddya

TUG OF WAR (GIRLS)

1st Swikriti Dihingia
Umasmita Pao
Sunny Goswami
Indumoni Chetia
Bonisha Gohain
Gorima Sonowal
Mousumi Gogoi

2nd Smriti Rai
Seema Ghosh
Rishni Kalita
Jobonita Gogoi
Sabita Pradhan
Sudheshna Ghosh
Gargi Dutta

CICKET

Winners : STAG KOYAL

Mousuf Shah
Mashud Zahir Khan
Issba Rahman
Elbart Buragohain
Dinesh Gupta
Ansuman Baruah
Raja Babu Shah
Siddharth Yadav
Herok Jyoti Konwar
Amit Choudhory
Rupam Bania

Runners Up : Hurricane

Rupam Khanikar
Fardin Biswas
Swagat Gogoi
Uddipta Pratim Dutta
Akash Prasad
Arindom Baruah
Anirban Baruah
Bitupan Deka
Abinash Thapa
Monoj Paul
Akram Khan
Rajdeep Saikia

SUCCESFUL CANDIDATES SECURING FIRST THREE RANK IN B.COM 2ND SEMISTER EXAMINATION (2017)

Rank	Name	Mark obtained	Percentage	Speciality
1.	Kamal Deka	298	74.50%	(F&A)
2.	Bipanshree Goswami	293	73.25%	(F&A)
3.	Arpita Saha	288	72.00%	(F&A)

SUCCESFUL CANDIDATES SECURING FIRST THREE RANK IN B.COM 4TH SEMISTER EXAMINATION (2017)

Rank	Name	Mark obtained	Percentage	Speciality
1.	Lukey Gogoi	336	84.00%	(MKT)
2.	Riya Dutta	321	80.25%	(A&F)
2.	Ashika Kakati	320	80.00%	(A&F)

SUCCESFUL CANDIDATES SECURING FIRST THREE RANK IN DEGREE EXAMINATION (2016-17)

Marketing Department

Rank	Name	Percentage
1.	Sudhisna Ghosh	72.13%
2.	Sowrav Ghosh	70.5%
3.	Neha Semboru Deory	69.29%

International Business

Rank	Name	Percentage
1.	Geetanjali Mallik	65.63%
2.	Ghanyanika Knowar	62.38%
3.	Priya Talukdar	59.74%

Banking and Insurance

Rank	Name	Percentage
1.	Rituparisa	67.67%
2.	Ankan Bhattacharya	64.46%
3.	Wanjit Charutany	62.79%

Human Resource Management

Rank	Name	Percentage
1.	Ritu Gogoi	72.13%
2.	Arunima Dey	71.58%
3.	Tasnim Akhtar	71.13%

Accounting and Finance

Rank	Name	Percentage
1.	Dipak Jain	74.00%
2.	Ankita Horleska	72.92%
3	.Rupanjoli Dey	72.33%

General Department

Rank	Name	Percentage
1.	Aupita Debnath	67.08%
2.	Bithika Paul	66.75%
3.	Toushee Paul	61.67%

বাণিজ্য দৰ্পণৰ সম্পাদকসকল

বৰ্ষ	সম্পাদক
১৯৬৪-৬৫	ললিত বৰুৱা
১৯৬৬-৬৭	লক্ষেশ্বৰ মৰাণ
১৯৬৭-৬৮	বংশীধৰ শৰ্মা
১৯৬৮-৬৯	পিতাম্বৰ বৰগোহাঁই
১৯৭০-৭১	দেৱকী নন্দন দুৱৰা
১৯৭১-৭২	অনুপ গগৈ (অপ্ৰকাশিত)
১৯৭২-৭৩	বিৰেন্দ্ৰ কুমাৰ মেধি (অপ্ৰকাশিত)
১৯৭৩-৭৪	যোগেশ ধাদুমীয়া
১৯৭৪-৭৫	ভূপেন্দ্ৰ শৰ্মা
১৯৭৫-৭৬	অশোক চক্ৰৱৰ্তী
১৯৭৬-৭৭	সূৰ্য্যকান্ত হাজৰিকা
১৯৭৭-৭৮	গৌতম মজুমদাৰ
১৯৭৮-৭৯	ৰবিন্দ্ৰ সিং চেহ্‌ৰা
১৯৭৯-৮০	কমল চন্দ্ৰ চুতীয়া
১৯৮১-৮২	পাৰ্থ প্ৰতিম ভূঞা
১৯৮২-৮৩	গুণজন বৰা (অপ্ৰকাশিত)
১৯৮৩-৮৪	নিৰুপমা গগৈ
১৯৮৪-৮৫	মিথু ভট্টাচাৰ্য
১৯৮৫-৮৬	দেৱানুজ ধৰ (অপ্ৰকাশিত)
১৯৮৬-৮৭	গুৰু বচন সিং
১৯৮৭-৮৯	বহ্নি কুমাৰ গগৈ (অপ্ৰকাশিত)
১৯৮৯-৯০	ধৈৰ্য্য হাজৰিকা
১৯৯০-৯১	কৰুণা হাজৰিকা
১৯৯১-৯২	নিপন হাজৰিকা
১৯৯২-৯৩	গিয়াজ আলি
১৯৯৩-৯৪	বৈকুণ্ঠ গগৈ
১৯৯৪-৯৫	কিৰণ চেতিয়া
১৯৯৫-৯৬	প্ৰশান্ত বৰপাত্ৰ
১৯৯৬-৯৭	জিতেন ওজা
১৯৯৭-৯৮	হেমন্ত তামুলী (অপ্ৰকাশিত)
১৯৯৯-২০০০	অমৰজিৎ গগৈ
২০০০-০১	মৌজামিল ৰাইস
২০০১-০২	গৌৰৱ ভট্টাচাৰ্য
২০০২-০৩	দিগন্ত ৰাজকোঁৱৰ
২০০৩-০৪	মুজাবুদ্দিন আহমেদ
২০০৪-০৫	অম্লান গগৈ
২০০৫-০৬	দিজু প্ৰতিম শইকীয়া
২০০৬-০৭	মাধুৰ্য্য দত্ত
২০০৭-০৮	দিগন্ত জ্যোতি বৰগোহাঁই
২০০৮-০৯	ৰিজুওআন খান
২০০৯-১০	অভিজিত ৰয় ভৌমিক
২০১০-১১	আছিপ খান
২০১১-১২	কৰণ বৰ্মা
২০১২-১৩	গৌতম দাস (অপ্ৰকাশিত)
২০১৩-১৪	ৰিতেশ আগৰৱালা
২০১৪-১৫	গবিন্দ কুণ্ডু
২০১৫-১৬	মৃদুল গগৈ (UN)
২০১৬-১৭	পৰাগ চেতিয়া

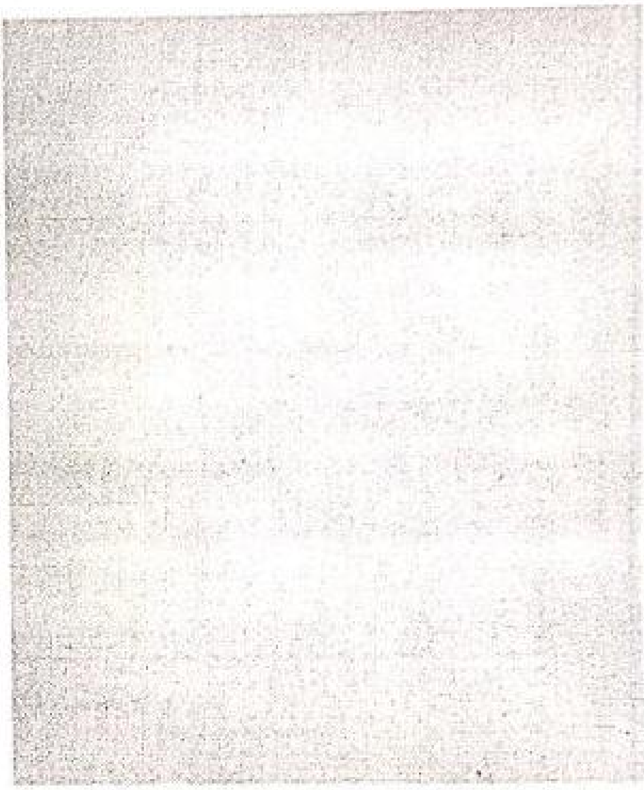

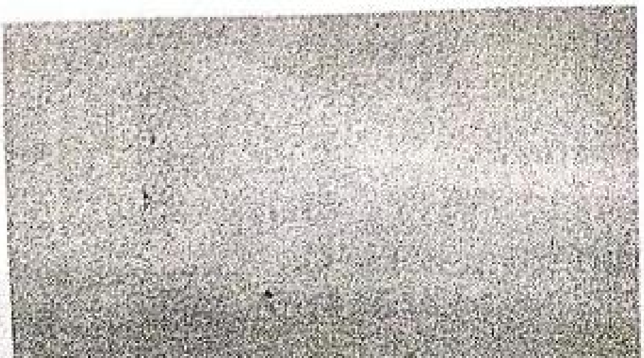

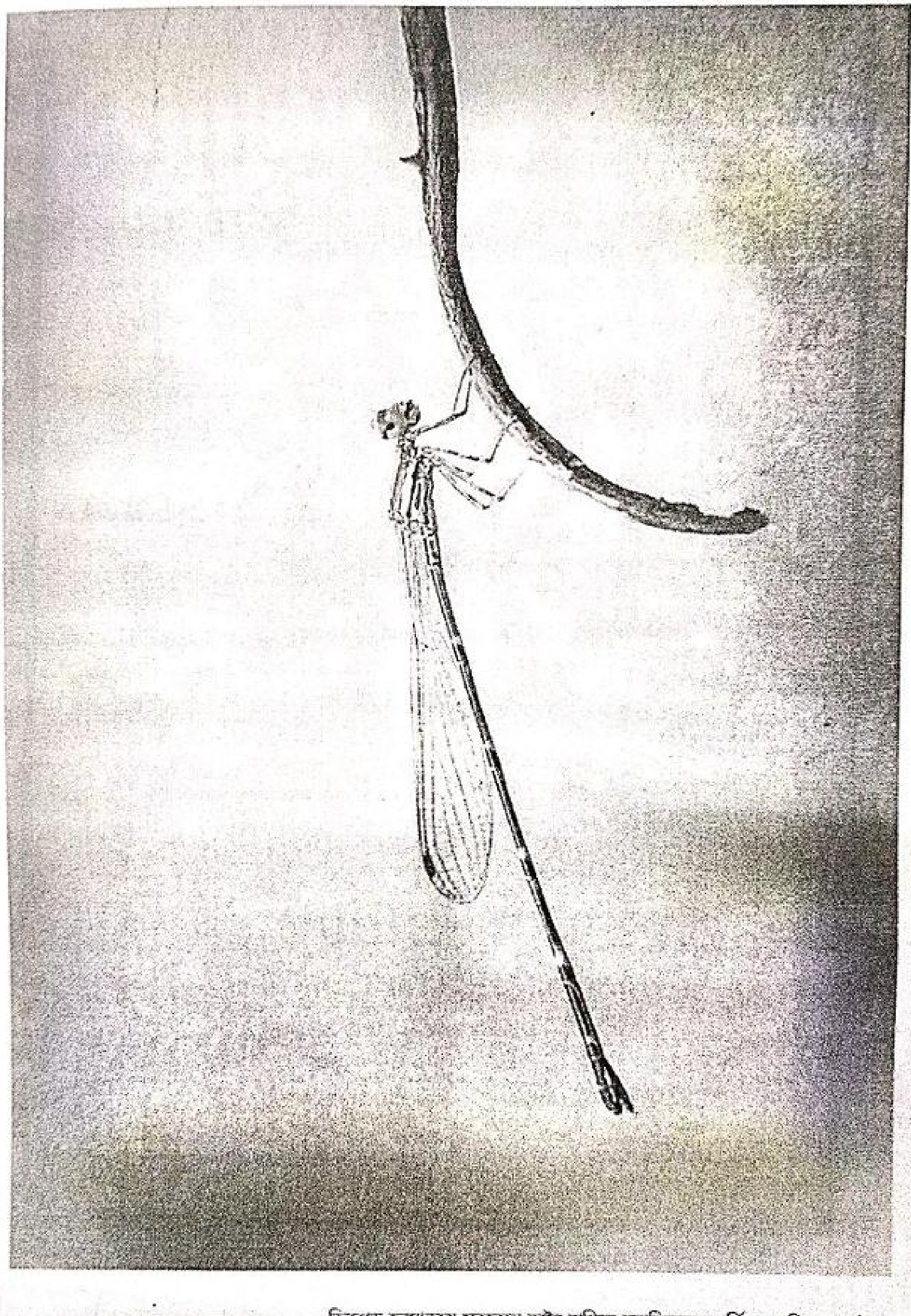

UNITY
ANISHA SARKAR

বাণিজ্য দৰ্পণ

ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

২০১৬-১৭ বৰ্ষ

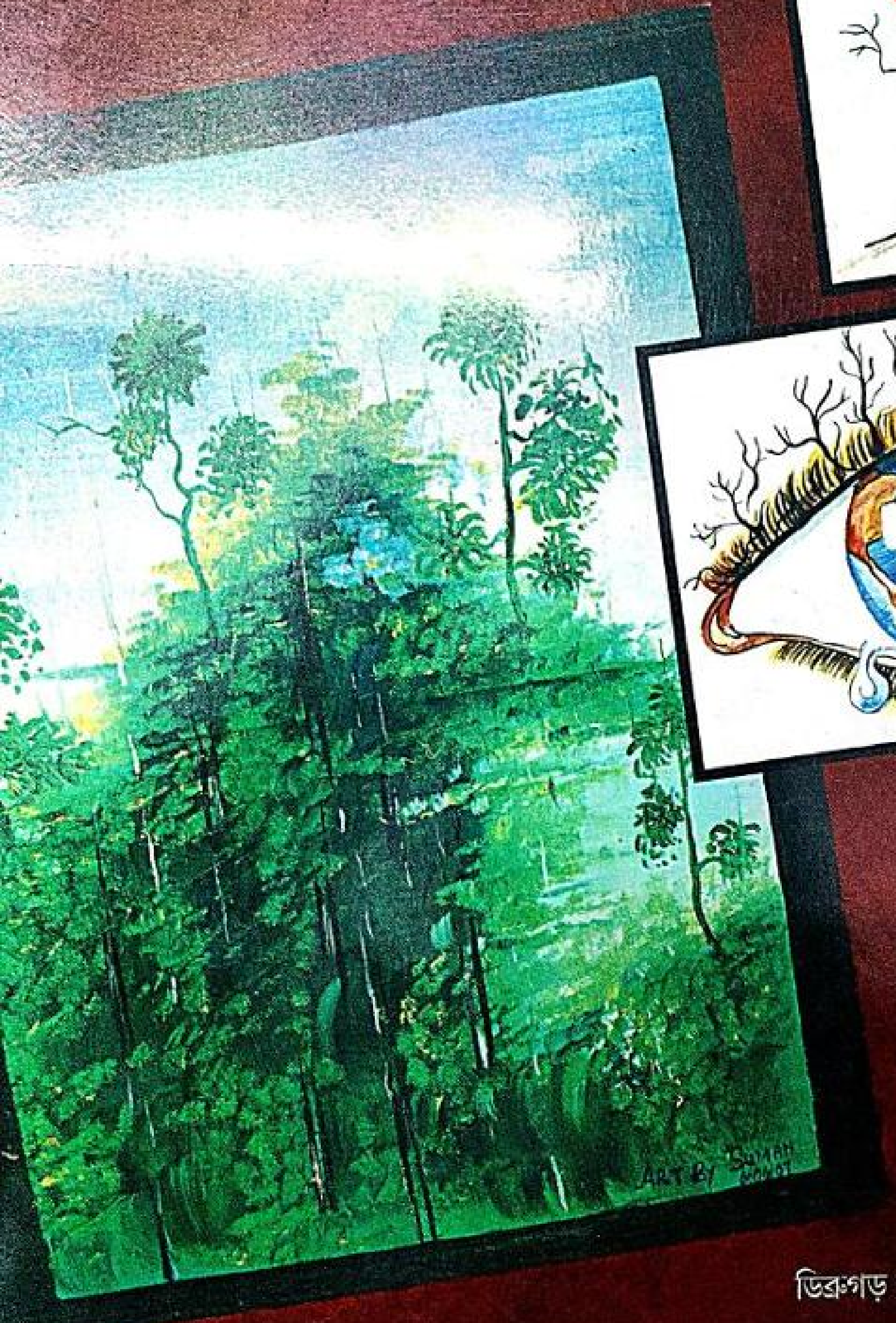

Art by Manshi Dey
Art by Disha Das
Art by Suman Gogoi